This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

HH 1T4E $

Gh 44.405 (5) 1202

D. *AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK*

HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA
ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS
AD
HERODOTUM
INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. V.

Apparatus criticus ad conſtituendam lectio-
nis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE
in Officina Libraria Meyeriana 1798.

Gr 44.405

A

Ad Librum VIII.

In Inſcriptione abeſt τȣ Arch. qui Αλικαρνασηος, cui deſunt quoque επιγραφομενη Ουρανια. In Ald. & Cam. I. II abſunt τȣ Αλικαρνησσηος & επιγραφομενη.

ad Cap. I.

Ελληνων ες τον) Ελληνες των Arch. prave.

ἑκατον και εικοσι και επτα) επτα και εικοσι και εκατον idem Vind. poſt ἑκατον & εικοσι commata, poſt επτα punctum Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt προθυμιης, nullum poſt Πλαταιεες.

Poſt Κορινθιοι δε comma, poſt τας νεας punctum in iisdem.

δυοκαιδεκα) δυωδεκα Arch. Vind. Valla. Aeginetis naves dat *unde viginti*, male.

Poſt ἑπτα punctum, idemque poſt πεντε Ald. Cam. I. II.

Στυρεες) Στυριεες Arch. qui patrono poſſunt uti Euſtathio, cui ethnicon Στυριευς ad Homer. p. 281, 12, at Στυρεις Thucydidi VII, 57 ubi Waſſe, & Holſten. ad Steph. Byz. Στυρα. *Weſſel.* Poſt δυο punctum Ald. Cam. I. II.

Κεοι) Ask. alii cum Ald. Κιοι. Juſtius erit Κεοι· nam ſic inſulae Ciae cives Thucydidi d. l.

Lyſiae in Harpocrat. Κεοι, unde Suidas Κιες, quomodo Κιοι hic prius & c. 46 mutata, quae frequens corruptela, diphthongo, Diod. IV, 82 &c. *Weſſeling*. νηας, quomodo hoc libro Arch. Vind. Ask. ſaepiſſime, Ask.

Poſt Οπεντιοι comma Ald. Cam. I. II.

επεβωθεον) Arch. επεβοηθεον reliqui cum Ald. Jonicam praeſtant ſpeciem βωθεοντες, vice βοηθεντες, Heſychii, ανεμοι θεοισι βωθεοντες Alydeni in Praep. Evang. Euſebii L. 9, 14, p. 416. Noſtri βωθησαντες VIII, 72 & ἁπας εβωθεε 9, 23 aliaque. Quis ergo receptum averſabitur, rediturum c. 14 & 45 ſcriptis ex exemplaribus? Quam Jonicam conſuetudinem Euſtath. ad Poet. p. 288. ibid attigit, το επιβωταν ex Herodoto in medium collocans, volens, quod cenſeo, επιβωθεειν. Nusquam επιβωταν in Muſis. *Weſſel.*

ad Cap. II.

Poſt ην abeſt comma Ald. Camer. I. II, in his comma poſt διακοσιοι, & poſt ἑβδομηκοντα. Μια και ἑβδομηκοντα, ἑβδομ. Vind. και διηκοσιαι Arch.

το μεγιςον) Praetereunt το iidem. Porro κρατος Vind. & Brit. cuius & alibi in Muſis uſus.

παρεχοντο) παρεχοντο Ald. Cam. I. II.

Ευρυβιαδεα) Ευρυβιαδεα Ευρυκλ. Vind. ceteri cum Ald. Ευρυβιαδην, τον tamen Arch. Paſſ. reticent. Poſt εφασαν abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. III.

κατ' αρχας) καταρχας Ald. Camer. I. II, quae comma poſt λογος non habent.

πρὶν ἢ) ſic, non *πρινὴ*, Ask. Pariſ. A. B. & D. teſte *Larcherio.*

επι συμμαχιην) *επι την* Arch. Vind.

χρεων) *χρεον*, ut ſaepe, Arch. poſt *επιτρεπειν* colon Ald. Camer. I. II, abeſt his comma poſt *γνοντες.*

ςασιάσωσι) *ςασιωσι* ex compendio ſcripturae, Arch. Comma poſt *ἡ Ἑλλας* Ald. Cam. I. II, idemque poſt *ὁμοφρονεοντος.*

ὅσῳ) *ὡ* Arch. Vind. Brit. Ald. *ὅσῳ* Medic. Paſſ. Ask. Prius ſervari potuit, uti L. I, 181. Poſt *αυτεων* abeſt comma Ald. Cam. I. II, punctum ponunt poſt *διεδεξαν.*

Περσεα) *Περσην* Paſſ. Ask.

περι της εκεινου) *περι γης εκεινου* fruſtra legi malebat Galeus, qui ſaepe repererat apud veteres etiam *την Ινδῶς*, *την Αθηναιων*, & ſimilia: Aſiae pars maxima unius imperio Xerxis ſubiecta recte dicitur *ἡ εκεινου.* *Valken.* Alleverat docta manus Aldinae meae *γης δηλονοτι*; ſatis eſt, ea vox ſi pro tacita habeatur. Infra c. 41 *Αθηναιοι δε (κατεσχον) ες την ἑωϋτων*· & c. 106 *φευγων ες την ἑωϋτου.* *Weſſel.*

προφασιν την Παυσανιεω) Satis erat dixiſſe, *την Παυσανιεω ὕβριν πρoϊσχομενοι*· ut hoc illudve *praetexere* dicitur *προεχεσθαι τι* — ſed ſcribere noſter maluit *προφασιν προσχεσθαι*, IV, 165. VI, 137. *Valkenar.* Poſt *ταυτα μεν* comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. IV.

τας Αφετας) *τους* male Arch. & ſtatim *παντα* cum Vind.

εβουλευοντο) *εβουλευον* iidem. Plut. Malign. p. 867.

867. B. haec vellicat. Schedarum *εβϐλευον* redibit c. 18. 97. 100. Vulgatum agnoſcit Plutarch. ipſique Euboeenſes in proximis. *Weſſel.*

επ' ω τε) τε deſit Arch. Vind.

ad Cap. V.

εωϋτϐ ὀηθεν διδϐς) Paſſ. Vindob. perbene, olim *εωϋτω*. Firmant d'Orvillii ad Chariton. L. VI, 1 ſuſpicionem ſchedae. Superius lib. II, 129. Mycarinum poſuit *παρ' εωϋτϐ διδοντα αλλα* de ſuo alia donantem, & lib. VII, 29 *τας τετρακοσιας μυριαδας — αποπλησω παρ' εμεωϋτϐ*, de meo aere. *Weſſel.*

Αδειμαντος) Αδαμαντος Arch. Valla; in Stephan. ora *Αδειματος*, utrumque prave.

Κορινθιος ϛρατηγος) Κορινθιων ϛρατηγος Brit.

των λοιπων) duo iſta abſunt Arch. Vind.

ησπαιρε) Attigit Euſtath. ad Homer. p. 416. 34 verbum hoc diſtrahit interpretes: Euſtath. ita, *Ηροδοτος δε πϐ και το θερμοτερον σπευδειν και οιον ανασκιρταν και πανυ προθυμεισθαι, ασπαιρειν εφη.* Vallae placuit reluctandi ſignificatus, fortaſſe ob Homereum *ησπαιρ', ως ότε βϐς —*. Portus vertit: palpitabat prae metu: quem quidem ob memoratum antea Graecorum metum, & Adimanti deiectum ingenium c. 94, recte ſenſiſſe opinor. Si Euſtath. ſequare, promtus ad fugam Adimanti animus intelligendus erit. Vide Porphyrii ad Il. N. 443 ſcholia, a Valkenario edita. *Weſſel.* Solus reluctabatur, optime vertit Valla: aliis uſitato more poſuerat Noſter *ητπαιρον* IX, 119. De uſu, quo hic ponitur, rariſſimo Grammatici plerique ſilent. Suidae ſatis erat, in *Εσπαιρεν* excitaſſe Herodotea: quum olim

olim in excerpendo vocem φαμενος omiſiſſet, abſurdam nobis dedit Euſtathius interpretationem in Iliad. γ. p. 316, 4. Cupiebat ille quidem, Iſthmum verſus abire; ſed &, dum ceterarum gentium duces parati erant morem gerere Themiſtocli & Eurybiadi, unus omnium Adimantus iuxta Herodotum adhuc obluctabatur, ησπαιρε μενος. Nihil eſt in Heſychii interpretamentis, quod huc pertineat; in quo idcirco miror legi ησκαιρεν, εσκιρτα· quod non videtur uſu fuiſſe receptum ασκαιρειν· in primis tamen Scaligeran. p. 11. T. Faber, σκαιρειν, ait, & ασκαιρειν itidem dicuntur, ut ασπαιρειν & σπαιρειν· ſed verius Porphyr. in Homer. Cod. Mſ. ad Iliad. N. 443 de verbis agens σπαιρειν & σκαιρειν, prius etiam ſcribi tradit μετα τε α κατα Αττικην συνηθειαν· το δε Σκαιρειν εκετι μετα τε α· ut σπαριζειν & ασπαριζειν, ſic uſu viguerunt σκαριζειν & ασκαριζειν. — Ad Herodoti locum aptiora videbuntur iſta Plutarchi T. 2. p. 327. C. επι τοις Φιλιππικοις πολεμοις επεσπαιρεν η Ἑλλας· ſic leviter emendata, ετι εσπαιρεν η Ἑλλας, moribunda velut Graeciae libertas pedes adhuc iactabat & obluctabatur morti. Ασπαιρειν veteres, & Atticiſtae ſcribebant recentiores; Σπαιρειν Plutarchus aliique iſtiusmodi Scriptores: egregie Diodorum correxit L. Rhodomann. I. p. 190. 40, ſed non ασπαιροντων, at σπαιροντων efformare debuerat ex επαιροντων ut recte εφαλλονται in σφαλλονται mutavit p. 192, 99. In Stobaeo Gesneri p. 593, 28. Junco ſenex titubans non εφαλλομενος, verum dici debuit σφαλλομενος· apud eumdem p. 147, 33 pro ὡς το μ. δ. ſi leniter emendetur φετω μεν δεν, clara

Themiſtii ſententia: in Critonis apud eumdem fragmento p. 43, 52 *επωδας και παιδειας* attentus mecum corriget in *σπȣδας και παιδιας* ſeria & iocos. In Stobaeo huius quoque generis plura ſuperſunt; & vix ullus eſt Scriptor antiquus, ne ſacris quidem exceptis, in quo hoc vitium ab accuratis Criticis non fuerit detectum, ortum ex ſimilitudine literarum C & E. *Valkenar.*

αποπλωσεσθαι) Arch. Vind. in aliis *αποπλευσεσθαι*, etiam Suidae, exſcribenti in *ηπειρευ*. Poſt *τȣτον* comma Ald. Cam. I. II; idemque poſt *απολειψεις*, ſed poſt *ηγορευε* punctum.

την Αδειμαντȣ) Med. Paſſ. Ask. Arch. antea *τȣ* cum Ald. poſt *τρια* punctum Ald. Camerar. I. II.

πληγεντες) *παντες* ora Steph. Brit. Paſſion. Ask. & tres Pariſ. Venerunt *παντες* ex librariorum, quibus vulgatum durius viſum, ingenio. Alia mens P. Victorio Var. lect. III, 22. Illuſtraturus enim Catullianum. Non ſi illam rarae labefactas munere veſtis, Herodoteis percommode locum dedit. Addebam, quod propius eſt, ex Themiſtii Or. II. p. 26. A. *ο μεν γε επειδη τοις πεντηκοντα αμα ταλαντοις ȣκ ετρωσε ȣδ᾽ εκαμψε τον Καλχηδονιον Ξενοκρατην*· hic enim poſtquam quinquaginta ſimul tabulis nec vulneravit neque inflexit Chalcedonium Xenocratem. Erat enim ſimilis, quamquam aſperioris, translationis; nec factum muto. *Weſſel.* Poſt *εσαν* punctum Ald. Cam. I. II.

Ευβοεεσι) *Ευβοευσι* Arch. Vind. Paſſ.

εκερδηνε) *εκερδανεν* Arch. Vind. Punctum poſt

poſt vocem Ald. Camer. I. II, idemque poſt εχων, ſed abeſt comma poſt χρηματων.

τα χρηματα) omittuntur ab Arch.

ad Cap. VI.

απικατο) Med. Paſſion. Arch. Ask. Vind. Alii cum Ald. απικεατο, quod ſaepe alibi.

ολιγας) ολιγον Arch. quatuor ſequentia negligens. Poſt επιχειρεειν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

προσπλωειν) προσπλεειν Medic. ubique hoc libro, & paſſim Ask. Paſſ. Poſt εινεκα punctum Ald. Cam. I. II.

κως) deeſt Arch. Vind.

καταλαμβανη) Med. Paſſ. Ask. καταλαβοι Pariſ. A. B. Ald. καταλαβη Arch. Vind. καταλαμβανει Brit.

μηδε πυρφορον) μη δε Ald. Cam. I. II, nec comma poſt πυρφορον.

λογω) λοχω Arch. Valla, comma nullum poſt λογω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VII.

Poſt ων comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt εμηχανεαντο.

περιεπεμπον) περιεπεμψαν εξω Σκιαθε Arch. Vindob.

οφθειησαν) οφθεωσι Pariſ. B. Arch. Vind. Ald. Ex Med. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. A. vulgatum: mihi vetus non diſplicet, quippe Jonicum.

περιπλωσωσι) Arch. Vindob. Vulgo cum Ald. περιπλευσωσι. Quod de Med. monet Gro-

nov, πλεειν cum hac parte & περιπλεων ſcribere, eadem aliis conſuetudo. Contra Arch. & Vind. Jonismi hac & ſequente Muſa tenaciores, πλωειν, etiam in compoſitis, probant; eorum veſtigia premam. *Weſſel.*

περι Γερεαισον) Abeſt περι Arch. qui & Γερεσον, ut Valla: abeſſe περι poteſt, poſt Γερεαισον comma non poſuit Ald. Cam. I. II.

μεν) μεν δη Arch. Vind. nec male.

εξ εναντιης) εξεναντιης una voce Ald. Cam. I. II, in queis comma poſt hanc vocem, loco puncti, comma quoque ponunt poſt ταχθεισαις.

περιπλωοντων) Arch. Vind. quos ſequor. περιπλεοντων ceteri cum Ald.

εν τησι) επι τησι Arch. Vind. & νηων, uti hoc ſolent libro plerumque.

τον αριθμον) deeſt Paſſ.

ad Cap. VIII.

Σκιωναιος) *Sicyonius* Valla, deceptus praviore libri ſui ſcriptura, quae in codd. obvia ſaepe. Vide ad Diodor. XII, 72 & infra c. 128. *Weſſeling.*

δυτης) hinc in Polluce VII, 137.

τοισι Περσησι) τησι Arch. & Ald. abſurde.

περιεβαλετο) περιεβαλλετο Arch. Poſt Σκυλλιης comma Ald. Cam. I. II.

αυτομολησειν) octo ſequentia deſunt Arch. Poſt Ἑλληνας colon Ald. Cam. I. II.

ου γαρ οἱ παρεσχε) Enotatum a Galeo ex cod. Eton. αλλ᾽ ουπω καιρος παρεσχε, ſcholion redolet. Non ita noſter. Ecce tibi lib. IV, 140 παρειχε αν σφι, licuiſſet illis, & huius libri c. 30. Portum conſule, & ſupra L. V, 49. *Weſſel.* Herodo-

rodoteum hoc Porti factis adfirmabunt collectanea, ſi vel plures dabunt codd. quam praebet Galeus ex Eton. lectionem. *Valken.*

ειπαι) ειπειν Paſſ. Ask. poſt ατρεκεως comma Ald. Cam. I. II.

ὡς εξ) ὡς omittit Arch. & Vind.

ανεσχε) αν ἐσχε Ald. Cam. I. II commate poſt vocem poſito.

πριν η) ανεχειν πριν η Arch. Vind. Poſt Αρτεμισιον colon Ald. Cam. I. II.

τουτους ες) deſunt haec duo Arch. Vind.

εικελα) ἰκελα Arch. in ora Steph. ὁμοια ex ſcholio. Rectum eſt εικελα *Valkenar.* Poſt τουτου comma Ald. Cam. I. II, in queis abeſt comma poſt αποδεδεχθω.

εσημηνε) εσημαινε Arch. Vind. Poſt ναυηγιην abeſt comma Ald. Camer. I. II. Reiskius in his ναυμαχιην putabat legendum, ut Scyllias praelium navale imminere indicaverit: hoc illi iam noverant, ſimul atque indicaſſet τας περιπεμφθεισας των νεων· ego ναυηγιην omnino retinendum arbitror. Perſicae claſſis naufragium Graecis quidem ſignificaverant ſpeculatores ſecundum VII, 192, ſed quantum haec Perſae tempeſtate perdidiſſent, unus omnium optime noverat Scyllias, quo tum urinatore fuerant uſi ad praetioſa quaedam recuperanda: Scyllias itaque, praeter id quod inſtabat, Graecis etiam: εσημηνε την ναυηγιην ὁση εγενετο· quantum fuiſſet illud naufragium. Sic libenter vulgata corrigerem: Sophocleum eſt: Ὁρᾳς Οδυσσευ την θεων ισχυν ὁση. *Valken.* cuius in ſententiam imus.

ad Cap. IX.

Poſt ενικα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

περιπλωεσησι) Arch. Vind. περιπλευσησι alii cum Ald. Sed temperabo in his enotandis.

Φυλαξαντες) Suidas excerpſit in voce. Poſt βελομενοι comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt μαχης.

διεκπλου) διεκπλωυ Arch.

ad Cap. X.

Poſt Ξερξεω comma Ald. Cam. I. II.

ανηγαν) ανηγαγον Vind. & νηας ſemper.

οικοτα) Arch. & Ald. εικοτα antea.

πολλαπλησιας) Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Ald. πολλαπλασιας.

πλωυσας) Arch. Vind. πλευσας Ask. Paſſ. πλωευσας Ald. &c. Vetus πλωευσας de ſententia Porti Jonum habet formam ex πλωεω, cuius nullum novit ſimile. Contra αριςα πλωυσας Scriptor probavit c. 22 & 42. *Weſſeling.*

αυτυς) αυτας omittit Arch., αυτυς ora Steph. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Valla, vere: alii cum Ald. αυτας. αυτυς ob codd. imperium elegit *Weſſeling.* αυτυς, quod in margine poſuit Steph., merito probavit in Theſ. L. Gr. II. p. 504. D. Sed quia legitur infra c. 16. εκυκλευοντο ὡς περιλαβοιεν αυτυς, quod me iudice defendi nequit, & hic & illic ſcribi malim εκυκλευντο· quia hanc Noſter adamavit ſcribendi formam in talibus etiam, quae Jones aliter vulgo pronunciabant, Φειδυ, *parce*, ſcribitur & Φειδευ· ſed *parcum*, τον Φειδομενον Euſebius Stobaei mihi dixiſſe videtur Φειδευμενον· ſic vulgatur Tit. X. p. 130, 30. οἱ πλευνες

των

των ανθρωπων παρα λογον φιλευμενοι· corrige φειδευμενοι· his enim φειδωλοις opponuntur περι τους δει αναχισκοντες. Vid. Diog. Laert. V, 20. bis terve legitur in Euſebianis iſtis Stobaei αξιευσι, ut apud Noſtrum praeter cetera δικαιευν. *Valken.*

αυτεων απονοςησει) σφιν απονοςησειν Arch. poſt απονοςησει punctum Ald. Cam. I, II, in his comma poſt εποιευντο.

αυτος ἑκαςος πρωτος) Med. Arch. Paſſ. Vind. olim αυτεων ex Aldo & aliis, perperam. Vid. lib. 3, 82.

δωρα παρα βασιληος) παρα βασιληος δωρα Arch. Paſſ. Ask. in Paſſ. λαιψητα.

ad Cap. XI.

αντιπρωροι) αντιπρωρα Ask.

γινομενοι) γενομενοι Id. Paſſ.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Paſſ. ex correctione.

των βαρβαρων) deſunt haec duo Arch.

Αισχρεου) Αισχραιου Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask., Αισχρεου ceteri cum Aldo, & verius. Patri Lycomedis nomen datur in Edd. Herodoti Αισχρεου· in Med. Cod. Αισχραιου· ſic in omnibus ſi forte codd. ſcriberetur, omnibus codd. uſus eſſet Atticus anteponendus: Attica fuerunt nomina Χαιρεας, Δημεας, Ταυρεας, Αισχρεας. *Valken.* Ex dialecto bene Valken. decernit *Weſſel.*

Poſt αγωνιζομενους comma Ald. Cam. I, II, idemque poſt επελθουσα & poſt Ἑλληνας.

απεπλωον) απεπλεον cum colo Ald. Cam. I, II, in quibus abeſt comma poſt Δημνιος, punctum poſt Ἑλληνος.

αυτω)

αυτω) deſit Arch. Vind. tum *χωραν* in priore, ſatis accommodate, uti inferius c. 85.

ad Cap. XII.

Ὠς δε ευφρονη εγεγονεε) Arch. Vind. Med. Ask., a Paſſ. quatuor illa abſunt: antea cum Ald. *ὡς ευφρονη δ' εγεγονεε.*

γινετο) *εγινετο* Arch.

βρονται σκληραι) *σκληραι βρονται* id. Paſſ. Ask. Poſt *Πηλιε* punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt *νεκροι* & *ναυηγια* commata Ald. Cam. I. II.

εξεφορεοντο) Arch. Vindob alii cum Ald. *εξεφεροντο*. Dialectus, quod editum eſt, ratum habet. *Διαφορεεσθαι*, *προσφορεειν*, *εσφορεεσθαι*, & eius modi alia, ſaepe tractavimus. *Weſſel.*

τας Αφετας) *τας Αφετάς*, ad Steph Byz., cui *οξυτονειται*, morem, hoc loco & deinceps Arch. exemplar, non item antea. At levius iſtud, & ſaepe arbitrarium. *Weſſel.*

ταρσες) citat Suidas in *Ταρσος.*

κατισεατο) *κατεσεατο* Arch.

και αναπνευσαι) *και* abeſt Arch. *αναπλευσαι* Med. a ſecunda manu. Poſt *χειμωνος* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

γενομενε) *γινομενε* Arch.

καρτερη) *κρατερη* Vind.

ομβρος τε λαβρος) *ομβρος κρατερος* id. Arch. ex gloſſa. Vid. Rittershuſ. ad Oppiani Cynegit. V, 139.

ες θαλασσαν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla: optime; in aliis ex Ald. *κατα θαλασσαν.*

ad

ad Cap. XIII.

Poſt αγριωτερη abeſt comma, poſitum poſt τοσουτω Ald. Cam. I. II.

και το τελος) και τελος Arch. Spectavit iſta Longin. περι Ὑψ. Sect. 43.

πλωουσι) Arch. Vind. πλεουσι Ald. Cam. I. II, in quibus nullum poſt επεγινετο comma. & Κοιλα appellative ſemper ſcribitur.

Poſt τη comma Ald. Cam. I. II. εξεφεροντο Arch.

προς τας) ες τας id. Vind.

ὑπο Θεου) του Θεου Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch., του Ald. & ceteri non agnoſcunt, nec requiritur. *Weſſeling.* Oblatum a codd. reciperem, εποιεετο τε το παν ὑπο Θεου. nam qua ſede poſuit G. articulum, non magis requiro, quam in iſtis I. c. 34. ελαβε εκ Θεου νεμεσις μεγαλη Κροισον, ſimilibusque. *Valken.*

Περσικον) περσεον Arch. Valla. ſtare non poteſt, quippe legitimi corruptela. *Weſſel.*

ad Cap. XIV.

ατρεμας) ατρεμα Med. Paſſ. Ask. ατρεμας Vind. Arch. Brit. Ald. Sive hoc, ſeu aliorum ατρεμα adſciſcatur, ſententia eadem: malim priſtinum, quod plerumque ſemper in his libris, uti mox c. 15. V, 19 &c. conf. Ez. Spanhem. ad Nub. Ariſtoph. v. 260. *Weſſel.* Ex uno codice non mutaſſem ante vulgatum: ſemel verſu coactus εχ' ατρεμα ſcripſit Homerus, quod tamen Ariſtophani aeque ac alterum εχ' ατρεμας uſurpatur, aliisque. *Valken.*

επεβωθεον) Arch. Vind. cui reſtituto ob dicta c. I. nemo non favebit. *Weſſel.* prius erat

επε-

επεβοηθεον. Poſt απικομεναι colon, & mox περιπλεοντες Ald. Cam I. II, in his commata poſt χειμωνος & πλωοντες.

ad Cap. XV.

Poſt των βαρβαρων abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ουτω σφι) ουτω σφεας Arch. Vind. Nihil ad nexum proderit, utrum probetur. Λυμαινεσθαι utroque ſtrui modo, Gronov. ad lib. 3, 16. & Alberti in Act. Apoſt. VIII, 3. oſtenderunt. *Weſſeling.* Leniſſima mihi vera videtur G. Koenii correctio, legentis δεινον τε ποιησαμενοι· hoc poſcere videtur ſequens και, alterum autem reſpuere ratio locutionis, e qua alibi etiam τι ſuſtuli, facile natum e litera vicina π. *Valken.* Poſt αρξαι colon Ald. Cam. I. II.

παρακελευσαμενοι) παρασκευασαμενοι Arch. Vind. ſed ob ſeqq. prave.

ανηγον) ανηγαγον iidem.

ταις αυταις ημεραις) τας αυτας ταυτας ημερας τας τε ναυμ. Arch. τας αυτας ημερας Vind. Id dubito, ſitne vulgato cod. Arch. poſterius. Negabit ſcriptor, quippe VII, 151. Αργειους δε, τον αυτον τουτον χρονον πεμψαντας και τουτους — conſimilem in modum. *Weſſel.* Poſt ταυτας comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδεα) Λεωνιδην Ask. Poſt οἱ μεν comma, ſed nullum poſt παρεκελευοντο Ald. Cam. I. II, in his colon poſt βαρβαρους.

ad Cap. XVI.

εκυκλεοντο) Arch. quod verius, niſi fuerit εκυκλευντο. Antea εκυκλευοντο ex Ald.

επα-

επανεπλωον) επανεπλεον & comma poſt τε Ald. Cam. I. II.

ναυμαχιη) μαχη Brit.

εγενοντο) εγινοντο Paſſ. Ask.

ταρασσομενεων) περαταςσομενω Paſſ. Poſt νεων comma Ald. Cam. I. II.

περι αλληλας) deſit praepoſitio Arch. Qui praepoſitionem inſuper habuit Arch. ſcriba, αλληλαις fortaſſe, non immemor ſimilium, quorum data quaedam lib. I, 108. in Muſis maluit. Sed recte, ab ipſo neglecta vox, in talibus adeſt; exempla ſi deſiderantur, ex Abreſch. Diluc. Thucyd. lib. VI, 33. ſumi poſſunt. *Weſſel.* Poſt εικε punctum Ald. Cam. I. II.

εποιευντο) Ask. Paſſ. alii εποιεοντο cum Ald. Poſt ανδρες punctum Ald. Cam. I. II.

ἐτω δε) ἐτω τε Arch. Vind. Poſt βαρβαρων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVII.

Poſt ναυμαχιη comma Ald. Cam. I. II.

μεγαλα εργα) εργα μεγαλα Arch. Ask. Paſſ. Poſt ἡμερην comma Ald. Cam. I. II.

Κλεινιης) Κλεινιας Paſſ. Ask. Poſt διηκοσιοισι comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVIII.

ὡς δε διεστησαν) οἱ δε ὡς Arch. Vind. Poſt Ἑλληνες abeſt comma Ald. Cam. I. II, habent comma poſt νεκρων, colon poſt επεκρατεον. ναυηγεων Arch.

τρηχεως) Excitat Plut. Malign. p. 867. D, ubi male περινεχθεντες.

ȣκ ἥκιϛα) ȣκηκιϛα Ald. Camer. I. II, in his comma poſt των.

ἡμισεας) ἡμισεες Arch.

εβȣλευον) Med. Ask. Paſſ. Arch. εβȣλευοντα Plut. Vind. Ald. Vid. ſuperius c. 4.

ad Cap. XIX.

βαρβαρικȣ) Iid. βαρβαρȣ, in aliis βαρβαρικȣ, quod verius. mox Ιωνικον φυλον και το Καρικον Arch. Paſſ. Ask. Poſt Ιωνικον comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt γενεσθαι.

θαλασσαν, ταυτη) ταυτη συλλ. Arch. Valla: antea cum Ald. θαλασσαν ταυτην commate poſt ταυτην poſito. Mutata punctione haec, poſtulante Arch. & Valla, aptavi: id Pavius fieri oportere, perſpexerat, nec, credo, reprobaverit quisquam. *Weſſeling.*

παλαμην) Habet Suidas ex h. l. in voce, qui ελπιζοι quoque cum Arch. Med. Paſſ. Ask., olim ελπιζει. poſt τη comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt πρηγμασι & poſt ελεγε.

Ευβοεικων) Ευβωεικων Ald. Cam. I. II. Ευβοικων Arch. Vind. Utrum exaretur, arbitrarium erit: in membranis eadem diſſenſio. lib. 3, 89. & 7, 192. *Weſſel.*

οσα τις εθελοι καταθυειν) καταθυειν, οσα τις εθελει Paſſ. θελοι eodem ordine Arch. Vind. In Ask. καταθυειν non invenitur. Poſt εχειν comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτων) ἑωϋτȣ Arch.

πυρ ανακαιειν) id. Med. Paſſ. Ask. belle. Vid. ad lib. 4, 145. πυρην ανακαιειν Vind. Brit. Ald. Poſt περι comma Ald. Cam. I. II.

ες την Ἑλλαδα) Med. Arch. Vind. Paſſ. Ask. olim cum Ald. επι την. Poſt ποιεειν punctum Ald. Cam. I. II.

πυρ ανακαυσαμενοι) πυρας καυσαμενοι Arch. mox ετραποντο id. Pariſ. B. Vind. Brit., ex Med. Ask. Paſſ. ετρεποντο contra Jonum morem.

ad Cap. XX.

ουτε τι εξεκομισαντο) Paſſ. Ask. Med. antea cum Ald. ουτ' εξεκομισαντο tantum. In notis Gronovius proponit lectionem Mediceam, & lectori commendat ut perquam ſuavem: illa mihi quoque placet, &, ſi licet de vicinis duas demere literas, haec equidem cenſerem a eſſe manu Herodoti: ουτε τι εξεκομισαντο, ουδεν τε προεσαξαντο· recte Valla: neque exportaverant quicquam, neque importaverant: illud, ουτε — ουδεν τε, obvium apud quosvis, ſimillima firmarunt Herodoti in Ed. Gronov. p. 382, 5. 395, 34. 468, 2. 509, 10. 529, 10. *Valken.* ουτε τι a Gronovio iure laudatum, ſed infeliciter defenſum, in ſua iterum ſede ſtatui. Sic. lib. 4, 19. ουτε τι σπειρουσι ουδεν, ουτε αρουντες. *Weſſeling.*

Poſt προεσαξαντο abeſt comma Ald. Cam. I. II. προσεσαξαντο Paſſ. Med. προσεταξαντο Brit. Ut προεσαξαντο ſibilante litera auctius procederet, nulla erat neceſſitas. Repete ad lib. 5, 34 adpoſita. *Weſſel.* Poſt πολεμου colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt χρησμος. Abeſt ab his comma poſt Φραζεο.

βαρβαροφωνον) Ex Vallae Latinis βαρβαροφωνος erit, quae non iniuſta Pavii Reiskiique divinatio. *Weſſel.* Recepit eam *Larcherius.*

Βυβλινον) Βυβλιον Arch. Aſk. Βυβλινον Paſſ. Vind. Brit. Ald. Βυβλιον cur Gronov. exprimi voluerit, non perſpicio. Credo ex Med. etſi de eo ſilentium, huc ob Aſk. conſenſum migraſſe. Priſtinum longe praeſtantius. *Weſſel.*

χρησθαι) χρασθαι Arch. Vind. poſt μεγιστα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Poſt οἱ μεν comma, poſt επρησσον punctum Ald. Cam. I. II. In quibus punctum poſt Αντικυροις, comma poſt τω & poſt προσετετακτο.

παλησειε) παλισειε Edit. Genevenſ. Scripti editique libri nihil novant; nam editoris Genev. ει παλισειε coniecturae Porti debetur, male tamen repraeſentatae: coniecerat ille, quamquam haeſitans, ει παλισειε pro integro επαλισειε ex εφαλιζω, contra aliquem copias congrego: obtrudi noluit, idque prudenter; neque enim moris id Herodotei. Tolerabilius de opinione d'Orvillii & Reiskii ει παλασειε, ſi adpropinquaret, videretur; cuiusmodi lib. 9, 73 ὀκως πελασειε απικνεομενος τοισι πολεμιοισι· neque abiret longius, παλαισειε Pavii, & fortaſſe Gronovii, ob eius Latina; eoque minus, quod diphthongus ει & η in ſcriptis ſaepe commutantur. Sed omnibus ſchedae obſtant. Aliud ergo circumſpiciamus. Παλησειε Heſychius exponit διαφθειρειε, quod de clade in belli certamine non illaudabile, & hinc, niſi erro, ſumtum. Priſcos ſane παλαιειν ac παλεειν noviſſe, Jonesque in primis, vero mihi proximum. Hippocratis ſunt αποπαλεειν, atque εκπαλεειν in evibratione & concuſſu vehementiore. Αποπαλησαι

λησει Erotianus σαλευσει και σφοδρα κινησει. Foeſius Oecon. p. 78 plura. Sive ergo ει παλησεια de conflictu, ſeu clade ſecuta, agitationeve claſſis maiore accipiatur, vocabulo ſcriptura locoque ſententia conſtabit. *Weſſeling.* Varias attulit coniecturas Portus, veriſimilioribus facile locum daturas. Quod hic vulgatur, Lexicographis, credo, praetermiſſum, παλησειε legitur in ſua ſerie apud Heſych. cum interpretamento διαφθειρειε· διαφθαρειη ab huius loci ſententia non eſſet valde alienum: παλησειε quid ſit, expectabimus qui nos docent: licebit interea coniecturam proferre: ει τι πταισειε ὁ ν. ϛρατος literas prope accedit; id eſt, εαν τι περι την ναυμαχιαν γενηται πταισμα, ut ſcribit Diod. I. p. 415. S. εαν ποτε συμβη τι πταισμα, Demoſth. p. 59, 71. ει δε τι πταισειε, idem p. 16, 28. Thucyd. p. 327, 79. Forma quidem eſt paullo inſolentior, minime tamen abſurdum, quod non nemini venit in mentem: ει τι παθησειε ὁ ν. ϛρ. ſi quid eveniret claſſi: certe talibus uti ſolebant ευφημισμοις, ne belli triſtem eventum memorarent. Eurip. Phoeniſſ. v. 251, ει τι πεισεται ἑπταπυργος γα. Xenoph. K. Π. II. p. 24, 9 ει τι πεισονται Μηδοι. Si naufragio navis perierit, Euripidi dicitur, ην τι ναυς παθη. Iphig in Taur. v. 755 plenius legitur in ſyngrapha nautica apud Demoſth. p. 547, 16 εαν δε τι ἡ ναυς παθη ανηκεϛον. *Valken.* cuius emendationem recepit *Larcherius* & *Degenius.*

Poſt ἑτοιμος comma, quod abeſt poſt τριηκοντερω Ald. Cam. I. II, in his colon poſt πεζον.

Poſt απικομενος comma Ald. Camer. I. II. σφι εσημαινε Arch. Ask. Paſſ.

εποιευντο) Paſſ. Ask. Brit. olim cum Ald. *εποιεοντο*. Poſt *αποχωρησιν* colon Ald. Camer. I. II, quae punctum; poſt *εταχθησαν* ponunt, idemque poſt *πρωτοι*, & comma poſt *ὑςατοι δε*.

ad Cap. XXII.

επιλεξαμενος) Corrigitur *απολεξαμενος*, forte ob c. 101 *τριηκοντα μυριαδας απολεξαμενος τε ςρατε* & *απολεξαντες το αριςον* L. V, 110. Quae quidem boni commatis, neque pravioris vulgatum. *Επιλεξαμενος ανδρας δικα Αιγινητεων* L. VI, 73. *επιλεξαμενος τε ανδρας τες εθελεις* L. VII, 10. Adde Thom. M. in *αναλεγομαι*. *Weſſel.*

γραμματα) *γραμματα λεγοντα ταδε. Ανδρες* omiſſis mediis Arch. Vind. Quae ex duobus his codd. exulant, non illa caſu exciderunt, utpote nexa optime: praeberent profecto, ſi pluribus abeſſent, gloſſatoris ſpecimen. *Weſſel.* Poſt *ελεγε* punctum Ald. Cam. I. II.

τες πατερας) Citat Euſtath. ad Dionyſ. v. 423.

καταδελεμενοι) *καταδελωμενοι* Arch.

γινεσθε) *εσεσθε* idem.

ἐξεσθε) Ask. ceteri *εσεσθε*. Notabile *εκ τε μεσε ἐξεσθε* Cod. Ask. reſtitutum volui. Scio *εκ μεσε οντας* Dioni Caſſ. lib. 50. p. 581 neutrarum eſſe partium, ſed *εσεσθε* per hic, nec latuit H. Stephano, incommodum. Contra *κατησθαι*, ſive *ἐξεσθαι εκ τε μεσε* de illis, qui rei ſe non miſcent, & ex eius medio quaſi otioſi ſedent, Herodotea ſunt. Inferius c. 73 *αἱ λοιπαι πολις εκ τε μεσε εκατεατο*, & iterum *εκ τε μεσε κατημενοι*· quibus gemina III, 83. IV, 118 &c. *Weſſeling.*

τα αυτα) ταυτα Arch. Vind. τοιαυτα Brit. poſt ποιεειν colon Ald. Cam. I. II.

αναγκαιηs) αναγκης Med. Paſſ. Ask. nulla neceſſitate. Poſt κατεζευχθε comma Ald. Camer. I. II.

απιςασθαι) μη απιςασθαι Arch. poſterius & in Paſſ. Ask. αφιςασθαι antea ex Ald. Poſt εργω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμμισγωμεν) συμμισγῶμεν Arch. Vindob. quod ſperno. Vid. 9, 97. Poſt βαρβαρον comma Ald. Cam. I. II.

δε ταυτα) Deſit δε utrique, tum εγραψε ambo. Poſt εμοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μεταβαλεειν) iidem, alii μεταβαλειν cum Ald. Poſt η abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ανενειχθη) ανενεχθη Paſſ.

ναυμαχιεων) Med. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. A. B. Valla: bene: ceteri cum Ald. συμμαχιεων.

ad Cap. XXIII.

μεν ταυτα) Arch. Vind. Medic. Ask. Paſſ. Brit. antea μεν νυν ex Aldo.

Ἱςιαιευs) Iidem & Plut. Malign. p. 867. E. etiam Valla: ἱςιευs prius cum Aldo, ſed perperam. Poſt ὑπ' απιςιηs comma Ald. Cam. I. II, in his poſt φυλακη punctum.

ταχειαs) Sic omnes: ταχεαs dialectus poſtulat. Poſt τα ante ην comma Ald. Cam. I. II.

ἁμ' ἡλιω σκεδναμενω) ἁμα ἡλιω Arch. Vind. Attigit Euſtath. ad Poet. p. 691, 3. Poſt σκεδναμενω comma Ald. Cam. I. II.

επεπλεε) Medic. Brit. Paſſ. Askew. επλωε Arch. Vindob. Ald. rectum ſatis, niſi επεπλωε malueris. *Weſſeling.*

των Ἱστιαιων) Scribendum eſt Ἱστιαιεων· hinc Diod. XI. c. 13 f. κατηγεν εις την Ευβοιαν μετα παντος τȣ ϛολȣ, και την των Ἱστιαιεων πολιν βιαχειρωσαμενος &c. vid. ibi Weſſel. Non neſcio, quid ſcribat Steph. Byz. in Ἱστιαια, Ephorum cives Ἑστιαιȣς dixiſſe; ſed Herodoto huius capitis initio memoratur ανηρ Ἱστιαιευς, quod pro Ἱστιευς recte poſuit Gronov. ex Med. a Galeo iam oblatum ex Arch., a Valla, quin & a Plutarcho, cuius in Edd. Herodotea deſcribentis T. 2. p. 867. E. reperitur ανηρ Ἑστιαιευς· illic Jonica tantum pronuntiatio verſa fuit in vulgarem. Hos ex Euboea Hiſtiaeenſes, τȣς Ἱστιαιεας, iſtius aetatis Atticorum more talia contrahentium Thucydides vocat Ἑστιαιᾶς I. c. 114, ubi memorat Euboeam opera Periclis Atheniensibus ſubiectam, Ariſtides in Pericle T. III. p. 226. hoc exſtat Scholion in cod. Mſ. Ἑως και [ταυτην] Ὁ Θȣκυδιδης, εξοικησαντες Ἱστιαιας (L. εξοικισαντες Ἱστιαιᾶς,) αυτοι την γην εσχον· ἡ δε ἱστορια πολεως Ευβοιïας· miram in his corruptelam ſubiit Ιστιαια, πολις Ευβοιας. In iſtoc negotio Burmann. Cod. Mſ. eadem pag. ſaltem octo nobis ex Androtione praebet ducum nomina, qui cum Pericle ſuſceperant expeditiones Thucydidi narratas, pleraque aliunde ignota. *Valkenar.*

Ελλοπιης μοιρης) Ελλογιμης Arch. Valla. Valla ſui codicis pravam, qualis & Arch. lectionem ſecutus, Ellopiae, qua de uberius Strabo X. p. 683. A. mentionem praeteriit. *Weſſel.* Poſt μοιρης colon Ald. Cam. I. II.

Ἱστιαιητιδος) Arch. Vind. Ἱστιαιωτιδος alii omnes cum Ald. tum τας iidem duo omittunt.

Quod

Quod editum, Jonum eſt formae, optime hic in membranis cuſtoditum. Non obliviſcor γης της Ιςιαιωτιδος VII, 175, cui ſi verum amamus, prorſus idem, quod paludi Maeoti, Μαιητιδος titulo lib. I, 104 & IV, 20 notae, uſu ſaepe venit. Par periculum Αμπρακιηταις, propulſandum lib. 9, 28. *Weſſel.*

ad Cap. XXIV.

τα περι) τα abeſt Arch.

ὑπολιπομενος) ὑπολοιπομενος Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Weſſeling.* Abeſt his comma poſt λοιπȣς, quod nec habent poſt ὀρυξαμενος.

επιβαλων) επιβαλλων Arch.

παντος) παντα ora Steph. poſt τάδε colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχοι) Ask. Arch. Vindob. ξυμμαχοι olim ex Ald. Poſt παραδιδωσι & poſt ελθοντα nulla commata in Ald. Cam. I. II.

θεησασθαι) θεησεσθαι Ask. Similis ſcriptura lib. I, 8 &c.

ὑπερβαλεεσθαι) ὑπερβαλεσθαι Arch. Vind.

ad Cap. XXV.

Poſt διαπεραιωθεντες δε comma Ald. Camerar. I. II.

εθηευντο διεξιοντες) εθηεοντο διεξιεντες Arch. prius & Vind.

ὁρεοντες και τȣς εἱλωτας) Magna in his de Pauw molimina. Negat ullos adfuiſſe Hilotas; negat quatuor Graecorum ad Thermopylas iacuiſſe millia. Εἱλωτας facit ἰδιωτας, ſive *cives:*

 ſcrip-

ſcriptum praeterea ſupra c. 24 olim fuiſſe, *υπολιπομενος τυτεων ὡς τετρακισχιλιυς.* Proinde poſt nonnulla *των μεν χιλιοι εφαινοντο νεκροι* Graecorum ſunt cadavera, *τεσσερες* vero *χιλιαδες* Perſarum. Haec pauca de multis. Ego vero ſciſcitare maximopere aveo, quinam illi praeter Spartanos & Theſpienſes *ιδιωται cives*, ſi eorum mille tantum fuerint? & quomodo nautae ex *ιδιωτων* corporibus agnoſcere Spartanos potuerint? Hilotae, quos adfuiſſe vidimus VII, 229 habitu cultuque pares ceteris non erant. Hoc amplius ſi mille duntaxat Graeci ad Thermopylas ceciderint, quid fiet Epigrammate, in quo contumulatorum *χιλιαδες τετορες* VII, 228? Sed deſino, id tantummodo adſtruens, ieiunum hoc in Stratagemate Polyaenum eſſe L. VII, 15 4. *Weſſel.*

Poſt *υ μεν* comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξης) *Ξερξης δε* Arch. Comma poſt *των* ante *μεν* Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt *κειμενοι*, comma poſt *οἱ δε*, quod abeſt poſt *χωριον*. Punctum habent poſt *ετραποντο*, comma poſt *ὑςεραιη* & poſt *οἱ μεν*, colon poſt *νηας*.

Ξερξεα) Arch. Vind. *Ξερξην* ceteri cum Aldo.

ὁρμεατο) Arch. Vind. Ask. ſine augmento, ſicuti infra c. 35. I, 83, prius *ὡρμεατο*.

ad Cap. XXVI.

ολιγοι τινες) deſunt duo iſta Brit.

αγαγοντες) *αγοντες* Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. alii *αγαγοντες*.

την βασιληος) *τω βασιλεϊ* Brit.

τα

τα ποιεοιεν) τι ποιεοιεν ora Steph. Paſſ. Ask. Brit. in Fragm. Pariſ. ὁ, τι. Sic quoque Choricius Or. in ſummum Duc. haec aemulans, c. 22. Poſt τα comma, poſt ποιεοιεν punctum Ald. Camer. I. II. Aeque bonum τι ποιεοιεν. *Weſſel.*

ειρωτεων) ειρωτων Paſſ. Ask. Brit. ειρωτεων Arch. Vind. antea ἐρώτων cum Ald. Veriſſimum ειρωτεων, unde αγγελω ειρωτεοντι IV, 135 aliaque. *Weſſel.*

αγοιεν) αγουσι Med. Ask. Paſſ. Brit. Fragm. Pariſ. αγόιεν Arch. Vind. διαγοιεν Ald. Edd. Malui αγοιεν Ολυμπια, ut αγειν Απατουρια, denique θεωρεοιεν, praeeuntibus manu exaratis exemplaribus. *Weſſeling.* Koenio corrigendum videbatur, ὡς Ολυμπια δη αγοιεν· hoc mihi olim etiam placebat; nunc, ſi praebent alii cod. lectionem, quam dat margo Steph. legi malim, ὡς Ολυμπια αγοιεν· vulgatum ſi forſan ut hic legeretur alibi, uno tamen alterove exemplo nolim abuti adverſus centena. *Valken.*

θεωρεοιεν) Arch. Vindob. ceteri cum Ald. θεωροιεν. Comma poſt γυμνικον Ald. Cam. I. II, idemque poſt ὁ δε.

ὁ δε επαιρετο) οἱ δ' επηρεοντο Fragm. Pariſ. male.

κειμενον) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Brit. prius cum Ald. προκειμενον.

ὁτευ) ὁτεω Arch. Vind.

τον διδομενον) In iſtis leve forſan vitium latet, quod una lineola loco mota facile tolli poſſet, ſi nempe ſcriberetur της ελαιης τον αδομενον ςεφανον, ex oleaſtro coronam, ut ſimpliciter dixerint Arcades; quorum verbis noſter Olym-

Olympiacae laudis admirator interiecerit τον αδομενον, illam Poetarum, Pindari praeſertim, carminibus decantatam. Quibus hoc forte videbitur non neceſſarium, fatebuntur tamen his Pauſaniae III. p. 278 αρχονται μεν απο Τηλεφυ των υμνων, προσδιδυσι δε υδεν ες τον Ευρυπυλον, omnino corrigendum, προσαδυσι δε υδεν: *Valken.* cui calculum noſtrum adiicimus.

Τριταντaιχμης) Arch. Valla: reliqui Τιγρανης. Maxime memorabilis eſt Τριταντaιχμης ὁ Αρταβανυ Vallae & Arch. idem, uti videtur, ac L. VII, 12. Tigranes haud quidem ignotus inter Perſas eſt, Achaemenidarum gente proſeminatus, ſed nusquam Artabani filius, VII, 62. IX, 95. Quare Th. Galeo videor adſtipulari poſſe. *Weſſeling.*

ωφλεε) ωφλε Ask.

πυνθανομενος) πυθομενος Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. Ald. Ex Med. Ask. Paſſ. πυνθανομενος, non magna differentia.

το αεθλον) τον αεθλον εοντα Arch.

σιγων) σιγᾷν Brit.

ες παντας ταδε) Medic. Paſſ. Askew. Arch. Vind. quorum ultimi duo τοδε: antea erat προς παντας. colon poſt ταδε Ald. Cam. I. II.

μαχησομενυς) μαχεσομενυς Ask. uti frequenter. Vide I, 103 & VII, 103 &c.

περι αρετης) περι abeſt Arch. & Choricio.

ad Cap. XXVII.

Poſt χρονω comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) επει ταχιστα το Arch. Vind.

ε:εχοντες) iidem, olim εχοντες cum Ald. poſt χολον colon Ald. Cam. I. II.

επει

επει τε) Arch. Paſſ. Brit. Vind. prius cum Aldo *και επει τε*, abundantius iſto.

Παρνησσον) *Παρινησον* Paſſ. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. Exſcripſit haec Euſtath. in Iliad. N. p. 945, 40. Poſt *Φωκεες* abeſt comma Ald. Cam. I. II, punctum habent poſt *τοιονδε*, comma poſt *Θεσσαλοισι* & poſt *τον* ante *αν.*

λευκανθιζοντα) *λευκαθιζοντα* Arch.

αἱ τε φυλακαι) *αἱ φυλακαι* Paſſ. poſt *ιδυσαι* comma Ald. Cam. I. II.

τετρακισχιλιων) *τρισχιλιων* Arch. Vind. Valla, male. Polyaenus, *και πτωμα εγενοντο Θετταλικον ανδρες τετρακισχιλιοι.* *Weſſel.* Poſt *νεκρων* comma, idemque poſt *των* Ald. Cam. I. II.

ες Αβας) *Ασπιδας ες* Arch. poſt *ανεθεσαν* punctum Ald. Cam. I. II.

τας δε) olim cum Ald. *τας δε λοιπας*, quod omittit Arch. cum Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. A, B. Brit. Cur ego autem *λοιπας* tuerer, tanta codd. conſpiratione in exilium actum? Vocis abſentia ſententiae nihil nocet. *Weſſeling.* Poſt *χρηματων* abeſt comma Ald. Cam. I. II, quae colon ponunt poſt *μαχης*.

τον τριποδα) *τε τριποδον* Arch. Poſt *συνεστεωτες* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ανακεαται) *ανακεεται* Arch. Vind.

ad Cap. XXVIII.

εργασαντο) Vind. Paſſ. Ask. alii cum Ald. *αεργασαντο*.

πολιορκεοντας) *πολιορκεοντες* Ald. Cam. I. II.

κεινες ες αυτην) *κεινες* Vind. Arch. ceteri cum Ald. *κεινεες*, & *ες αυτην* iidem, Paſſ. Brit. Ask.

Aſk. ora Steph. quod melius, olim ταυτην ex Aldo.

εσβαλλοντας) εσβαλεοντας Arch. poſt φερομενοι comma Ald. Cam. I. II.

εσεπεσον) ενεπεσον Arch. poſt αμφορεας punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ἡμιν) ὑμιν Arch. & εικοτε.

εςι της γης τε) εςε Arch. tum της γης τε Vind. aberat ultima particula.

και προς, ηνδραποδισθαι) Separat προς a ſequente verbo Paſſ. ſicuti ſupra lib. I, 156, iunctim antea cum Ald. προσηνδραποδισθαι.

ἡμεες) Vindob. Arch. alii cum Ald. ἡμεις. Poſt αργυριε punctum Ald. Cam. I. II.

ὑποδεκομεθα) επιδεκομεθα Arch. omittens επιοντα.

ad Cap. XXX.

Poſt εμηδιζον punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt εδεν.

συμβαλλεομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind.

των) Θεσσαλων) το Θεσσ. Paſſ. & Plutarch. Malignit. p. 868. B. κατα το εχθος το Θεσσαλων Paſſ. & apud Plutarch. minime malum: conſimile, κατα τε το εχθος το Λακεδαιμονιων, quo Spartanos proſequebatur Hegeſiſtratus, ſive ut ibidem, το εχθος το ες Λακεδαιμονιες, L. IX, 36, 37. In Latinis talia ſaepe. Vide Cortium ad Fragm. Salluſtii p. 936. *Weſſel.* Herodotea deſcribens Philoſophus praebet ex ſuo codice lectionem unam alteramve vulgata apud Herodotum

tum non deteriorem, velut in proximis: κατα δε το εχθος το Θεσσαλων, nulla alia de cauſſa, quam quia oderant Theſſalos: ſimiliter ſcribit & in eundem ſenſum Noſter IX, 37 κατα το εχθος το Λακεδαιμονιων, propter odium, quo Lacedaemonios oderat: & Thucydides, κατ' εχθος το Λακεδαιμονιων· κατ' εχθος το Ρηγινων· κατ' εχθος το Κορινθιων· p. 67, 73. p. 239, 10. p. 483, 57. Aptiſſima dedit in eam rem Jac. Perizon. in Aeliani V. H. II. c. 25, ex his ſuis obſervatis explicare debuerat apud eumdem XII. c. 53 το Μεγαρεων πινακιον· ubi commode Thucydideum, το Μεγαρεων ψηφισμα contulit Abr. Gronov. cuius avus J. F. Gronov. vid. in Livii 34, 26. *Valken.* Poſt δοκεειν abeſt comma Ald. Cam. I. II. δοκεει Arch. Plutarch.

χρηματα) χρηματα τε Paſſ. Askew. mox τε negligentes. Poſt μηδιζειν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

Επειδη δε) επει δε δη Arch. Vind. επει δε Ask. Quo non utor, vid. c. 69.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Poſt Τρηχινιης comma Ald. Cam. I. II.

Μηλιδος) Arch. Valla, bene. Prius ex Ald. Μηλιαδος. Της Μηλιδος rediit ex dictis VII, 198. *Weſſel.* Ad Callim. h. in Del. 287, ἱερον αςυ και ὀρεα Μηλιδος αιης Erneſti aptiſſimum dedit Thucyd. locum, quo Melienſes etiam Ἱερης nominantur. Exemplis aliquot oſtendi poſſet, non inutilem eſſe obſervationem Scholiaſtae Ariſtid. in cod. Mſ. καλως ειπε (T. I. p. 304) Μηλιων, και ου Μηλιεων· Μηλιοι μεν γαρ οἱ την νησον οικουντες·

Μη-

Μηλιεις δε, οἱ εν τω Μηλιακω κολπω. Maliacum ſinum Liv. 27, 30 & 35, 37 Μηλιεα κολπον dixit Herod. IV, 33. Attica contractione Μηλια κολπον Aeſchyl. Perſ. 486 & Ariſtoph. in Lyſiſt. 1171, ubi notat Palmer. in Exercit. p. 769. Μηλια κολπον Atticiſtam ſcripſiſſe puto Philoſtratum p. 551, non, quod ferri nequit, Μηλιδα κ. — *Valkenar.*

Δρυοπις) Δρυοπιης Arch. Vind. Valla. Δρυοπις, etſi Δρυοπιης ſuſpicionibus ex Schol. ad Apollon. Rhod. I, 1212 anſam praebet, non movetur. Vide c. 43 & lib. I, 56. *Weſſel.*

εσβαλλοντες) εσβαλοντες Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII

Commata poſt οἱ μεν & poſt Φωκεων Ald. Cam. I. II.

τε Παρνησσε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. Vindob. olim ex Ald. τα. In Paſſion. Παρνησε ſemper.

κορυφη) κεφαλη ex ſcholio Brit. Haec habet Pauſan. X, 32, p. 878 mutata tamen. — Suo quoque nomine vocata dicitur Τιθορεα. Iſta quidem clarent, atque aliunde firmantur; ſed his interiecta ſic primum vulgabantur: [τε Παρνησε ἡ κορυφη] κατα Νεωνα πολιν, κειμενη ὑπ' ἑωϋτης· [Τιθορεα ενομα αυτη.] Vallae Latina; *qui vertex eſt iuxta urbem Neonem illic ſitam, nomine Tithorea:* facta videntur de Graecis hoc modo ſcriptis, κατα Νεωνα πολιν κειμενην επ' αυτης. Sed codd. lectionibus inſtructus de Laurentianis certius iudicabit. Pro ſua linguae Graecae peritia H. Steph. ſcripſit *ſeorſim ſitam*, legens κειμενην επ' ἑωϋτης· ſed nec huius ſibi lectionis ſenſum ſatis-

ſatisfacere fatetur: Holſtenii commentum ad Steph. Byz. in Τιθορεα vix memorari meretur: Latina Palmerii in Graecia Ant. 635. Graecis neutiquam reſpondent: Gronovii ingenioſa eſſet interpretatio, ſi mons Graece dici poſſet δεξαϲθαι ὁμιλον ἐφ' ἑαυτȣ· quod non puto. Habuerunt etiam Phocenſes velut commune gentis concilium, in quod συνεδρȣς ſuos mittebant civitates, το Φωκικον dictum vide Pauſan. X. p. 805. 808. 882. 892. Jam ſuſpicor, Neonem urbem dictam κειμενην επ' ἑωϋτης, quod *ſeorſim poſita*, *ſuique iuris*, cum reliquis Phocidis civitatibus in commune non conſulebat: hoc ſenſu commode urbs dici poteſt επ' ἑωϋτης ειναι, vel κεισθαι, vel οικεισθαι. Nusquam iſtius urbis incolae memorantur Νεωνιοι, ubi res narrantur a Phocenſibus in commune geſtae cum Theſſalis, aut cum plerisque Graecis bello ſacro. Hos itaque ſuſpicor επι σφων αυτων αυτονομȣς οικησαι· quae phraſis eſt Thucyd. II. c. 63, ut huius & aliorum, ſic Herodoti κεεσθαι επ' ἑωϋτȣ II, 2, *infantes voluit* εν ϛεγη ερημη επ' ἑωϋτων κεεσθαι *ſeorſim iacere*: vid. VII, 10. IX, 17. 37 ειχον επ' ἑωϋτων μαντιν, *ſuum ſibi habebant haruſpicem*, ab illo Mardonii diverſum. *Valken.* Diſtinctio Gronovii eſt, cuius reſcripta H. Stephano & L. Holſtenio, locique novam dilucidationem Notae repraeſentant. Aſpera tamen mihi viſa ſemper dictio fuit, κορυφη κατα πολιν κειμενη, ſiquidem oppidum adſtrui montis ſolet vertici, non vertex urbi. Placuit propterea κειμενην επ' αυτης, *ſitam in eo*, non επ' ἑωϋτης, quae divinatio docti viri. *Weſſel.* quocum ſentimus. Recepit eam quoque *Degen.*

επ' ἑωϋτης) Medic. Arch. Paſſ. Ask. Vind. Ceteri cum Ald. *ὑπ' ἑωϋτης.*

ανηνεικαντο) Poſt *ες την* comma Ald. Cam. I. II. Euſtath. in Odyſſ. p. 1604, 4. Poſt *αυτεων* comma Ald. Cam. I. II.

Αμφισσαν) *Αμφισαν* Paſſ. & *Κρισσαιε* cum Arch. Valla, crebra variatione. Conf. Waſſe ad Thucyd. II, 69. Poſt *επεφλεγον* comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt *πυρ.*

και ες τα ἱρα) *κατεκαιον* loco quatuor horum Arch. male.

ad Cap. XXXIII.

εδηευν παντα) *εδηϊευν* Paſſ. non incommode ex dialecti ritu, poſt *παντα* punctum Ald. Camer. I. II, colon habent poſt *πολιν.*

Χαραδραν) Med. Ask. Arch. Paſſ. Pariſ. A. Alii cum Ald. *Χαραδρειην* Jonum more. Poſt *Ερωχον* nominaque ſingula ſequentia cola poſuit Ald. Cam. I. II.

Τεθρωνιον) *Τεθρονιον* Arch. *Τιθρωνιον* Pauſan. X, 3 & Steph. Byz. *Θρονιον* Euſtath. in Homer. p. 638, 58.

Νεωνα) Citat Harpocratio in *Νεωνι*, & Suidas voc. *Νεωσι.* Poſt *Αβας* comma Ald. Camer. I. II.

δε τι και) *δε και* Arch. Paſſ. Askew. & mox *ετι* Ask. loco *εςι.* Poſt *τοτε* comma Ald. Camer. I. II.

συλησαντες) *συλλησαντες* Arch. Ald. & deinceps. Poſt *συλησαντες* comma, poſt *ενεπρησαν* colon Ald. Cam. I. II.

διεφθειραν) *διεφθειρον* Arch. Vind. poſt *μισγομενοι* comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXIV.

επ' Αθηνας) ες Αθηνας Arch.

ες γην) idem Paſſ. Vind. Ask. Olim cum Ald. την, quae obvia varietas. Poſt διατεταγμενοι comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt εσωζον.

τηδε) deſideratur in Arch., ubi mox δηλον βυλομενοι Paſſ. Brit. Ask.

ad Cap. XXXV.

ευναμωρεον) Explicat, male ſcribens, Heſych. in voce.

Αιολιδεων) Med. Paſſ. Ask. Arch. Αιολιδων Brit. Vind. Pariſ. B. Ald. Ex Med. poſuit Gronov. Αιολιδεων· *Aeolidenſium*, Valla: Palmer. Graec. Ant. p. 675 miratur, nullum alium de hac Aeolide mentionem feciſſe. Iisdem paene ſervatis literarum ductibus iam ante aliquot annos veram, ut opinor, lectionem detexi corrigendo Λιλαιεων. Quo quisque colore ſuum errorem incruſtaverit nihil attinet dixiſſe, veritate monſtrata: Perſae των Πανοπεων την πολιν ενεπρησαν, και Δαυλιων, και Λιλαιεων· Panopenſium urbem incendio vaſtarunt, & Dauliorum, & Lilaeënſium; atque adeo Panopea, Daulida, & Libaeam, Λιλαιαν· hinc, auctore Stephan. Byz. fit Λιλαιευς· iuxta Pauſan. X. p. 817, οἱ Λιλαιεις — ες τυ Κηφισυ την πηγην πεμματα επιχωρια αφιασιν· accolebant Cephiſi fontem; ab interitu tutos praeſtitit Homerus, a quo praeter ceteros Phocenſes Lilaeenſes etiam intexuntur Boeotiae Iliad. β. 523. Οἱ Κυπαρισσαν εχον — και Δαυλιδα, και Πανοπηα, Οἵτ' αρα παρ ποταμον

 Κη-

Κηφισσὸν δῖον ἔναιον, Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο. — A Philippo ſolo aequatae hae primae memorantur urbes Pauſaniae p. 803, Λίλαια· Ὑάμπολις· Ἀντίκυρα· Παραποτάμιοι· Πανοπεὺς· Δαυλὶς, veteres omnes, partim Homeri carmine nobilitatae, partim Xerxis furore: de Lilaea Palmer. egit Graec. ant. 6. p. 681 ſeqq. *Valken.* Daulidem & Panopea Poeta in catalogo, uti ſitus requirebat, iunxit. Quas urbes cum Perſae inflammarint, Αἰολιδέων titulus oppidi complecti nomen debet. Ubi vero in Phocide illud? Palmerius cum omni Graecia ignorat; Gronovius reperiſſe ſe in Plutarchi Lucullo p. 479. D. putavit, ubi τῆς Φωκίδος περὶ Στεῖριν αἰολίζοντες. Demiror tamen vehementer, iſtos huc αἰολίζοντας advocari, qui L. Luculli aetate ex Boeotiae Chaeronea, uti nitide Plutarchus, in eam Phocidis partem conmigrarunt. Ficulneum ergo *Aeolidis* illi praeſidium. Quid itaque? Menda ſe vocabulo inſinuavit; ſcripſerat ΛΙΛΑΙΕΩΝ, imperiti vero ΑΙΟΛΙΔΕΩΝ. Quam quidem ſcripturae fraudem Valkenarius mihi monſtravit & probavit: nunc eandem video in Pavii coniecturam incidiſſe. Profecto, ſi quae alia, ex tripode venit. Λίλαια, *Lilaea*, proxime ab oppidis incenſis aberat, doctore Pauſania X, 33, nec fatum, quod illa merſit, potuit vitare. *Weſſeling.* Ingenioſiſſimam hanc aeque ac veriſſimam Valkenarianam coniecturam, a *Weſſelingio* & *Larcherio* non receptam miramur, qui poſtremus de Graecia vetere cognitiones noſtras nimis imperfectas putavit, ut his in locis nullum huius nominis oppidum extitiſſe probare audeat. Nos ſecundis

dis curis Herodotum ſi contigerit edere, emendationem hanc recipere in contextum vix dubitaremus. Mox ταυτην Med. Paſſ. Ask.

συλησαντες) συλλησαντες Ald. Cam. I. II.

επιςεατο) Arch. Vind. alii cum Ald. ηπιςεατο. Poſt πυθανομαι abeſt comma Ald. Camer. I. II, habent comma poſt αμεινον & poſt η τα.

τα Κροισυ) Abeſt Articulus Arch. qui cum, ſi plures accederent, non diſſentirem. *Weſſel.*

ad Cap. XXXVI.

Οἱ Δελφοι δε) Οἱ δε Δελφοι Arch. Vindob. Poſt δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Paſſ. Askew. Vind. απικεατο Pariſ. A. B. Brit. Ald. frequente variatione. Punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

κατορυξωσι) κατορυξωσι & εγκωμισωσι Arch. Paſſ. Askew. Vind. Poſt χωρην punctum Ald. Cam. I. II.

φας) deſit Brit. Poſt εφροντιζον punctum Ald. Cam. I. II, comma habent poſt γυναικας, punctum poſt διεπεμψαν, colon poſt κορυφας:

ες το Κωρυκιον) Sumſit hinc Euſtath. ad Odyſſ. p. 1604, 4. Poſt οἱ δε comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt ὑπεξηλθον & poſt προφητεω.

ad Cap. XXXVII.

τε εσω) τε non eſt in Ask. Paſſ. Poſt τα ante ενομα comma Ald. Cam. I. II.

εξενηνειγμενα) εξενηνεγμενα Paſſ. Ask. εσωθεν imprudenter tentavit H. Stephan. Hic ſane miror, cur εξωθεν is ſcribi maluerit, quod, me iudice, protinus altero deberet mutari, ſi hic

 forte

ſorte legeretur: *εξω* infra recte ſcriptum in iſtis: *θωϋμα — και τουτο καρτα εστι, οπλα αρηια αυτοματα φαινηναι εξω, προκειμενα του νηου.* Arma, credo, ſponte ſua templi exierant penetrali, ut heroës Delphorum Phylacus & Autonous, ſcutis ſacris velut amuletis muniti, pro aris & focis Delphorum ſuorum propugnarent; vide c. 38 & 39. Paullo ante Leuctricam pugnam, Thebis, ut ait Calliſthenes, in templo Herculis valvae clauſae repagulis ſubito ſe ipſae aperuerunt, (*ὡς του Ἡρακλεους εις την μαχην εξωρμημενου*, Xenoph. Ἑλ. VI. p. 348, 11) armaque quae fixa in parietibus fuerant, ea ſunt humi inventa: Cic. Divin. I, 84. Plura praeter ceteros narrat illic prodigia Xenophon, ipſe neutiquam liber a ſuperſtitionis morbo: nonnullos tamen dixiſſe fatetur, *ὡς ταυτα παντα τεχνασματα ην των προεστηκοτων.* Delphis hoc tempore nec locus erat fraudibus nec tempus. Delphorum propheta Acaratus, exſternatus praeſentis periculi metu, facile ſibi videri potuit duplices videre Delphos, quidni, ſponte ſua foris patentibus, arma etiam *αυτοματα εξω προκειμενα του νηου*; neque eſt cur miremur, iſta talia elegantiſſimo Herodoti ingenio ſe probare potuiſſe tamquam vera. *Valken.* Poſt *ἱρα* colon, poſt *των* comma Ald. Cam. I. II.

ανθρώπων) *ανθρωπῳ* Arch. Vind. Poſt *ὁ μεν* comma Ald. Cam. I. II.

Προνηΐης) Vind. & Harpocratio in *Προνοια*· *Προναιης* Med. Paſſion. Ask. ceteri *προνοιΐης* cum Ald. ſemper. Magna Vind. ex ſervata ſcriptione veriore laus, cumulatior futura, modo in conſequentibus auferri ſeſe paſſus haud fuiſſet:

ſcri-

ſcribi ad eam formam ſemper oportet; nam προνοιης in Demoſthene, Aeſchine, Diodoro, Pauſania, improbum minime; in Herodoto ubique. Conf. lib. I, 92. *Weſſel.*

γενομενου) Med. Paſſ. Ask. alii γεγενημενου, uti Arch. Vind. Brit. Ald. Poſt νηυ punctum, poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

επιγενομενα) επιγινομενα Paſſ. Ask. γινομενα Arch. Vind.

Προναιης) Προνοιῆς Ald. &c. Προνηΐης ſcribendum ex dialecto.

ιερωνυ) ιρου Arch. Poſt ενεπιπτον colon Ald. Cam. I. II, in his poſt σφεων punctum.

Προναιης) προνοιης νηυ Arch. Προνηΐης dialectus poſtulat,

ad Cap. XXXVIII.

ενεπεπτωκεε) επεπτωκεε Arch. επεπτωκεε Vind. Tu vide IV, 203 & VII, 43.

τι αυτεων) τε Arch.

ιθυ) ευθυ Med. Ask. Paſſ. Pariſ. A. B. non bene. Poſt βαρβαρων abeſt comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt poſt τουτοισι poſtque κτεινοντας, & colon poſt διωκοντας.

εχοντας) Una tantum litera ex εχοντας detracta, (εχων autem & εων in Herodoteis codd. aliquoties inter ſe permutantur;) feliciter, ut puto, corrigebat G. Koenius, εοντας, armatos hominum ſtatura altiores: την ἡλικιαν, φυσιν dixit etiam Sophocl. Trachin. v. 312, ubi v. eſt 1079, Γυνη δε, θηλυς ουσα, κ'ουκ ανδρος φυσις· i. e. ουκ ανηρ. Koenii coniecturam d'Orvillianae ad Charit. p. 182, longe praeferendam. & veram arbitror; nam, admiſſa d'Orvillii lectione,

 ne,

ne, ſi μεζονα quis ſcribat, μεζονα φυσιν εχοντας vereor, ut Graece doctis hic approbet. *Valkenar.*

ad Cap. XXXIX.

Τετες δε τες δυο) Arch. Brit. Aſk. Paſſion. Vind. ora Steph. Olim cum Ald. τες δυω δε τετες. Porro ειναι επιχωριες ἡρωας Paſſ. Askew. Arch. Poſt Φυλακον τε comma, poſt Αυτονοον punctum, poſt των comma Ald. Camer. I. II, quod non ponunt poſt Φυλακα μεν.

παρ' αυτην) κατ' αυτην Aſk. margo Steph.

Προναιης) Προνοιίης Ald. &c. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

'Υαμπεων) Una litera minus Jonice ſcribendum 'Υαμπεῆ. *Valken.*

σοοι) Aſk. in ceteris σωοι. Conf. II, 181. V, 96, abeſt comma poſt σοοι Ald. Cam. I. II, in his comma poſitum poſt ες το.

ενεσκηψαν) ενεσκηψαντο Arch. Poſt ανδρων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

κατισχειν) κατασχειν Arch. qui ſtatim των δε ἑνεκα.

αυτοι) abeſt Arch. Vind. Poſt βελευσωνται & το commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt πρηγμασι, ſed abeſt poſt ποιησεσθαι.

ποιησεσθαι) ποιησασθαι Paſſ. Aſk.

πανδημει) πανδημι Med. quae tria ſequuntur, in Steph. ora omittuntur.

των μεν) των, οἱ μεν, Ald. Camer. I. II, in queis punctum poſt εον, comma poſt οἱ δε.

ες την Πελ.) και την Π. Arch. In Iſthmi

mu-

munitione varios ſe dant docti homines, ablataque praepoſitione, τον Ισθμον αυτες τειχεοντας, την Πελοποννησον περι — fingunt. Sed ſtare vulgatum poſſet, ac ſumi de ſepto, in Peloponneſum verſus ſpectante: malim tamen, quod ex Arch. enotavi, και την Πελοπ. ſic ceſſat difficultas. Conf. Diodor. XI, 16. *Weſſeling.*

τα αλλα δε) τα δε αλλα Arch. Ask. ſatis bene.

ταυτα δη) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. in Med. Ask. Paſſ. illud δη poſt ετω ponitur. Porro πρoπυνθανομενοι Brit.

ad Cap. XLI.

Poſt Σαλαμινα punctum Ald. Camer. I. II, in his comma nullum poſt εποιησαντο, ſed poſitum poſt Αθηναιων & poſt τη, itemque poſt πλειστοι, & colon poſt απεστειλαν, punctum denique poſt Αιγιναν.

Omiſſum in iisdem comma poſt υπεκθεσθαι.

χρηστηριω τε βυλομενοι) Medic. Paſſ. Arch. Ask. Valla cum Pariſ. A. teſte Larcherio: in Aldo & aliis χρηστηριωτε πειθομενοι και βυλομενοι. τω χρηστηριω βυλομενοι υπηρετεειν Pariſ. B. & D. teſte probanteque *Larcherio.* Participio ſervato, Koenius commodum ineſſe ſenſum putabat, ſic ſcriptis: εσπευσαν δη ταυτα υπεκθεσθαι πειθομενοι, τω χρηστηριω τε βυλομενοι υπηρετεειν, referens nempe το πειθομενοι ad το κηρυγμα, quod per Atticum fuerat promulgatum, ut omnes ſuis conſulerent; qui nunc dicerentur feſtinaſſe in liberis & familia alio mittendis, πειθομενοι, τω κηρυγματι videlicet; iſtud placiturum opinor in

 exili-

exiſſum damnatae vocis patrocinium: πειθομενοι in optimis codd. ſi omitteretur, non diſplicebit a Gronovio propoſita lectio. *Valkenar.* Qui hanc lectionem, Aldinam ſcilicet, concinnarunt, ſi Herodotum ſpectarunt, debuiſſent poſteriora potius convertiſſe in negativam formam hoc modo, και ȣ βȣλομενοι αντιβαινειν. Ita enim crebro procedit eius ſtylus. Sed prout nunc leguntur iſta, certe vel aut illa verba πειθομενοι και, aut tria ſequentia videri poſſunt, immo debent prorſus ſupervacua; vel ex iudicio interpretis Latini omittentis ſane quod ſpernit Unde in eo totus eram, an non is egiſſet temere, & recte duo ponerentur, quorum prius pertineret ad animos, poſterius ad exſequutionem, *quod perſuaderentur oracula & vellent obſequi.* Sed Latinus interpres haud dubie ſequutus fuit auctoritatem maiorem & veterem, & forſan ex hoc ipſo Mſ. libro petitam, quippe qui ignorat priora duo, ad quem acceſſi. Certe Laurentium Vallam, & hanc eius verſionem Latinam ignoravit Stephanus, qui tam libere de eo pronunciat. *Gronov.* Nos cum Larcherio pro Pariſ. B. & D. ſtamus. Poſt υπηρετεειν punctum Ald. Cam. I. II.

τȣδε εινεκα) Iidem quatuor & Vind. olim τȣτȣ cum Aldo, qui cum Cam. I. II & ȣκηκιςα.

οἱ Αθηναιοι σφιν) ϛφιν Arch. prave, omittit idem οἱ ante Αθηναιοι cum Paſſ. Ask.

ενδιαιτασθαι) ενδιαιτεεσθαι idem Vind. Poſt εοντι comma Ald. Cam. I. II.

και ὡς) και δη και ὡς Vind.

επιτελȣσι) Medic. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Antea τελεȣσι cum Ald.

προθυ-

προθυμοτερον) Pariſ. A. B. Arch. Vindob. Brit, Valla: ſed προτερον Med. Ask. Paſſ. Valere nequit και προτερον, niſi ſi η και προτερον ſcribatur. Equidem pro pravo puto, atque ex ſcriptionis compendio. *Weſſeling.* conſentiente *Valkenar.*

απολελοιποίης) απολελοιποιης Med.

ad Cap. XLII.

νεας) νηας Vind. Arch. Ask. & ſaepius deinde, tum συνεργε Arch.

τὸν Τροιζηνιων) των Brit. adi Caſaubon. ad Strab. 8. p. 574.

προσιεντο) ειεντο tantum Arch. Vind. Comma poſt νεες Ald. Cam. I. II, in quibus comma quoque poſt ὤυτος.

ὤυτος) αυτος Ask.

ὁ Ευρυκλειδεω) abeſt Arch. Colon poſt Σπαρτιητης Ald. Cam. I. II.

γενεος τε) γενεος γε Vind. pro quo τε Arch. an ου μεντοι γε voluerunt? *Weſſel.*

ad Cap. XLIII.

Poſt Κορινθιοι δε abeſt comma Ald. Camer. I. II, quod idem ponunt poſt παρεχομενοι & poſt το.

παρεσχοντο) παρεσχοντο Arch. Vind. non differt, moris tamen Herodotei eſt. Poſt δεκα punctum Ald. Cam. I. II.

Μακεδνον) Med. Paſſ. Ask. Brit. Μακεδονικον prave alii cum Aldo. Quid hic ſibi vult Macedonica gens in Peloponneſo? Nonne rectius legatur Ιωνικον? Totus locus diſtinctione

ex-

explanandus. Poſt εθνος ponendum ςιγμα τελειον, poſt ορμηθεντες tollendum. Gronovius e Flor. ſuo reſtituit Μακεδνον. Vinding. in Hellene p. 330 iam coniecerat Μακεδνικον ipſum Herod. lib. I, 56 ſequutus. Sed haec Macedonica gens a Dorica non fuit diverſa. Legendum igitur Δωρικον τε Μακεδνικον. *Goldhagen.* Commata poſt Ερινεȣ τε & και Πινδȣ.

υςατα) υςατοι Arch. Poſt Μηλιεων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

Abſunt commata poſt Αθηναιοι μεν & poſt αλλȣς Ald. Camer. I. II, in queis punctum poſt μενοι.

τοιονδε) Paſſ. Ask. Med. Pariſ. A. τοιονδε τι reliqui cum Aldo.

περαιην) Πτερινη Arch. Πιερινην Vind. & Valla. Unde *Pieriam*, qualem in Boeotia non novi, acceperit Valla, ſatis nunc in aperto. Περαιη της Βοιωτιας, quae contra Chalcidem in Boeotiae finibus, cuiusmodi Περαια της Ασιας Diodoro XX, 97, Aſiae continentis regio, ex adverſum inſulam Rhodum, *Peraea* apud Liv. XXXII, 13. *Weſſel.*

εκκομιδην) κομιδην Arch. Poſt σωζοντες comma Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι δε) Deſcripſit Euſtath. ad Perieg. v. 423.

ονομαζομενοι) bene Vind. Arch. Ald. Cam. I. II, antea ονομαζομεινοι. — G. Koenius in literis ad me datis, Multa, ſcribit, ſunt in his, quae me offendunt. Primo Cranaos dictos fuiſſe ſub Pelasgis; deinde vero Cecropidas, quum

quum Cecrops Cranaum aetate praeceſſerit. Quid ſcripſerit Herodotus, codd. forte monſtrabunt. Interim velim conſideres, num tibi diſpliceat: επι μεν Πελασγων — εοντων Πελασγοι ονομαζομενοι· επι δε Κεκροπος βασιληος εκληθησαν Κεκροπιδαι· και επι Κραναε Κραναοι. Dubium non eſt, quin iſta ratione vere ſcripſiſſet Herodotus; ſed, quod in noſtris eſt exemplaribus, in ſuo Scymnus Chius iuvenit, cuius iſta ſunt in Perieg. v. 558 Ἑξης Αθηνας φασιν οικητας λαβειν. Το μεν Πελασγες πρωτον, ὃς δη και λογος Κραναες καλεισθαι· μετα δε ταυτα Κεκροπιδας, &c. v. 564 Ἡροδοτος ἱϛορει δε ταυτα συγγραφων. Scymni loco, quem tum Marcianum vocabunt, uſus eſt Meurſius in Regn. Att. p. 50. 68. 724, neque omiſit huc ſpectantia Euſtathii verba in Dionyſ. v. 423. *Valken.* Jo. Meurſium, haec loco non ſuo depoſita arbitratum, in ordinem Gronovius coegit iuſtiſſime; addi potuerat, quod Bouherius Diſſ. Herod. c. 9. p. 99 tacitum non habuit, valde dubium manere, utrum a rege Cranao Athenienſes *Cranai* fuerint olim nuncupati, an potius, quod aſperam & petroſam, κραναην, regionem haberent, quae Salmaſii doctrina Ling. Helleniſt. p. 359. Ad veritatem propior Berkelii accedit ſuſpicio ad Stephan. Byz. Ιωνια, in vicinis excidiſſe vocem. Ερεχθειδαι· fuiſſe primitus Αθηναιοι Ερεχθειδαι μετωνομασθησαν. Verborum enim & rei nexus coniectanti apprime favet. *Weſſel.* In Salmaſii ſententiam cum Larcherio abimus, in Berkelianam abiit *Degenius.*

εκληθησαν) Med. Ask. Paſſ. επεκληθησαν Arch. Vind. Brit. Ald. ſatis commode.

ad Cap. XLV.

παρειχοντο) παρειχον Paſſion. Askew. Arch. comma poſt παρειχοντο & poſt το Ald. Cam. I. II, in his comma poſt εχοντες.

επεβωθησαν) Arch. Vindob. de quo ſupra c. I., ceteri επεβοηθησαν.

ὗτοι) abeſt abs Paſſ.

ad Cap. XLVI.

Poſt Αιγινηται abeſt comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt νεες. Suſpicor, plus quam XL naves & in hanc claſſem Aeginetas dediſſe; atque, ut Herodotei numeri conveniant, *duo & quadraginta;* legendumque adeo δυο και τεσσερακοντα· quo nitatur argumento haec divinatio dicetur ad c. 48. *Valken.* Expreſſit hunc numerum *Degenius.*

πλωυσησι) Arch. Vind. alii πλευσησι cum Aldo.

Αιγινηται δε) Euſtath. ad Dionyſ. v. 511.

Κειοι) Paſſ. vere. Κιοι prius cum Ald., qui cum Camer. I. II comma poſt vocem non poſuit. Accurata ſcriptio requirit, ut dicantur Κειοι — εθνος εον Ιωνικον απο Αθηνεων. *Valken.*

εον) deſit Arch. qui cum reliquis & Ald. Αθηναιων, etiam inferius. Revocavi απ' Αθηνεων, uſus Euſtathii conſenſu. Sic απο Κορινθυ, απ' Επιδαυρυ &c. Cognita quoque ſolemnis in ea ſcriptura aberratio. *Weſſel.*

Poſt Ναξιοι δε comma Ald. Cam. I. II.

τεσσερας) τρεις citat Plut. Malign. p. 869. A. Poſt πολιητεων abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

ωλλοι) αὐλοι Arch. ὠλλοι Vind. οἱ αλλοι ceteri cum Ald. conf. adſcripta lib. 2, 14.

επευσαντος) πλευσαντος Arch.

Αθηνεων) antea Αθηναιων cum Ald. c. 48. Siphnii & Seriphii Ιωνες εοντες απ' Αθηνεων. Ad L. 2. c. 7 loca quaedam indicata ſunt Herodoti, in quibus Αθηνεων ſcribendum pro Αθηναιων· ad iſta haec poterunt adiungi. Nemo harum rerum ſciens in Thucyd. vulgatum ſollicitaret, ubi Cei aliique inſulani dicuntur Ιωνες οντες και απ' Αθηναιων VII. c. 57, ſed aliter loqui ſolet Herodotus; quam in rem vicinia ſatis nobis dabit exemplorum: c. 45. Leucadii vocantur εθνος Δωρικον απο Κορινθȣ c. 46. Aeginetae Δωριεες απο Επιδαυρȣ c. 48. Melii γεγονοτες απο Λακεδαιμονος. Ad eam rationem Cei ceterique dicti ſunt [εθνεα Ιωνικα] απο Αθηνεων. *Athenis orti. Valkenar.* Poſt νηας comma Ald. Camerar. I. II.

τας και επ') Arch. Vind. τας περ και Brit. Ald. Cam. I. II, deerat και vulgo. Poſt Αρτεμισιω punctum Ald. Cam. I. II.

Κυθνιοι) Κυνθιοι omnes. Qui Κυνθιοι illi, quibus tantopere delectati fuerunt librarii? An ex monte Cyntho Cretenſium? Nugae. Cretenſes Graecis contra Perſam ſuppetias non ierunt L. VII, 170. Redierunt, unica transpoſita litera, Κυθνιοι ex inſula Cythno, quos ſuis in ſchedis hic invenit Plutarch. Malign. p. 863. E, reſtituendosque monuerunt G. Arnoldus Anim. crit. c. 30 & Abr. Gronov. ad Aeliani H. Anim. XVI, 32. De Cythniorum & Styreenſium Dryopica origine Stephan. Byz. & Pauſan. IV, 34. *Weſſel.*

Weſſel. Poſt Σεριφιοί τε & Σιφνιοι commata Ald. Cam. I. II.

εδοσαν) εδωσαν Paſſ.

ad Cap. XLVII.

οἱ εξ) οἱ deſit Arch.

οἱ εβωθησαν) in Vind. optime, οἱ εβοηθησαν Med. Paſſ. Ask. Arch. οἱ βοηθησαντες olim cum Ald. comma poſt της ante ηρχε Ald. Camerar. I. II.

πυθιονικης Φαΰλλος) Πυθιονικος Φαΰλος Arch. Valla. Poſt Κρατωνιηται δε comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

νυν) abeſt Arch. Vind. comma poſt αλλοι abeſt Ald. Cam. I. II, in his comma poſt παρεχομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Poſt Μηλιοι μεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

γενος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Paſſ. Ask. Poſt Σιφνιοι δε comma Ald. Cam. I. II. Habet hinc Euſtath. ad Perieg. v. 525, ubi απ' Αθηνων bene. Antea Αθηναιων cum Ald. Poſt Σεριφιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his commata poſt τριηκοσιαι & ἑβδομηκοντα. In Arch. Vind. Valla οκτω και πεντηκοντα και τριηκοσιαι — Nullam in numeris, tametſi in alia omnia abeant cum Valla ſcripti quidam, litem moveo. Repetuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve ſuſpicio ceſſet omnis. Error ſe tamen inplicuit catalogo, quem ſupra Scriptor dedit navium, non aequante hanc ſummam. Ubi vero & in cuius populi naves irrepſerit, non divino. *Weſſel.* Graecorum claſſis ad Salamina hic navium

vium fuiſſe dicitur triremium trecentarum ſeptuaginta & octo; ſed ſi ſedeas ad calculos, quidque ſingulae dederint civitates iuxta c. 43 ſqq. in unam ſummam contrahas, conficies in univerſum duntaxat naves 366. Jam vero ex Arch. cod. nobis hic offeruntur non 378, ſed tantum 358 οκτω και πεντηκοντα και τριηκοσιαι· totidem repertae ſunt in cod. Vallae. Si vel eadem praebent alii codd. habent illa, me indice, ſpeciem tantum, & ſunt correctoris. Scripſerat Herod., ut hic vulgatur, 378, venit enim ad ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis e Teno miſſa; hae duae numerum 380 expleſſe noſtro dicuntur infra c. 82 εξεπληρωτο το ναυτικον τοισι Ἑλλησι ες τας ογδωκοντα και τριηκοσιας νηας· ut adeo is numerus ſuſpectus eſſe nequeat: ubinam itaque vitii ſedes erit quaerenda? niſi fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, ſed dediſſe naves videntur 42. Athenienſes dederunt naves 180; Corinthii 40, plus quam 40 dederunt Aeginetae; nam poſt Athenienſes maximum dedere navium numerum: en teſtem, qui legerat Herodotum accurate, Pauſan. in Corinth. p. 178 ſcribentem, Aeginetas εν τω Μηδικω πολεμω παρασχεσθαι πλοια μετα γε Αθηναιους πλειστα. Jam vero numeri poſtulant Herodotei, ut dederint duas & quadraginta. *Valkenar.*

ad Cap. XLIX.

Poſt εβουλευοντο abeſt comma Ald. Camer. I. II, quod nec adeſt poſt Ευρυβιαδεω, ſed exſtat poſt γνωμην in iisdem.

ποιεεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma poſt των Ald. Cam. I. II.

χωρεων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum poſt εισι χωρων Arch. Vind. In Steph. margo χωρεων, quod ob ſeqq. maluit *Weſſeling.*

αφειτο) αφειται Ald. Cam. I. II, in quibus poſt ηδη colon.

περι) non eſt in Arch. Poſt πλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Πελοποννησου.

τουδε) τουτον Arch. Vind. Porro ὡς ει νικηθεωσι Med. Paſſ. Ask. in Ald. Vind. Arch. Pariſ. B. Brit. ὡς ην νικηθεωσι. Poſt ὡς abeſt comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & ſequacium ει νικηθεωσι inconſulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcabatur. *Weſſel.* ει νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur ſincerum ην νικηθεωσι. Perizon. in Aeliani V. H. II, 36, ad ει δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω ſpernit ut leve & inane; & eſt ſane leviſſimum; ſed conſtans veterum uſus ſperneret το ει αποθανω ut ſoloecum, alterum εαν αποθ. tantum admiſit: in his ſaepe fuit a viris doctis peccatum. *Valken.*

μεν εοντες) μενεοντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 ὡςε αυτου μενεειν, & c. 62 ου ει μενεεις αυτου. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciunt. *Weſſel.*

επιφανησεται) φανησεται Arch. & Vind.

ad Cap. L.

Poſt Αθηναιος abeſt comma Ald. Cam. I. II, quod his quoque abeſt poſt την πολιν.

πουτεων) εκ των Arch. male.

εδηυ) εδηϊϋ Paſſ. ex vero.

Θεσπειαν) Θεσπιαν Arch. Vind. Θεσπεαν Ald. Camer. I. II. Poſt Πλαταιαν comma non habent Ald. Cam. I. II, habent poſt Θηβαιων.

ad Cap. LI.

Poſt εν τω comma Ald Cam. I. II.

μησι) μήνεσι Vind. notabili ſcriptura. Poſt Αθηναιοισι punctum Ald. Cam. I. II.

ασθενης βιυ) ασθενεης Arch. Ald. ασθενιης ſcribi quoque poterit II, 47. Jonice pronunciabatur ασθενιη, ευηθιη &c. veteribus Atticis poetis προμηθια, ευσεβια &c. *Valken.*

εκχωρησαντες) εκχωρήσαντας Ald. Cam. I. II. Poſt Σαλαμινα in his punctum.

αυτοι δοκεοντες) και αυτοι idem Vind. commata poſt μαντηϊον & poſt το Ald Camer. I. II, quod deſit poſt εχρησε. In his το ter legitur repetitum; corrigendum το μαντηϊον, τω — *oraculum, quo ipſis edixerat Pythia,* — putabant εξευρηκεναι, mentem Dei adſequuti. *Valkenar.* rectiſſime. Poſt ανεσθαι punctum Ald. Camerar. I. II.

και αυτο δη) αυτο δη ſine praefixa copula Ask. Vind. Brit.

ειναι) αυεσθαι Arch. poſt νηας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LII.

Poſt τον ante Αθηναιοι comma Ald. Camerar. I. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

ϛυπειον) ϛυππειον Paſſ. ϛυππιον Arch. Vindob. quorum prius in Diodoro & Polluce, poſterius in Demoſthene atque aliis. Retineo vetus.

εσχατον κακȣ) ſine τȣ medio, quod habent Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22. Porro iidem τȣ φραγματος. Poſt προδεδωκοτος comma Ald. Cam. I. II.

ὁλοιτροχȣς) Habet Suidas in voce, & Euſtath. ad Homer. p. 925, ſ. Schol. Paſſ. ϛρογγυλος, τροχοειδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi ολοιτροχον pinxerunt. *Weſſel.* Poſt ἑλειν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & mox οπισθε Paſſion. Ask. Porro προ ante της ακροπολιος abeſt Arch. Vind.

πολεων) πολεμιων Brit.

ȣτε τις) Vind. Paſſ. Ask. ora Stephan. & Valla, quod ob ſequentia opportunius. Olim cum Ald. ȣκοτε τις. Quia mox ſuo loco legitur μηκοτε, hic non diſplicet lectio marg. Stephan. τη δη ȣτε τις εφυλασσε. *Valkenar.*

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιγε Askew. καιτοιπερ non nemini moleſtum accidit, καιπερ, ſicuti in ſchedis quibusdam, formanti: quo minus adſtipuler fragmentum Euſebii in

Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 *καιτοιπερ χρη παντα ειδεναι τον μελλοντα ανθρωπε καταδικαιν*, impedit. At hoc momenti non magni. *Weſſeling*

επι την) *ες την* Arch. Poſt *οἱ μεν* comma Ald. Camer. I. II, in his poſt *διεφθειροντο* punctum, comma poſt *οἱ δε*, colon poſt *πυλας*.

ἱκετας) *οικετας* idem Ald. Si Cornel. Nep. in Themiſt. c. 4, haec ob oculos habuerit, *protinus Xerxes acceſſit aſtu, idque nullis defendentibus, interfectis Sacerdotibus, quos in arce invenerat, incendio delevit*, ſuſpicio, legiſſe ſuo in libro *τες ἱερεας*, naſceretur; quae incerta vagaque, quoniam in multis egregius ſcriptor diſſentit. Librariorum autem ſolitus in vocibus *οικετας* & *ἱκετας* lapſus ſaepe redit. *Weſſel.* Poſt *εφονευον* punctum Ald. Cam. I. II.

κατέςρωντο) Pollux explicat IX, 153.

συλησαντες) *συλλησαντες* Arch. more conſueto, tum *πασαν* Arch. Vindob. Brit. praetereunt.

ad Cap. LIV.

αγγελεοντα) Arch. melius, quam *αγγελλεοντα*. Litera nocet ſuperflua Herodoto: infra recte ſcribitur c. 97 *επεμπε ες Περσας αγγελεοντα την παρεϛσαν σφι συμφορην* hic miſit Artabano nunciaturum *την παρεϛσαν σφι ευπρηξιαν*. Talia quaedam notata ſunt ad Eurip. Phoen. p. 289 & p. 383. *Valkenar.* Poſt *ἡμερη* comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt *ακροπολιν*.

ιδων ενυπνιε) Memini, fuiſſe, cui de coniectura vehementer ridebat *ιδων εν ὑπνῳ*. Id enim ſcriptoris praecipuo uſu teri: *οψιν ειδε ὁ Καμβυσης εν τῳ ὑπνῳ* L. III, 30 & c. 65 *οψιν ειδον εν τῳ*

 ὑπνῳ

ὑπνῳ· atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque ὀψιν ενυπνιε ab eo non ſperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Weſſeling.*

εμπρησαντι) εμπρησάντας Paſſ. Askew. Poſt Αθηναιων comma, poſt εντεταλμενα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

Ερεχθηος) Ερεχθεος Paſſ. Ask. Arch. Vind. Poſt ειναι comma, poſt νηος punctum, poſt εν τω comma, poſt ενι punctum, poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Αθηναιων) ὑπο Αθηναιων Arch. Vindob. Poſt βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι οἱ) Αθηναίων οἱ Arch. Paſſion. haud male.

νυν) αν Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Poſt εξηγγελθη comma Ald. Camer. I. II. εξαγγελθη ſine augmento Arch. Vind.

τα περι) τα deſit Arch. Vind.

ὡς) ὡςε Arch. Vind. commode.

νηας) νεας Arch. Ask. Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II, colon in his poſt εγινετο.

ad Cap. LVII.

Ενθαυτα δη) Excerpſit Plut. Malign. p. 869 D. Poſt επι colon Ald. Cam. I. II.

ὅτοι αρα) ὅτοι Arch. Vind Valla: ου Plut. ουτ' αρα antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatae huius correctionem mecum communicavit, Συγ' αρα — Dederatne forſan utrumque

quo noſter: Συγ᾽ αρα, ὑτοι τιν αποιρωσι τους νηας, περι ουδεμιης ετι πατριδος ναυμαχησεις, aptum hac in ſede eſſe negari nequit: quid ſi legerit utrumque Valla? eius ſunt Latina: *Si iſti* &c. *iam tu pro nulla amplius patria dimicabis. Valken.* Poſt Σαλαμινος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

περι ουδεμιης) ουδε περι μιης Plut.

πολις) Ask. recte: πολιας ceteri cum Ald.

μη ου διασκεδασθηναι) ου μη Paſſ. & σκεδασθηναι tantum Vind. Arch.

ιθι, και) Plutarch. ιθι τε και vulgatis meliora, iudice *Valken.*

μεταβουλευσασθαι) μεταβαλεσθαι Vindob. Arch. in Plut. vulgatum.

ad Cap. LVIII.

δη) δε Ask. τε Arch. Vind. omittit. Poſt αποθηκην punctum Ald. Cam. I. II.

θελειν) εθελειν Paſſ. Poſt εσβαντα comma Ald. Cam. I. II. εμβαντα Arch.

θελει) θελοι Arch. cum Vind.

παριζομενος) παριζομενος iidem. Sicuti VII, 18 non Plutarch. his quoque uſus, ſed ὁ ante Θεμιστοκλεης cum Arch. negligens, cuius loco δε Plut. ſatis bene. Poſt οἱ comma Ald. Camerar. I. II.

παντα) Non habet Plut. poſt τα comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt Μνησιφιλου, ſed exſtat poſt προστιθεις.

εκβηναι) Huic nexa in Ald. &c. τον Ευρυβιαδεα non legunt Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Priſtino, ni codices vetuiſſent, εκβηναι τον Ευρυβιαδεα, συλλεξαι — nihil deminuiſſem. Gloſſae libra-

ſibrarii inconſulte ſollertis iſtae voces, quarum abſentia utilior, tribuendae ſunt. *Weſſel.*

ad Cap. LIX.

αρα) abeſt Arch. Vind. comma poſt των Ald. Cam. I. II.

ὁ Ωκυτε) ὁ quoque & ω abeſt Arch. Vind. Poſt Ωκυτε comma, poſt ειπε colon Ald. Camer. I. II.

απολυομενος) απολογυμενος Brit. quae gloſſa. Vide Suid. απολυομενος. Poſt εφη punctum Ald. Cam. I. II.

ςεφανευνται) Arch. Vind. optime. ςεφανυνται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Poſt ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) ϰκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον ϰδενα κατηγορεειν) vir doctus ϰδενος κατηγορεειν. haud recordatus, κοσμον ϰδενα ſaepiſſime Scriptorem iunxiſſe. *Weſſel.* Accuſationi nullus erat hic locus, verum ϰκ εφερε οἱ κοσμον ϰδενα κακηγορεειν ſic corrigendum arbitror: *dedecebat ipſum cuipiam ſociorum male dicere*: ſaepius idem vitium hinc illinc fuit a viris doctis ſublatum; nondum tamen, quod ſciam, ex Attica lege apud Demoſth. p. 710, 42 ενόχον ειναι τη κατηγορια &c. transſcripſit iſta Petit. in Legg. Att. p. 522, legendum τη κακηγορια, facile liquebit attendenti. *Valken.* Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II, punctum poſt ταδε in iisdem.

Poſt ποιεεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. μενων abeſt Arch. Vind.

μηδε) μην δε Ask. Poſt ἑκατεροι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλων) συμβαλων Arch. Poſt εςι abeſt comma Ald. Cam. I. II. ες δ immerito in abundantiae ſuſpicionem incidit: quid enim tritius, quam ἐς vice εν poni? ἱζομενος ες τον βασιληιον θρονον L. 3, 64 & mox ες την ἡμιν ὑπεκκειται τεκνα —, eiusdemque ſtructurae cumulum congeſſit Portus. *Weſſeling.*

Poſt ελασσονας colon Ald. Cam. I. II. ελασσονας Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελάσσονα, Medic. Paſſ. Ask. Poſt Σαλαμινα τε & Μεγαρα commata poſuit Ald. Cam. I. II.

πεζος ςρατος) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Deſit ςρατος Ald. & reliquis.

σφεας αυτους) σφεας αυτους Arch. Poſt Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt τα ante εγω.

ποιησης) Arch. Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Paſſ. ποιῇς. Poſt πρωτα μεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντες) συμβαλοντες Arch. Poſt εςι punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt αυτης δε abeſt comma Ald. Cam. I. II. δε deſit Arch. & Vindob. poſt περιγινεται punctum, poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

ὑπεκκειται) νυν εγκειται Arch. Vind. poſt τεκνα τε comma Ald. Camer. I. II, in queis & comma poſt τε ante και.

περιεχεσθε) περιεχεσθε μαλιςα, ὁμοιως Med. Paſſ. Ask. περι. εχεσθαι μαλιςα, ὁμοιως Arch. & Brit. alii cum Ald. περιεχεσθαι μαλιςα χρεων. ὁμοιως. Praeclare ſcripta exemplaria atque ex

illis Gronovius, quem ὁμοιως αυτῳ — και προς τῳ Ισθμῳ illuſtrantem L. VI, 139 viſi. *Weſſel.*

προναυμαχήσεις) προναυμαχεεις Paſſ. προσναυμαχησεις Ald. Cam. I. II.

γε και) abſunt duae voculae Arch. Vind. Commata poſt τεω & ελπιζω Ald. Cam. I. II.

εκαστερω) ἑκατερω Arch. poſt κοσμῳ punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Αιγινη, punctum poſt Σαλαμινι, comma poſt εν τῃ.

μη οικοτα δε) μη δε οικοτα Paſſ. Arch. Ask.

ad Cap. LXI.

Comma poſt τω ante μη εςι Ald. Camerar. I. II.

Ευρυβιαδεα) Arch. Vind. prius Ευρυβιαδην cum Ald. contra morem.

εων) εων Arch. cum Vind. Vide Suidam in Αδειμαντος.

ἀπολι) απολιδι Arch. Haeſitavi, hoc probarem an απολιδι, quod multo receptius, Arch.? Re conſiderata viſum illud formae fuit, cuius Ισιος, τῃ Ισι, Οσιριος, τῃ Οσιρι, καννaβιος &c. in ſuperioribus. *Weſſeling.* Poſt ανδρι punctum Ald. Cam. I. II.

προεΦερε) προεΦερετο Ask. Paſſ. Steph. ora. Poſt ηλωκεσαν τε comma Ald. Cam. I. II.

αἱ Αθηναι) non eſt in Arch.

τοτε δη) Scribendum τοτε δε δη —. Ad iſta namque c. 60, Τοτε μεν ηπιως προς τον Κορινθιον αμειψατο· haec reſpondent: Τοτε δε δη ὁ Θεμιςοκλεης κεινον τε και τες Κορινθιες πολλα τε και κακα ελεγε. *Valkenar.* Poſt Θεμιςοκλεης comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

κακως) καλα perperam Arch. poſt πολις comma Ald. Cam. I. II.

μεζων ηπερ κεινοισι) μεζω & εκεινοισι Arch. Vindob.

αποκεςυσεσθαι) iidem Paſſ. quod verius: antea αποκρυσεσθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Poſt τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

ανατρεψεις) ανασρεψεις Brit. prave. Poſt πολεμω comma Ald. Cam. I. II.

ποιησεις) ποιησης Paſſ. Arch.

αυτην δεειν) Iidem Vind. Med. Ask. olim cum Ald. αυτεων. Mox in Ald. δεον κτισθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τοιουτεων, mox μεμνησθε margo Steph. Paſſ.

ad Cap. LXIII.

Poſt δε μοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αναγη) Arch. Vind. antea αγαγη. Quidni rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c. 57 ως ειη δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τον ισθμον· & ανηγον τας νηας επι την Σαλαμινα c. 70 &c. *Weſſel.*

ad Cap. LXIV.

Ουτω) ουτοι Arch. Vindob. Poſt Σαλαμινα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, colo poſt vocem poſito, commate vero poſt ανιοντι & poſt γη.

εγενετο) εγινετο Paſſ.

μεν εκ) μεν abeſt Vind. & Arch. qui cum Valla deinceps Αιαντα τον Τελαμωνος, quod fulcire

Weſſel. Poſt Σεριφιοί τε & Σιφνιοι commata Ald. Cam. I. II.

εδοσαν) εδωσαν Paſſ.

ad Cap. XLVII.

οἱ εξ) οἱ deſit Arch.

οἱ εβωθησαν) in Vind. optime, οἱ εβοηθησαν Med. Paſſ. Ask. Arch. οἱ βοηθησαντες olim cum Ald. comma poſt της ante ηρχε Ald. Camerar. I. II.

πυθιονικης Φαΰλλος) Πυθιονικος Φαΰλος Arch. Valla. Poſt Κρατωνιηται δε comma Ald. Camerar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

νυν) abeſt Arch. Vind. comma poſt αλλοι abeſt Ald. Cam. I. II, in his comma poſt παρεχομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Poſt Μηλιοι μεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

γενος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Paſſ. Ask. Poſt Σιφνιοι δε comma Ald. Cam. I. II. Habet hinc Euſtath. ad Perieg. v. 525, ubi απ' Αθηνων bene. Antea Αθηναιων cum Ald. Poſt Σεριφιοι abeſt comma Ald. Cam. I. II, in his commata poſt τριηκοσιαι & εβδομηκοντα. In Arch. Vind. Valla οκτω και πεντηκοντα και τριηκοσιαι — Nullam in numeris, tametſi in alia omnia abeant cum Valla ſcripti quidam, litem moveo. Repetuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve ſuſpicio ceſſet omnis. Error ſe tamen inplicuit catalogo, quem ſupra Scriptor dedit navium, non aequante hanc ſummam. Ubi vero & in cuius populi naves irrepſerit, non divino. *Weſſel.* Graecorum claſſis ad Salamina hic navium

vium fuiſſe dicitur triremium trecentarum ſeptuaginta & octo; ſed ſi ſedeas ad calculos, quidque ſingulae dederint civitates iuxta c. 43 ſqq. in unam ſummam contrahas, conficies in univerſum duntaxat naves 366. Jam vero ex Arch. cod. nobis hic offeruntur non 378, ſed tantum 358 οκτω και πεντηκοντα και τριηκοσιαι· totidem repertae ſunt in cod. Vallae. Si vel eadem praebent alii codd. habent illa, me indice, ſpeciem tantum, & ſunt correctoris. Scripſerat Herod., ut hic vulgatur, 378; venit enim ad ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis e Teno miſſa; hae duae numerum 380 expleſſe noſtro dicuntur infra c. 82 εξεπληρȣτο το ναυτικον τοισι Ἑλλησι ες τας ογδωκοντα και τριηκοσιας νηας· ut adeo is numerus ſuſpectus eſſe nequeat: ubinam itaque vitii ſedes erit quaerenda? niſi fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, ſed dediſſe naves videntur 42. Athenienſes dederunt naves 180; Corinthii 40, plus quam 40 dederunt Aeginetae; nam poſt Athenienſes maximum dedere navium numerum: en teſtem, qui legerat Herodotum accurate, Pauſan. in Corinth. p. 178 ſcribentem, Aeginetas εν τω Μηδικω πολεμω παρασχεσθαι πλοια μετα γε Αθηναιȣς πλειςα. Jam vero numeri poſtulant Herodotei, ut dederint duas & quadraginta. *Valkenar.*

ad Cap. XLIX.

Poſt εβȣλευοντο abeſt comma Ald. Camer. I. II, quod nec adeſt poſt Ευρυβιαδεω, ſed extat poſt γνωμην in iisdem.

ποιεεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma poſt των Ald. Cam. I. II.

χωρεων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum poſt εισι χωρων Arch. Vind. In Steph. margo χωρεων, quod ob ſeqq. maluit *Weſſeling.*

αφειτο) αφειται Ald. Cam. I. II, in quibus poſt ηδη colon.

περι) non eſt in Arch. Poſt πλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt Πελοποννησε.

τονδε) τετον Arch. Vind. Porro ὡς ει νικηθεωσι Med. Paſſ. Ask. in Ald. Vind. Arch. Pariſ. B. Brit. ὡς ην νικηθεωσι. Poſt ὡς abeſt comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & ſequacium ει νικηθεωσι inconſulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcabatur. *Weſſel.* ει νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur ſincerum ην νικηθεωσι. Perizon. in Aeliani V. H. II, 36, ad ει δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω ſpernit ut leve & inane; & eſt ſane leviſſimum; ſed conſtans veterum uſus ſperneret το ει αποθανω ut ſoloecum, alterum εαν αποθ. tantum admiſit: in his ſaepe fuit a viris doctis peccatum. *Valken.*

μεν εοντες) μενεοντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 ὡςε αυτε μενεειν, & c. 62 ου ει μενεεις αυτε. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciunt. *Weſſel.*

επιφανησεται) φανησεται Arch. & Vind.

ad Cap. L.

Poſt Αθηναιος abeſt comma Ald. Cam. I, II, quod his quoque abeſt poſt την πολιν.

αυτεων) εκ των Arch. male.

εδηυ) εδηλευ Paſſ. ex vero.

Θεσπειαν) Θεσπιαν Arch. Vind. Θεσπειαν Ald. Camer. I. II. Poſt Πλαταιαιν comma non habent Ald. Cam. I. II, habent poſt Θηβαιων.

ad Cap. LI.

Poſt εν τω comma Ald Cam. I. II.

μησι) μήνεσι Vind. notabili ſcriptura. Poſt Αθηναιοισι punctum Ald. Cam. I. II.

ασθενιης βιυ) ασθενεησ Arch. Ald. ασθενιης ſcribi quoque poterit II, 47. Jonice pronunciabatur ασθενιη, ευηθιη &c. veteribus Atticis poetis προμηθια, ευσεβια &c. *Valken.*

εκχωρησαντες) εκχωρήσαντας Ald. Cam. I. II. Poſt Σαλαμινι in his punctum.

αυτοι δοκεοντες) και αυτοι idem Vind. commata poſt μαντηϊον & poſt το Ald. Camer. I. II, quod deſit poſt εχρησε. In his το ter legitur repetitum; corrigendum το μαντηϊον, τω — *oraculum, quo ipſis edixerat Pythia,* — putabant εξευρηκεναι, mentem Dei adſequuti. *Valkenar.* rectiſſime. Poſt εσεσθαι punctum Ald. Camerar. I. II.

και αυτο δη) αυτο δη ſine praefixa copula Ask. Vind. Brit.

ειναι) εσεσθαι Arch. poſt νεας colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LII.

Poſt τον ante Αθηναιοι comma Ald. Camerar. I. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

ςυπειον) ςυππειον Paſſ. ςυππιον Arch. Vindob. quorum prius in Diodoro & Polluce, poſterius in Demoſthene atque aliis. Retineo vetus.

εσχατον κακȣ) ſine τȣ medio, quod habent Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22. Porro iidem τȣ φραγματος. Poſt προδεδωκοτος comma Ald. Cam. I. II.

ὁλοιτροχȣς) Habet Suidas in voce, & Euſtath. ad Homer. p. 925, 5. Schol. Paſſ. ςρογγυλος, τροχοειδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi ὁλοιτροχον pinxerunt. *Weſſel.* Poſt ἑλων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & mox οπισθε Paſſion. Ask. Porro προ ante της ακροπολιος abeſt Arch. Vind.

πολεων) πολεμιων Brit.

ȣτε τις) Vind. Paſſ. Ask. ora Stephan. & Valla, quod ob ſequentia opportunius. Olim cum Ald. ȣκοτε τις. Quia mox ſuo loco legitur μηκοτε, hic non diſplicet lectio marg. Stephan. τη δη ȣτε τις εφυλασσε. *Valkenar.*

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιγε Askew. καιτοιπερ non nemini moleſtum accidit, καιπερ, ſicuti in ſchedis quibusdam, formanti: quo minus adſtipuler fragmentum Euſebii in

Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 καιτοιπερ χρη παντα ειδεναι τον μελλοντα ανθρωπε καταδικαν, impedit. At hoc momenti non magni. *Weſſeling*

επι την) ες την Arch. Poſt οἱ μεν comma Ald. Camer. l. II, in his poſt διεφθειροντο punctum, comma poſt οἱ δε, colon poſt πυλας.

ἱκετας) οικετας idem Ald. Si Cornel. Nep. in Themiſt. c. 4, haec ob oculos habuerit, *protinus Xerxes acceſſit aſtu, idque nullis defendentibus, interfectis Sacerdotibus, quos in arce invenerat, incendio delevit*, ſuſpicio, legiſſe ſuo in libro τες ἱρεας, naſceretur; quae incerta vagaque, quoniam in multis egregius ſcriptor diſſentit. Librariorum autem ſolitus in vocibus οικετας & ἱκετας lapſus ſaepe redit. *Weſſel.* Poſt εφονευον punctum Ald. Cam. l. II.

κατέςρωντο) Pollux explicat IX, 153.

συλησαντες) συλλησαντες Arch. more conſueto, tum πασαν Arch. Vindob. Brit. praetereunt.

ad Cap. LIV.

αγγελεοντα) Arch. melius, quam αγγελλεοντα. Litera nocet ſuperflua Herodoto: infra recte ſcribitur c. 97 επεμπε ες Περσας αγγελεοντα την παρεεσαν σφι συμφορην: hic miſit Artabano nunciaturum την παρεεσαν σφι ευπρηξιαν. Talia quaedam notata ſunt ad Eurip. Phoen. p. 289 & p. 383. *Valkenär.* Poſt ἡμερῃ comma Ald. Cam. l. II, idemque poſt ακροπολιν.

ιδων ενυπνιε) Memini, fuiſſe, cui de coniectura vehementer ridebat ιδων εν ὑπνῳ. Id enim ſcriptoris praecipuo uſu teri: οψιν ειδε ὁ Καμβυσης εν τῳ ὑπνῳ L. III, 30 & c. 65 οψιν ειδον εν τῳ

 ὑπνῳ

ὕπνῳ· atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque ὀψιν ἐνύπνιυ ab eo non ſperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Weſſeling.*

εμπρησαντι) εμπρησάντα Paſſ. Askew. Poſt Αθηναιων comma, poſt αντετααλμενα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Poſt τυ comma Ald. Cam. I. II.

Ερεχθηος) Ερεχθεος Paſſ. Ask. Arch. Vind. Poſt ειναι comma, poſt νηος punctum, poſt αυτω comma, poſt ανι punctum, poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Αθηναιων) ὑπο Αθηναιων Arch. Vindob. Poſt βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι οἱ) Αθηναιων οἱ Arch. Paſſion. haud male.

νυν) αν Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Poſt εξηγγελθη comma Ald. Camer. I. II. εξαγγελθη ſine augmento Arch. Vind.

τα περι) τα deſit Arch. Vind.

ὡς) ὥςε Arch. Vind. commode.

νηας) νεας Arch. Ask. Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II, colon in his poſt εγινετο.

ad Cap. LVII.

Ενθαυτα δη) Excerpſit Plut. Malign. p. 869 D. Poſt αυτι colon Ald. Cam. I. II.

ὅτοι αρα) ὅτοι Arch. Vind Valla: ου Plut. ουτ' αρα antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatae huius correctionem mecum communicavit, Συγ' αρα — Dederatne forſan utrum-

que

que noſter: Συγ' αιρει, ὅτοι γυ απαιρωσι τοος νηας, περι ουδεμιης ετι πατριδος ναυμαχησεις, aptum hac in ſede eſſe negari nequit: quid ſi legerit utrumque Valla? eius ſunt Latina: *Si iſti* &c. *iam tu pro nulla amplius patria dimicabis*. *Valken*. Poſt Σαλαμινος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

περι ουδεμιης) ουδε περι μιης Plut.

πολις) Ask. recte: πολιος ceteri cum Ald.

μη ου διασκεδασθηναι) ου μη Paſſ. & σκεδασθηναι tantum Vind. Arch.

ιθι, και) Plutarch. ιθι τε και vulgatis meliora, iudice *Valken.*

μεταβουλευσασθαι) μεταβαλεσθαι Vindob. Arch. in Plut. vulgatum.

ad Cap. LVIII.

δη) δε Ask. τε Arch. Vind. omittit. Poſt ὑποθηκη punctum Ald. Cam. I. II.

θελειν) εθελειν Paſſ. Poſt εσβαντα comma Ald. Cam. I. II. εμβαντα Arch.

θελει) θελοι Arch. cum Vind.

παριζομενος) παριζομενος iidem. Sicuti VII, 18 non Plutarch. his quoque uſus, ſed ὁ ante Θεμιστοκλεης cum Arch. negligens, cuius loco δε Plut. ſatis bene. Poſt οἱ comma Ald. Camerar. I. II

παντα) Non habet Plut. poſt τα comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt Μνησιφιλου, ſed exſtat poſt προστιθεις.

εκβηναι) Huic nexa in Ald. &c. τον Ευρυβιαδεα non legunt Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Priſtino, ni codices vetuiſſent, εκβηναι τον Ευρυβιαδεα, συλλεξαι — nihil deminuiſſem. Gloſſae

 libra-

ſibrarii inconſulte ſollertis iſtae voces, quarum abſentia utilior, tribuendae ſunt. *Weſſel.*

ad Cap. LIX.

αρα) abeſt Arch. Vind. comma poſt των Ald. Cam. I. II.

ὁ Ωκυτȣ) ὁ quoque & ω abeſt Arch. Vind. Poſt Ωκυτȣ comma, poſt ειπε colon Ald. Camer. I. II.

απολυομενος) απολογȣμενος Brit. quae gloſſa. Vide Suid. απολυομενος. Poſt εφη punctum Ald. Cam. I. II.

ςεφανευνται) Arch. Vind. optime. ςεφανȣνται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Poſt ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) ȣκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον ȣδενα κατηγορεειν) vir doctus ȣδενος κατηγορεειν. haud recordatus, κοσμον ȣδενα ſaepiſſime Scriptorem iunxiſſe. *Weſſel.* Accuſationi nullus erat hic locus, verum ȣκ εφερε οἱ κοσμον ȣδενα κακηγορεειν· ſic corrigendum arbitror: *dedecebat ipſum cuipiam ſociorum male dicere:* ſaepius idem vitium hinc illinc fuit a viris doctis ſublatum; nondum tamen, quod ſciam, ex Attica lege apud Demoſth. p. 710, 42 ενοχον ειναι τη κατηγορια &c. transſcripſit iſta Petit. in Legg. Att. p. 522, legendum τη κακηγορια, facile liquebit attendenti. *Valken.* Poſt ὁ δε comma Ald. Camer. I. II, punctum poſt ταδε in iisdem.

Poſt ποιεεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. μȣνων abeſt Arch. Vind.

μηδε)

μηδε) — ην δε Ask. Poſt εκατεροι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλων) συμβαλων Arch. Poſt εςι abeſt comma Ald. Cam. I. II. ες δ' immerito in abundantiae ſuſpicionem incidit: quid enim tritius, quam ες vice εν poni? ἱζομενος ες τον βασιληιον θρονον L. 3, 64 & mox ες την ἡμιν ὑπεκκειται τεκνα —, eiusdemque ſtructurae cumulum congeſſit Portus. *Weſſeling.*

Poſt ελασσονας colon Ald. Cam. I. II. ελασσονας Arch. Vind. Pariſ. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελάσσόνα, Medic. Paſſ. Ask. Poſt Σαλαμινα τε & Μεγαρα commata poſuit Ald. Cam. I. II.

πεζος ςρατος) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Deſit ςρατος Ald. & reliquis.

σφεας αυτους) σφεας αυτους Arch. Poſt Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt τα ante εγω.

ποιησης) Arch. Pariſ. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Paſſ. ποιῆς. Poſt πρωτα μεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλλοντες) συμβαλοντες Arch. Poſt εςι punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt αυτης δε abeſt comma Ald. Cam. I. II. δε deſit Arch. & Vindob. poſt περιγινεται punctum, poſt ες την comma Ald. Cam. I. II.

ὑπεκκειται) νυν εγκειται Arch. Vind. poſt τεκνα τε comma Ald. Camer. I. II, in queis & comma poſt τε ante και.

περιεχεσθε) περιεχεσθε μαλιςα, ὁμοιως Med. Paſſ. Ask. περι. εχεσθαι μαλιςα, ὁμοιως Arch. & Brit. alii cum Ald. περιεχεσθαι μαλιςα χερων. ὁμοιως. Praeclare ſcripta exemplaria atque ex

 illis

illis Gronovius, quem *ὁμοιως αυτῳ — και προς τῳ Ισθμῳ* illuſtrantem L. VI, 139 viſi. *Weſſel.*

προναυμαχήσεις) *προναυμαχεις* Paſſ. *προσναυμαχησεις* Ald. Cam. I. II.

γε και) abſunt duae voculae Arch. Vind. Commata poſt *τῳ* & *ελπιζω* Ald. Cam. I. II.

εκατερῳ) *ἑκατερῳ* Arch. poſt *κοσμῳ* punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt *Αιγινη*, punctum poſt *Σαλαμινι*, comma poſt *εν τῃ*.

μη οικοτα δε) *μη δε οικοτα* Paſſ. Arch. Ask.

ad Cap. LXI.

Comma poſt *τῳ* ante *μη εστι* Ald. Camerar. I. II.

Ευρυβιαδεα) Arch. Vind. prius *Ευρυβιαδην* cum Ald. contra morem.

εων) *εαν* Arch. cum Vind. Vide Suidam in *Αδειμαντος*.

ἀπολι) *απολιδι* Arch. Haeſitavi, hoc probarem an *απολιδι*, quod multo receptius, Arch.? Re conſiderata viſum illud formae fuit, cuius *Ισιος*, *τῃ Ισι*, *Οσιριος*, *τῃ Οσιρι*, *καννα βιος* &c. in ſuperioribus. *Weſſeling.* Poſt *ανδρι* punctum Ald. Cam. I. II.

προεφερε) *προεφερετο* Ask. Paſſ. Steph. ora. Poſt *ηλωκεσαν τε* comma Ald. Cam. I. II.

αἱ Αθηναι) non eſt in Arch.

τοτε δη) Scribendum *τοτε δε δη* —. Ad iſta namque c. 60, *Τοτε μεν ηπιως προς τον Κορινθιον αμειψατο·* haec reſpondent: *Τοτε δε δη ὁ Θεμιστοκλεης κεινον τε και τους Κορινθιους πολλα τε και κακα ελεγε. Valkenar.* Poſt *Θεμιστοκλεης* comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

καικα) καλα perperam Arch. poſt πολις comma Ald. Cam. I. II.

μεζων ηπερ κεινοισι) μεζω & εκεινοισι Arch. Vindob.

αποκρυσεσθαι) iidem Paſſ. quod verius; antea αποκρυεσθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Poſt τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

αναστρεψεις) αναστρεψεις Brit. prave. Poſt πολεμω comma Ald. Cam. I. II.

ποιησεις) ποιησης Paſſ. Arch.

αυτην δεειν) Iidem Vind. Med. Ask. olim cum Ald. αυτεων. Mox in Ald. δεον κτιαθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τοιουτεων, mox μεμνησθε margo Steph. Paſſ.

ad Cap. LXIII.

Poſt δε μοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αναγη) Arch. Vind. antea αγαγη. Quidni rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c. 57 ως ειη δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τον ισθμον· & ανηγον τας νηας επι την Σαλαμινα c. 70 &c. *Weſſel.*

ad Cap. LXIV.

Ουτω) ουτοι Arch. Vindob. Poſt Σαλαμινα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εγινετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, colo poſt vocem poſito, commate vero poſt ανιοντι & poſt γη.

εγενετο) εγινετο Paſſ.

μεν εκ) μεν abeſt Vind. & Arch. qui cum Valla deinceps Αιαντα τον Τελαμωνος, quod fulcire

cire videtur c. 121. ubi ſoli Aianti, nulla patris Telamonis habita ratione, victores triremem ex manubiis mittunt Salaminem & dedicant. Qui voluerint, eorum ſequi auctoritatem poterunt, mihi non nihil dubii ſupereſt. *Weſſel.* Poſt επεκαλεοντο punctum Ald. Camer. I. II, commata in his poſt Αιακον & Αιακιδας.

απεςελλον) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vindob. vulgo cum Ald. απεςαλαν. & Schol. Hermogenis p. 407. qui & ſequentia excerpſit p. 390.

ad Cap. LXV.

Poſt φυγας τε comma Ald. Cam. I. II.

εκειρετο) Explicat Euſtath. ad Poet. p. 364, 25.

τυχειν τοτε) deſunt haec duo Arch. Poſt πεδιω comma Ald. Cam. I. II.

ιδειν δε) Arch. Vind. Med. Ask. Paſſ. Brit. deerat δε Ald. &c. Haec ob oculos habuit Criticos ad Ariſtoph. Nub. v. 30.

μαλιςα κη) μαλιςα κα Med. Paſſ. Ask. κα Schol. Hermog. In Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald. μαλιςα κη. Laudavi εκ τριων ετεων κε μαλιςα L. VII, 21, quoniam nihil aptius codd. offerebant. Alioqui μαλιςα κη Muſae ſolent amare L. II, 75. IV, 174. VII, 30. *Weſſeling.*

αποθωϋμαζειν τε σφεας) αποθωϋμαζοντας σφεας Arch. Schol. Hermog. & Paſſion. τε του κονιορτου, ſine iſto pronomine. Poſt ακουειν colon Ald. Cam. I. II.

την φωνην ειναι τον) Olim mihi facile perſuadebam, vocem hinc excidiſſe, ſic reſtituendam: την φωνην ειναι [αδοντων vel εξαγοντων] του Μυςικου Ιακχου. Nunc paratus ſum, vulgata tueri.

ri. Prior illa coniectura locis nitebatur praeſertim a Jo. Meurſio collectis in Eleuſin. c. 27. Solebant initiati certo die myſteriorum Jacchum ex ſacello ſuo, quod habebat in Ceramico, deducere Eleuſina, magno clamore & ſtrepitu, Jacchum cantantes, aut hymnum ſacrum, qualem, neglectum Meurſio, dabit Ariſtoph. Ran. v. 401 &c. Ιακχε πολυτιμητε — Δευρο συνακολουθει προς την θεον, και δειξον ως ανευ πονου πολλην οδον περαινεις· Ιακχε φιλοχορευτα συμπροπεμπε με. Tot myſtarum vocibus excantatus laetus per viam ſacram cum illis procedebat Jacchus, quos ut is εξαγειν in Ariſtoph. Ran. v. 354, ſic illum verius εξαγειν dicebantur; in Schol. ad Ran. 326. Boëdromiónis memoratur ἡ εικας, εν ᾗ τον Ιακχον εξαγουσι· ter quaterve; τον μυστικον Ιακχον εξαγειν legitur apud Plutarch. Vide Caſaub. in Athen. V. c. 14. Nihil intereſt, utrum dicatur *dies*, ᾗ τον μυστικον Ιακχον εξαγουσιν; an ᾗ τον Ιακχον αδουσι· Schol. ad Ran. 324 οἱ μεμυημενοι αδουσι τον Ιακχον· Heſych. Ιακχαζειν, in v. Δι' αγορας, interpretatur αδειν τον Ιακχον. Sed ode ſacra, quam cantabant, ipſa quoque dicebatur Ιακχος. Heſychius in Ιακχον· και ἡ ωδη, ἡν οἱ μεμυημενοι αδουσι· apud Suid. in v. ὁ Ιακχος ηκουσθη εκ του Θριασιου πεδιου ὑμνουμενος τε και αδομενος· hoc ſenſu Herodoti dicebat Dicaeus οἱ φαινεσθαι την φωνην ειναι τον μυστικον Ιακχον· clamorem eſſe myſticum Jacchum, quo, ut ait paullo poſt, εν ταυτη τη ορτη ιακχαζουσι· iſthoc utuntur die feſto Jacchum ſaepius inclamantes. *Valken.* ἱεναι placuit, teſte *Larchério*, *Villoiſonio*, vertenti: *hanc vocem emiſſam eſſe a myſtico Jaccho.* Sed vox myſtici Jacchi, iure inquit *Larcherius*, num

num tantum differebat ab hominum Deorumque ceterorum vocibus, ut agnoſci a Diceo potuerit? Is Athenienſis num perfectam habuit vocum omnium Deorum cognitionem? His aliisque de cauſis reprobandam cenſuit Villoiſonianam hanc coniecturam, inſertam in librum, cui titulus: *Memoires pour ſervir à l' hiſtoire de la religion ſecrete des anciens peuples. par M. le Baron de Sainte Croix.* Nota 5. p. 199.

Ελευσινι γινομενην την Δημηθρητον) Ελευσινι την Δημαρητον Brit. & Schol. Hermog. quod utique non abſurdum. Poſt Δημαρητον punctum, commaque poſt αυτον Ald. Cam. I. II.

τουτο) τοιουτον Paſſ. Ask. ειπειν iidem.

απ' Ελευσινος) απο Ελευσινος plene Arch. Vind. porro εον ες Paſſ. in reliquis εον. Pavii & Bergleri coniecturam ſchedae Paſſ. certam praeſtant, tum narrationis cohaeſio, & Ariſtides, quem in re manifeſta non deſcribo, Or. Eleuſ. p. 258. Adfinitas, quae εον & ιον iungit, confuſionem peperit L. I, 157 & lib. V, 59, ubi vide. *Weſſel.*

συμμαχοισι) Arch. Vind. Paſſ Ask. olim ξυμμαχοισι. Poſt Πελοποννησον comma Ald. Camer. I. II.

βασιλεϊ) τω βασιλεϊ Brit. qui & εσαι praeteriit.

τη μητρι και τη κορη) Δημητρι Arch. Vind. κουρη Med. ſolus, haud improbe. *Weſſel.* Hic Gronovius ex Med. Cod. Jonicam Proſerpinae dare potuerat nominis formam Κουρη. *Valken.* Editis inhaereo: Cererem, μητρος titulo L. IV, 53 nobilem, deſcribi, dubitabit nemo. *Weſſel.*

poſt

Poſt μητρι comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt βυλομενος, poſt φωνην & poſt της.

ιακχαζυσι) ιακχιζυσι ſchol. Hermog. prave. Vide Suid. in voce hoc ſpectantem.

ειπαι) ειπειν Paſſ. Ask. Arch. Vind. Poſt Δημαρητον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt σιγα τε.

ανενειχθη) ανενεχθη Paſſ.

υδεις) υδε εις idem, Ask. neque male. mox ες ησυχες Ask. erronee. Comma poſt υδεις Ald. Camer. I. II, idemque poſt τηοδε & poſt τον, poſt κονιορτυ & poſt φωνης, punctumque poſt νεφος.

μεταρσιωθεν) μεταρσιον γενομενον Schol. Hermog. ex gloſſa.

επι το) ες το Vind. Arch.

απολεεσθαι) απολεσθαι Schol. Hermog. Arch. Poſt Δημαρητυ τε comma Ald. Camerar. I. II.

αλλων) των αλλων Vindob. Arch. Euſtath. qui ad Hom. p. 155, 28 citat. Poſt καταπτομενος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

Poſt Ευριπυ colon Ald. Cam. I. II.

δοκεειν) Med. Ask. Paſſ. Alii cum Ald. δοκεει. Voculam hic vellem libri ſcripti darent Herodoteo more interiectam, ὡς μεν νυν εμοι δοκεειν. *Valken.* Poſt Αθηναι abeſt comma Ald. Cam. I. II, adeſt poſt ηπειρον.

απικομενοι) Omittit Arch. quem praeter ſi plures proſcriberent, in exilium ſine ſententiae damno poſſet abire. *Weſſeling.*

η επι τε Σηπιαδα) Arch. cum Valla, non επει, ut in ceteris & Ald. Verius eſt editum, & neceſſarium ob ſcriptoris conſuetudinem. επι & επει facillime permutantur. *Weſſel.* Koenius duabus litteris repetitis corrigebat επει τε ες Σηπιαδα απικοντο. *Valken.* Poſt απικοντο comma Ald. Camer. I. II, in his abeſt comma poſt ναυμαχιησι, poſitum poſt τεσδε.

Μηλιεας) Μηλιεας τε Arch. ultimum aberat.

Θεσπιεων τε και Πλαταιεων) Θεσπιεας & Πλαταιεας Brit. comma poſt τε Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt Πλαταιεων.

Καρυςιες) Καρισιες Arch. comma poſt τε Ald. Cam. I. II, idemque poſt Τηνιες τε & poſt παντας.

των επεμνησθημεν) poſt των comma Ald. Cam. I. II. επεμνησθημεν Med. Paſſ. Ask. ceteri omnes επεμνησθην, cui vim non facerem. Parum refert, ſingulari an multitudinis numero pingatur, etſi prius Herodoto conſuetius, atque ita codd. ſcripti c. 95 τε και ολιγω προτερον τετεων επεμνησθην. *Weſſeling.*

προσεβαινε) recte literam detrahunt, προσβαινε ſcribentes, Reiskius & Koenius. *Valken.* Poſt ειπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

απικατο) Medic. Paſſ. Askew. Arch. Vind. απικεατο Pariſ. A. B. Ald. Brit. quod ſaepe ſine cauſſa mutatur. Commata poſt Αθηνας & παντες Ald. Cam. I. II.

ετοι πλην) Med. Paſſ. Askew. Arch. Vind. ετοι deeſt Ald. &c.

τη αποβησεται) ᾗ Arch. Vind. κῃ Ask. Paſſ. Brit. Gemino in negotio καραδοκεοντες τον πολεμον, ᾗ πεσεεται L. VII, 163 & 169. At L. I, 32 σκοπεειν δε χρη — κῃ αποβησεται, ſicuti hic tres ſcripti. Res momenti videbitur exigui, nec negligenda tamen, neque improbanda. Κῇ ſumi poterit ex Etymol. p. 682 fin. at mox iterum τῇ αποβησεσθαι. *Weſſel.* Poſt τη comma, poſt αποβησεται punctum Ald. Cam. I. II.

επιπλωοντων) Arch. Vind. Olim cum Ald. επιπλεοντον. Poſt τυραννοι comma Ald. Camer. I. II, punctum poſt νηων, ſed abeſt comma poſt ἱζοντο & poſt πρωτος μεν.

ὡλλοι) Ask. Arch. ὡλλοι alii.

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſ. & mox, antea ηρωτα ex Med. aliisque, abeſt comma poſt ηρωτα Ald. Cam. I. II, neque adeſt poſt εκαςυ.

ποιεοιτο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. ποιεοιντο Med. Paſſ. Ask. & ora Steph. quos ſequentia refellunt.

ad Cap. LXVIII.

ειρωτα) iidem, qui ſupra. ηρωτα Ald. & alii.

οἱ μεν δη ὡλλοι) δη ὡλλοι Arch. Vind. antea μεν αλλοι cum Ald. & tribus Pariſ. teſte *Larcherio*, qui αλλοι iure praetulit. ὡλλοι enim idem ac οἱ αλλοι, & οἱ μεν δη ὡλλοι idem foret ac οἱ μεν δη οἱ αλλοι, quod ferri nequit. Conf. & Gronov. I, 125.

εξεφεροντο) επεφεροντο Ask. Paſſ. Stephan. margo: απεφ. Brit. Poſt εφη colon Ald. Camer. I. II.

ειπαι) ειπειν προς Arch. Vindob. ειπειν μοι προς Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Brit. in Ald.

ειπαι μοι, quem ob Jonismum laudo, ειπε μοι Edd. alii Nolo obluctari membranarum conſenſioni morique Herodoteo, qualis ω ξειν' αγγελλειν Λακεδαιμονιοις — L. VII, 228, & paſſim alii. Redundantia pronominis, dictioque tota, Homereum ſpirat Iliad. ξ. 501 ειπεμεναι μοι Τρωες —. Ubi Euſtath. εν δε τω ειπεμεναι μοι Τρωες αντι τε ειπατε, περιττον δοκει το μοι κεισθαι. Quo quidem pleonasmo nihil omni in lingua, recte Rittershuſio ad Oppiani Cyneg I, 89 docente, receptius. *Weſſel.* Herodotum, pro ειπε μοι, ſcripſiſſe ſuſpicor cum Koenio ειπαι μοι προς βασ. quia ειπειν cod. habet Medic. ſic autem Noſtro adhiberi απαρεμφατα Portus docebit. Supra II, 90 perperam κατειπειν ex Med. poſuerat Gronov. pro Jonico κατειπαι. Ionica certe ſunt, quae toties apud Herodotum recurrunt, ειπαι· ειπα· ειπαν· ειπας. *Valkenar.* Abeſt comma poſt βασιληι Ald. Cam. I. II.

κακιςην γενομενην) Med. Paſſ. Ask. & αποδεξαμενην, pro quo δεξαμενη Brit. προσδεξ. Arch. Vind. Olim cum Ald. κακιςη γενομενη & αποδεξαμενη — Illa, quae Artemiſia ad Xerxem referri poſtulat, fide codd. optime procedent, ετε κακιςην γενομενην — ετε ελαχιςα αποδεξαμενην, δεσποτα, τηνδε εεσαν γνωμην με — me neque ignaviſſimam — neque pauciſſimis defunctam facinoribus, domine, me talem aequum eſt —. Namque την δε εεσαν ad γνωμην aptari ſequentia τα τυγχανω Φρονεεσα, eadem utique futura, prohibent. Partem horum diſputando nactus eſt de Pauw, cetera, damnata violentiore conjectura, Reiskius. *Weſſel.*

την

την δε.ευσαν) facile liquet, cur voculam interſeruerint δε, qua eiecta, την ισσαν γνωμην interpretor *veram animi mei ſententiam*, ex Herodoti more loquendi. *Valkenar.* Poſt δεσποτα punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt τα ante τυγχανω, & punctum poſt ταδε λεγω, poſtque νηων.

ποιεεο) ποιεε, οἱ γαρ Arch. Vind. ποιεο, οἱ Ask. οἱ γαρ Paſſ. quoque & ora Steph. Poſt τοι & γαρ ανδρες commata Ald. Cam. I. II.

τοσυτον) τοσυτο Paſſ. Ask. Poſt υδεις interrogandi ſignum poſuit Ald. Cam. I. II.

τοι αντεςησαν) αντιςαται Arch.

εκεινοις) κεινυς Vind. εκεινυς Paſſ.

τῃ δε εγω) τῃ, δ' εγω Ald. Cam. I. II.

αλλα τας νηας αυτυ εχῃς) αυτυ δε εχῃς τας νηας Arch. Koenius in literis, conieceram, ait, σχῃς, quia σχειν eo ſignificatu, qui hic requiritur, ſaepe vel in hoc libro apud Herodot. uſurpatum occurrit. *Valken.*

προβαινων) προσβαινον Arch. Poſt τοι & δεσποτα abſunt commata Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt τα ante νοεων.

εισι τοι) rectius, me iudice, ſcriptum legitur apud Plut. T. 2. p. 896 ult. εσονται τοι αντεχειν· a minus attento mutari potuit ob ſequens διασκεδας· ſed hoc idem tempus eſt ac εσονται, veteri more ſcriptum, de quo Pierſon. egit ad Moer. p. 124. Herodotea dedit rariora H. Stephan. in App. Theſ. p 140. *Valken.*

διασκεδᾷς) διασκεδαις Medic. Paſſ. Ask. alii ſolito more διασκεδᾷς uti Plut. qui Malign. p. 869. F. citat; in Brit. διασκεδασεις, quod vulgatius.

κατα πολις δε) Paſſ. Ask. Plut. κατα πολιας δε τοι Vind. Arch. κατα πολεις γαρ Brit. ſequor priores. Olim cum Ald. κατα δε πολις. Poſt φευξονται punctum Ald. Camer. I. II, abeſt his comma poſt οικος. Koenius ſuſpicatur legendum ουτε αυτου οικος, *neque ibi*: vide mihi ſequentia, τους εκειθεν αυτεων ἡκοντας· quae dum omittit Plut. non ſane cenſeri poteſt tueri vulgatum αυτους. *Valkenar.* In Aldo παρα recte, loco παρεστι, alii παρα.

ατρεμεειν) ατρεμιειν Askew. ατρεμησειν Plut. alia etiam mutans. Illud oportunius videtur *Weſſelingio.*

ναυμαχησαι) ναυμαχεειν Arch. Vind.

προσδηλησεται) Med. Paſſ. Askew. Pariſ. A. προδηλησεται Plut. Ald. & alii, non bene.

βαλευ) Ald. Brit. Arch. Vindob. Pariſ. B. βαλλεο Medic. Paſſ. Ask. βαλλε Stob. Serm. 60. p. 385, haec deſcribens. L. VII, 51 ες θυμον ων βαλευ. Qui βαλλεο maluerint, Homereum συ δ' ενι φρεσι βαλλεο σησι Iliad. α. 297 adhibebunt. *Weſſel.* Poſt ανθρωπων comma, poſt γενεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

εν — ειναι) deeſt εν & ειναι Arch. Poſt Αιγυπτιοι τε comma, poſt Παμφυλοι colon, poſt των comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIX.

τι πεισομενης) τι non habet Ask. Poſt ποιεεσθαι punctum, poſt οἱ δε comma Ald. Camer. I. II. Cuncti ουκ εα, multo rectius ουκ εα, non ſineret. *Weſſel.* Vide ad lib. II, 30, ſed eſt & illud apud Herodot. vetantis; nam ἡ Πυθιη ουκ εα,

IV,

IV, 164. & ὁ θεος ουκ ἐα κινεειν VIII, 36 quorum tum non recordabar. *Valken.*

αγχαιομενοι) αγεομενοι Arch. poſt τε comma Ald. Cam. I. II.

τετιμημενης) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. τετιμημενη Ald. & Edd. Retinuit *Weſſelingius* τετιμημενης obſecundans praeſtantiſſimis membranis, quod & *Valkenario* placuit. Perquam egregie Mſ. τετιμημενης, ut ſervetur ſermonis forma, quam inchoavit in proximis, ubi licet praemiſerit in dativo τῃ Αρτεμισιῃ, tamen ſubnectit ὡς πειθομενης, perinde in hoc membro. Quin etiam ſolet Herod. ſic abſolute loqui, non obſervato, qui caſus antecedat, ut c. 90 διεβαλλοντας Ιωνας, ὡς δι' εκεινους απολοιατο αἱ νηες, ὡς προδοντων. Sic & c. 108. *Gronov.*

ανακρισι) κρισι Arch. Vind. Brit.

πλεοσι) Paſſ. Ald. Cam. I. II. πλεισοι Arch. Vind male in Edd. πλεοισι. "Turpis eſt deterſa macula, poſt Aldi & Camerarii aetatem editis adſperſa. *Weſſel.* Poſt καταδοξας punctum Ald. Camer. I. II.

Ευβοιῃ) Ευβοιης Arch. Poſt αυτου colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXX.

Επειδη δε) Arch. Vindob. in aliis Aldoque επει δε. Scripſi ex codd. επειδη δε, quod & alias factum, uti II, 2. VII, 36 &c. recordor. *Weſſel.* Scribendum puto επει δε παρηγγελλεν αναπλεειν, Xerxes nempe, qui tum aderat, non παρηγγελλον. *Valken.* idque rectiſſime. Poſt Σαλαμινα punctum Ald. Cam. I. II.

εξεχεησε) εχεησε Brit. poſt ἡμερη comma Ald. Cam. I. II.

ποιεεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Paſſion. Ask. qui cum Med. επεγενετο omnes: olim cum Ald. εγενετο. Poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

ȣκ ἡκιςα) ȣκηκιςα Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt μελλοιεν.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Paſſ. ex correct. tum πολιορκησεσθαι Ask.

ad Cap. LXXI.

Poſt νυκτα comma, poſt Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοιεν) εμβαλλοιεν Arch. Vind.

Λεωνιδεα) iidem, Λεωνιδην ceteri. Saepe ſuperiore libro τον Λεωνιδην formarunt exſcriptores, communiorem amplexi adſuetudinem, cum τον Λεωνιδεα, ut hinc & ex c. 15 liquet, debuiſſent: idem crebro in τον Ευρυβιαδην & alios deſignarunt. *Weſſel.*

συνδραμοντες εκ) ςυνδραμοντες τε Arch.

Σκιρωνιδα) Σκειρωνιδα Arch. neque praeter morem.

οικοδομεον) idem, Vind. Paſſ. alii cum Ald. ωκοδομεον. Poſt τειχος comma Ald. Cam. I. II, colon poſt πολλεων.

ηνετο) ora Steph. Paſſion. Brit. prius ηνυετο fuit ex Ald. Planiſſime L. I, 189 οἱα δε ὁμιλȣ πολλȣ εργαζομενȣ, ηνετο μεν το εργον. *Weſſel.*

και πλινθοι) non leguntur in Med. qui peccat, has voces omittendo, neque dignus patrocinio erat arceſſito. *Weſſel.*

εσεφορεοντο) Arch. Vind. ceteri εσεφερoντο

cum

eum Ald. Editum melius de dialecti uſu. *Weſſeling.* Poſt νυκτερ comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXII.

Οἱ δε βοηθησαντες) Ald. & reliqui. βωθησαντες Euſtath. ad Homer. p. 288, 16. Idem in vicinis olim fuiſſe, nullum mihi dubium, cui ducis coddque iudicio deſtitutus, ſedem illabatam relinquo, quamquam invitus. Vide ſupra c. I. *Weſſel.* Poſt Ἑλληνων punctum Ald. Cam. I. II.

Ἑρμιονεες) Ἑρμινεες Arch. Poſt κινδυνευουσι punctum Ald. Cam. I. II.

εμελε) εμελλε Arch. Paſſ. Ald. peccato ſaepe obvio. Conf. Jungermann. ad Paſtor. Longi p. 229.

ad Cap. LXXIII.

Πελοποννησον) Spectavit haec Euſtath. Homer. p. 289, 9.

Poſt τα μεν δυο abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

ἱδρυται· νυν τε και) De his ſeptem Peloponneſi gentibus agens hoc capite Herod. nonnulla tradit, quae vix, ut puto, reperientur apud alios, & ne apud Strabonem quidem vel Pauſaniam. Sed haeret initio menda, codd. forſan antiquior, facile tamen tollenda: de ſeptem iſtis, τα μεν δυο, inquit, αυτοχθονα εοντα, κατα χωρην ἱδρυται νυν, την και το παλαι οικεον, Αρκαδες και Κυνεριοι, vocula τε tantum in την mutata, ſic commode mihi correxiſſe Koenius noſter videtur. *Valken.* Hanc Valkenarianam emendationem expreſſit *Degenius*, eandem iam coniecerat *Goldhagen.* Sentio τῇ νυν τε — hic fuiſſe, eamque vocem ab ultima praeeuntis

 verbi

verbi ſyllaba abſorptam: ſeries illam ſibi expoſtulat, aut την certe, quam alii maluerunt. *Weſſel.*

Αρκαδες τε,) Arch. Paſſ. Vind. Ask. hinc enclitica venit, quae aberat Ald. &c. Poſt τεσσερα comma, poſt εςι colon Ald. Cam. I. II.

Δωριεων μεν) ſine praepoſito και, quod exſtat in Ald. &c. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. B. Med. Valla, quos laudo. Quae de Elide ſequuntur, Euſtath. ad Homer. p. 303, 38 exſcripſit.

πόλις) πολιες Ald. Cam. I. II, poſt μουνη in his punctum.

Ἑρμιονη) Ἑρμιων Med. Paſſ. Ἑρμιονὴ Vind. Arch. Ask. Brit. Pariſ. A. B. Ald. Valla. Homeri Iliad. β. 560. Ἑρμιονην Ασινην τε — amplecti malui, quam Med. recentiorem urbis titulum. *Weſſel.*

Καρδαμυλη) Steph. Byz. in v. citat.

Παρωρεηται) Πάρωρειηται Arch. Παρωρεηται Jonum hic more, Παρωρεαται L. IV, 148, ubi & Lemnia eorum origo. *Weſſel.*

εκδεδωριευνται) εκδεδωριαται margo Stephan. Brit. εκ δε Δωριαται Ask. Paſſ. Ferri poſſet εκδεδωριαται, quomodo boni codd. modo contractum recte videretur, εκ τε εκδεδωριέαται, quae Porti doctrina. *Weſſeling.* Monſtrat illud δε, in vicinia fuiſſe μεν. Ab Herodoto tamen ſcribi non potuit, δοκεουσι μεν μοι ειναι Ιωνες, quae viri docti eſt coniectura; videbantur enim noſtro αυτοχθονες Cynurii. Commode ſcribi poterit: Οἱ δε Κυνουριοι, αυτοχθονες εοντες, δοκεουσι μεν ενιοις ειναι Ιωνες· εκδεδωρ. — δε ὑπο — Αργειων αρχομενοι· quae tum ſequuntur viris doctis emendanda relinquam vel explananda.

Quum

Quum dixerat Strabo VIII. p. 514. B. Αἰολικοὶ — ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ δύο ἔθνη τὸ, τε Αἰολικὸν καὶ τὸ Δωρικὸν, cauſam tradit veram, cur Arcades & Elei purius Αἰολιστὶ διελέχθησαν, cum in reliquis civitatibus mixta quadam uterentur dialecto; δοκοῦσι δὲ, addit, Δωρίζειν ἅπαντες διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐπικράτειαν. Verbo Herodoteo ἐκδεδωριεῦνται H. Steph. aliique caute abſtinuerunt: diverſam dat lectionem margo Steph. ἐκδεδωρίαται· quae facile verti poſſet in flexum legitimum ἐκδεδωρίδαται· nam quae Portus fingit, ſermonis analogiae repugnant: ſed a verbo δωρίζειν, me iudice, neque ἐκδωρίζειν neque ἐκδεδωρίσθαι formari potuit. Adhiberi forte potuit δωριεύεσθαι· dantur enim & huius flexus imitativa, ſed pro δωρίζειν vel δωριάζειν. Unicum reſtat, quod hic congruit apte, quodque, a Δώριος ductum, analogiae reſpondet ἐκδωριοῦσθαι· in Dorienſium naturam veluti degenerare, Lingua uti, moribus & inſtitutis Doricis. Huius formae verba plurima praebet praeter caeteros Plato: unum de multis nobis ſufficiet ad ἐκδωριωθῆναι proximum accedens ἐκβαρβαρωθῆναι. Plato Epiſt. 8. p. 353. A. κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σικελίᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι· explicat illud paulo poſt ἥξει σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοινίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ κράτος· quae in hunc Herodoti locum conveniunt, quo ſcribendum arbitror ἐκδεδωρίωνται. Euripidis in Oreſte verſum 485 Βεβαρβάρωσαι χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις· ſic invertit Apollon. Tyran. Epiſt. 34, Ἐβαρβαρώθην — χρόνιος ὢν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Jocoſum hinc facile verbum intelligatur Alexidis Πεφιλιππιδωσαι, de quo L. Küſter ad Suid. in Φιλιππιδης. *Valkenar.* Poſt αρχομενοι comma Ald. Cam. I. II.

Ορεντοι) Arch. Vindob. Brit. Pariſ. B. in Med. Paſſ. Ask. Ορνεαται. Comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. ὡς τε Ορνενται coniectura *Larcherii.* ϛοντες videtur inſertum eſſe, aut pro eo ſcribendum *οἱ τε Goldhagen.*

περιοικοι) οἱ ante περιοικοι recte abeſt Arch. Vindob.

πολις) Ask. & ſupra quoque, non πολιες. Poſt παρεξ των comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt εκατεατο.

ειπαι) ειπειν Ask. Vind. Arch.

κατεμενοι) κατημενοι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIV.

συνεϛασαν) συνεϛησαν Ask.

δρομε) δρομον Euſtath. ad Homer. p. 1264, 15, & δρομε p. 242, 20 ſicuti codd. & edd. Conſpirant in δρομε vocem ſcripti omnes, unus Euſtathius, nec ſibi tamen conſtans, δρομον habet, cui poſt Portum primas darem. Solemne in talibus, τον περι σωτηριας αγωνας τρεχειν, apud Eunapium vit. Maxim. p. 100, aut τον περι της ψυχης θεειν, in eiusdem Juliano p. 115 τρεχων περι ψυχης infra IX, 36 tacita αγωνος aut δρομε voce. Plura Budaeus, Stephanus, & Portus, qui τω ελλαμψεσθαι, quod Herodoteum teſtabatur Hermogenes, poſitumque fuit lib. I. 80, operam non negarunt. *Weſſeling.* Poſt θεοντες punctum Ald. Cam. I. II.

ελλαμψεσθαι) ελαμψεσθαι Ald. Cam. I. II. ενλαμψεσθαι ex correct. Paſſ.

Σαλαμινι) Omittuntur Ελληνες, qui in Ald. &c. leguntur, in Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Brit. Valla: iuſſuque codd. eiecti ſunt a *Weſſelingio*, neque opus erat, ut ὁμοιως fingeretur; ὅμως, quae & Abreſchii opinatio, ſufficit. Conſimiliter enim, atque ad Iſthmum illi, ſuperiora auditione accipientes, formidaſſe ſibi, traduntur. *Weſſel.* Poſt Πελοποννησω punctum Ald. Cam. I. II.

θωῦμα ποιευμενοι) θωμα Arch. Ask. & ποιεομενοι Vind. Arch. ποιευμενοι Med. Paſſ. Ask. in Ald. Pariſ. A. B. ποιευμενος. Poſt μεσον colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt εγινετο.

χρεων) χρεον Arch. Poſt κινδυνευειν colon Ald. Cam. I. II.

δορυαλωτε) δοριαλωτε Arch. Vind. ad Diodor. XVI, 20. Poſt μενοντας comma Ald. Camer. I. II.

αμυνασθαι) αμυνεσθαι Vind. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXXV.

Poſt λαθων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt τα ante λεγειν.

χρεὼν) χρην Arch. Vind. Comma poſt τω ante ουνομα Ald. Cam. I. II

Σικιννος) Paſſ. Brit. Arch. Valla, & deinceps. Σικινος Ald. &c. Scripſi Σικιννος, uti Edd. c. 110, & hic ſcripti, inque Plutarcho, Poliaeno I, 30, 2. Clem. Alex. Paedag. I, 7. p. 130. Etymologo atque aliis. *Weſſel.* Poſt τον ante δη comma Ald. Cam. I. II.

Θεμι-

σβεσσαι) σβευσῃ Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Weſſeling.* Poſt κορον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μαιμωοντα) και μουνον τα Brit.

πυθεσθαι) πειθεσθαι Paſſ. πιθεσθαι Valla, quorſum Paſſ. vergit. Comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

Φοινιξει) Φοινιξῃ Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Weſſel.*

αντιλογιης) Scripta exemplaria conſentiunt, quibus, etſi αντολογιας in Diſſ. Herod. maluerim, non pugnabo. Deſit obliterata praepoſitio, reditura, Βακιδι modo δι' αντολογιης revocetur. An vero δι' αντολογιης λεγειν, contradicendo obloqui, iniuſtum ſit, fateri, ob varium in iſto genere ſermonis uſum, erubeſco. Aliter qui ſentiunt, ut Abreſch. ουτε αυτος ελθειν τολμεω refingunt. Quae ſane dictio & elegans & trita eſt, ab ipſo Animadv. ad Aeſchyl. L. I, 3. p. 15 & Valken. in Phoeniſſ. Eurip. v. 482 doctiſſime illuſtrata. *Weſſel.* αντιλογιης commode corrigit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 201. *Valken.*

ad Cap. LXXVIII.

Poſt ϛρατηγων comma Ald. Cam. I. II.

περιεκυκλεοντο) Med. Paſſ. Ask. In Ald. & Pariſ. B. Brit. περιεκυκλουντο.

ad Cap. LXXIX.

Συνεϛηκοτων) Quod συνεϛηκοτων vertebatur *congregatis*: ſed vide I, 207. IV, 132. *Weſſeling.* Poſt τον ante εγω comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt γενομενα, ſed ponitur poſt Αθηνῃσι & poſt

poſt ποιευμενος, & colon poſt ισθμον, punctumque poſt ταδε.

εν τε τω) Paſſion. deerat enclitica Ald. &c. Abeſt comma poſt εν τωδε.

την πατριδα) Med. Paſſ. Ask τη πατριδι Ald. & alii. Optime Mſſ. & Gronov. Probatiſſima Noſtro, Thucydidi, Xenophonti, aliisque ea ſtructura, a Thoma M. ad Δεω laudata. Dubito vero, ſitne ex uſu τοι, ſiquidem illud commodiorem poſt pauca locum occupat, & neceſſarium hic non eſt. *Weſſel.*

δε τοι) Askew. Paſſ. Medic. antea cum Ald. λεγω δε ſine τοι, in Brit. δε ὁ ικον. Poſt ὁτι νυν abeſt comma Ald. Cam. I. II, nec ponitur poſt θελωσι, ſed poſt Ευρυβιαδης.

ad Cap. LXXX.

Poſt τοιοδε colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt ηγγειλας, & comma poſt τα.

εθελον) ηθελον Ask. Poſt συ δε abeſt comma, colon poſt λεγειν Ald. Cam. I. II, idemque in his poſt λεγεις.

ταυτα δη τα καλλιστα) Si qui ταυτα δη τα praeopraverint, cum doctiſſ. viro Miſcell. Obſ. Vol. III. p. 142, non valde obnitar. Loquendi genus plenius hoc loco quam plerumque, eiusdem & Iſ. Caſauboni ad Athen. V, 2 ſollertia exemplorum cumulo manifeſtius, quam pridem, habetur. *Weſſeling.*

ad Cap. LXXXI.

ὁ Αριστειδης) undecim ſequentia non habet Brit. culpa ſcribae. Malunt ταυτα ελεγε Θεμιστοκλη ...

ςοκλεης· παρελθων δε ὁ Αριςειδης — Verum conciſus ſermo ſcriptoris eſt, reſpiciens illa, σημηνον αυτος παρελθων, ὡς εχει· neque enim opinor, moleſtum videri, ελεγε — φαμενος, cui ſimillima in Muſis conplura. *Weſſeling.* Poſt μετεςηκεε punctum, comma poſt τωνδε Ald. Camer. I. II.

αμφισβασιη) Paſſ. Ask. recte. Antea cum Ald. αμφισβησιη. Vide lib. IV, 14, tum οἱ γαρ πλευνες iidem. Poſt εξαγγελθεντα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Poſt της ante ηρχε comma Ald. Cam. I. II, punctum poſt Σωσιμενεος.

αληθηιην) αληθειην Ask. Poſt Ελλησι & ογδωκοντα commata Ald. Camer. I. II, punctumque poſt νηας.

ad Cap. LXXXIII.

Poſt Ελλησι comma Ald. Cam. I. II.

ηως τε δη διεφαινε) εφαινε Medic. Paſſ. Ask. colon poſt διεφαινε, & δη non habet Ald. Camer. I. II, Med. & aliorum ſcriptura, cui ſimilem ex Arch. enotavi L. VII, 217, ex praecipua parte fallit. Ita ibi, ηως τε δη διεφαινε, και οἱ εγενοντο — placuit acceſſio τε δη quamquam & ea vox lib. IX, 46 haud conſpicitur. *Weſſeling.*

και οἱ συλλογον &c.) Indigent verbo, fortaſſe olim ſcripta και οἱ συλλογον των επιβατεων ποιησαμενοι ηγορεωντο, & hi propugnatorum convocato conſilio concionabantur. Sic apta omnia. Alioqui και οἱ — ποιησαμενος πρςηγορευε,

ρευε, ut Themiſtocles, popularibus ſuis coactis, habita oratione dixerit iſta. Memini ab aliis excogitata alia, quae praetereo. *Weſſel.* — Haec perperam coniecturis tentata, nominativi ſunt abſoluti, quorum vice ſcribi potuerat: ηως τε διαφαινεσης, και τουτων συλλογον των επιβατεων ποιησαμενων, paucis Themiſtocles populares ſuos ad pugnam inflammavit: qualia tum probabiliter dicta ſunt, dedit Aeſchyl. in Perſ. 402 ω παιδες Ελληνων ιτε, Ελευθερετε πατριδ', ελευθερετε δη Παιδας, γυναικας, θεων τε πατρωων εδη, Θηκας τε προγονων, νυν υπερ παντων αγων· audiebantur iſta ſecundum Tragicum, Επει γε μεντοι λευκοπωλος ημερα Πασαν κατεσχε γαιαν· iuxta Herod. *prima luce;* ſimul atque ηως διεφαινε frequentius legitur υπεφαινε· Herodoteum eſt αμα ημερη διαφαυσκεση, vide ad III. c. 86 αμα εω, & αμα τη εω leguntur apud Thucyd. p. 100, 64. 396, 41. 311, 2 haec ad manum ſi fuiſſent Dukero p. 299, 2 ne dubitaſſet quidem, quin C in E mutato προσω corrigi deberet in προ εω· ut εξ εω, ſic προς εω recte leguntur in Ariſtoph. Eccleſ. v. 85, 312, & εις εω apud Iſaeum Or. VI. p. 71, 28. Huc ſpectabat Harpocrat in εις εω, αντι τε αρχομενην ημεραν· non alium Iſaei locum, quo referens iſta H. Valeſ. illic ſincerum εισω ſollicitabat. *Valken*

Poſt Θεμιςοκλεης colon Ald. Cam. I. II.

τα κρεσσω) τακρεσσω una voce iidem.

ρησιν) κρησιν Paſſion. & mox εκελευσε. Poſt εσεβαινον punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ Ελληνες) deſit Paſſ. & Ask.

ad Cap. LXXXIV.

επι πρυμνην ανεκρουοντο) Citavit Suidas in επι πρυμνην, tum ωκελλον Paſſ. punctum poſt νηας Ald. Camerar. I. II, abeſt ab his comma poſt Αθηναιος.

οἱ αλλοι Αμεινιη) οἱ αλλοι αμα νηι Arch. finito hiatu.

γενεσθαι της ναυμαχιης) της ναυμαχιης γενεσθαι idem & Ask. Poſt Αιγινηται δε abeſt comma Ald. Cam. I. II, qui habent poſt φανεισαν δε & poſt ὡςε.

ςρατοπεδον των Ἑλληνων) των Ελληνων ςρατοπεδον Arch. Ask. Colon poſt ταδε Ald. Cam. I. II. Neceſſitudo nulla, ut πικροτερον aut προθυμοτερον formetur. *Weſſel.*

μεχρι κοσε ετι) Priori quoque ſede ſic ſcribendum arbitror, non επι, ſed ετι πρυμνην ανεκρουοντο, quia επι non adhibetur apud veteres in phraſi πρυμναν ανακρουεσθαι. *Valkenar.*

ad Cap. LXXXV.

Poſt Αθηναιους comma, poſt Ιωνες punctum Ald. Cam. I. II, abſunt commata poſt αυτεων & αντολας, colon poſitum poſt ολιγοι in iisdem.

τριηραρχων) τριηραρχῶν Arch.

Θεομηςορος τε) Θεμηςορος Paſſ. prave. Vide IX, 89.

τουδε εινεκα) τουδε δε cum Abreſchio praeferrem. *Weſſeling.* Jonum nomina, qui veteris Graeciae ceperint naves, reliqua prudenter reticet Noſter: τουδε δε εινεκα, ait, μεμνημαι τουτεων μουνον· ſic ſyllaba ſcribendum puto repetita pro τουδε εινεκα. *Valken.*

Poſt Θεομηςωρ μεν comma Ald. Cam. I. II.

οἱ)

οἱ) Non eſt in Arch. Paſſ. Aſk. Poſt Περσησι colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma poſt τετας.

ad Cap. LXXXVI.

εκεραιζετο) Euſtath. ad Homer. p. 364, 25 illuſtrat. Colon hic in Ald. Cam. I. II, idemque poſt διαφθειρομεναι.

ναυμαχεοντων) abeſt Brit.

ε τεταγμενων ετι, Koenio noſtro ſcripſiſſe de Barbaris videbatur: ε τεταγμενως τι ετε συν νοω ποιεοντων εδεν· de Graecis dixit, συν κοσμω ναυμαχεοντων κατα ταξιν. *Valken.* Poſt ετι abeſt comma Ald. Camer. I. II, ponunt id poſt συνοισεσθαι.

τε ἑκαστος) τοι ἑκαστος Paſſ. tum θεησασθαι Vindob.

ad Cap. LXXXVII.

ειπαι) ειπειν Idem, Aſkew. Arch. & in ſeqq. Poſt ηγονιζοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his comma poſt Αρτεμισιην.

επειδη γαρ, Med. Arch. Paſſion. Aſk. olim cum Ald. επει.

νηες) νεες Aſk. Arch. Vind. poſt ἡ δε αυτης, & poſt το ante και commata Ald. Camer. I. II, poſt ποιησαση colon habent.

Δαμασιθυμε) Σαμασ Brit.: Steph. Byz. in Καλυνδα gentile urbis hinc hauſit.

εγωγε εχω ειπαι). Arch. antea cum Ald. εχω γε. Cultius Arch. & verius. Sic cap 128 αρχην εγωγε εκ εχω ειπαι. Eo vero cupidius id repoſui, ut ſcabrities, ad quam vir doctus ultro offendit, detergeretur. *Weſſeling.*

ϰτι) ειτε, & denuo, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχειν Paſſion.

ενεβαλε τε) ενεβαλλε Arch. comma poſt τε Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε Arch.

νηα της) νεα την Askew. Ald. & Edd. της Arch. Paſſ. forte & Med. de quo Gronov. nihil, vetuſtum tamen mutari paſſus. *Weſſeling.*

Poſt ετραπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνηνειϰε γενεσθαι) Corrigenti γενεσθαι μηχος τε διαφυγεειν — nec ſchedae veteres, nec creberrime in Muſis iteratum ϛυνηνειϰε γενεσθαι proſunt. Nam διαφυγεειν τε ϰαι μη απολεσθαι Herodoteae conſuetudinis & ubertatis extra omnem eſſe culpam, cumulus exemplorum, unde pauca delibavit Abreſch. Diluc. Thucyd. L. 6, 87 manifeſtat. *Weſſeling* Poſt τουτο δε comma Ald. Cam. I. II, quod deſit poſt λεγεται γαρ. Poſt παρεοντων in his punctum, poſt ϰαι τον & ϰαι τους commata exſtant.

θαφεως) Med. Paſſ. Vind. Arch. Pariſ. A. Ask. Olim cum Ald. σηφως. Ab exemplaribus ſcriptis nihil deflecto Eſt cui σαφεων, ως το — in coniecturam incidit, non illam damnabilem, modo ab ipſa re expoſtularetur. *Weſſel.* Poſt διαφθαρεισαν comma, quod non ponunt poſt αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυνδιϰης) Καλυνδιης Arch. quod non diſplicet. Sed vide I, 172.

Poſt οι μεν ανδρες comma Ald. Camer. I. II. Hinc Euſtath. ad Homer. p. 211, 23 & 668, 43. Poſt ειπαι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXXIX.

Commata poſt πολλοι τε & Περσεων, punctum poſt συμμαχων Ald. Camer. I. II. Abeſt his comma poſt τεταγμενοι.

προσθε) Paſſ. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) poſt των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma poſt των Ald. Camer. I. II. Quibus ex pluteis & quo cod. H. Steph. acceperit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum eſt. Πεμπει των τινας δορυφορων L. VII, 146. Gronovium conſule lib. I, 85. *Weſſel.* Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praebet hoc margo Steph. absque codd. recipiendum; των τινας ἑταιρων in Pauſan. p. 594, Jonicam Sylburg. vocat αναστροφην· Noſtro frequens, apud alios hic illic obſervata fuit: vide T. H. in Lucian. p. 82 & P. IV in Diſſ. Herod. p. 137. Qui loquendi ſaepe figuras uſurpat elegantes & rariores, amat Euſtath. hanc etiam voculam Herodoteo ſic more transponere: huius immemor Caſaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των Ὁμηριδων τις, p. 56 verius iudicabat & elegantius, των τις Ὁμηριδων· quod praebet Euſtath. in Odyſſ. θ. p. 316, 47. Sed centenis forte locis ſic ſcribit Euſtath. ſemel Athenaeus. *Valkenar.* Poſt απολοιατο αἱ νηες abeſt comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt προδοντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Paſſ. antea cum Ald. διαβαλοντας, mox iidem τοιονδε cum Med. Ask. ceteri τοιηνδε cum Ald.

Σαμοθρηΐκιη) Σαμοθρηικιη Arch. Vind. & ſtatim. Poſt κατεδυετο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυσατο Arch.

Αιγιναιη) Med. Ask. Paſſion. olim Αιγινειη. Poſt νηυς comma Ald. Cam. I. II.

απηραξαν) Olim απηρραξαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionyſ. Halic. VIII. p. 494. *Weſſel.* Verbum illud careat hoc loco litera ſuperflua; apud Suidam etiam απαραξεις, & απηραξεν, απεκυψεν scribendum, non litera ρ duplicata: recte ſcribuntur alibi apud Noſtrum αρασσομενοι· συναρασσοντας &c. *Valken.*

επεβησαν τε) Medic. Ask. Paſſ. Vind. Ald. Valla; απεβησαν male prius. Poſt τε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt γενομενα, & poſt υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Pariſ. B. Med. Vindob. Paſſ. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: *eos omni modo accuſans*, & longe praefert de Pauw: nam *cunctos* ſi rex incuſarit, Jonas in idem incurriſſe periculum. Quod illi vitio non verto, conſenſionem Mſſ., cuiusmodi nullum inſpexerat, ignoranti. Αιτιωμενος παντας *omnes* Phoenices, quorum αρξαντων της φυγης αιτιωτατους απεκτεινε Diod. XI, 19. *Weſſeling.*

ρεει) ορεῖ Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeſchyl. Perſ. 466. Commata poſt Σαλαμινος & poſt το Ald. Camerar. I. II, idemque poſt τριηραρχον.

προς δε ετι) προς δ' ετι Arch. Vindob. poſt προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt Περσης. Omittunt τε poſt τετε iidem. — Aut aliquis latet error, aut Latina peccant: pra-

pravæ eſſe, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam acceſſiſſe, conſit? Qua hominis culpa? An προσεβαλετο τετε τε Φοινικηϊε παθεος haec indicare apta ſunt? Saltem alius verbo caſus adfuiſſet. Porro οἱ μέν δη — quae continuo poſt Phoenicum poſtulant poenas, nullas Ariamenis. At obſcurum & moleſtum perſeverat προσεβαλετο — τετε τε Φ. παθεος, neque diſſipatur Pavii Latinis, ab eo increpabatur praeſens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluiſſe, unde nobis patet, & ubi προσβαλλεσθαι tali notione? Errorem latere arbitror, & προσελαβετο, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Perſam, Jonum amicum, cum praeſens adeſſet, calamitatem illam Phoenicum adiutaſſe criminando. Placet Abreſchii φιλος Ιωνον εων, adeundi Diluc. Thucyd. p. 112. *Weſſel.* quocum *Larcherius* ſentit Reiskianam probans coniecturam feliciſſimam, quam & *Degenius* recepit.

ad Cap. XCI.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑποσαντες) προσαντες edit. Genev. 1618. Valde inprudenter & ſine excuſatione. Poſt αντισαμενας comma Ald Cam. I. II, colon ponunt poſt νηων, comma poſt Αιγινηται.

εκπλωσασας) Arch. Vind. ceteri cum Ald. εκπλευσας.

ad Cap. XCII.

Poſt επ' ἡς comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt τον ante οἱ Περσαι.

εκπαγλεομενοι) εκπλαγεομενοι Askew. Vide VII, 181. Comma poſt τον ſequens Ald. Cam. I. II, in queis colon poſt Σιδωνιη, ſed abeſt comma poſt εγνω, & punctum ponitur poſt ςρατηγιδος.

Θεμιςοκλεα) Θεμιςοκλεω Arch. Vind. Ask. & iterum. Poſt Πολυκριτον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Comma poſt των ante αἱ νηες Ald. Camer. I. II, ſed abeſt hoc περιεγενοντο, inſeritur autem poſt ναυμαχιη ταυτη.

αριςα Αιγινηται) Citat Schol. Vind. Iſthmion. V fin. & Plut. Themiſt. p. 120. D. Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι) Arch. Vind. Paſſ. Valla: ſingulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienſes. *Weſſel.*

Αναγυρασιος) Αργυρασιος Arch. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Παλληνευς.

επεδιωξε) idem, Vind. Paſſ. Ask. Stephan. margo. Alii cum Ald. απεδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επει τε σφι απεδοξε μητ' επιδιωκειν ετι προσωτερω &c. *Weſſel.* Colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

πλωει) πλεοι Paſſ. Arch. Vind. Ask. qui ἡ non agnoſcunt.

τριηραρχοισι) τριηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκεκελευςο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Poſt μεν δη abeſt comma Ald. Cam. I. II, adeſt poſt αρεται, poſt αλλοι & poſt των.

ad

ad Cap. XCIV.

Αδειμαντον δε) Tangit haec Dio Chryſ. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλαγεντα τε και υπερδεισαντα) Non aliter legiſſe Plutarchus videtur, ſed interpretis malevoli perfunctus officio. *Valken.* Poſt εκπλαγεντας τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

τὸ ἱρον) abeſt Arch. Paſſ. Brit. Legendum videtur *Goldhagenio* απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιρραδος Arch. Poſt πομπη punctum, poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

τοισι Κορινθιοισι) Non legunt iſta duo Arch. Vind. & Valla. Abeſt comma poſt κελητος Ald. Cam. I. II.

αποστρεψας) Plut. haec, verba conpendifaciens, negligit Malign. p. 870. Poſt νευς comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δε.

αυτοι) αυ Arch. Poſt ταδε λεγειν punctum Ald. Cam. I. II.

αποστρεψαντα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. B. in aliis & Ald. αποστρεψαντες. Vere ex ſchedis Gronov. diſtracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξειργασμενοισι. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum eſt. Vide lib. 4, 165. *Weſſel.*

επ' εξεργασμενοισι) επεξειργασμενοισι Ald. Edd. & fortaſſe Plut. επ' εξεργασμενοισι Paſſion. Arch. Vindob. quibus Pariſ. A. B. & D. accedunt teſte *Larcherio*.

ad Cap. XCV.

Poſt τε ante και comma Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον, ut ſaepe. Vide VII, 113. *Weſſeling.* qui teſtes pro hac varietate non nominavit.

εμνησθην) επεμνησθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo ſupra. Poſt γενομενα comma Ald. Cam. I. II.

οἱ παρατεταχατο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οἱ πολλοι παρατεταχατο. Poſt αγων colon Ald. Cam. I, II.

ad Cap. XCVI.

κατειρυσαντες) Med. Paſſ Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερρυσαντες. Poſt ναυηγιων comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ναυμαχιην.

ὁ ανεμος) ὁ ante ανεμος deſit Arch. & abeſſe poteſt.

ὥςε αποπλησαι) Ex ſuſpicione eruditi viri αποπλησθηναι, quomodo πληρεσθαι apud Sacros N. Teſt. ſcriptores. At noſter ad των ναυηγιων τα πολλα aptavit, quae ad Coliadem delata ſidem oraculis conciliarint. *Weſſel.* Comma poſt τον ante τε αλλον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μεσεω, & poſt ετεσι comma, colon poſt χρησμολογω & comma poſt το, colon iterum poſt Ελληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Euſtath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξεσι) Ultima haec oraculi iucunda *Kuhnius* & Ieni medicina reparavit ad Pauſan. I, 2 Φρυξεσι· tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiectorum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti poſſent. Quam quidem opem codd. Strabo Euſtathiusque recuſant, non infitiaturi, modo liceret, φρυγειν ερετμοις matronis adprime convenire, φριττειν ερετμοις, etſi meticuloſum hoc genus, quidpiam arceſſiti atque incommodi poſſidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. *Weſſel.* ερετμοισι φριξουσι remis horrebunt mulieres Coliades; an Horret capillis ut marinus aſperis Echinus aut Laureus aper? non opinor. Leniſſima mihi quoque placet Kuhnii correctio, legentis φρυξουσι, quae, Berglero probata, Reiskio quoque venit in mentem, aliisque: remis ſic uſurae ſecundum Kuhnium mulieres dicuntur, ut φρυγετροις, *frictoriis*: φρυγειν latinum eſt *frigere*, de quo N. Heinſius agit ad Ovid. Medic. faciei v. 70. *Valkenar.* Conſentit his *Larcherius*, Alciphronis citans Epiſt. lib. 3. Epiſt. 27. p. 334 & not. Bergleri. Kuhnii φρυξουσι recepit *Degenius*.

απελασαντος) Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Ald. επελασαντος.

ad Cap. XCVII.

πλωειν) πλεειν Arch. Vind. Paſſ. Ask.

κινδυνευσῃ) Med. Paſſ. Ask. & ex coniectura Pavius. κινδυνευσει Arch. κινδυνευσαι prius cum Ald.

εβουλευε) Ask. Paſſ. Med. In aliis, Aldoque, εβουλευσε.

επιδηλος) επιδημος Arch. Poſt διαχουν punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt εωαι.

ηπιςεατο) επιςεατο non male Arch.

παρε-

παρεσκευαστοι) Idem, Vind. Med. Paſſion. Ask. Antea παρεσκευαστο ex Ald. &c.

τε αμα) τε non agnoſcit Arch.

ad Cap. XCVIII.

θνητον εον) Siccine vero nunciis his Perſicis nihil mortale celerius? an ne columbae quidem velociores eſſent, cenſendae, quibus & olim ad domeſticos deportandas literas alligabant? qua de re Caſaub. egit in Athen. IX. c. 11. Leviſſima mutatione pro θνητον libenter corrigerem ανηϊον, ſive ανθρωπηϊον εον· unius ponam, aliis omiſſa, de iisdem loquentis Xenophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35 ὁτι γε των ανθρωπινων πεζη πορειων αυτη ταχιςη τυτο ευδηλον· aliorum de his loca dederunt Briſſonius de R. P. p. 190 & Stanlei. ad Aeſchyl. Perſ. 247. Herodotus ſaepius ανθρωπηϊον ſcripſit, quam ανθρωπινον. *Valkenar.* Nobis haec non tentanda videntur.

Poſt λεγυσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

ἱπποι τε και ανηρ) Arch. Medic. Paſſ. Ask. Brit. Alii cum Aldo ἑκαςην τεταγμενοι tantum. Laudibus Gronovium fero, amplioribus ornaturus, modo Briſſonio & Stanleio comiorem ſeſe praeſtitiſſet. Neuter ſchedas Herodoti manu exaratas verſaverat, & vituperabuntur ob vocum, in Mſſ. latitantium, ignorantiam? Voces bene redierunt, clariusque curſum hunc, cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt. Videndus Briſſon. R Perſ. lib. I, 238 & M. Paulus Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 28 non diſſimilem vehicularem apud Tartaros curſum enarrans. *Weſſel.* Poſt τυς comma Ald. Cam. I. II.

τυς

τυς ετε) haud moveo: in diſtributione, ut dicere amant, numeri ſolens ſaepe mutatio, *Weſſeling*.

εεγει) Askew. Paſſ. Ald. αεγει Vind. Alii αεεγει, uti Homer. Iliad. β. 617.

ἑωΰτω) αυτω Arch. Paſſ.

Poſt δεαμων comma, poſt δευτεεω punctum, poſt δευτεεος comma Ald. Cam. I, II.

λαμπαδηφοεη) λαμπιδοφοεη Arch. poſt την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Poſt απικομενη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

στεεψε) στεεψεν Arch. Vitioſe.

μυεσινησι) μυεσινη Paſſ. Arch. Vindob. Brit. margo Steph. Viſe lib. VII, 54. Poſt θυσιησι τε comma Ald. Cam. I. II. De Graecis ſi loqueretur, ſola mihi forma loquendi nova videretur, ειναι εν θυσιησι. In Graecia ſaepe την θυσιαν θαλεια ſequebatur, convivium ſacrorum cauſa fieri ſolitum, interprete Caſaub. in Athen. p. 745, θεων θυσιαι, θαλιαι τε iunguntur in Ariſtoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδεων τε δαιτας dixit, και θαλιας μακαεων. Quando vero de Perſis verba facit, Herodotum ſcripſiſſe ſuſpicor: ες αν εν θαλιησι τε και ευπαθιησι· quorum prius iuxta Noſtrum notat χαεμοσυνα επειτον, vel κεχαεηκοτες ἑοεταζον, laeti velut feſtos dies agitabant: θαλειαν ἑοετην αγειν & θαλειαν αγειν Graecis etiam dicebatur: Euſtath. in Odyſſ. φ. p. 759, 6. Epiſt. Socrat. p. 43, 18. Jam vide Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii εσαν εν θαλιησι. Feſto die bonarum rerum affluentes copiae dicuntur εν ευπαθιησι εοντες Herodot.

ουτε) ειτε, & denuo, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχεν Paſſion.

ενεβαλε τε) ενεβαλλε Arch. comma poſt τε Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε Arch.

νηα της) νεα την Askew. Ald. & Edd. της Arch. Paſſ. forte & Med. de quo Gronov. nihil, vetuſtum tamen mutari paſſus. *Weſſeling.*

Poſt ετραπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνηνεικε γενεσθαι) Corrigenti γενεσθαι μηχος τε διαφυγεειν — nec ſchedae veteres, nec creberrime in Muſis iteratum συνενεικε γενεσθαι proſunt. Nam διαφυγεειν τε και μη απολεσθαι Herodoteae conſuetudinis & ubertatis extra omnem eſſe culpam, cumulus exemplorum, unde pauca delibavit Abreſch. Diluc. Thucyd. L. 6, 87 manifeſtat. *Weſſeling.* Poſt τουτο δε comma Ald. Cam. I. II, quod deſit poſt λεγεται γαρ. Poſt παρεοντων in his punctum, poſt και τον & και τους commata exſtant.

σαφεως) Med. Paſſ. Vind. Arch. Pariſ. A. Ask. Olim cum Ald. σκυφος. Ab exemplaribus ſcriptis nihil deflecto Eſt cui σαφεων, ως το — in coniecturam incidit, non illam damnabilem, modo ab ipſa re expoſtularetur. *Weſſel.* Poſt διαφθαρεισαν comma, quod non ponunt poſt αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυνδικης) Καλυνδιης Arch. quod non diſplicet. Sed vide I, 172.

Poſt οι μεν ανδρες comma Ald. Camer. I. II. Hinc Euſtath. ad Homer. p. 211, 23 & 668, 43. Poſt ειπαι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXXIX.

Commata poſt πολλοι τε & Περσεων, punctum poſt συμμαχων Ald. Camer. I. II. Abeſt his comma poſt τεταγμενοι.

προσθε) Paſſ. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) poſt των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma poſt των Ald. Camer. I. II. Quibus ex pluteis & quo cod. H. Steph. acceperit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum eſt. Πεμπει των τινας δορυφορων L. VII, 146. Gronovium conſule lib. I, 85. *Weſſel.* Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praebet hoc margo Steph. absque codd. recipiendum; των τινας εταιρων in Pauſan. p. 594, Jonicam Sylburg. vocat αναστροφην· Noſtro frequens, apud alios hic illic obſervata fuit: vide T. H. in Lucian. p. 82 & P. IV in Diff. Herod. p. 137. Qui loquendi ſaepe figuras uſurpat elegantes & rariores, amat Euſtath. hanc etiam voculam Herodoteo ſic more transponere: huius immemor Caſaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των Ὁμηριδων τις, p. 56 verius indicabat & elegantius, των τις Ὁμηριδων· quod praebet Euſtath. in Odyſſ. Θ. p. 316, 47. Sed centenis forte locis ſic ſcribit Euſtath. ſemel Athenaeus. *Valkenar.* Poſt απολοιατο αἱ νηες abeſt comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum poſt προδοντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Paſſ. antea cum Ald. διαβαλλοντας, mox iidem τοιονδε cum Med. Ask. ceteri τοιαυτα cum Ald.

Σαμοθρηΐκιῃ) Σαμοθρηΐκιῃ Arch. Vind. & ſtatim. Poſt κατεδυετο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυσατο Arch.

Αιγιναιη) Med. Ask. Paſſion. olim Αιγινεῃ. Poſt νηυς comma Ald. Cam. I. II.

απηραξαν) Olim απηρραξαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionyſ. Halic. VIII. p. 494. *Weſſel.* Verbum illud careat hoc loco litera ſuperflua; apud Suidam etiam απαραξειες, & απηραξεν, απεκυψεν· ſcribendum, non litera ρ duplicata: recte ſcribuntur alibi apud Noſtrum αρασσομενοι· συναρασσονται &c. *Valken.*

επεβησαν τε) Medic. Ask. Paſſ. Vind. Ald. Valla; απεβησαν male prius. Poſt τε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt γενομενα, & poſt υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Pariſ. B. Med. Vindob. Paſſ. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: *eos omni modo accuſans*, & longe praefert de Pauw: nam *cunctos* ſi rex incuſarit, Jonas in idem incurriſſe periculum. Quod illi vitio non verto, conſenſionem Mſſ., cuiusmodi nullum inſpexerat, ignoranti. Αιτιωμενος παντας *omnes* Phoenices, quorum αρξαντων της φυγης αιτιωτατους απεκτεινε Diod. XI, 19. *Weſſeling.*

ουρεϊ) ορεϊ Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeſchyl. Perſ. 466. Commata poſt Σαλαμινος & poſt το Ald. Camerar. I. II, idemque poſt τριηραρχον.

προς δε ετι) προς δ' ετι Arch. Vindob. poſt προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt Περσης. Omittunt τε poſt τουτε iidem. — Aut aliquis latet error, aut Latina peccant:

pra-

prava eſſe, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam acceſſiſſe, conſit? Qua hominis culpa? An προσεβαλετο τουτου του Φοινικηΐου παθεος haec indicare apta ſunt? Saltem alius verbo caſus adfuiſſet. Porro οἱ μέν δη — quae continuo poſt Phoenicum poſtulant poenas, nullas Ariamenis. At obſcurum & moleſtum perſeverat προσεβαλετο — τουτου του Φ. παθεος, neque diſſipatur Pavii Latinis, ab eo increpabatur praeſens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluiſſe, unde nobis patet, & ubi προσβαλλεσθαι tali notione? Errorem latere arbitror, & προσελαβετο, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Perſam, Jonum amicum, cum praeſens adeſſet, calamitatem illam Phoenicum adiutaſſe criminando. Placet Abreſchii Φιλος Ιωνον εων, adeundi Diluc. Thucyd. p. 112. *Weſſel.* quocum *Larcherius* ſentit Reiskianam probans coniecturam feliciſſimam, quam & *Degenius* recepit.

ad Cap. XCI.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ὑποσαντες) προσαντες edit. Genev. 1618. Valde inprudenter & ſine excuſatione. Poſt αντισαμενας comma Ald Cam. I. II, colon ponunt poſt νηων, comma poſt Αιγινηται.

εκπλωσασας) Arch. Vind. ceteri cum Ald. εκπλευσας.

ad Cap. XCII.

Poſt επ' ἧς comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt τον ante οἱ Περσαι.

εκπαγλεομενοι) εκπλαγεομενοι Askew. Vide VII, 181. Comma poſt τον ſequens Ald. Cam. I. II, in queis colon poſt Σιδωνιη, ſed abeſt comma poſt εγνω, & punctum ponitur poſt ϛρατηγιδος.

Θεμιϛοκληος) Θεμιϛοκλεος Arch. Vind. Ask. & iterum. Poſt Πολυκριτον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Comma poſt των ante αἱ νηες Ald. Camer. I. II, ſed abeſt hoc περιεγενοντο, inſeritur autem poſt ναυμαχιη ταυτη.

αριϛα Αιγινηται) Citat Schol. Vind. Iſthmion. V fin. & Plut. Themiſt. p. 120. D. Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι) Arch. Vind. Paſſ. Valla: ſingulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienſes. *Weſſel.*

Αναγυρασιος) Αργυρασιος Arch. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Παλληνευς.

επεδιωξε) idem, Vind. Paſſ. Ask. Stephan. margo. Alii cum Ald. απεδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επεα τε σφι απεδοξε μητ' επιδιωκειν ετι προσωτερω &c. *Weſſel.* Colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

πλωει) πλεοι Paſſ. Arch. Vind. Ask. qui η non agnoſcunt.

τριηραρχοισι) τριηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκεκελευϛο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Poſt μεν δη abeſt comma Ald. Cam. I. II, adeſt poſt αιρηται, poſt αλλοι & poſt των.

ad

ad Cap. XCIV.

Αδειμαντον δε) Tangit haec Dio Chryſ. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλαγεντα τε και υπερδεισαντα) Non aliter legiſſe Plutarchus videtur, ſed interpretis malevoli perfunctus officio. *Valken.* Poſt εκπλαγεντα τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

το ιρον) abeſt Arch. Paſſ. Brit. Legendum videtur *Goldhagenio* απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιρραδος Arch. Poſt πομπη punctum, poſt τον comma Ald. Cam. I. II.

τοισι Κορινθιοισι) Non legunt iſta duo Arch. Vind. & Valla. Abeſt comma poſt κελητος Ald. Cam. I. II.

αποστρεψας) Plut. haec, verba conpendifaciens, negligit Malign. p. 870. Poſt ναυς comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δε.

αυτοι) αυ Arch. Poſt ταδε λεγειν punctum Ald. Cam. I. II.

αποστρεψαντα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. B. in aliis & Ald. αποστρεψαντες. Vere ex ſchedis Gronov. diſtracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξειργασμενοισι. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum eſt. Vide lib. 4, 165. *Weſſel.*

επ' εξεργασμενοισι) επεξειργασμενοισι Ald. Edd. & fortaſſe Plut. επ' εξεργασμενοισι Paſſion. Arch. Vindob. quibus Pariſ. A. B. & D. accedunt teſte *Larcherio.*

ad Cap. XCV.

Poſt τε ante και comma Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον, ut ſaepe. Vide VII, 113. *Weſſeling.* qui teſtes pro hac varietate non nominavit.

εμνησθην) επεμνησθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo ſupra. Poſt γενομενα comma Ald. Cam. I. II.

οἱ παρατεταχατο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οἱ πολλοι παρατεταχατο. Poſt αγων colon Ald. Cam. I, II.

ad Cap. XCVI.

κατειρυσαντες) Med. Paſſ Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερρυσαντες. Poſt ναυηγιων comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt ναυμαχιην.

ὁ ανεμος) ὁ ante ανεμος deſit Arch. & abeſſe poteſt.

ὡςε αποπλησαι) Ex ſuſpicione eruditi viri αποπλησθηναι, quomodo πληρεσθαι apud Sacros N. Teſt. ſcriptores. At noſter ad των ναυηγιων τα πολλα aptavit, quae ad Coliadem delata fidem oraculis conciliarint. *Weſſel.* Comma poſt τον ante τε αλλον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μεσεω, & poſt ετεσι comma, colon poſt χρησμολογω & comma poſt το, colon iterum poſt Ἑλληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Euſtath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξεσι) Ultima haec oraculi iucunda *Kuhnius* & leni medicina reparavit ad Pauſan. I, 2 Φρυξεσι· tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiectorum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti poſſent. Quam quidem opem codd. Strabo Euſtathiusque recuſant, non infitiaturi, modo liceret, φϱυγειν ερετμοις matronis adprime convenire, φϱιττειν. ερετμοις, etſi meticuloſum hoc genus, quidpiam arceſſiti atque incommodi poſſidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. *Weſſel.* ερετμοισι φϱιξεσι remis horrebunt mulieres Coliades; an Horret capillis ut marinus aſperis Echinus aut Laureus aper? non opinor. Leniſſima mihi quoque placet Kuhnii correctio, legentis φϱυξεσι, quae, Berglero probata, Reiskio quoque venit in mentem, aliisque: remis ſic uſurae ſecundum Kuhuium mulieres dicuntur, ut φϱυγετϱοις, *frictoriis*: φϱυγειν latinum eſt *frigere*, de quo N. Heinſius agit ad Ovid. Medic. faciei v. 70. *Valkenar.* Conſentit his *Larcherius*, Alciphronis citans Epiſt. lib. 3. Epiſt. 27. p. 334 & not. Bergleri. Kuhnii φϱυξεσι recepit *Degenius*.

απελασαντος) Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Ald. επελασαντος.

ad Cap. XCVII.

πλωειν) πλεειν Arch. Vind. Paſſ. Ask.

κινδυνευσῃ) Med. Paſſ. Ask. & ex coniectura Pavius. κινδυνευσει Arch. κινδυνευσαι prius cum Ald.

εβϐλευε) Ask. Paſſ. Med. In aliis, Aldoque, εβϐλευσε.

επιδηλος) επιδημος Arch. Poſt διαχεν punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt poſt εωαι.

ηπιςεατο) επιςεατο non male Arch.

πϱεs-

παρεσκευασται) Idem, Vind. Med. Paſſion. Ask. Antea παρεσκευαστο ex Ald. &c.

τι αιμα) τι non agnoſcit Arch.

ad Cap. XCVIII.

θνητον εον) Siccine vero nunciis his Perſiçis nihil mortale celerius? an ne columbae quidem velociores eſſent, cenſendae, quibus & olim ad domeſticos deportandas literas alligabant? qua de re Caſaub. egit in Athen. IX. c. 11. Leviſſima mutatione pro θνητον libenter corrigerem ανηϊον, ſive ανθρωπηϊον εον· unius ponam, aliis omiſſa, de iisdem loquentis Xenophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35 ὅτι γε των ανθρωπινων πεζη πορειων αυτη ταχιστη τουτο ευδηλον· aliorum de his loca dederunt Briſſonius de R. P. p. 190 & Stanlei. ad Aeſchyl. Perſ. 247. Herodotus ſaepius ανθρωπηϊον ſcripſit, quam ανθρωπινον. *Valkenar.* Nobis haec non tentanda videntur.

Poſt λεγουσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

ἵπποι τε και ανηρ) Arch. Medic. Paſſ. Ask. Brit. Alii cum Aldo ἑκαστην τεταγμενοι tantum. Laudibus Gronovium fero, amplioribus ornaturus, modo Briſſonio & Stanleio comiorem ſeſe praeſtitiſſet. Neuter ſchedas Herodoti manu exaratas verſaverat, & vituperabuntur ob vocum, in Mſſ. latitantium, ignorantiam? Voces bene redierunt, clariusque curſum hunc, cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt. Videndus Briſſon. R Perſ. lib. I, 238 & M. Paulus Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 28 non diſſimilem vehicularem apud Tartaros curſum enarrans. *Weſſel.* Poſt τους comma Ald. Cam. I. II.

τους

τυς ετι) haud moveo: in diſtributione, ut dicere amant, numeri ſolens ſaepe mutatio. *Weſſeling.*

εργει) Askew. Paſſ. Ald. αεργοι Vind. Alii αεργει, uti Homer. Iliad. *β*. 617.

ἑωϋτω) αυτω Arch. Paſſ.

Poſt δραμων comma, poſt δευτερω punctum, poſt δευτερος comma Ald. Cam. I. II.

λαμπαδηφοριη) λαμπιδοφορη Arch. poſt την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Poſt απικομενη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

στρεψε) στρεψεν Arch. Vitioſe.

μυρσινησι) μυρσινη Paſſ. Arch. Vindob. Brit. margo Steph. Viſe lib. VII, 54. Poſt θυσιησι τε comma Ald. Cam. I. II. De Graecis ſi loqueretur, ſola mihi forma loquendi nova videretur, εινας εν θυσιησι. In Graecia ſaepe την θυσιαν θαλεια ſequebatur, convivium ſacrorum cauſa fieri ſolitum, interprete Caſaub. in Athen. p. 745, θεων θυσιαι, θαλιαι τε iunguntur in Ariſtoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδρων τε δαιτας dixit, και θαλιας μακαρων. Quando vero de Perſis verba facit, Herodotum ſcripſiſſe ſuſpicor: ες αν εν θαλιησι τε και ευπαθησι· quorum prius iuxta Noſtrum notat χαρμοσυνα εποιευν, vel κεχαρηκοτες ἑορταζον, laeti velut feſtos dies agitabant: θαλειαν ἑορτην αγειν & θαλειαν αγειν Graecis etiam dicebatur: Euſtath. in Odyſſ. *φ*. p. 759, 6. Epiſt. Socrat. p. 43, 18. Jam vide Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii εσαν εν θαλιησι. Feſto die bonarum rerum affluentes copiae dicuntur εν ευπαθιησι οντες Herodot.

dot. I. c. 22 & 191, ubi χορευειν και εν ευπαθειησι ειναι, ut πινειν και ευπαθεειν II. c. 133. c. 174. Nusquam iuncta reperi θυειν και ευπαθεειν· ſed cum iſtis bene conveniunt, quod laeti Perſae τας τε οδες μυρσινησι παυας εςερεσαν, και εθυμιων θυμιηματα· vide Briſſon. de R. P. p. 340. — *Valken.* cuius ingenioſiſſimam emendationem recepit *Larcherius* & *Degenius*.

Poſt επεξελθεσα comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt βον τε.

αυτιη) αυτινοι ora Steph. Brit. Poſt ταυτα abeſt comma ante τον παντα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

Αθηνεων) Αθηναιων ſolemni vitio omnes, praeter Vallam.

κρεσσον) κρεισσον Paſſ. Vind. Arch. vetante dialecto. Poſt τον βιον abeſt comma Ald. Camer. I. II.

πλεω) Paſſ. Vind. Arch. Ask. bene; olim cum Ald. πλεω. Mox ἡ abeſt Arch. & οἱ Paſſ. Poſt τονδε colon Ald. Cam. I II.

μηδεμιην) μηδεμιαν Ask. Vind.

δοκεει) δοκεειν Arch.

παρεχει) παρεχε idem. Poſt εκδυσις abeſt comma Ald. Cam. I. II, ponunt comma poſt λογον των.

σες) τες Arch.

ποιεε) ποιεειν idem, quod pro Noſtri more melius; tale lib. 5, 23 επεαν δε αυτον περιλαβης, ποιεειν ὁκως μηκετι — απιξεται. Vide c. 67 & IV, 126. *Weſſel.* Poſt βεβελευται abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απο-

απαγειν) *απαγαγειν* Arch. Poſt Περσας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Περσησι τοισι) *τοισι Περσησι* Arch. Poſitura vocis *τοισι* multis moleſta. Maluit *σοισι* quamquam fluctuans, de Pauw, *τοισιδε* Reiskius; inmutatam qui relinquit Abreſch. *τοισι δεδηληται* *ab illis* explicat *Graecis*. Mihi ordo ab Arch. enotatus placet. Negat Mardonius, Perſarum rebus damnum allatum. Claſſe quidem victores Graecos abiiſſe: at ibi *ξυλων αγων*, *εκ ανδρων και ἱππων*. Aegyptios, Cyprios, Cilices & Phoenices ſuperatos eſſe, Perſas minime. Unde idem in Epiſtola ad Graecos, *νενικηκατε θαλασσιοις ξυλοις χερσαιους ανθρωπους* in Plut. Ariſt. p. 324. C. *Weſſeling*. Duarum literarum mutatione incommodum ex *τοισι* natum evitari poterit, & apta enaſcetur ſententia: *Ου μεν γαρ εν Περσησι τοι τι δεδηληται τῶν πρηγματων* — *οἱ δε Φοινικες* &c. non enim Perſarum culpa quidquam vetus tuis allatum eſt detrimenti. *Δηλησασθαι* ſignificat *βλαψαι*, ſed *δεδηλησθαι* notat *βεβλαφθαι*, *laeſum eſſe*, hinc fluxerunt omiſſa Lexicographis, *κεντροδαλητος*· *πανδαλητος*· & *ξιφοδηλητος*, Hipponactis & Aeſchyli vocabula; *Δεδηληται* in Eurip. Hippol. 175. Mſ. cod. Pariſ. redditur *βεβλαπται* — Nihil vetat, *εν Περσησι* hic interpretari *δια Περσων*, ut apud Thucyd. VII. c. 8 *εν τῳ αγγελω*. *Valken.* Nos cum *Larchero* & *Degenio* in Valkenarianam abimus ſententiam. Poſt *πρηγματων* colon Ald. Camer. I. II. In his poſt *Φοινικες τε*, & *Κυπριοι τε* commata ponuntur, ſed nullum poſt *Κιλικες*.

παραμενειν) *παραμενεειν* Arch. & *τα ἑαυτου*.

Poſt

Poſt απελαυνε abeſt comma Ald. Camer. I. II, idemque abeſt poſt δεδυλομενην.

ad Cap. CI.

ταυτα ακυσας Ξερξης) Non aliter ab Herodoto ſcripta, ſic ſuo ſitu verba quoque potuerant collocari: ἡσθη τε ταυτα ακυσας Ξερξης, και ὡς εκ κακων εχαρη ut III. c. 34 ἡσθη τε ταυτα ακυσας Καμβυσης, και — ubi eiectum rediit in ſuam ſedem ακυσας. *Valkenar.* Poſt Ξερξης & κακων & εχαρη τε commata, poſt ἡσθη punctum Ald. Cam. I. II.

αποκρινεσθαι) αποκρινασθαι Brit. Ald. Scriberem: αποκρινεεσθαι, ὁκοτερον ποιηση τετεων; ut legitur inferius, ὁκοτερα ποιεων επιτυχοι. *Valkenar.*

ες συμβυλιην) Med. Ask. Paſſ. ceteri cum Ald. επι συμβυλην. Optime hic & c. 102. Gronov. cui paria cur faciam, ſcribere memini ad L. III princ. *Weſſel.*

μενη) deſit Arch. perperam. Poſt τα comma Ald Cam. I. II.

μεταςησαμενος) μεταπεμψαμενος male Brit.

πειρασθαι) Arch. Vind. Medic. Ask. Paſſ. antea αναπειρασθαι, poſt Πελοποννησυ comma Ald. Camerar. I. II, in his idem σφι, & poſt τε ςρατυ.

τα εμα) Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. τα μα. Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Poſt Ἡ δε comma, poſt λεγει ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

εθε-

εθελει και υποδεκεται) εθελοι Ald. υποδεδεκται Arch. Poſt τετο μεν γαρ abeſt comma, poſitum id poſt τα Ald. Cam. I. II.

εθελων) θελειν Paſſ. Ask. εθελει Arch. Ald. & mox και οἱ προχωρησει Arch. προχωρησοι Ald. comma poſt τα Ald. Cam. I. II, omiſſum id in his poſt εργον & δεσποτα.

οἱ γαρ σοι δελοι κατεργασαντο) σοι δελοι κατεργασαιντο Abreſch. Poſt τετο δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

και εκεινων των πρηγματων) Ultimam harum vocum abraſam vir doctus cupit: ego ad εκεινων alludor, & ευ κειμενων refingo. Lapſus εκεινων & ευ κειμενων facilis, ſententia probior: *te ſalvo & bene habentibus domus tuae rebus*. Par Philoſtr. V. Apoll. VIII, 7. p. 352 οδ' ευ κεισασθαι τα ἑαυτε εφασκεν. Ille rem ſuam bene ſe habere dicebat. *Weſſel.* Quocum una cum *Larchero*, & *Degenio* ſentimus. Poſt Μαρδονιε δε abeſt comma Ald. Cam. I. II, quae comma ponunt poſt νικωντες, punctum poſt απολεσαντες, & comma poſt των ante εινεκα, poſtque Αθηνας.

ad Cap. CIII.

δη τη συμβελη) deſit δη Arch. συμβελη Medic. Paſſ. Ask. in Ald. & reliquis συμβελη.

επηυρες) ευρες ora Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. neque improbe. Poſt εμενε αν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αρτεμισιην, ταυτην μεν) Αρτεμισιην ταυτην, την μεν Arch.

συνεσποντο) Med. Paſſ. Pariſ. B. συνεισποντο Arch. Vind. Pariſ. Brit. Ald. συνεποντο Ask.

ad. Cap. CIV.

Οἱ δε Πηδασεες) Quae ſequuntur de Pedaſenſibus hic mihi videntur adulterina, atque a mala manu ex marginis ſcholio interiecta Herodoteis, quae, reiectis iſtis, hoc modo coibunt: παρα βασιλεϊ, τῳ μεγιςη τισις &c. Hanc vellem coniecturam, ſupra iam memoratam, codd. comprobarent, ut illam firmarunt VI. c. 122. Jam primum ponam Herodotea ex L. I. c. 175, paullo Ιωνικωτερον, quod hic licebit, ſcripta: Εσαν δε Πηδασεες οικουντες ὑπερ Αλικαρνησσȣ μεσογαιαν· τοισι ὁκως τι μελλοι ανεπιτηδεον εσεσθαι, αυτοισι τε και τοισι περιοικοισι, ἡ ἱρηϊη της Αθηναιης πωγωνα μεγαν ισχει· τρις [δε] σφι τȣτο εγενετο. Senſum ſi ſpectes, hic eadem paene narrantur: his uſus And. Donaeus in Demoſth. p. 124, hoc, ait, videtur unum eſſe e ſplendidioribus Herodoti mendaciis: barbae tamen muliebri patronus citatur Ariſtoteles; vid. Leopard. Emend. VII. c. 11. XV. c. 24. — Hic tradita ſpuria videntur, primum quod inſunt nonnulla ab Herodotea ſcribendi facie diverſa; deinde quia libro primo poſita tantum legiſſe videtur Strabo; tandem quia ex Herodoti conſuetudine illic ſuo leguntur loco, ubi Pedaſenſium fit e Caria mentio; iſta talia denique ſic non ſolet Noſter eadem repetere. Si adeo erant digna, quae repeterentur, cur non illa repoſuiſſet potius L. VI, c. 20, ubi Pedaſenſes e Caria iterum commemorantur Quod primum dicebam, me iudice, rem conficit: interpolator ſuo fraudem prodit indicio. Herodotea τοισι ὁκως τι μελλοι ανεπιτηδεον εσεσθαι· ſic lecta Straboni, noſter inter-

pre-

pretatur: ἐπεαν τοισι — μέλλῃ τι εντος χρονε εσεσθαι χαλεπον· τῃ εσεσθαι videlicet! requirebat adiectum εντος χρονε· velut Grammaticus Ανεπιτηδειων, χαλεπῶν: Ισχει πωγωνα reddidit φυει. Priora miſſa facio, εν τοισι Πηδασευσι· & τοιονδε φερεται πρηγμα γινεσθαι fertur Valla; quod mutari poſtea potuit in συμφερεται πρηγμα. Sed quibus tandem hoc oſtento malum portendebatur? an non ipſis etiam Pedaſenſibus barba ſuae ſacerdotis portentum erat expiandum? hoc utique ſignificatum voluit Herodotus. Et quid tandem interpolatur? quum malum imminueret τοισι αμφικτιοσι πασι τοισι αμφι ταυτης οικεουσι της πολιος: quae ſane non eleganter ſunt terenda; Vallae reddita, Amphictyenſibus; qui circa eam urbem habitant; Palmerius, Amphictyonas, ait, a Pylaea ſua in mediam Cariam ſine navi transfretavit. Suſpicor, primum huius notae auctorem pro περιοικοισι, I. c. 175 legiſſe in ſuo cod. περικτιοισι· noverat magiſter ex Homer. Odyſſ. β. 65 περικτιονας ανθρωπους Οἱ περιναιετασυσι, tum vide quam docte ſcripſerit ad exemplar Homeri propemodum αμφικτιοισι — τοισι αμφι — οικευσι. Ubi meminit Thucyd. III. c. 104. Deli των περικτιονων νησιωτων: Schol. περικτιονες, inquit, ειδι και αμφικτιονες, οἱ περιοικουντες. Uſus rarioris vocis αμφικτιονες exemplum requirenti ſuccurret Androtion apud Pauſan. X. p. 815, aditus a Sylburgio: conterminos Αμφικτιονας vocans Tzetzes iuxta Valeſ. in Harpocrat. p. 176. Scaligerum in errorem induxit, qualis Grotium etiam decepit Stobaei ſui Florileg. p. 197 in (ſtis) incerti Poëtae: κοτ' αλκιμον εξετε θυμον, αι νεοι, ουδ' αιδεισθ' αμφι περικτιονας;

 ne-

neque vicinos, iuvenes, reveremini. *Valken.* Poſt Πηδαϲεες comma Ald. Cam. I. II.

Πηδασεοισι) Πηδασοισι τετεοισι Paſſion. prius etiam Vind. Brit. Steph. ora, Πηδασιοι Arch. Poſt τετεοισι comma Ald. Camer. I. II. Verius Πηδασεῦσι, quod L. VI, 20. P. Leopard. legebat Πηδασεεσσι Emend. VII, 11. Schedarum Πηδασοισι, modo commodius a gentili vocabulo ad urbem Πηδασα proceſſus foret, nec τετεοισι moraretur, poſſet ferri. At ferri non poteſt συμφερεται, etſi ſaepius συνηνεχθη γενεσθαι repetatur: id enim *quid acciderit*, non *quid fama ferat*, indicare aptum eſt. Verum enim vero multa narrationis huius offendunt. Poni ſaltem oportuerat επειαν αυτοισι τε και τοισι —, ſicuti lib. I, 175. Gronovius αμφικτιοσι, de cod. ſcripto ſilens, publicavit. Plerique aliter. Sequar tamen ob Ask. conſenſum. Ex Vallae Latinis *Amphiſtyonas* expulſos Leopardus voluit: eadem mens Nic. Antonio lib. I de Jur. Exul. c. 11, unice in αμφικτιοσι acquieſcenti, neque alia Palmerio: ſunt ſane iidem περικτιονες, αμφικτιονες, ſive Schol. Thucyd. L. 3, 104 interprete, οἱ περιοικουντες; quales Callino Epheſio αμφιπεριϰτιονες Stob p. 356. Pedaſenſium accolas alibi Herodotus περιοικας eiusdemque verbis dixit Strabo XIII. p. 909. Cui ergo bono additamentum, τοισι αμφι ταυτης οικεουσι της πολιος. Cur bis ταυτα; utique ex ingenio librarii, rariorem αμφικτυονος vocem expliciturі. Porro δις ηδη εγενετο protinus peccat. Alibi τρις poſuit, & cum eo Strabo. Quae cuncta animo evolventi, plura his inculcata videntur. Conſu-

ſule Valkenar. ad dictum prioris libri caput. *Weſſeling.*

φερεται) Ald. Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. συμφερεται Med. Ask. Paſſ. Poſt γινεσθαι punctum Ald Cam. I. II.

αμφικτιοσι) Ask. αμφικτυοσι Paſſion, Vind. Arch. Brit. Ald.

ἱρεη) ἱρεη Arch rem ſtrigit Strabo XIII. p. 909. Poſt μεγαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CV.

Πηδασεων) Πηδασιων Ask. Comma poſt vocem Ald. Cam. I II, in his comma poſt τω ante μεγιϛη, & poſt παντων των.

Πανιωνιος) Παιωνιος Arch. Vindob. Valla. Vulgatum in Athenaeo, haec lib. 6. p. 266. E. citante — Hoccine mangoni nomen parentes impoſuerint, an Παιωνιε, ſcripti codd. dubium relinquunt; ſi poſterius, reſpectus aliquis ad artem medicam erit, ex qua Apollo, Bacchus & ipſa Minerva Παιωνιοι. Prius illi furcifero accommodatius ex concilio Panionio, cuius Chii participes, L. I, 143, atque ita Athenaeus. *Weſſeling.* Poſt Πανιωνιος abeſt comma Ald. Cam I. II.

ζοην) ζωην Arch. Vind.

και Εφεσον και ες Εφεσον iidem. Poſt ευνεχοι & πασης abſunt commata Ald Cam. I. II.

ενορχιων) Paſſ. Ask. ενορχιεων Arch. anteà cum Ald, ενορχεων. ενορχιων melius videtur, ob lib. VI, 32. *Weſſeling.*

τουτεων) τουτου Arch. Paſſ. Ask. Vind. Steph. margo. ποιευμενος εκ τουτου την ζοην neque damno, neque recipio. Dedit ποιευμενον απο τουτων

την ζοην L. 2, 36 diverſiore in re. SF codd. obſecundamus, εκ τουτου poſtulabit ſibi aut εργου aut πρηγματος, quomodo Valla. *Weſſel.* Poſt και ante ου abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παρα Ξερξη) παρα βασιλει Ξερξη Arch. Vindob. Valla.

ad Cap. CVI.

ωρμα) ορμα Arch. Vind. ſine augmento, ut ſolent Jones. Statim ο omittitur a Paſſ. Ask. & comma ab Ald. Camer. I. II. Poſt Αθηνας, ſed poſt την ante Χιοι inſeritur ab iisdem.

μεν) abeſt ab Arch. in quo & Vind. Αταρνεος. Tu adi ad L. 1, 160.

Παονιωνιον) Παιωνιον iidem & Valla, ſemper.

ποιησειν, ην) ποιησει, ην κομισαμενος Arch. Vindob.

οικετας) Iidem & Med. Paſſ. Ask. Thomas Mag. in οικεται & Valla: antea παιδας ex Ald. & aliis. Thomas M. & calamo ſcripti veriſſime, conf. dicta ad huius libri c. 4. *Weſſel.*

ασμενον) Omittit Thomas, quod hominis cupiditatem adprime ſua praeſentia indicat. Corrigitur praeterea αποδεξαμενον, cui in Muſis alia poteſtas. *Weſſel.* Poſt ως δε comma, poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ηδη) Cum ηδη & δη in Codd. alternentur, poſterius eligebam. Verum Abreſch. ηδη rariore accipit notione pro μεχρι νυν, *huc usque*, qua Pauſan. Achaic. C. 22 ipſo obſervante, πυθεσθαι μεν ηδη τα ονοματα αυτων ουκ εχομεν. *Weſſeling.*

εμων τις εργασατο) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. τις σε προγονων εργασατο. Pauta-

ſche-

ſchedarum iuſſu, ne ſtribiligo in poſterum abeſſet, induxi. Quis enim τι σε εγω — τις αν προγονων — η σε aequis oculis adſpiciat? Deleta librariis transſcripſi. *Weſſeling.* Poſt λησειν comma, poſt εμαις colon Ald. Cam. I. II.

ωνειδιζε) ωνειδισε Paſſ. Ask. Vind. cuius uſus eſſe poteſt. Poſt εοντων comma Ald. Camerar. I. II.

ὁ τε τισιε) ἡ τισις και Ἑρμοτιμος Arch. Vindob. ὁ deſit & Askew. Poſt τισις comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVII.

εκελευε) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ora Steph. prius εκελευσε.

τους αν βουληται) τους βουλεται iidem omnes, neque ſperno. Poſt τους comma Ald. Cam. I. II.

τουτον) τουτο Paſſion. Poſt νυκτος abeſt comma Ald, Camer. I. II, abeſt quoque poſt Ελλησποντον.

ταχεος) ταχεος ειχε Vind, Poſterius etiam Arch. Idem in Pariſ. A. & B. teſte *Larcherio*, niſi quod ειχεν in B. exſtat. Olim ταχεως ex Ald. Statim Vind. Arch. φυλαξουσαι. Plut. T. II. p. 610. C. ως μεν ειχε ταχους και δυναμεως εκαστος; nec Noſtri diſconvenit L. IX. 58. *Weſſel.*

βασιλεῖ) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch, in Aldo & reliquis βασιληα.

ταυτης, εδοξαν) ταυτας εδοξαν, loco ταυτης. Arch. Vindob. A me tacite praetermitti hoc non debet, quippe elegans, & vulgato haud quaquam poſterius. Opinabantur enim Perſae, minuta iſta promontoria naves eſſe Graecorum,

 inde

inde formido illis & fuga. *Weſſeling.* Colon poſt εκομιζοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Arch. ſatis bene.

οιχωκυιας) ωιχωκυιας Arch. Vind.

νυν) abeſt ab Arch. Vind.

γνωμην απεδεικνυτο) Non agnoſcit γνωμην Ask. neque Brit. in Vind. & Arch. επεδεικνυτο. Poſt απεδεικνυτο abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Poſt Ευρυβιαδης δε comma in iisdem.

σφεις κακων) σφι Paſſ. Askew. σφεας Vind. Arch. & κακον. Porro εργασαιτο Arch. Vind. Paſſ. Ask. Animum multiplex in ſchedis variatio percuſſit: quid ea intendatur, non adfirmavero. Ubi pronomine, vario in omnibus, ablato, εργασαιτο probaveris, res ſolvendi pontis in conſideratione erit, univerſae Graeciae ingens allaturum damnum. Si σφεας malueris, addendum erit και την Ελλ. quorum equidem neutrum auſim, vulgato contentus, nec plane averſatus Arch. κακον, cui par c. 75 & IX, 36. *Weſſeling.*

παραιτο αν) plene Arch. Vind. pro παραιτ' αν ex Ald vulgato. Poſt οι ησυχιην comma Ald. Cam. I. II

προχωρεειν) προσχωρεειν Arch. Poſt φανητεται colon Ald. Cam. I. II.

διαφθαρεεται) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. A. Olim ex Ald διαφθερεεται.

προσχωρησαι) Brit. προχωρησαι, ex quo Laurentii *ſuccedere* fluxit, ſaepeque legitimi locum, ſicuti paullo ſuperius in Arch. & Thucyd. II, 5 invaſit. Editum plerorumque conſenſu munitur,

tur, indicans, Xerxi, modo ſtrenue & prudenter egerit, ſingula per Europam oppida & nationes, partim captas, ultro partim, ſeſe adjuncturas. Id vero προσχωρησαι velle, nemo ignorat. *Weſſel.*

ελθοι) Ask. Med. Paſſion. ceteri cum Ald. ελθη.

Πελοποννήσιων) οἱ Πελοποννησιων Arch.

ad Cap. CIX.

Poſt περιημεκτεον comma Ald. Cam. I. II.

ὁρμεατο) Arch. Vind. bene. ὡρμεατο alii cum Ald. Poſt βαλλομενοι abeſt comma, Ald. Cam. I. II. βελομενοι Arch. Vind. praeteraque εἰ ὡλλοι, quod Jonum eſt. Prius εἰ οἱ αλλοι ex Ald. poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

πλεω) πλεω Arch. Vind. Commata poſt αναμιαχεσθαι τε & poſt αυτες in Ald. Camerar. I. II.

ανωσαμενοι) ανασασαμενοι Medic. Paſſ. Ask. Poſt ἡρωες colon Ald. Cam. I. II, comma poſt ανοσιον τε.

εμπιπρας τε) εμπιπρας Med. Paſſ. Ask. videtur ſcripturae aberratio verioris. *Weſſeling.* Comma poſt εμπιπρας τε Ald. Cam. I. II.

πεδας τε κατηκε) Ob vicinas duae forte literae perierunt, ut ſcripſerit εγκατηκε, nempe τῃ θαλασσῃ. Diogen. Laërt. in Prooem. λ. 9 dixit: εις την θαλασσαν πεδας καθειναι· κατειναι ες το πελαγος πεδεων ζευγος Herodot. VII, 35. *Valkenaer.*

εχει) deſideratur in Arch. Vindob. Poſt ἡμιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταμεναντας) καταμέναντας ἡμ. τ. αὐτ. επιμεληθηναι Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Stephan. margo. Antea ex Aldo καταμειναντες — επιμεληθωμεν, commata poſt καταμειναντες & poſt επιμελεθωμεν habet Ald. Cam. I. II.

αναπλασασθω) Arch. Vind. Euſtath. Homer. p. 1425, 61. Olim ex Ald. αναπλάσσασθαι.

σπορᾳ) σπορας Euſtath. Poſt εχεται abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παντελεως) Med. Askew. Paſſion. in ceteris παντελως.

απελασας) ανατελασας Arch. Poſt βαρβάρον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his poſt Ἑλλησπόντε.

αποθηκην) Med. Arch. Paſſ. Ask. ὑποθηκην ceteri cum Aldo, tum ποιησασθαι Paſſ. Erant fortaſſe, qui ὑποθηκην, notione παραινεσεως monitionis, illuſtrata Menagii diligentia in Laërt. I, 61 praeoptabunt. Equidem in Gronovii partes eo, Vallam arbitratus ex ipſius *ſubſidio* αποθηκην inveniſſe. Πέρσεα, Porto ob inſolentem tonum ſuſpectum, recte pingit Arch. *Weſſel.* Sequentia cum his arbitror iungenda: ες τον Πέρσεα ἵνα (ην αρα τι μιν καταλαμβανη προς Αθηναιων παθος) εχη αποστροφην ita tamen, ut partim etiam ad illa pertineant, τον Περσεα, *Perſam enim facturus* erat αποθηκην, *ad illam ut haberet receptum* vel *refugium*, ſi qua urgeret neceſſitas, amicum ad certum tempus velut ſepoſitum, aliquando uſu futurum, eleganter vocat αποθηκην, ad αποθετον φιλον in Lyſiae P. 158, vide Markland, &, qui hic αποθηκην egregie tuetur, Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 654. *Valken.*

ad Cap. CX.

ταυτα μεν) μεν ταυτα Arch. Vind. & διεβαλε Ald. Comma poſt Αθηναιοι δε & punctum poſt επεθοντο Ald. Cam. I. II.

οἱ ανεγνωσμενοι) οἱ deſit Arch. Vind.

επιςευσε) iidem & Paſſ. Ask. Brit. cum Stephan. marg. Alii επετελλε cum Ald. — *Miſit viros, iuſſos tacere.* Valla: τοισι επετελλε σιγαν: melior mihi lectio videtur marginis Stephan. τοισι επιςευε σιγαν ες πασαν βασανον απικνεομενοισι τα αυτος ενετειλατο βασιλεϊ Φρασαι: quos, utcunque tormentis excruciarentur, fideli credebat occultaturos ſilentio, quae regi mandaſſet dicenda. *Valken.* Priſtinum επετελλε damnant ſchedae, quibus obſequor. *Weſſeling.*

απικνεομενοισι) Med. Paſſ. Askew. in Arch. απικομενοισι ων τουτοισι ενετελλετο, reliqui απικομενοισι cum Aldo. Poſt τα comma Ald. Cam. I. II, in quibus punctum poſt φρασαι & comma poſt των, & poſt οἱ μεν, colon poſt πλοιω & poſt ταδε.

Comma poſt αριςος & poſt τοι Ald. Camerar. I. II.

ὁ Αθηναιος) τοι Αθηναιος, & ſequens σοι omittentes, Arch. Vind. non profecto male, mox ὑποεργεειν Paſſ. Ask. cuiusmodi & alibi vidimus. Poſt λυειν colon Ald. Cam. I. II.

απεπλωον) Arch. Vindob. απεπλεον Ald. & alii.

ad Cap. CXI.

Abeſt comma poſt Ελληνες Ald. Camerar. I. II.

πλω-

πλωειν) *επιπλωειν* Arch. Vind. cui locus eſſe poterit.

Poſt *περιεκέτεατο* abeſt comma Ald. Cam. I. II. *περικατεατο* nullo augmento, Arch.

εξελεειν) ſiç recte Arch. Vindob. antea ex Ald. *εξελεειν*. Poſt *νησιωτεων* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

χρηματα αιτηθεντες προς Θεμιςοκλεος) *αιτηθεντες προς Θεμις. χρηματα*. Paſſ. Ask. Arch. Vind. ordine ſat bono.

λογον τονδε) *τον λογον* Arch. Vindob. Poſt *μεγαλες* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Poſt *Πειθω τε* comma Ald. Cam. I. II. Plut. Themiſt. p. 122 citavit. Poſt *χρηματα* comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα) *ταδε* Arch. abeſt comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ησαν αρα αἱ Αθηναι) *αρα ησαν Αθηναι* Arch. & Vind. Poſt *ευδαιμονες* colon Ald. Cam. I. II, commaque poſt *ευ*.

και θεων) Fingebat de Pauw *ται θεων* — non abſurde, modo neceſſitas adeſſet; inſuper *επι Ανδριες γε ειναι γεωπεινας ες τα μαλιςα απικοντας* — ad Andrios certe non accedere, niſi maxime pauperes, & in primis, deas inutiles & noxias duas numquam eorum inſulam relinquere, ſed in ea gratum ſibi domicilium habere, Paupertatem & Impoſſibilitatem. *Γεωπεινας* non homines, ſed ipſas reſpicere deas, ſic ab Andriis dicacioribus appellatas: ad Athenienſes acceſſiſſe *θεες χρηςες*, ac ſi ſemper inviſere *θεας γεωπεινας*, praeterque ceteros *Πενιην και Αμηχανιην* inſulae poſſeſſione delectari. Quae, doctiſſimo viro mirifice olim blandita, minime ex-

excogitato, incertus, an ipſum αινηκοντες ες τα μαλιςα, ſeu potius τα μεγιςα, uti lib. 5, 49 fefellerint, an repetiti toties poſt επει accuſativi; hos certe improbavit, invito Herodoto, & praeceptore ſtructurae H. Steph. de Dial. p. 138. *Weſſel.*

τα μεγιςα) Med. Arch. Paſſion. τα μαλιςα Askew. Vind. Bric. Pariſ. A. B. & Ald. Poſt αινηκοντας colon Ald. Cam. I. II.

ωχεντες) χεντες Arch. Valla. Poſt φιλοχωρεειν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

επιβολας) επιβολην Arch. & Vind.

ad Cap. CXII.

λογοισι τοισι — εχρησατο) τοισι και προς βασιλεα εχρησατο Med. Paſſ. Ask. praeterea χρεωμενους ſolus Medic. In ceteris λογοισι τοισι και προς Ανδριους εχρησατο· poſt λογοισι, poſt εχρησατο & λεγων commata Ald. Cam. I. II. Magnas cierunt hic turbas amanuenſes, quorum Med. & conſentanei veraces ſi fuerint, χρεωμενος, aut χρεωμενους Medic. exilio damnabitur, ſumma plerorumque concordia oblatum: ſalvum illud vocabulum perſtabit, ubi de vulgato demutabitur nihil. Neque fatuus propterea ſermo erit, tametſi απειλητηριοι λογοι praeceſſerint. Illa enim generatim minacia verba, haec την Πειθω και Αναγκαιην, niſi imperata praeſtentur, denunciantia. Verum vide magnum & eruditum Med. patronum. *Weſſeling* Incredibile, *Gronovius* inquit, quantum infuſcatus locus. Nullos enim nuncios in praecedentibus legitur ad Andrios miſiſſe Themiſtocles, ſed ipſum popoſciſſe numos προϊσχομενον eos ſermo-

mones, quos audivimus. Deinde abundantia eſt longe ineptiſſima, ut is, qui paullo ante dixit, Themiſtoclem ad alias inſulas miſiſſe απειληϊηριους λογους, nunc, pauciſſimis verbis interpoſitis, dicat, eum χρεωμενον λογοισι τοισι και προς Ανδριους εχρησατο. Quis enim tam fatuus eſt, ut non ſponte intelligat, eosdem vel certe ſimiles adhibitos fuiſſe ab eo ſermones in tali negotio, quod totum erat minax? Quin & vide, quantopere hic abeat Mſ., in quo tamen videtur vera manus Herodoti: δια των αυτεων αγγελων χρεωμενος τοισι και προς βασιληα εχρησατο. Sic certe ipſe ex eo notavi, & ſtatim in eo maxima lux. Nulli enim fuerunt nuncii ad Andrios, & fatua manus illos huc adduxit, ubi non erant neceſſarii, cum omiſſi ſint, ubi debuerant allegari, ſi fuiſſent. Eadem iſta laſcivia interpoſuit quoque vocem λογοισι. Sed notat Herodot. Themiſtoclem in imperandis his pecuniis uſum eſſe Sicino, quem in animo habebat locupletare, ſicut etiam locupletaviſſe in ſuperioribus dixit; ad quam rem poterat inſervire haec curatio. Itaque adhuc abundat in lectione cod. Medic. vox χρεωμενος: qua deleta ſunt nitidiſſima omnia. — Haec *Gronovius*.

Poſt Ελληνων colon, poſt πολιορκεων comma Ald. Cam. I. II, quod idem ponunt poſt Καρυςιων τε & punctum poſt Παριων.

διοτι) οτι Arch. Poſt Θεμιςοκλεος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

αινη) τιμη Vindob. Arch. quod Scholion. λινη Ald. Cam. I. II.

αλλοι εδοσαν νησιωτεων) αλλων νησιωτεων εδοσαν Arch. Vind. Poſt Καρυςιοισι comma Ald. Ca-

mer.

mer. I. II. Καρυστιοισι τε. ουδεν Ask. Καρυστιοισι ουδεν Paſſ. cui non adverſor.

εφυγον) Med. Paſſ. Ask. in ceteris ex Ald. διεφυγον; cui ſedes potuerat relinqui.

εκτεετο) εκτεατο Med. Paſſ. Ask. Brit. και εκτεετο Arch. ηκτεετο Ald. & ceteri omiſſo commate. Reiskii εκτεετο genio ſermonis & Arch. ſuffragatione protegitur. Conf. L. IV, 6a. *Weſſel.*

ad Cap. CXIII.

Poſt Ξερξεα abeſt comma Ald. Cam. I. II, poſitum poſt ναυμαχιην.

εξελαυνον) εξηλαυνον Ald. Cam. I. II.

συνωριην) Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. αυνωριη Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A.

Θεσσαλιη) Ask. Paſſion. Arch. Vind. & ſic ſolet ſcriptor, non Θεσσαλιη, uti Ald. &c.

απικατο) Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. απικετο.

μεν Περσας) μεν τους Περσας Ask. Paſſ.; μεν τους μυριους Περσας Arch. & Valla. Praefert inſoliti quidpiam: ſaltem παντας omiſiſſent. Gloſſam atque additamentum ex Lib. VII, 83 arbitror. *Weſſeling.* Poſt βασιληας punctum Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt μετα δε, ſed ponitur poſt Μηδους τε.

Βακτριους τε) Paſſion. Ask. ultimum deerat Ald. &c.

την αλλην ιππον) την ιππον tantum Arch. Vind. Valla.

των συμμαχων) Med. Paſſ. Askew. Pariſ. A. alii αλλων συμμαχων uti Ald.

κατ' ολιγους) Legi nec poſſe, nec oportere κατ' ολιγου veriſſima Abreſchii animadverſio, ad-

advocantis Thucyd. III, 111 ὑπαπέφυγον κατ' ὀλίγους· & L. IV, 11 κατ' ὀλίγας ναυς διαλομενοι. Vide ſupra lib. II, 93 & Duker. ad Thucyd. L. VI. p. 400. *Weſſel.* Poſt ολιγυς colon Ald. Camer. I. II.

ει τεοισι τι χρηςον) ει τι οἱ χρηςον Arch. tum συνειδεν cum Paſſ. Forte lectio non eſſet deterior, και ὁτεοισι τι χρηςον συνῃδεε γινωσκομενον. Eſt illud ὁτεοισι Homericum & Herodoteum; Sophocleum ὁτοισι. Ad Homeri Iliad. O. 491. Euſtathio adnotantur ὁτεοισι, ὁτε, ὁτω, ὁτων, αντι τε ὡντινων, και ὁτοισι· de quibus unum reſtitui poterit Aeliano de N. An. V. c. 39 ad praedam a leone relictam τα μελη ζωα ηκοντα και αισθανομενα, ὁπε ſcribendum ὁτε λειψανον εςι το κειμενον, cuius iſta ſint reliquiae. *Valken.*

Poſt αἱρεετο abeſt comma, poſitum poſt σρεπτοφορες τε, & punctum poſt ψελιοφορες Ald. Cam. I. II.

δε πληθος) δε το πληθος Paſſ. Ask. poſt μεν comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt Περσεων.

ἑσσονες) ἡσσονες Vind. Ask. contra morem. Poſt συμπαντας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

Εν δε τετω) εν τετω δε Ask. Poſt χρονω & εν τω commata Ald. Camer. I. II, in his colon poſt φονε, & punctum poſt ελεγε ταδε, comma habent poſt απο Σπαρτης, & poſt γελασας τε.

ὡς οἱ ετυγχανε) ὡς ετυχε Arch. Vind. Poſt ειπε colon Ald. Cam. I, II.

τοιγαρ σφι) τοιγαρ τοι Arch. Poſt τοιαυτας com-

comma, idemque poſt ὁ μεν, neque poſt δη Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

εν πεντε) Abeſt εν Arch. & commata poſt ἡμερηοι & μερος abſunt Ald. Cam. I. II.

εἰπαι) ειπειν Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ἀρπαζοντες) αναρπαζοντες Arch. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δε.

δενδρεων) δενδρων Arch. Vind.

καταδρεποντες) καταδιεποντες Paſſ. Citat Suidas in Δρεπε, ποθιον legens. Poſt καταδρεποντες comma Ald. Cam. I. II, quod non habent poſt κατηοθιον, ſed ponunt poſt ἡμερων & αγριων, & colon poſt λιμε.

επιλαβων δε λοιμος τε τον) Med. Vind. Paſſ. Askew. Arch. antea λοιμος κατα τον, & in Ald. λιμος. In επιλαβων exemplarium conſenſus eſt. Vid. ad lib. VI, 27 λιμος quoque a manu prima Pariſienſium unus, in quo a manu recentiore λοιμος, teſte *Larcherio*, qui addit *Toupium* in Emend. in Suid. P. 3. p. 333. edit. Britann. λιμος praetuliſſe, morbumque a Graecis λιμοψωρον dictum, quem Scorbutum vocare ſolemus, hic intelligendum, de quo Polybius lib. 3. p. 333 ſcripſit, cuiusque etiam meminit in Excerpt. ex Polyb. de virtut. & vit. T. 2. p. 1469 iisdem uſus verbis, quae Herodotus ex Toupii hac correctione habet. — Poſt δυσεντεριη comma Ald. Camer. I. II.

εφθειρε) διεφθειρε Arch. Poſt τες δε comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt his poſt πολισι.

γινοιτο) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Prius cum Ald. γινηται.

μελεδαινειν τε) deſit τε Paſſ. & Ask. Poſt Διος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απαιτεοντος) απαιτεόντων των περι omiſſis mediis Arch.

οικημενων) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Brit. Stephan. margo οικεομένων ceteri, comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Poſt Κρηςώνικης abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

Θρηϊξ) Θρηξ Arch. Vind.

ὑπερφυες) Paſſ. Ask. Arch. Vind. in aliis & Ald. εργασμενο.

οιχετο) ωχετο Askew. Paſſion. & ορος Vind. Arch.

αλογησαντες) αλογισαντες Ald.

Περση) Ξερξη Arch. Vindob. Valla. Poſt παντες abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

Poſt διαλελυμενας comma Ald. Cam. I. II.

δη κατεχομενοι) δε Paſſ. Placebat olim addita litera κατερχομενοι, huc delati, ſive reverſi, uti in Aeſchyleo, a Comico acerbius perſtricto, ηκω γαρ εις γην τηνδε και κατερχομαι. Quoniam ſchedae vetant, patior vulgatum, retentos aliquantiſper iſthic declarans. *Weſſel.*

σιτια πλεω) τα πλεω Paſſ. Askew. non abſurde.

Poſt ελαγχανον punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXVIII.

λεγομενος λογος) λογος λεγομενος Ask. Paſſ. & Arch. Poſt ως abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αθηνεων) Αθηναιων omnes, Valla excepto, quem ſequor. Juſtiſſimum εξ Αθηνεων, toties totiesque in Muſis pravum. *Weſſeling.*

ενθευτεν) abeſt Arch.

διεχεετο) Ald. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. διεχεητο Med. Paſſ. Ask. Bonum ex Aldo atque aliis διεχεετο, Jonici enim commatis χεεσθαι eiusdemque compoſita. Vide I, 21. *Weſſel.* Poſt Ελλησποντον colon Ald. Cam. I. II, idemque poſt Ασιην.

πλωοντα) Arch. Vindob. ante cum Aldo πλεοντα.

Στρυμονιης) Laurentii a *Strymonia* anſam docto viro praebuit corrigendi Στρυμονιηθεν, quo facile carebimus. Ab amne ventus Boreas Στρυμονιος & Στρυμονιης, isque impetuoſiſſimus. Callim. H. in Del. 25 Ταχεαι μεν και λαες υπαι ριπης κε πεσοιεν Στρυμονιου Βορεαο. Hinc Aeſchyli πνοαι δ' απο Στρυμονος μολουσαι κακοσχολοι Agam. v. 200. Callimachum reſpexiſſe Heſych. videtur in Στρυμονιος. *Weſſel.*

γαρ τι) deficiunt iſta duo fragm. Pariſ. in Arch. μαλλον γαρ τοι.

κυβερνητεω) κυβερνιτην Paſſion. Poſt και τον comma, poſt ειπαι punctum Ald. Camer. I. II, idemque poſt proxime ſequens ειπαι.

οικε) Med. Ask. Paſſ. male alii εοικε. tum ειναι εμοι σωτηριην Arch. Paſſ. Poſt υμεων & τον μεν commata Ald. Cam. I. II.

εκπηδαν) εκπηδεειν Arch. Vind. Perplacet εκπηδεειν, ut ενδιαιτεεσθαι, καταμαργεειν, & χρεεσθαι. *Weſſeling*. Poſt προσκυνεοντας comma Ald. Cam. I. II.

δωρησασθαι) δωρησαι χρυσεω ςεφανω Arch. Vind. qui δωρησασθαι. Poſt κυβερνητεα punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIX.

αλλος λεγεται λογος) αλλος λογος λεγεται Arch. αλλος etiam Vind. & ſine articulo λογος Paſſ. Valla non diſſimile habuit: antea cum Ald. αλλος λεγεται ὁ λογος. Scripta exempla, quod impeditum erat, ſic optime explicant. Reſpectus eſt ad initium c. 28. *Weſſel.* Poſt πιςος colon Ald. Cam. I. II.

ερεηθη) ειρεθη Paſſ. ερεεθη Vind. ειρεθη in Paſſ. nihil habere damnabile, oſtendi ad lib. 4, 157, atque alibi. *Weſſel.* Poſt αντιξοον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μη ουκ) μη deſit Arch. Vind. Poſt τοιουδε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt τους μεν.

επι τυ) εκ του Arch. Vind. Valla, & forte verius. Poſt κωταςρωματος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τῶν δ' ερετεων) και των ερετεων Arch. abeſt comma poſt ερετεων Ald. Cam. I. II.

προτερον μοι) Medic. Paſſ. Ask. ab aliis & Ald. pronomen negligitur.

ad Cap. CXX.

τιμερη χρυσοπαςω) Arch. Vind. Valla, τιμερει Med. Ask. Paſſ. τριηρει Pariſ. tres, Ald. Brit. onaſſe dicitur Abderitanos aureo acinace, και

τιμερη

τιηρη χρυσοπαςῳ quod ex codd. revocabitur; tiaram tamen infrequens fuiſſe puto Regium donum: Acanthios eodem, quo Abderitanos, honore Rex dignatus VII. c. 116 *εδωρησατο εσθητι* Μηδικη. Nusquam etiam *auro diſtinctam* χρυσοπαςον memoratam legi *tiaram*: de qua praeter Briſſon. multa Gataker A. M. P. c. 24, ſed alibi reperias χρυσοπαςον *εσθητα*, & *τα* χρυσοπαςα *των ενδυματων*. *Valken.* Ex Vallae Latinis locum inſtauravit de Pauw: recte factum Mſſ. teſtantur. Medic. & paucorum τρηρεϊ formam praefert inſolitam, nec usquam obviam, cedereque meliori debuit. Quid de docto in Germania viro (*Heilmanno*, cui hanc tribuit ſententiam *Degenius*) exiſtimabimus, Aldinum τρηρεϊ χρυσολιθαςῳ, tuente, & poculum auro inductum excogitante? Quid? ſed mihi tempero. Τρηρης, ſi qua apud audaciorem poetam, in Muſis & ſolutae orationis auctoribus, de *poculo* nusquam. Mos quoque Perſicus, uti ad hunc diem in Oriente, donare veſtes, tiaras, acinaces, *Weſſel.* Poſt *και* ante *ὡς* abeſt comma Ald. Camer. I. II.

εμοιγε ουδαμως πιςα) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. ora Stephan. alii cum Aldo *μεν ουδαμως εμοι πιςα*.

εξ Αθηνεων) *εξ* Αθηναιων omnes praeter Vallam, Αθηνεων recte legentem. Poſt *οπισω* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

προς τυ Ελλησποντυ &c.) *τα δε* Αβδηρα *ιδρυται προς τυ* Ελλησποντυ, *μαλλον η τυ* Paſſ. Askew. Arch. Vind.

ad Cap. CXXI.

Abeſt poſt Ελληνες comma Ald. Cam. I. II.

εγενοντο) εγινοντο Paſſ. Vind. Arch. & εξελεειν Arch. Vind.

δηϊωσαντες) δηωσαντες Arch. Vind.

νυν τοισι) νυν deſit Ask. poſt ακροθινια comma Ald. Cam. I. II.

διεδασαντο) εδασαντο Ask.

απεπεμψαν) Med. Paſſ. Ask. Brit. alii cum Ald. επεμψαν. Poſt εκ των comma Ald. Camerar. I. II.

δυωκαιδεκα) Med. Askew. Paſſ. ceteri cum Ald. δυωδεκα, Valla tantum *decem*. Mox ἑστηκε Arch. Vindob. Poſt ἔτος comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Πεμψαντες) Haec apud Plut. Malign. p. 871.

οἱ Ελληνες) abſunt iſta duo Askew. qui mox cum Paſſ. επειρωτεον non επηρωτεον, ut antea ex Ald. Poſt ὁ δε comma, & εχει Ald. Cam. I. II.

αλλα απαιτεε) Arch. Vind. Askew. plene, αλλ' Aldus &c. poſt αυτους comma Ald. Camerar. I. II.

Κροισεω) Med. Paſſ. Ask. in Arch. χρυσεω, male, etſi crater aureus fuerit. Redi ad L. I, 51, in ceteris Κροισου.

ad Cap. CXXIII.

Poſt ληϊης comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt στρατηγοι.

διενεμον) Med. Paſſ. Ask. διενεμοντο Pariſ. A. B. Brit. Ald. Steph. εφερον Arch. Vind. Nolo,

lo, quamquam locuplete priſtinum auctoritate munitur, litem recepto movere. εφερον, quod duobus in codd. adſtipulatores Ariſtiden T. II. p. 218 & Plutarch. Them. p. 120. D. nanciſcitur: hic enim απο τȣ βωμȣ την ψηφον εφερον οἱ ϛρατηγοι, plenius ille, και φεροντων την ψηφον απο τȣ βωμȣ τȣ Ποσειδωνος περι των αριϛειων· unde Canterus Chaeronenſis arae Neptuni, Ποσειδωνος, titulum inſtauratum voluit, Noſtro praeeunte. Ambo vero in latis ſententiis ab Herodoto abeunt, & ſumtas ex ara tabellas, ſive ψηφȣς ſignificant, nec prave, pro diverſo reſpectu. *Weſſel.* Revocarem reiectum διενεμοντο. Athenis, cauſſa utrimque dicta, qui iudicibus diſtribuebant ſingulis τας δυο ψηφȣς, hi dici poterant διανεμειν τας ψηφȣς. Sed apud Herod. Graeci duces inter ſe calculos dividentes, quibus ferrent ſuffragia, διενεμοντο τας ψηφȣς· & quidem επι Ποσειδεωνος τω βωμω· ad altare Iſthmii Neptuni; ut Dei maieſtate moti ſancte iudicarent: τον πρωτον και τον δευτερον κρινοντες (ſive κρινεοντες, iudicaturi) εκ παντων. Herodotea Plut. interpretatur in Themiſt. p. 120. D. Hoc Athenis etiam nonnumquam factum liquet ex Demoſth. de Corona p. 162, ubi ἡ βȣλη ἡ εξ αρειȣ παγȣ dicitur απο τȣ βωμȣ φερȣσα την ψηφον. Or. c. Macart. p. 601 την ψηφον, καιομενων των ἱερων, απο τȣ βωμȣ φεροντες τȣ Διος τȣ Φρατριȣ, — εψηφισαντο τα δικαια. *Valken.* Poſt παντων comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) abeſt Arch. Vind.

ἑκαϛος) Sic omnes; ἑκαϛον edit. Gronov. operarum error eſt. Viſe lib. 3, 82.

Θεμιςοκληα) Θεμιςοκλεα Arch. Vind. Ask. Poſt οἱ μεν comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt Θεμιςοκλεης δε.

ad Cap. CXXIV.

εβωσθη τε και εδοξωθη) Vindicavimus prius ab iniuria H. Stephani L. VI, 131. Εδοξωθη in eadem recenſione voc. Herod. legi poſſe εδοξωθη, quod utique ipſe, Aldo deſerto, mutaverat, ſuſpicionem movet, nec urget tamen, idque rectiſſime. *Weſſel.*

πολλον) πολλων ora Stephan. ex Aldo. Poſt Θεμιςοκλεϊ punctum Ald. Cam. I. II.

δε μιν) γε Ask. καλλιςευοντι Vind.

απιοντα) Arch. Vind. Paſſion. Ask. margo Steph. ανιοντα olim. αν ιοντα duabus vocibus Ald. Camer. I. II. Legerem ex marg. Stephan. απιοντα· quo honore neminem alium dicuntur proſequuti: hoc apud Thucyd. I. c. 174. Spartanis in memoriam revocat Orator Atticus. *Valkenar.* Non neſcio patrocinium, veteri ανιοντα paratum. Praeſtat ex ſcriptis exemplis depromtum, eſtque apud Ariſtid. T. 2. p. 219 in memorabili hoc Atticum imperatorem deducentium & proſequentium comitatu: memorabili inquam; nihil ſane ad honorem amplius & ad gloriam magnificentius, publice a Spartanis laudato accedere potuit, quam a CCC. equitibus primae nobilitatis, & regum ſtipatoribus, L. 6, 56 ad Laconicae fines honorifice deduci. Praedicant hoc eius decus Ariſtides, Plutarchus, Athenienſiumque legati, ad Spartanos perorantis in Thucyd. L. I, 74. *Weſſel.*

ερων)

ερων) Arch. ἱερων alii cum Ald. Poſt ανθρω-
πων & των commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Αφιδναιος) Αθηναιος Arch. Valla neutrum habet, cui Αφιδναιος haud agnoſcenti, nedum Αθηναιον, modo plures adforent ſuffragatores, adſenſum cupide praeberem. Timodemus Belbinita fuit. Memini pulcre, Jo. Meurſium inſulam Belbinam Atticae populis ſive pagis ſine teſte inſeruiſſe, & Sponii meruiſſe cenſuram, errantis tamen longe ob negatos inſulae incolas. Alia omnia Strabo VIII. p. 576 & IX. p. 611. Jam Belbinita ſi Timodemus, quomodo Aphidnaeus? Nam Αθηναιος Arch. ex ſequentibus, quoniam librarius, ſicuti in Valla, aliquid deeſſe ſuſpicabatur, huc veniſſe videtur. Fuiſſe vero Belbinitanum acre Themiſtoclis reſponſum arguit. Simile Platonis de rep. 1. p. 330. A. & Plut. Themiſt. p. 121. A. quo Seriphio obtrectatori Themiſtocles, αλλ' ουτ' αν εγω Σεριφιος ων, εγενομην ενδοξος, ουτε συ Αθηναιος. Qui quidem ex inſula Seripho, hic ergo ex Belbina, inſula ex adverſo Atticae obſcuriore, cuius habitatores ob vilitatem adeo contemtibiles, ut Βελβινιτης Graecorum conviciis celebraretur. Teſtis eſt Teles Philoſophus apud Stobaeum Serm. 38. p. 233, ubi nunc Βελβινθειτης, ſed ad Noſtri praeſcriptum de Abr. Ortelii ſententia reformandus. Si boni tamen commatis Αφιδναιος, quod valde metuo, quippe dicto Themiſtocleo nervos incidens, ſolum ſupereſt, ut Timodemus, domo Belbinita, ius civitatis Athenis ob neſcio quae merita, qualis de Pauw di-

divinatio, conſequutus fuerit, & Aphidnaeis additus. *Weſſel.* H. Steph. ad h. l. Valla, inquit, Αφιδναιος omiſit, aut potius non legit, quod certe ſuſpectum etiam reddunt, quae ſequuntur: Vallae potius ſuſpectam fuiſſe puto codicis ſcriptionem Αθηναιος, in Arch. etiam inventam, atque illum omittendum cenſuiſſe, quod emendare non poterat. *Valkenar.*

επιφανεων) επιφανεων ανδρων Arch. Vindob. Paſſ. Valla, Steph. margo: deerat ultimum Ald. &c. Adiuncto ex ſchedis, nihil ad hanc rem utilius. *Weſſel.* Comma poſt επιφανεων Ald. Cam. I. II.

καταμαργεων) Arch. Vind. Valla, non uti ceteri cum Ald. καταμαρπτεων. Eximiam lectionem καταμαργεων Herodoto vindicavit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 203. *Valkenar.* Retinendum καταμαρπτεων, an codd. καταμαργεων revocandum, haeſitavi. Viſum hoc a Valla, quod Portus coniiciendo tenuit, lectum, aequius melius. Nam καταμαρπτειν in prehendendo tritum, ſolitarie deponi, vix tolerabile. Contra καταμαργαν ex more Jonico καταμαργεειν, protervi hominis & invidia rumpentis inſaniam egregie declarat. Quo qui ingenio μεμαργωμενοι κυνοθρασεις Aeſchylo Suppl. 766. *Weſſel.* *Larcherius* καταμαργεων quoque invenit in Pariſ. A.

ες Λακεδαιμονα) ες Σπαρτην iidem. Alterutrum ſcholion eſt.

εχοι) Med. Paſſ. Vind. Ask. Pariſ. B. Reliqui cum Ald. εχει.

επει τε ουκ επαυετο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla. Antea ex Ald. ανεκειτο, και

ουκ

ου επαυετο. Scholion εγενετο και Mſſ. extrudunt, alioqui non in abſurdis, uti L. VII, 158. *Weſſel.* Poſt τοι comma Ald. Cam. I. II.

ουτ' αν συ) ουτε σύ Arch. Vind. Poſt ανθρωπε punctum Ald. Cam. I. II.

τοσουτον) Med. Ask. τοσουτο Paſſion. Arch. Vindob. levi diſcrimine: praeterea μεν tantum Ask. Med. Paſſ. Ceteri cum Ald. μεν νυν. Vide Miſcell. Obſ. Vol. III. p. 146.

ad Cap. CXXVI.

ϛρατῳ) ϛρατου τε Med. Paſſ. Arch. Askew. ϛρατου τον Vind. alii ϛρατου ὀν cum Aldo. Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ην) deſideratur in Paſſion. & Medic. non abſurde.

εγενετο) εγινετο Paſſ. Poſt πορευομενος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Ποτιδαιητῃσι) Ποτιδεητῃσι & conſimiliter poſt pauca Arch. Ask.

οἱ γαρ) ου γαρ ex errore typogr. Ald.

εκ της Σαλαμινος) εκ Σαλαμινος idem, Vindob. Paſſ. Poſt ὡς δε comma Ald. Cam. I. II.

ἀλλοι) Arch. Vind. οἱ αλλοι Ald. & alii.

ad Cap. CXXVII.

οἱ εκ του) deſit οἱ Paſſ.

Κριτοβουλῳ Τορωναιῳ επιτροπευειν) Κριτοβουλῳ επιτρεπειν Med. Paſſ. Ask. omiſſa media voce Τορωναιῳ. Non auſim, hinc quidquam auferre aut demutare; non επιτροπευειν, in cura & adminiſtratione civitatis frequens L. 3, 15 & 82; non Τορωναιῳ ſiquidem Toronaei is generis. De Valla ſileo. Recte caſtigatur, ad unum

Cri-

Critobulum adplicans, quod toti Chalcidicae genti conceſſum, conf. Iſ. Caſaub. in Strabon. X. p. 685. *Weſſel.*

ad Cap. CXXVIII.

Poſt προθυμιας comma Ald. Cam. I. II.

συντιθεται) marg. Steph. Vind. Arch. Paſſ. Askew. Brit. quod placuit: antea συνετιθετο. Poſt αρχην comma Ald. Cam. I. II.

ειπαι) ειπειν Arch. Vind. Paſſ. Brit. punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

βιβλιον) βυβλιον Paſſ. Arch. etiam in ſeqq. porro Τιμοξενος θελων Arch. Vindob. & ſimiliter mox.

γλυφιδας) Explicat Suidas in voce. Haec minus recte converſa egent levi correctione, τοξευματος περι τας γλυφιδας περιειλιξαντες· verbis adiectas ſic ſolet Noſter repetere praepoſitiones: ad eam rationem Aeneae ſuo Caſaubonus reſtituit: οἱ δε τȣ τοξευματος περι τας γλυφιδας ἑλιξαντες το βιβλιον· circa ſagittae crenas epiſtolam volventes. *Valkenar.*

προδιδȣς) παραδιδȣς Ask.

ὁ Αρταβαζος) Articulum non agnoſcit Paſſ. Poſt βληθεντα comma, colon poſt πολεμω Ald. Cam. I. II.

παρην) Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ex Med. παρησαν, quem deſerui, ſine ullo fulcro incedentem: ſtructura tamen non improba, & L. III, 114, atque alibi ſeſe offerens. *Weſſel.*

καταπληξαι) καταπλεξαι Arch. quod probavit recepitque *Larcher.* μη καταπληξαι Τιμοξενον προδοσιη, de proditionis ſupplicio in Latinis

nis Vallae ſumuntur, indignante, neque iniuria, Porto; qui, ob proditionem Timoxenum metu non percellendum, ex communi eius verbi notione, haud prave. Mihi, ut ingenue dicam, blanditur quodammodo Arch. μη καταπλεξαι — προδοσιη non inplicare proditionis crimine. Notum in Muſis καταπλεκειν uſu diverſiore, nec hunc tamen ſermonis genius adſpernatur *Weſſeling*. Poſt προδοσιη colon, poſt ο μεν δη comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγεγονεε Arch. Vind. Paſſion. ora Steph. haud male; uti c. 139.

ad Cap. CXXIX.

Poſt Αρταβαζος δε abeſt comma Ald. Camer. I. II.

παριεσαν) παρησαν Arch. Ask. loco παρησαν, quod verius opinor.

μεν μοιρας) μεν abeſt Arch. qui mox cum Vind. διοδοιπορηκεσαν ſine augmento. Poſt τας ante διελθοντας comma Ald. Cam. I. II.

ὁση) οσην Arch. poſt λεγουσι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

γενομενη) γενομενης Arch. γενομενη Paſſ. Ask. Poſt οι μεν comma Ald, Camer. I. II, idem poſt επισαμενοι, & colon poſt διεφθειροντο, comma poſt επισαμενους in iisdem.

Ποτιδαιηται) οἱ Ποτιδαιηται & mox iidem ſcribunt Ποτιδενται Arch. Ask. Poſt εκπλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt αρχης, & poſt πλημμυριδος, colon poſt τοδε.

του Ποσειδεωνος ες τον νηον) ες του Ποσειδεωνος τον Arch. poſt νηον comma Ald. Cam. I. II.

το εν τω περσεων) Quatuor iſta negligit Arch. Poſt Περσεων comma Ald. Cam. I. II.

τοιπερ) οἱπερ Arch. Ask. Paſſ. Vind. Poſt περιγενομενες comma Ald. Cam. I. II.

ετω επηρηζαν) abſunt haec duo M. d. Paſſ. Askew.

ad Cap. CXXX.

ναυτικος) ναυτικος ςρατος Arch. Vind. Ald. quorum vocum ultima deſit Med. Paſſ. Askew. Brit. Gronov. Weſſeling. Hanc vocem ultimam expellit Mſ. ut rurſum in principio capitis proxime ſequentis, & 9, 95 dicuntur οἱ τε ναυτικε ςρατηγοι. Et toties jam in antecedentibus ὁ πεζος, etiam mox rediens. Quin etiam vox iſta huc non convenit. Neque enim claſſiarius exercitus transfretavit alias pedeſtres copias, ſed nautae & claſſiarii. *Gronov.* Satis olim commodum ὁ δε ναυτικος ςρατος ὁ — *Weſſeling.* Poſt Ασιη abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εκ Χαλκηδονιης) deſunt Ask. διαπορθμευοντα Arch. gum εχειμερισε Paſſ. Ask.

επιλαμψαντος) Codd. etiam praebent I. c. 190 εαρ ὑπελαμπε· hic ſi darent εαρος δε ὑπολαμψαντος, praeferrem ut uſitatius; hoc ubi habet Chariton III. p. 51, 9 dedit Herodotea d'Orvillius, ex επιλαμψαντος hoc in loco maius incrementum colligens; ſed confutat illud vox adiecta πρωιος· paullo etiam poſt memoratur το εαρ γενομενον, oppoſite ad εαρ ὑπολαμπον, vel ὑποφαινον. Nusquam apud Xenoph. invenietur, ut puto, εαρ επεφαινε ſed εαρ ὑπεφαινε p. 292, 27. 300, 17 & alibi. Sic Livius orditur libr. 22. Jam ver appetebat, & Hannibal ex hibernis

nis movit: iſta codd. lectio ceteris videtur anteponenda. Hic Herodoto ſcribi quoque potuerat, ut alibi ſolet, ἁμα τε ηως υπελαμπε, και ὁ ναυτικος συνελεγετο ες Σαμον· eleganter nunc ponitur, πρωϊος συνελεγετο· maturus, pro πρωϊ, pro οψε, ſero, ut Latinis *serus*, non uſurpatur, quod ſciam, οψιμος, ſed οψιζων· pro σκοτεος οντος, σκοτιαιος adhibetur, ut *veſpertinus*. *Valken.*

πρωϊος) πρωτος Arch. Vindob. ex Scholio. Poſt Βαγαιν comma Ald. Cam. I. II.

προσπλωμενος) προσπλωμενος Arch.

ο Αμιτρης) Fuerat Ιθαμιτρης, ſicuti lib. 9, 102, cuius priore obſoleſcente litera, mutataque altera, id prodiit, quod cernitur: nam eundem deſcribi, dubio vacat. Fueritne Αρτυντης Ιθαματρεω L. 7, 67 huius frater, & patris hinc corrigendum nomen, non adfirmavero. *Weſſeling.*

προφθασαν) προφησαν Arch. Vindob. προησαν Ask. προησαν Paſſ. antea προεισαν ex Ald. verius προησαν ex codd. diſcorde ſcriptura, & το προς ἑσπερης, quod cap. 130. *Weſſel.*

το προς) Paſſ. Ask. alii τα.

Poſt ειδεν punctum Ald. Cam. I. II. ειδε ως Arch. Vind.

ε μεν) ε μην Ask. & ſic Reiskius.

ελευθερωσθαι) margo Steph. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. quod ſatis; προσελευθερωσθαι antea. Poſt φυλασσειν comma Ald. Cam. I. II. colon in his poſt θυμω.

πολλω) πολλον Arch. Vind. bene. Vide c. 13 & VII, 7.

εβουλευοντο) εβουλευσαντο Paſſ. comma poſt vocem Ald. Cam. I. II.

ει τι) ει τι Ald. Cam. I. II.
δυναιατο) Paſſ. Ask. Med. Arch. Vindob. antea δυναιντο. Poſt ποιειν colon Ald. Camer. I. II, comma poſt ωταιχεςεον in iisdem.

ad Cap. CXXXI.

Poſt εων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt πεζος & poſt ναυτικος.

Ηγησιλεω) Ησιλεω Arch. Valla. τε η Γησιλεω Ald.

Χαριλλε) iidem, alii Χαριλε cum Ald. Amplexus Χαριλλε ſuum nomen, obtemperans Pauſaniae, pluribusque aliis: vide Χαριλλε apud Plut. Lycurg. frequentatur titulus *Weſſel.*

Poſt Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II, quod abeſt his poſt παντες.

δυων) δυων Arch. Poſt οι αλλοι abeſt comma Ald. Cam. I, II.

Ex Eurythenidarum familia Ηγησιλεως L. VII, 204 leniore eſt ſpiritu; hic lib. VI, 65. Αγις, non ſine lite. Reliqua Proclidarum ſeries, ubi ſcriptores priſcos in conſilium miſeris, multis premetur difficultatibus. Omnes ait reges fuiſſe, exceptis duobus primis poſt Leutychiden depoſitis. Ubi vero Anaxandridae regis, filii Theopompi, nepotisque eiusdem Archidami, pronepotis Anaxilai, & abnepotis Leutychidae inter Spartanos reges mentio? Pauſanias III, 7. Proclidarum ſucceſſionem multo digeſſit aliter, habetque ſibi ſuffragatores magnae in talibus auctoritatis. Iſta ad incommoda cum Palmerius animum attenderet, noſſetque Ariſtodemum, Ariſtomachum, Cleodaeum, Hyllum in Spartacorum regibus haud cenſeri, ſcrip-

ſcriptum fuiſſe decrevit, πλην των δ' ὑϛατων και των ζ' μετα Λευτυχιδεα πρωτων καταλεχθεντων, exceptis quatuor ultimis, & iis ſeptem, qui poſt Leutychidem recenſiti ſunt. Exercit. in G. Auct. p. 39. Quae optimi viri medicina modum excedit, nec pravis ſanitatem reddit. Prava reliquit, quae fingi debebant, Χαριλλε, τε Πολυδεκτεος, τε Ευνομε· nam Charillus Polydectis fuit filius, Eunomi nepos, ſicuti Jo. Meurſius Regn. Laced. c. 16 & Ed. Simſonius Chron. A. M. 3107 docuerunt. Perperam abeſt *Sous*, Euryphontis pater, Proclis filius, eodem Meurſio c. 15 monſtrante. Omnes hae turbae & errores iniuriae temporum & librariorum debentur, expeditu, ſilentibus codd. inextricabiles. *Weſſel.* Leotychidae pater & avus memorantur etiam ſupra VI. c. 65 proavus, abavus, ceterique maiores ad Theopompum usque aliunde ferme ſunt ignoti, quippe qui Spartae non regnaverint. Sed ſi ſeptem iſti, qui poſt Leutychidem primi memorantur, non fuere reges, ſcribi non potuit hoc capite: ὑτοι παντες πλην των δυων· corrigendum videtur: ὑτοι παντες πλην των ἑπτα των μετα Λευτυχιδεα πρωτων καταλεχθεντων, οἱ αλλοι βασιλεης εγενοντο Σπαρτης· leviſſima correctio, quae Jac. Palmerio debetur, fit unius literae mutatione, reliqua Palmerii molimina probari nequeunt. Reges Proclidas enumerans Herod. forſan in generis auctore Procle ſubſtitit, aut in primo potius iuxta Lacedaemonios rege Ariſtodemo; atque hunc etiam ultimum poſuerat recenſens Euryſthenidas VII. c. 204. Ab aliis diſſentientes Lacedaemonii VI, 52 λεγυσι αὐτον Αριϛοδημον

μον των Αριϛομαχυ, τυ Κλεοδαιυ, τυ Υλλυ, βασιλευοντα αγαγειν σφεας· quantillum iam fuit exemplaria Herodotea corrigentibus illinc repetitos Ariſtomachum, Cleodaeum, Herculem, ad utramque ſeriem adiicere, aut in margine memoratos in contextum recipere. — Septem iſtis omiſſis hic, ſi vera ſuſpicor, decem reges memorarentur Leutychidae progenitores ex Heraclidis ſati, Ariſtodemus, Procles, Sous, (hunc recte, opinor, Jo. Meurſius interſerit reliquis, Eurypontis patrem, de R. Lacon. c. 15.) Euryphon, Prytanis, Eunomus, Polydectes Charillus, Nicander, Theopompus: hic, Herodoto decimus, alias regum dicitur ex iſta familia nonus, quia non Ariſtodemus, ſed primus rex ſtatuitur Procles. — In his noſtris, Jonice ſcriptis, mirari licet formam hominis, Ευρυφωντος, illam quidem inſtar aliorum ex αων contractorum legitimam, ſed in hoc nomine inauditam; in quo ſcribenda nota noſtrorum tantum exemplarium, ſed & veterum eſt inconſtantia, quam expoſuit F. Sylburg. ad Pauſan. p. 208, hinc incerti fluctuant recentiores P. Faber Agon. III. c. 18. Jac. Palmer. Exerc. p. 381. N. Cragius, Jo. Meurſius, Ez. Spanheim ad Julian. p. 129. Ευρυφων, hoc loco poſitum, commendat, quam genuinam, puto, ſcriptionem Ευρυπων, Pauſaniae, me iudice, tribuendam & Plutarcho, in cuius T. I. p. 662. E. pro Ευρυπωντι δε, ſcribendum Ευρυπωντιδαι — παρεσχον. Rariſſimam formam patronymicam nobis ſervavit, Etymol. p. 397, 12. Ευρυπωδης, quae non ſane cenſeri debet ex Ευρυποντιδης κατα συγκοπην nata, ſed potius ex οιδης con-

contracta, ſicut Μινωδης & ſimilia. *Valken.* — Corruptus ſine dubio locus. Herodotum Spartanorum regum genealogiam & ſucceſſionem ignoraſſe, vix credibile. Librariis ergo errores debentur. Quare cum *Valkenario*: ὑτοι παντες, πλην των ἑπτα, των μετα Λυτυχιδεα πρωτων καταλεχθεντων, οἱ αλλοι βασιληες εγενοντο Σπαρτης· corrigendum cenſemus; τυ Σωυ librariorum culpa poſt τυ Ευρυφωντος excidiſſe, ibique inſerendum, & Polydectem, & Eunomum transponendos cum *Larcherio* indicamus. Eunomus enim Prytanis, & Polydectes fuit Eunomi filius; uti recte in Pauſania collocantur. Sic omnia expedita.

ad Cap. CXXXII.

ες την Σπαρτην) ες Σπαρτην Arch. Paſſion. Vindob.

ςασιωται) ςρατιωται Arch.

Στρατπι) Στατπι Arch. Valla. Poſt επιβυλευοντες δε comma Ald. Cam. I. II.

εγενοντο) εγινοντο Ask. Paſſ.

εξενεικαντος) εξενεικαντες Ald. Cam. I. II.

Poſt ὑτω δη comma Ald. Cam. I. II. οὑτοι οἱ λοιποι Arch. poſt εοντες comma Ald. Camerar. I. II.

ὑπεξεσχον εκ της) ὑπερεσχον της Χιυ Arch. της abeſt Ask.

οἱ προηγαγον αυτυς) προηγαγον δε αυτυς Arch. Vindob.

προσωτερω) προρωτερω Arch. Poſt Ελλησι colon Ald. Cam. I. II.

εμπειροισι) απειροισι Arch. poſt ειναι punctum Ald. Cam. I. II.

ηπιςεατο) *επιςεατο* Arch. Vindob. neque id prave.

τοιουτω) *τοιουτον* Arch. concinnius, ſive *τουτο*, quae & Pavii coniectura, belle obſervantis, planiorem futuram deſcriptionem, ſi *το προς εσπερης κακωτερω Σαμου* & *το προς την ηω ανωτερω Δηλου* Scriptor maluiſſet. Sic manifeſtior Perſarum ex orientis plaga progreſſus infra Samum & Graecorum ab occidente ultra Delum. Verum noſter maluit vulgatum, habita utriusque itineris diverſa ratione & reſpectu. *Weſſel.* Poſt *βαρβαρους* comma Ald. Cam. I. II.

Δηλου) *Δηλος* Paſſ. & mox *δε ες το* cum Askew. loco *δεος*: melius *εφυλασσε* iidem, Arch. Vind. Brit. ora Steph. Valla: antea *εφυλασσον* cum Ald. *δεος το μεσον εφυλασσε* ab ipſa re & ſchedarum auctoritate commendatur. Conſ. L. IX, 89. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXIII.

Comma poſt *Ἑλληνες* Ald. Cam. I. II, idemque poſt *Μαρδονιος δε*.

ορμεωμενος) *ορμεομενος* Arch. & *κατα χρηστηριου*. Poſt *τω* ante *ουνομα* comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt *Μυς*.

χρησαμενον) *χρησομενον* Arch. Vind. Poſt *των* comma Ald. Cam. I. II.

σφι) minus accommodum, ſcribique mallet Koenius *των οια τε ην οι*. *Weſſeling.* Quod probavit recepitque *Larcher.* & *Degen.*

ad Cap. CXXXIV.

απικομενος φαινεται) *φαινεται απικομενος* Askew. Paſſ. Arch. In Vallae Latinis *Telebadiam*, miro

miro errore. Poſt Τροφωνιου punctum Ald. Camer. I. II, comma in his poſt χρηςηριον.

και ες) *και* abeſt Arch. Vind.

Ισμηνιω) Ισμινιω Arch. prave. Poſt εςι δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἱροισι) Literas aliquot a vicinis abſorptas ſuſpicor, & pro καταπερ εν Ολυμπιη, ἱροισι reſtitui commode poſſe, καταπερ εν Ολυμπιη, ἐμπυροισι αυτοθι χρηςηριαζεσθαι, ignem victimarum vaticinum illic (in Iſmenii Apollinis Thebis) conſulere licet, ut Olympiae. De multis pauca ſufficient: Pindar. Olymp. 8, 3 Ολυμπια Δεσποιν' αλαθειας, ἱνα μαντιες ανδρες Εμπυροις τεκμαιρομενοι παραπει — Ρωνται Διος αρχικεραυνȣ: Schol. in Olymp. VI, 112 Μαντειον ην εν Ολυμπια, ȣ̔ αρχηγος γεγονεν Ιαμος τῃ δια των εμπυρων μαντεια, ἡ και μεχρι τȣ νυν οἱ Ιαμιδαι χρωνται. De oraculo Apollinis Iſmenii Thebis Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 21 επ' Ιαμενȣ τε μαντεια σποδω] αντι τȣ βωμω, ὁτι δια των εμπυρων εμαντευοντο οἱ ἱερεις, ὡς Φησι Φιλοχορος. *Valkenar.* Probavit recepitque *Larcherius* εμπυροισι, cui & nos calculum adiicimus. Recepit hoc & *Degenius*, Reiskius in Miſcell. Lipſ. Nov. Vol. 8. p. 503 ἱρηϊοισι coniecit, ad mentem Porti.

κατεκοιμισε) Scribi malim κατεκοιμησε ες Αμφ. ſive caſus cenſeatur ſecundus, atque uſitatior in talibus; ſeu potius quartus & rarior, quia legebatur ante εις Αμφιαραον cubitum ivit in aedem Amphiarai: Triclin. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 114 απηλθεν — εις Απολλω. Apollod. III. p. 203 εις Πυθιαν ηλθε. Lucaneum in A. A. XVI, 40 εισηλθον εις την Λυδιαν, eſt & illud ad

Atticam normam Ariſtoph. Π. v. 237. Demoſth. p. 733, 79. Lyſiae p. 339, 7. *Weſſel.*

Αμφιαρεω) Medic. Arch. Vind. Paſſ. Ask. Pariſ. B. alii cum Aldo Αμφιαραον, poſt τοδε punctum Ald. Cam. I. II.

εκελευσε) Med. Paſſion. Arch. Vind. Ask. Pariſ. A. εκελευε Pariſ. B. Brit. Ald.

Αμφιαρεως) recte Askew. Αμφιαρεος Arch. Olim Αμφιαραος cum Ald. poſt απεχομενυς punctum, poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II.

εγκατακοιμηθηναι) Paſſ. Ask. ora Stephan. quod placet. κατακοιμηθηναι prius ex Ald. Non reiicerem, ſi plures darent codd. lectionem marg. Steph. εγκατακοιμηθηναι. In Amphiarai templo εγκοιμησομενοι qua ſolerent abſtinentia praeparari, ad ſomnium fatidicum accipiendum tradit Philoſtr. de V. A. II. c. 37. Propria erant de his verba εγκοιμασθαι, εγκαθευδειν, incubare; vid. Weſſel. ad Diodor. I. p. 63 & Davis ad Cicer. de Divin. I. c. 43, ubi vulgatum *excubabant* forte tuebitur Xenoph. εξεκαθευδον, p. 278, 37. In Aeſculapii fanis ſuo quisque ordine εγκοιμησομενοι interim circa templa excubabant aegroti: tales intelligendi ſunt περι τον θεον θεραπευται apud Ariſtid. T. I. p. 531. Vide T. H. ad Schol. in Ariſtoph. Plut. p. 450, tales etiam latent in voce perverſe ſcripta apud Pauſan. II. p. 136 περιοικῆσι μεν δη και αλλοι, και το πολυ οικεται (L. ἱκεται) τω θεω. *Valken* Amphiaraus την δι᾽ ονειρατων μαντικης cenſebatur auctor Pauſan. I, 34. Cuius in fano propterea ſciſcitaturi pellibus incumbebant ſtratis ſomnosque petebant. Illud autem εγκοιμασθαι dicere cum ſoleant, remque ipſam εγκοιμησιν εν τοις ἱεροις Diodor.

odor. I, 73, cur pro reiiculo εγκατακοιμηθηναι praeſtantium ſchedarum cenſebimus. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXV.

Τοδε δε) τοτε δε Ald. Cam. I, II, in quibus nullum comma poſt Μυν.

Πτωοι) Reponunt Πτως ſcriptis non addicentibus. *Weſſeling.* Comma poſt λιμνης, quod abeſt poſt ερει Ald. Cam. I. II.

Ακραιφινς) Ακριφιης Arch. Valla. Conſ. Sylburg. ad Pauſan. IX, 23.

δε οι) Med. Paſſ. Ask. Ceteri δε omittunt, nec Ald. habet.

θεσπιειν) θεσπιεων Arch. Vind. more Ionum, poſt τα comma, poſt εμελλε colon Ald. Cam. I. II.

την προμαντιν) τον προμαντιν Paſſ. Vindob. Brit. τον μαντιν Arch. Proba haec ſi ſunt, habuit Ptous Apollo aeque ac Delphicus ſuam Προμαντιν, ſuum προφητην, nullaque neceſſitas υπο της προφητιδος in vicinis ex Reiskii voluntate fingendi, quae quidem, improba iſta ſi fuerint, nulla tamen aderit. Oſtentant ſcripta exemplaria τον προμαντιν. Strabo ſolum προφητην τε μαντεια Ptoi lib. 9. p. 633 novit, itidem Plutarch. T. 2. p. 412. A. atque erronee, aut corrupte, φωνη Αιολιδι reſpondentem, loco Καρικη, quam in vit. Ariſtid., lapſus nonnihil, illi tribuit, h. e. βαρβαρικη διαλεκτω, qualis Carium, non Aeolenſium, L. I, 171. Pauſaniae, haec excerpentis IX, 13, iuſto iudicio. Hinc manare videtur, τον προμαντιν Ptoi Apollinis & προφητην, quorſum inſequentia vergunt, unum eumdemque fuiſſe. Talis Amphicaeae προμαν-

τις δε ὁ ἱερευς ἐςι· Χρᾳ δε εκ τȣ Θεȣ κατεχος. Pauſan. X. p. 884. *Weſſel.* Poſt *χρᾳν* comma Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma poſt *εχειν*, ſed exſtat poſt Μῦν, & poſt *την* ante *εφεροντο*, pro quo *εφερον* Arch.

γραφειν) *γραφην* Paſſ.

γλωσσῃ) *φωνῃ* Arch. Vind. punctum poſt *χρᾳν* Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

λεγοντα) deſit Askew. poſt Μακεδονες punctum Ald. Cam. I. II.

οἱ προσκηδεες οἱ Περσαι) *οἱ Περσαι προσκηδεες οἱ* Arch. Sumſit hinc Pollux III, 7 & 30. Poſt *εσχε* punctum Ald. Camer. I. II, abeſt comma poſt Ασιῃ.

τȣ μητροπατορος) *το μητροπ.* Arch. Vindob. Comma poſt *τῳ* ante *δη* Ald. Cam. I. II.

Αλαβανδα) Steph. Byz. *Αλαβαστρα* & *αιμα δε* Ask. quod verum, olim *αἱμα τε.* Poſt *νεμεσθαι* punctum Ald. Cam. I. II.

προξεινος) *προξεινος* dialectus poſtulat. Poſt *ειη* comma Ald. Camer. I. II. In his comma poſt *ειναι*, punctum poſt *αλκιμον*, comma poſt *κατεργασαμενȣς.*

ηπιςατο) *επιςατο* Arch. Vind. probabiliter.

προσγενομενων) *προγενομενα* Arch.

ταπερ αν και ην) *ταπερ ην και ην* Ald. male, error typographi.

πολλον) bene Arch. alii *πολλῳ.* Vide VII, 7.

Ἑλληνικων) Ἑλληνων Arch. Valla, ſatis ex uſu, & mox cum Vind. *ταχα δε και.*

προλεγοι) Medic. Paſſion. Askew. in Arch. Vin-

Vindob. προλεγεσι ex Ald. Brit. προλεγει, & ſine commate poſt vocem.

οἱ ποιεεσθαι) οἱ ποιησασθαι Arch. Vind. Inde pronomen acceſſit, quod aberat Ald. &c. Poſt πειθομενος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Poſt τετε comma Ald. Cam. I. II.

Περδικκης) Περδικης Arch. Ask. perpetuo. poſt εις abeſt comma Ald. Cam. I. II, in queis comma exſtat poſt τυρρανιδα.

Ιλλυριες) Ιλλυρικες Arch. Vind. Valla.

Γαυανης) Γαβανης Ask. Commata poſt τε & poſt Αεροπος Ald. Cam. I. II.

ενθαυτα και εθητευον) ενθαυτα δε εθητευον Arch. Vind., pro quo δη Paſſion. & Steph. margo. Poſt βες punctum Ald. Cam. I. II.

γαρ) δε Arch. Vind.

μενον) vere Paſſion. ceteri μονον, poſt δημος colon Ald. Cam. I. II.

οπτατο) Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. longe verius, quam quod reieci οπτωη Medic. Paſſ. Ask.

ἑωϋτε) ἑωϋτω Ald. male.

ανδρα ἑωϋτης) ανδρα τον ἑωϋτης non prave Arch. Paſſ. Ask. Vind.. cui ſubdunt τον δε ακεσαντα εσηλθεν αυτικα, ὡς, ſicuti eſt in ora Stephan. ὡς δε ηκεσα, εσηλθε οἱ αυτικα ὡς ειη olim ex Ald. Vulgata haec non eſt ſane deterior lectio Arch. & marg. Steph. vide not. in P. 531, 64, hic adeo quid praeferendum ſit, codd. decernent. *Valkenar.* Quo moti vim his librarii feccrint, non aſſequor. Corruptelam ſuſtuli imperio excellentium codd. eoque cupidius,

 ut

ut ſua ſcriptori vetuſtas rediret. De loquendi genere abunde lib. 7, 46 ſtabilito, taceo *Weſſel.* Poſt αυτικα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

φεροι ες μεγα τι) φεροι μεγα Paſſ. Stephan. margo, ſervandum, quod vulgatur. *Valken.*

εκ γης της) εκ της ἑωϋτȣ Arch. Vind. nec diſplicet.

απολαβοντες) Paſſ. Medic. Ask. veriſſime. Vide Küſterum in Clerici Bibl. Vet. & Nov. T. V. 404. απολαβοντας Arch. Vind. Brit. Ald. Poſt βασιλευς abeſt comma Ald. Cam. I. II, nec exſtat poſt ειπε, ſed ponitur poſt ἀποδιδωμι.

ὁ Λεροπος) negligitur ὁ in Arch. ſcribit autem πρεσβυτατοι cum Vindob. poſt πρεσβυτεροι comma Ald. Camer. I. II, quibus abeſt comma poſt εκπεπληγμενοι.

ταδε, ὡδε) Ask. Medic. Paſſ. quod ſignificantius. ὡδε deerat Ald. &c. Non inutili augmento Mſ. ſi diſtinxerimus ειπας ταδε, ὡδε δεκομεθα. *Hoc modo accipimus*, ut paullo infra ὡδε εγενοντο. Sed ubi videbis fidem libri veteris 9, 28 ετασσοντο ὡδε οἱ επιφοιτωντες. *Gronov.* Comma poſt τα ante διδοις Ald. Cam. I. II.

ες το εδαφος) Vind. Arch. Askew. Paſſ. ες τȣδαφος antea cum Ald.

τȣ ἡλιȣ) Medic. Vind. Paſſ. Ask. Brit. alii cum Aldo εκ τȣ.

μετ' εκεινȣ) Medic. Paſſ. Arch. Ask. Vind. Pariſ. A. B. μετ' αυτȣ antea cum Ald. Mox απησαν Ask. απηϊσαν bene, Paſſ. In aliis & Ald. απηεσαν, & comma poſt δη Ald. Camer. I. II. Summae in his Mſſ. conſenſioni non derogo. Απηϊσαν Joniae mos, quo ηϊε, απηϊε, επηϊσαν, & ſimilia, tuebitur. *Weſſeling.*

ad Cap. CXXXVIII.

Poſt παρεδρων comma Ald. Cam. I. II.

κεινων) Paſſ. loco vulgati Aldini εκεινων.

δεδομενα) διδομενα Paſſ. Ask. Vind. Arch. Scribi malim: ως εν νοω (vel ως νοω) εκεινων: ὁ νεωτατος λαβοι τα δεδομενα· id eſſet, ni fallor, ως αυτων ὁ νεωτατος ενθυμιον ποιοιτο το ενθεν, ſive τον δεδομενον ἡλιον, eorum natu minimum, quae rex dederat, in animum demiſiſſe, velut vocem divinitus miſſam, quae laetum omen portenderet. Rem animo diligenter conſiderare Herodoto dicitur εν φρενι & εν νοω λαβειν aut omiſſa praepoſitione νοω λαβειν· IX, 10. III, 41. 51. Noſtro loco νοω λαβειν ſignificat, quod ſaepius dicitur ενθυμιον ποιεισθαι, nonnumquam ενθυμεισθαι & θειον ἡγεισθαι· hoc dabit Xenoph. p. 287, 38. Εισηλθε μοι τι θειον Eurip. Cycl. 410, quod ille dixit εντεθυμημαι δ' εγωγε και τετο, in K. A. III. p. 177. 14. Soph. Oedip. T. 748. Conf. & Thucyd. p. 478, 4. *Valken.* Poſt τω ante θυεσι comma Ald. Cam. I. II.

σωτηρι) Paſſ. Ask. Vind. Arch. ora Steph. Valla, σωτηρια ceteri. Certum vocabulorum delectum habere, ſaepe difficile: τω θυεσι — σωτηρια· videtur adpoſitum. Alexander ubi a vulnere convaluerat, θυσιας θεοις σωτηρια, μεγαλας εξιασεις των φιλων εποιειτο Diodor. XVII, 100. Crebro alii, beneficiorum & ſalutis impetratae memores, convocati a Deſ. Heraldo Adverſ. I, 5. Peiusne vero τω θυεσι — σωτηρι tamquam Deo ſoſpitatori? Negabunt, quibus notus vocabuli eſt uſus, ab Spanhem. Diſſ. VII de praeſt. numism. p. 416 clara in luce poſitus,

eoque

eoque magis, quod σωτηρος titulus latiſſime porrigitur, & fluvii, Deorum olim in numero, ſua ſibi templa, aras atque imagines habentes, Pauſan. VIII, 24. p. 647. Offert praeterea τω θυεσι — σωτηρι de Temenidarum poſteris amplius quid & ſignatius. Huc itaque inclino, *Weſſeling.* Poſt εῤῥυη comma Ald. Camer. I. II, in his poſt Γορδιεω punctum.

εν τοισι) εν τουτοισι Vind. colon poſt φυλλα Ald. Cam. I. II.

Σιληνος) Σηληνος Arch. poſt ηλω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὡς λεγεται) ὡςε Paſſion. poſt κηπων comma Ald. Cam. I. II.

Βερμιον) Βερβιον Arch. Ask. in Valla corrupte *fons Berbinus.* Rectum vulgatum. Conf. notam Schurafleiſchii ad Diodor. T. 2. p. 643.

ὑπο χειμωνος) ὑπο χιωνος legendum ſuſpicabatur Koenius. *Valkenar.* Cum Koenio ſenſit *Degenius.*

ad Cap. CXXXIX.

Poſt Περδικκεω comma Ald. Camer. I. II. εγενετο Med. Paſſ. Ask. Brit. Pariſ. A. B. malui receptum.

παις ην) πατηρ ην Ask. & Stephan. margo, quod ſine ulla controverſia reiiciendum; dubium forſan eſſe poterit, ſitne natum ex errore librari ad vicina aberrantis, an ex erudituli nota, qui in ora libri ad παις poſuerit και πατηρ, memor Alexandro filium quoque dari, praeter Perdiccam ſucceſſorem, Amyntam, qui privata ſorte contentus filium reliquerit Aridaeum: vide quae tamquam ex Euſebii Chron. vulgavit

Sca-

Scaliger p. 57, 26. Sed Amyntas Alexandri fuit nepos ex filio Philippo: docente Weſſeling. ad Diodor. XII. c. 50. n. 9, quem Philippum velut fratrem Perdiccae, τȣ Αλεξανδρȣ, aliquoties Thucydides commemorat I. c. 57, 59. II. c. 95 &c. Conf. Scholia, quae Duker. edidit ex cod. Caſſ. p. 637, quaeque praefationi ſubiecit ex Baſil. p. 161, 76. *Valken.*

Αλκετεω) Αλκετης Ask. Αλκιτεω Arch. Poſt Αλκετεω δε comma Ald. Cam. I. II.

Αργαιος) Arch. Vind. Valla. Αρραιος Paſſ. Αρραιος reliqui cum Aldo. Si Goltzii numus ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ingenuus, qualis magno viſus Scaligero ad Euſeb. Ann. 1624. p. 122, Αργειος Argeus ſcribendus & appellandus erit, *Weſſeling.* Abeſt comma poſt Περδικκης Ald. Camer. I. II, in queis colon αρχην.

ad Cap. CXL.

αποπεμφθεις) Ora Steph. Arch. Vindob. Paſſ. Ask. Brit. πεμφθεις olim ex Aldo.

Poſt ελεγε ταδε colon Ald. Cam. I. II. λεγει Askew. mox Ανδρες &c. usque εμοι imprudenter negligens. Poſt λεγει colon Ald. Cam. I. II.

ἡκε) ἡκει Arch. Vind. Paſſ. Ask. non inconcinne, &, ſi malueris, vere. *Weſſel.* Poſt ȣτω colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt πασας, & poſt τȣτο μεν.

εθελωσι) θελωσι Arch. Vind.

ην μη το ὑμετερον αιτιον γενηται) Hic lector attentus exſpectabat κώλυσις, *impedimento fuerit*, vel ſimile quid; neque enim bene cohaerent, *mihi neceſſitas incumbit, iſtis vos beneficiis ornare*, ἠν μη το ὑμετερον αιτιον γενηται· una lineola adiecta

iecta ſcribamus αντιον γενηται, id eſt, αντιωθη. Herodotea ſunt αντιος & αντιωσθαι· eleganter το ὑμετερον veſtrum dixit pro ὑμεις· το εμον, το σον & ſimilia frequentantur Platoni praeſertim, cuius ſunt iſta, το γ' εμον ἑτοιμον, εαν ὁυτος εθελη, T. I. p. 128. B. το γ' εμον ουδεν κωλυει επαιδεσθαι ὑπο σου δοσαι ἡμερας, me quidem quod attinet nihil impedit quominus &c. p. 176. B. τα μεν ὑμετερα ακουειν, ὡς εοικεν, ἑτοιμ' αν ειη T. 2. p. 643 A &c. Plura dabit H. Steph. App. de D. A. p. 115. 116. *Valkenar.* cuius in ſententiam cum Larcherio & *Degenio* abire nulli dubitamus. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ανταειρομενοι) αειρομενοι margo Steph. Paſſ. Ask. Brit.

παρ' εμε εουσαν) Arch. Vind. Eton. Paſſion. Ask. Ora Steph. ceteri παρεουσαν μοι cum Ald. Editum, fide codd. egregie munitum, cur ierit mutatum, cauſſam non adſequor, niſi rariore fuerit in ſtructura. Solet plerumque παρα caſui tertio adiungi επι εμψυχου, h. e. quoties de re animata ſermo. Homerus, Thucyd. Plato. Lucian. quacum, & poëtae exemplo Noſter, adſtruxerunt. Vide Thom. Mag. in ἡ παρα. *Weſſel.* Duo tresve codd. dudum innotuerant, in quibus haec Herodoteo more diſtracta leguntur, την νυν παρ' εμε εουσαν δυναμιν. Paullo quoque rarius illud παρ' εμε· ſupra VI. c. 86, ex codd. recte receptum θεσθαι παρα σε· quae lectio altera παρα σοι non debuerat dici deterior. Lexicon Coislin. p. 483 παρ' ἡμας οικει, αντι του παρ' ἡμιν· Αλεξις Φιλαθηναιω. Soph. Electra 184 ὁ παρα τον Αχεροντα θεος ανασσων· vere Schol. και εν τω πεζω λογω ου χρησει αυτη ἡ

συν-

συνταξις της παρα προθεσεως. Iſaeus p. 70. 25. καθημενοι παρ' αυτον. Thucyd. III. c. 3 τριηρεις — βοηθοι παρα σφας παρεσαι, ubi vide Abreſch. *Valken.*

τουπερ) τοπερ Arch. Paſſ. Ask. Poſt ελπις abeſt comma Ald. Cam. I. II.

φρονεετε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. Brit. alii cum Ald. φρονεοιτε. Mox παρα εσαι Ask.

παριστευμενοι) Arch. Vind. Herodoti haec manus. Supra L. IV, 166 παριστευμενος Δαρειω διεφθαρη. Olim cum Ald. παριστουμενοι. *Weſſeling.*

αυτων) εωϋτεων Ald. Cam. I. II.

καταλυσασθε) Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. καταλυσεσθε Med. peſſime. καταλλασσεσθε Ald. &c. Poſt καταλυσασθαι colon Ald. Cam. I. II, comma in his poſt ωρμημενου, nullum poſt ελευθεροι, ſed habent poſt δουλου.

ειπαι) ειπειν Arch. Vind. Paſſ. Poſt υμεων comma Ald. Cam. I. II.

εν υμιν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. A. Brit. Antea ex Ald. ενον υμιν. Potuiſſet τουτο ενον εν υμιν, uti c. 60, 2 και τοδε εν αυτοισι ενεστι. Noluiſſe membranae docent. *Weſſel.*

τουσδε) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. olim τοισδε ex Aldo. Poſt τοισδε colon, poſt εστι comma Ald. Cam. I. II.

ων) deſideratur in Arch.

επ' οισι) εποισι Arch. perperam. Poſt μεσων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εξαιρετον τι μεταιχμιον) εξαιρετον μεταιχμιον τε Ask. Paſſ. Vind. In Arch. εξαιρετον μεταιχμιον την & Brit. εξαιρετον μεταιχμιον τε codd. egre-

egregie ſcriptum deſiderant, fortaſſe haud improbe. Certe ſi εξαιρετον τε μεταιχμιον praebuiſſent, quis ſperneret? *Weſſeling.*

εκτημενων) κεκτημενων Arch. Paſſ. Askew. Vindob.

Poſt Αλεξανδρος μεν comma Ald. Cam. I. II. τοσαυτα Arch. Vind.

ad Cap. CXLI.

Abeſt comma poſt λογιων Ald. Cam. I. II. χρὲων) χρεον Arch.

εκ Πελοποννησε) απο idem, Vind.

καρτα τε) deſit τε utrique. Poſt Αθηναιοι colon Ald. Cam. I. II.

τε σφι) δε σφι Arch. Vind. non abſurde. Poſt επ' ὁμολογιῃ punctum Ald. Camer. I. II, quibus comma nullum poſt πυθομενοι τε, ſed ponitur poſt αγγελες.

ad Cap. CXLII.

Poſt αγγελοι colon Ald. Camer. I. II, poſt φερον habent comma.

γε αλλοισι) abeſt particula Arch. Vindob. poſt εδαμοισι colon Ald. Cam. I. II, ſed abeſt comma poſt ἥκιστα.

εγειραντι) ηγειραντι Arch. Vind.

Poſt βελομενων colon, Ald. Cam. I. II. βελευομενων Paſſ.

ὑμετερης αρχης) Paſſ. Ask. Arch. Ald. alii ὑμετερας. Haec Spartani, qui Graeciae ἡγεμονιην & principatum ſibi vindicabant, ad Athenienſes? Arbitror reliquiſſe ſcriptorem, περι της ὑμετερης αρχηθεν ὁ αγων εγενετο, de veſtra regione

ne primum decertatum fuit, tum ſequetur opportune, νυν δε Φερει κ. τ. λ. Simile Themiſtoclis c. 22 ὁτι αρχηθεν ἡ εχθρη προς τον βαρβαρον ἀπ' ὑμεων ἡμιν γεγονε· & c. 2 περι της κεινε ηδη τον αγωνα εποιεοντο. Sed eſto coniectura. *Weſſeling.* Sed digniſſima, quae recipiatur, & a *Larcherio* recepta.

ἁπαντων) παντων Arch. Vind. In αλλως τε, τετεων απαντων — labat ſententia, ad quam inſtaurandam variantur ſuſpicionum tumultus. D'Orvillius, ut ſchedae teſtantur, εκτος τε τετεων ἁπαντων praeter ea omnia Athenienſes &c. Reiskius conſimiliter, αλλως τε, ανευ τετεων ἁπαντων —. Ambo ad dictionis principium, cui moleſtiam non crearem, adhaeſerunt. H. Stephanus eiusdem medio manum implicuit, ἡγεισθαι δελοσυνης, primos ex Graecis iugum ſervitutis ſubire, reparans, quod vereor, ut Graece doctis doctiſſimus ipſe probaverit; ἡγεισθαι ἡδονων, illis imperans, non earum auctor, pariliter ἡγειται δελοσυνης, illi imperium inhibens. Vide IX, 1, idem animadvertit J. C. de Pauw, cuius de opinione τετεων ἁπαντων αυτιες, αυτιες γενεσθαι —, aut addita copula γενεσθαι και δελοσυνης oratio melius procedet. Et procederet profecto, ſi priori ex Mſſ. auxilium naſceretur. Simillimam certe iteratae vocis omiſſionem L. IX, 54 dabit. Sed deſino, ne aeſtus augeſcant. *Weſſel.* In his vocula videtur deeſſe: Koenius legebat τετεων ἁπαντων εκτος, αυτιες γενεσθαι. Reiskio και poſt γενεσθαι videbatur inſerendum: dare quoque potuiſſent duabus tantum literis repetitis: αλλως τε τετεων ἁπαντων αυτιες τε γενεσθαι δελοσυνης τοισι Ἑλλησι

Αθηναιους ουδαμως ανασχετον. *Valkenar.* Haec ſummi viri coniectura nobis prae ceteris arridet. Pavium ſequutus eſt *Larcherius.*

και το παλαι) Medic. Ask. Paſſ. Arch. Brit. prius erat κατα το παλαι.

πιεζευμενοισι) Arch. Vindob. praeclare: in Aldo & aliis πιεζομενοισι. Formae eſt Jonicae πιεζευμενοισι. Πιεζευμενοι δε οἱ επικουροι lib. 3, 146. πιεζευμενοι ὑπο Θηβαιων lib. VI, 108. *Weſſeling.* Poſt ὑμιν comma, poſt συναχθομεθα punctum Ald. Cam. I. II.

εστερηθητε) Med. Paſſion. Arch. Vind. Brit. ὑστερήθητε Ask. alii cum Aldo εστερησθε. Neſcio, cur melius cenſeri debeat lectio Med. quam Aldi, cui reſpondet vicinum, οικοφθορησθε. *Valkenar.*

οἱ συμμαχοι) οἱ λοιποι συμμαχοι Arch. Valla, quos non laudo.

συνεστηκη) συνεστηκε Arch.

δε γε ου) δε γε Arch. Vind. deerat ultimum Ald. &c.

ουτε πιστον) negligit haec duo Brit. ſed mox poſt αληθες ουδεν nectit ουτε βεβαιον. Poſt ουδεν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIII.

Poſt Αθηναιοι δε comma Ald. Camer. I. II. Poſt ταδε colon eaedem. τοιαδε Arch. Vind. Comma poſt δυναμις Ald. Cam. I. II

τω Μηδων) των Μηδων Arch. Valla.

δεη) δεει iidem, Paſſ. Ald.

ελευθεριην σκεπτομενοι) ελευθεριης γλιχομενοι Paſſ. Ask. ora Steph. cum Pariſ. B. teſte *Larcherio.* In reliquis cum Ald. ελευθεριην σκεπτομενοι,

liber-

libertatis conſiderantes commoda, vel praerogativas, ſincerum videtur: quod praebent duo minimum codd. ελευθεριης ſive της ελευθεριης γλιχομενοι, non interpretamentum adeo, ſed nota videtur marginalis a ſtudioſo lectore repetita ex lib. 2, 102, ubi ſic ille ſcriptum invenit in ſuo cod. δεινως γλιχομενοισι της ελευθεριης, quod mihi nunc ob hanc lectionem Mſſ. illic probandum videtur. *Valken.* Si morbus his abſit, quid aliud quam libertatis conſiderationem oſtendent? Interpretis Latina ex σκεπτομενοι fluxerunt. Fallor autem, aut γλιχομενοι ελευθεριης, deſiderio libertatis accenſi, praeſtant. Fundus eſt in bonae notae exemplaribus ex Herodoto II, 102. *Weſſeling.* Praetulit orae Steph. & codd. lectionem *Larcher* quae & nobis, *Degenio*que optima videtur. Poſt ὧτω comma Ald. Cam. I. II.

και δυνωμεθα) και deſit Arch. Vind.

πειρῶ) Aldus, uti oportebat, πειρῶ, inconſulte πειρᾷ deinceps per editiones vulgatum. *Weſſeling.*

νυν δε). Arch. Vind. quod verius, alii νυν τε. Poſt ἐη comma Ald. Cam. I. II.

τη περ) τη και Med. Paſſ. Ask. poſt Ξερξη comma Ald. Cam. I. II.

πισυνοι) πισσυνοι Arch. ut ſolet. Interpoſita litera ſcribi poterit in his: Diis adiutoribus πισυνοι μιν επεξιμεν, αμυνεομενοι, και τοισι ἡρωσι, των εκεινος ουδεμιην οπιν εχων ενεπρησε τους τε οικους — hinc οικους & ex proximis Deorum οικηματα D. Heraldus attigit Adverſ. II. c. 9. *Valkenar.* Poſt ἡρωσι punctum, poſt των & οικους commata Ald. Cam. I. II, idemque poſt τοιωσδε.

αθεμιςα ερδειν) ρεζειν Arch. Vindob. Galei αθεμιτα membranae Arch. non agnoſcunt. Supra lib. 7, 33 αθεμιςα ερδεσκε, ubi plura. *Weſſel.*

πάθεειν) Arch. Vind. antea παθειν ex Ald. comma poſt προξεινον τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIV.

Poſt ὑπεκρινάντο punctum Ald. Cam. I. II.

καρτα) καρτα μεν Arch. Vind.

το Αθηναιων Φρονημα) των Αθηναιων το Φρονημα non male Arch.

μεγα) μεγαλη idem, poſt ὑπερφερεουσα colon, poſt τα comma Ald. Cam. I. II.

εθελωμεν) θελωμεν Arch. Poſt μεγιςα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εμπεπρησμενα) τα εμπεπρ. Vind. εμπεπρημενα Paſſion. Poſt μαλλον abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τῳ ταυτα εργασαμενῳ) τοισι ταυτα εργασμενοισι Arch. Vind. Valla. Punctum poſt εργασαμενῳ Ald. Cam. I. II.

εον ὁμαιμον) Arch. Med. Ask. Paſſ. in Aldo & aliis εον deſiderabatur. Poſt τε comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt ὁμογλωσσον, comma poſt κοινα.

των προδοτας) Arch. Vind. ὧν προδ. Med. Ask. Paſſ. prius edebatur cum Ald. ὧν και προδοτας· tum brevi poſt ην μη και προτερον Arch.

ες ἡμεας εχουσαν) Vindob. Arch. Olim ex Ald. προς ἡμεας εουσαν. Nolui, quod ſuum ſcriptor agnoſcit, adſpernari; agnoſcere autem, adnotata L. V, 81 commonſtrabant. *Weſſel.* Reiectis interpretamentis reſtituetur ex codd. Herodo-

rodotea phraſis την ες ἡμεας εχȣσαν, vide nota-ta p. 412, 72. *Valken.*

Poſt ἐτω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

και ὑμιν) και ἡμιν in margine Arch. quod ſi valeat, venuſtas deminuetur: ceſſaret enim ſolita Athenienſium & Spartanorum contra ſeſe poſitio. Aiunt, quantum ad Lacedaemonios attinet, pleniſſime illos benivolentiae officio defunctos. *Weſſel.*

ἡμεες) ἡμεις Ald. Cam. I. II &c. ἡμεες recte Arch. Poſt ἡμετερην comma Ald. Camer. I. II, in his comma nullum poſt αγγελιην, ſed adeſt poſt των ante εκεινος.

ἡμεας) Mallem ὑμεας, vos Spartanos. *Weſſel.*

προσβωθησαι) Arch. Vind. Valla. Olim cum Ald. προβοηθησαι. προσβωθησαι aut προβωθησαι Jonum ſermo, de quo VIII, 1 deſiderat. Athenienſes lib. 9, 6 αντιωσεσθαι ες την Βοιωτιην explicant ipſi, ratumque habens ex Mſſ. derivatum, & veterum comprobatum uſu. Vide Diodori T. I. p. 242, deque Paſſ. & Med. clauſula Melpomenes finem Weſſ.

Poſt Βοιωτιην Paſſ. habet, uti Med. & Valla, principium libri ſeq. Οἱ μεν ταυτα — ες Σπαρτην, tum cum eodem Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ Η. ΧΧΗΗΗΗΔΔΗ. In Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΟΓΔΟΗ.

Ad Librum IX.

In Inſcript. abeſt τȣ Ἁλικαρνησσηος & επιγραφομενη Ald. Camer. I. II. Ceteri Ἁλικαρνασσεως. Ex Arch. Ἁλικαρνησσηος; cui & Brit. deſunt επιγραφομενη Καλλιοπη; in Paſſ. & Vind. tantum Καλλιοπη.

ad Cap. I.

Poſt ἡγεομενοισι comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt προ τȣ.

παρηκε) Arch. Paſſ. Vind. ora Steph. In reliquis ex Ald. παρεικε. Poſt Ἑλλαδα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. II.

τον Μαρδονιον) Omittit τον Vindob. Arch. Poſt αυτω comma abeſt, inſertum poſt λεγοντες Ald. Cam. I. II.

καταστρεψηται) καταστρεψητε Ald. Cam. I. II.

ȣδε εων ιεναι) Si vel codd. praeberent αν, quod hic ponendum cenſebat Reiskius, ego tamen vulgatum, ȣδε εων, omnino retinuerim in proximis more ſatis uſitato εκελευον, vel ſimile quid, relinquitur factori ſupplendum: plene Soſicrates in Schol. ad Ariſtoph. Aves 521 λεγεται αυτον πρωτον ȣδενα εαν ορκȣς ποιεισθαι κατα των θεων, αλλ᾽ ομνυναι κελευσαι χηνα, και κυνα &c. Sicut hoc in loco, ſupra Herod. VII,

VII, 104 ουκ εων φευγειν, — αλλα μενοντας εν τη ταξι επικρατεειν, η απολλυσθαι· ubi huius generis alia quaedam leguntur adſcripta. *Valkenar.*

κατα μεν γαρ το ισχυρον Ελληνας ὁμοφρονεοντας) ordo verborum inſolentior. Succurrebat Reiskii ſollertia, Ἑλληνων ὁμοφρονεοντων — περιγινεσθαι, cui ſcripta exemplaria pugnant valide. Potius erit, Ἑλληνας ὁρμοφρονεοντας, ſiquidem vis abeſſe debet, accuſativos arbitrari conſequentiae, quales Gronov. tuetur L. II, 66, videlicet, quantum ad Graecos attinet, concordes ſi maneant, qua illi & ante ſententia fuerant, ſubigi vix poſſe. Par opinio Abreſchii. *Weſſeling.*

περιγινεσθαι) περιγενεσθαι Arch. Vind.

ποιησειας) ποιησεις Arch. Vind. Ask. Steph. margo, non peſſime, nec diſplicet Valkenario. poſt τα comma Ald. Cam. I. II, quod abeſt his poſt παραινεομεν.

κεινων ισχυρα βουλευματα) κεινων βουλευματα ſine medio ισχυρα Med. Paſſ. Ask.

μετα των ςασιωτεων) μετα ςασιωτεων Arch. Vind. Valla: tum καταςρεψεις.

ad Cap. III.

Commata poſt οἱ μεν & οἱ δε Ald. Camer. I. II, in queis poſt επειθετο colon.

δεινός ενεςακτο) δεινος τις Arch. Vindob. Quae vocula, in codd. Vallae lecta, adeſt, haud ea inconcinna. Oppian. Cyneg. III, 314 και βαλιων δε ποθος τις ενεςακται φρεσι θηρων. Omittitur á Sophocle Trachin. 480. *Weſſel.*

ἐλεειν) Arch. Vind. antea ex Ald. ἐλειν, in

 Brit.

Brit. εχων, punctum poſt ἐλων Ald. Cam. I. II, in quibus comma poſt διω νησων.

τας Αθηνας) Arch. Vind. hinc venit articulus, qui aberat Ald. &c.

ὑςερην) Med. Paſſ. Ask. Vind. ὑςεραιην ceteri cum Ald.

ad Cap. IV.

εν Αθηνησι) abeſt praepoſitio Arch. εν Αθηναιοισι Brit.

Μεριχιδην) Μερυχιδην Paſſ. Arch. Brit. Valla, ſemper. Poſt λογυς & τυς commata Ald. Cam. I. II.

ελπιζων) ελπισας Arch.

της Αττικης χωρης) πασης της idem, Vind. Valla, non prave.

ὑπ' ἑωϋτω) colon hic Ald. Camer. I. II. ηδη ὑπ' ἑωϋτῳ Vind. Arch.

ad Cap. V.

ὡς εδοκεε) ὡς οἱ εδοκεε ſatis bene, fragm. Pariſ.

Poſt αμεινον ειναι abeſt comma Ald. Camer. I. II, quae habent id poſt λογον & τον, omittunt poſt προφερει, ponunt vero poſt ὁ μεν.

οἱ και ταυτα) και ταυτα οἱ Paſſ. Ask. Arch. Poſt εξωθεν abeſt comma Ald. Camer. I. II, in his colon poſt βαλλοντες.

Μεριχιδεα) Vindob. Arch. alii cum Ald. Μεριχιδην.

των Αθηναιων αἱ γυναικες) το γινομενον αἱ γυναικες των Αθηναιων Ask. Paſſ. Arch. Poſt παραβαλυσαι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

οικιην) οικιη Ald. Cam. I. II, cum commate.

ηεσαν)

νεσαν) ησαν Ask. quod ad ησαν ſive ηίσαν Jonum ducit, quomodo ex membranis ſemel iterumque L. III, 77. *Weſſel.* Poſt αυτοκελεες colon.

κατα μεν ελευσαν) citat Euſtath. ad Homer. p. 601, 24. Poſt τεκνα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

οἱ Αθηναιοι) Arch. Paſſ. Ask. hinc articulus. Comma poſt οἱ δε Ald. Camer. I. II, idemque poſt επει δε & οἱ μεν.

τε και) deeſt τε Ask. Vind. Arch.

εν τη Βοιωτιη) ες την Βοιωτιην Arch. Vindob. Pariſ. A. B. Brit. Ald. εν τη Βοιωτιη Med. Paſſ. Ask. Vetus ες την Βοιωτιην concederene, recepto ex Florent. debeat, in dubio haeret. Exſtat acervus, ex Muſis a Porto congeſtus, exemplorum in hanc partem. Verum valeat. *Weſſeling.*

επεμπον) επεμψαν Arch. poſt ἁμα μεν comma Ald. Cam. I. II.

μεμψομενους) Arch. Vind. antea μεμψομενους ex Ald. μεμψομενους, quae Reiskii ſuſpicio, volentibus exemplaribus ſcriptis, ſuum in locum collocavi. *Weſſel.*

εμβαλοντα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. B. antea εσβαλοντα, cum Ald. frequente variatione. Poſt ἁμα δε abeſt comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt poſt μεταβαλουσι.

προειπαι τε) Medic. Paſſ. Ask. Arch. Ald. Cam. I. II, alii προειπε. Ald. & Camer. optime, poſt quorum curas operae, inſcite προειπε corrigentes, aberrarunt turpiter. Geminum germanum earundem delictum in ειπε ex legitimo

ειπαι L. 8, 68. Utique Aldinum exemplar, ut hinc & alias frequenter apparuit, ab inſecutis contemtius habitum fuit. *Weſſel.* Lectionem Mediceam in προειπαν mutandam ſuſpicabatur Koenius: praeterea denuntiarunt, ni venirent Athenienſibus auxilio, hos ſibi ipſos tutamen quoddam paraturos: ſic redderem Herodotea, ως και αυτοι τινα αλεωρην εὑρησονται· id eſt αποστροφην ετοιμασονται, vel εκποριουνται. Hoc ſignificatu *ſibi parandi*, vel *adipiſcendi* veteribus frequentatum ἑυρεσθαι adhibuit aliquoties Herod. infra bis c. 26 & 28 αδειαν ἑυρεσθαι, vel ειρηνην, vel αγαθον τι, locutiones ſunt uſitatiſſimae: ἑυρεσθαι παρα των θεων των παροντων κακων απαλλαγην dixit Iſocrat. in Evag. p. 191. E. Vide R. Dawes, in Miſc. C. p. 258. *Valkenar.*

ad Cap. VII.

Poſt Λακεδαιμονιοι comma Ald. Cam. I. II.

ὠρταζον) ὀρταζον, ſive augmento, Askew. Poſt ετειχεον colon Ald. Cam. I. II, in his comma poſt αγγελους, αγγελοι απ' Αθην. Arch. Vind.

επι τους εφορους) ες τους Arch. Vind. Vide infra c. 11, poſt εφορους punctum Ald. Camer. I, II, in quibus comma nullum poſt Αθηναιοι, poſitum poſt λεγοντες.

Poſt ποιησασθαι abeſt comma in iisdem, ponunt id poſt δολου, & poſt την ante αν.

αλλα απειπαμεθα) ora Steph. Paſſ. Askew. Arch. Vind. Brit. quibus addit Larcher. Pariſ. A. B. αλλα παντα τε απειπαμεθα Ald. Camer. I. II. Steph. I & ſeqq. Editum gravius & elegantius legenti accidit, ſuadentque membranae. *Weſſel.* Latina Vallae, *nos tamen — abnuere nolle,*

ſed

ſed recuſare, monſtrant lectionem in marg. Stephan. notatam, ꞏ κατεινεσαμεν, αλλ᾽ απειπαμεθα· non adprobavimus, ſed repudiavimus, illa nimirum omnia, quae paullo ante ſibi dixerant a rege Perſarum oblata. *Valken.* Poſt Ἑλληνων & καταπροδιδομενοι commata Ald. Camer. I. II, idemque poſt μαλλον.

απ᾽ ἡμεων) Medic. Paſſ. Arch. Vind. Ask. mox εον quatuor poſteriores non norunt, ὄντως Arch. olim cum Aldo το ἡμετερον ὀντω ακιβδηλον εον. Placet & mihi Med. lectio ab Arch. firmata: και το μεν απ᾽ ἡμεων ὀντω ακιβδηλον εον νεμεται επι τους Ελληνας· editum ἡμετερον videtur interpretamentum *Valken.* Και το μεν απ᾽ ἡμεων ὀντω — a Gronovio ac Pavio ſummo jure laudatur, idem quidem ac το μεν ἡμετερον, ſed ſuavius atque ex interiore ſermonis uſu. Quod autem aderat participium εον, ſaepe Scriptori in deliciis, abeſſe codd. iuſſu poteſt; neque hic criminationem, in Th Galeum intentatam, metuo, quippe temerariam valde. Ceterum νεμεται επι τους Ελληνας in Graecos impenditur, ſive diſtribuitur, bene Portus. *Weſſel.*

Poſt απικομενοι comma Ald. Camer. I. II. απικομενοι ἦτε Arch.

διοτι) ὁτι idem, Vind.

εν τελεϊ εστι) iidem & Paſſ. Ask. Brit. cum Pariſ. A. B. & D. teſte Larcher. non εντελες, uti ex aliis Ald. Litem non moveo membranis, quarum εν τελεϊ εστι, haud aliud ac προς τελει c. 8 & Dion. Chryſ. Or. 61. p. 583. D. Platonis επι τελει Menex. prior., aequatque adeo vulgatum. *Weſſel.* Herodoteum videtur εν τε-

λεϊ

λεῖ ἐστι, quod eſt in marg. Steph. ut paullo legitur inferius ην προς τελεϊ, prope finem. *Valken.*

συνθεμενοι τε ἡμιν τον Περσην) Scripſerim partim cum Reiskio: συνθεμενοι τε ἡμιν τω Περσῃ αντιωσεσθαι ες την Βοιωτιην· ſaepius in Muſis obvium αντιωσθαι ſollicitari non debet. *Valkenar.* τω Περσῃ αντιωσεσθαι tritius, aut προς τον Περσην, uti non male Reiskius voluit. Habet tamen illud, quod alius ſignificatum, ſuum in Muſis locum. *Weſſel.*

προδεδωκατε) προδεδοκατε Ald. Camer. I. II, cum puncto poſt vocem.

εσβαλοντα) προσβαλοντα Ask. Paſſion. & Steph. margo.

μηνιουσι) μηνυουσι Arch.

δεκωμεθα) Quod ex Arch. Galeus adpoſuit εκδεκωμεθα, erroneum eſt; habet δεκωμεθα. *Weſſeling.*

επιτηδεωτατον) επιτηδεστατον εστι εμμαχεσεσθαι Arch. Vind. antea μαχεσασθαι tantum, ex Ald. Diſſ. Herod. p. 131 novas nobis obtulit ex codd. lectiones: της γε ἡμετερης επιτηδεστατον εστι εμμαχεσασθαι το Θριασιον πεδιον· quarum lectionum altera procul dubio eſt genuina: proximum accedit apud Suidam in Ευηλατον· πεδιον — επιτηδειον ἱππω εμμαχεσθαι. Thucyd. II. c. 20 χωρος επιτηδειος εφαινετο ενστρατοπεδευσαι Herod. IX. 25 χωρος επιτηδεωτερος ενστρατοπεδευεσθαι. *Valken.* Etſi επιτηδεστατον Arch. & Vind. optime ex επιτηδης manet, & επιτηδεεστατον Democriti apud Homeri interpretem p. 1441, 16 fere ſit genuinum, eo non utar. Mire blanditur εμμαχεσασθαι, rarioris quidem formae, ſed legitimae, quae ενστρατοπεδευεσθαι caſtra in loco metari,

tari, ſupra c. 2, χωρος επιτηδεος ενδιαταξαι τε και εναριθμησαι, uti Mſſ. τον ϛρατον, aptus locus ad exercitum in eo ordinandum & numerandum L. 7, 59. Tale πεδιον εναγωνισασθαι καλον Appian. B. Cic. IV. p. 1041, rariusque Philon. Iud. L. 2. Vit. M. p. 659. B. επιτηδειοτατον ειναι τον τοπον ενησυχασαι και ενημερησαι· & de Num. Septen. p. 1187. A. πεδια επιτηδειοτατα εμβοσκεσθαι. Negligo alia. Conſtat verbo iuſta compoſitio, & probanti ratio. *Weſſel.*

ad Cap. VIII.

ακȣσαι) ηκȣσαν Paſſ. Ask. Brit. Arch. Vindob. qui duo αρα non habent.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Vind. ενεβαλλοντο Paſſ. tum ὑποκρινεσθαι Ask.

και επι δεκα) Paſſ. Arch. Vind. Ald. alii δε και. Poſt τῳ χρονῳ comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Πελοποννησιοι, colon poſt τελεϊ, comma poſt Αθηνας, quod non habent poſt ȣδεμιην, inſerunt autem poſt αλλο γε.

δεεσθαι ȣδεν) δεεσθαι ȣδενος Arch. Vind. prius placuit prae δεισθαι, quod Ald. habet.

ὁ Αλεξανδρος) ὁ abeſt Arch. Paſſion. Poſt απετετειχιϛο punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Poſt τοιωσδε punctum Ald. Cam. I. II.

Χιλεος) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. antea ex Ald. Χιλεος ȣνοματι. Poſt μεγιϛον comma inſertum, quod poſt ξεινων abeſt Ald. Cam. I. II. μεγιϛα Arch. non male.

των εφορων επυθετο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Valla: εφορων ἑνα επυ-

θετο

θετο Ald. Cam. I. II. *των εφορων επυθετο* poſtulant ſchedae. *Weſſel.* Sic mihi quoque ſcripſiſſe videtur, omiſſa voce *ἑνα*, quae ut a Medic. ſic aliis etiam aberit codd. *Valkenar.* Poſt *λογου* & *τον* commata Ald. Cam. I. II, in his colon poſt *ελεγον*.

ακουσας δε ὁ Χιλεος) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. In Ald. & aliis *ακουσας δε ταυτα ὁ Χιλιος*, colon poſt *ελεγε* Ald. Cam. I. II, abeſt his comma poſt *εχει*, poſitum poſt *εφοροι*.

εοντων μη) *μη εοντων* Arch. Vind. & Suid. in *αρθμιοι*, ubi peſſime *αμμιν*, ſicuti *αριθμιων* Ask. mox *τῳδε τῳ* Arch. *τῳ δε τῳ* Vind.

εληλαμενου κρατερου) *εξεληλαμενου* Arch. & *καρτερου* ſicuti Paſſ. Ask.

κλισιαδες) Citavit Euſtath ad Hom. p. 78 pr.

εσακουσατε) *εσακουετε* Paſſ. Poſt *φερον* colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

Poſt *ὁ μεν* comma, poſt *συνεβουλευε* punctum Ald. Cam. I. II.

φρενι) Med. Paſſion. Ask. Brit. Ceteri *εν φρενι* cum Ald.

εκπεμπουσι) *πεμπουσι* Arch. & *πεντακισχιλιων*.

και ἑπτα — ειλωτων) Septem haec omittit idem cum Vindob. Eton. Valla. Vereor una cum de Pauw, ut haec Herod. ſcripſerit. Valla treſque ſcripti libri omittunt, habentque c. 28 ſedem magis opportunam. Et cui bono *ταξαντες* poſt *εκπεμπουσι*; Non nego, quod Galeus urſit, eſſe in Plutarchi ea Malign. p. 871, ſed hinc derivata, unde conſit? Tolle omnia, & orationi ad culturam nihil deerit, modo *επιτρεψαντ*

ψαντες probetur. Id ſane cum exercitus impe- ium traditur, multo commodius & lenius. Vide III, 155. VII, 52 &c. *Weſſel.* Eosdem nemorat Plut. in Ariſtid. p. 325. A. & T. 2. p. 171. E. ubi εξηλθον ες Πλαταιας πεντακισχιλιοι Σπαρτιαται περι αὐτον εχων αυηρ ἑκαςος ἑπτα εἱλωτας, atque adeo legit hoc in loco, quae nonnullis in codd. perperam omittuntur. Tot numero εἱλωτας ad Plataeas cum Spartiatis ſteiſſe certum eſt c. 28, & bello Peloponneſiaco ſaepe cum Lacedaemoniis militaſſe τυς Εἱλωτας novimus ex Thucyd. IV. c. 80. V. c. 57. c. 64. VII. c. 19. *Valkenar.*

επιτρεψαντες) Vind. Arch. & εγενετο μεν νυν· prius & Paſſ. nec prave. Olim επιταξαντες cum Aldo.

εγὶνετο) εγενετο Ald. Cam. I. II, in quibus poſt παις punctum, & comma poſt επιτροπος τε, idemque poſt εκ τυ Ισθμυ.

την ςρατιην ὁ Κλεομβροτος) εκ τυ Ισθμυ την ςρατιην ὁ Κλ. Arch.

Παυσανιης) ὁ Παυσανιης idem, poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

εξεληλυθεσαν) Arch. Askew. non εξεληλυθησαν.

ad Cap. XI.

Poſt οἱ δε αγγελοι abeſt comma Ald. Camer. I. II.

επι της ἑωϋτυ) επι την Med. Paſſ. Ask. Vindob. Arch. non male, ita ſi velis. Sed vide H. Steph. Dialect. p. 123. *Weſſel.* Poſt ἑκαςος punctum Ald. Camer. I. II, colon habent poſt

ταδε,

ταδε, comma poſt αγετε, punctum poſt συμμαχυς. Omittunt comma poſt Αθηναιοι δε.

χητεϊ τε συμμαχων) χητεϊ συμμαχων Arch. Vind. Poſt Περση comma Ald. Cam. I. II.

δη ὅτι) δη non eſt in Arch. Vind. Ask. Paſſion. quorum plerique βασιλεος. Conf. lib. 2, 5. Poſt επι την comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα λεγοντων) ταυτα δε Arch.

ϛειχοντας) ϛιχοντας idem.

ξεινυς γαρ εκαλεον τυς βαρβαρυς) Spectavit Euſtath. ad Hom. p. 423, 26. Parentheſeos ſigna in editis ante noſtram non ſunt.

επειρωτεον) Arch. Vind. επειρωτων Paſſion. Askew. επηρωτεον Ald. & reliqui. Poſt τε εον punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent poſt δε σφι.

ὁπλιται) deeſt Arch. Vind. Valla.

ad Cap. XII.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II, quae his abſunt poſt κηρυκα & αριϛον.

αυτοι) αυτῳ Arch.

επει τε) τε omittit idem. Poſt ταδε colon Ald. Cam. I. II, comma poſt τοι in iisdem.

αυτην ισχειν) αυτοι ισχειν Arch. Poſterius Vind. Brit. εχειν alii cum Aldo. Sequor codd. ipſumque Scriptorem, qui Lib. 3, 77 ισχον τε βυλομενυς — ες το προσω παριεναι· & mox c. 13 ὡϛε και ολιγυς σφεας ανδρωπυς ισχειν. *Weſſeling.* Comma poſt ὁ μεν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIII.

η πυθεσθαι) Medic. Paſſion. Askew. Pariſ. A. η aberat Ald. &c. Poſt ανεκωχευε abeſt

eſt comma Ald. Camer. I. II, quod adeſt poſt επημαινε.

εσινετο) εσινεετο Arch. Adi ad L. V, 81.

τε χρονε) negligit haec duo Arch. Omni illo tempore, quo in Attica armatus conſederat. Neceſſum enim non puto, δια παντος cum Reiskio in διαγοντος, aut προϊοντος converti. Imo ſi Arch. conſentaneos naſceretur, δια παντος ſufficeret. Aeſchyl. Prom. 283 τες σες δε πονες χρηζω δια παντος ακεσαι, quod in ſcholiis δι᾽ ὁλε, ſed idem ac *omni modo*. *Weſſel.*

τον παντα) Praetereunt τον Paſſ. Ask.

πριν η) πρινὶ Arch.

εμβαλειν) εσβαλειν idem, Vind. Poſt των τειχεων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt καταβαλων.

εξελαυνε τωνδε) εξελαυνε Arch. Vind. Poſt εκ ην abeſt comma Ald. Camer. I. II, in queis punctum poſt ϛεινον.

και ολιγες) non legunt και Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. deleant, qui velint, ego non auſim. *Weſſeling.* Poſt ων abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

Θηβας) Αθηνας Arch. & συμβαλλειν, quod & in Vind.

ἱππασιμη) ἱππασιμω Arch. Paſſ. Ask. Vind. & ora Steph.

ad Cap. XIV.

δη ὑπεξεχωρεε) Med. Paſſ. Ask. Vind. Pariſ. B. ſine medio ὅτω, quod exſtat in Ald. &c. porro ὑπεχωρεεν Arch. Comma poſt αυτω Ald. Cam. I. II, quod abeſt poſt προδρομος.

αλλην ςρατιην) Calculum corrigenti προδρομος αλλη, ςρατιην – non adpono. αλλην ſcribit, utpote diverſas a ſuperioribus Spartanorum copiis. *Weſſel.* Poſt εβελευετο abeſt comma Ald. Cam. I. II.

θελων) non eſt in Brit. quod, damnatum a Brit. & docto viro, geminum habere videtur S. Paulli Epiſt. ad Coloſſ. c. 11, 18 μηδεις ὑμας καταβραβευετω θελων, i. e. *cupide.* Θελων ſane cupiditatem & lubentiam quandam in Aeſchyli fabulis oſtentat ſaepe numero. Θελων δε τωνδε πευσεται λογων, cupide libenterque audiet. Choeph. 791. Plura apud Abreſch. Animadv. in Trag. illum lib. 2, 14. Quare εβελευετο θελων cupide conſultabat. *Weſſel.* Poſt ςρατιην comma Ald. Cam. I. II.

πρεελθεσα) Vind. Valla. Prius προσελθεσα ex Ald. Quisque videt, Vind. rectum tenuiſſe. *Weſſel.* Comma poſt vocem ponit Ald. Camer. I. II, idemque poſt Ευρωπης.

ad Cap. XV.

ἡκε αγγελιη) ηλθε Paſſ. Med. Ask. Arch. Vind. Alii cum Aldo ἡκε, quod patrocinium ex lib. 8, 140 εμοι αγγελιη ηκε παρα βασιληος, & obſervatis d' Orvillii ad Charit. lib. I. p. 37 impetrat. At Aldo congruit L. I, 83 ηλθε αλλη αγγελιη, & proxime ηλθε αγγελιη προδρομος. Eurip. Androm. 79 ηλθεν φατις. Junge Raphel. in Epiſt. ad Galat. 3, 23. *Weſſel.* Poſt αγγελιη comma Ald. Cam. I. II, & colon poſt ισθμω.

Δεκελεης) Arch. non Δεκελεης ut reliqui cum Ald. Jones Δεκελεης. Poſt Αφιδναιων punctum, idemque poſt Σφενδαλεας Ald. Cam.

Ταυ-

Ταναγρην) Arch. Vind. Antea Ταναγραν cum Ald. in qua punctum poſt vocem.

ες Σκωλον) Arch. Paſſ. Valla: male in Edd. ex Ald. ες Κωλον Cur Ταναγρην & ες Σκωλον dederim, nemo mirabitur: mirum vero maxime, turpe illud ες Κωλον, praeſertim Valla viam ad verum monſtrante, hoc tolerari loco quitum fuiſſe. Την κατα Σκωλον παροδον in Boeotiam Poliaen. Strategem II, 1. 11 oſtendet, cui accedere Strabo poterit lib. 9. p. 628 cum Caſauboni nota. *Weſſeling.* Poſt Θηβαιων comma Ald. Cam. I. II.

εκεισε της χωρης) Euſtath. Hom. p. 364, 25.

ετι κατα) Scribendum ſuſpicor, ουκι κατα εχθος αυτεων. *Valken.* Poſt εχομενος comma Ald. Cam. I. II.

βουλομενος) Ask. contemnit.

τω στρατοπεδω) στρατω margo Steph. Paſſ. Ask. Poſt εκβαινη abeſt comma Ald. Camerar. I. II.

εθελοι) Med. Paſſ. Ask. in Arch. Vindob. θελη, in Ald. εθελει.

Ερυθρεων) Arch. ceteri Ερυθραιων cum Ald. flexus Jonicus omnino requiritur Ερυθρεων. *Valken.* Peccarunt, uti creberrime, in Αθηναιων, vice Αθηνεων. *Weſſel.* Poſt Υσιας colon Ald. Cam. I. II.

παρα τον Ασωπον) Arch. Vind. Ask. Paſſ. ora Stephan. Valla. περι olim ex Ald. παρα oportuit, pro quo επι τω Ασωπω c. 19 & c. 16. Plut. Ariſtid. p. 425. B. των βαρβαρων της στρατοπεδειας παρα τον Ασωπον ποταμον παρεκτεταμενης. Apparet inde, caſtris iuxta flumen porrectis, probabiliter Reiskium divinaſſe τεταμε-

νον Herodotum, non *τεταγμενον*, reliquiſſe. Illud autem *τειχος τετραγωνον*, cuius ſingula latera denum erant ſtadiorum, impedimentis rebusque pretioſioribus ſervandis muniviſſe Mardonium, Plutarchus adſeverat. *Weſſeling*. Pariſ. B, *Larcherio* teſte, *τετυγμενον*, ex errore librarii pro *τεταγμενον* legit.

τοσουτον) *ουτως* Arch. Poſt *Θηβαιος* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παρασκευασαμενος) Citat Athen. lib. 4. c. 12. Poſt *Μαρδονιου* comma Ald. Camer. I. II, in his punctum poſt *λογιμωτατους*, & comma poſt *ουτοι*.

έποντο) *είποντο* Arch. Paſſion. Vindob. ut ſaepe, vide I, 172.

ad Cap. XVI.

Ταδε δε) Ask. Fragm Pariſ. Paſſ. *δε* aberat Ald. & rell. comma poſt *τα* Ald. Cam. I. II, in his comma poſt *δειπνον τουτο*.

και σφεων ου χωρις) *και σφεας ου χωρις* Fragm. Pariſ. non prorſus damnabile: damnabile autem *κλιθηναι* ſive *κλιθηναι*, citra neceſſitudinem obtruſum. Vulgatum eodem vergit, & rectum in Vallae Latinis. *Weſſeling*.

διαπινοντων) ſcripti omnes. Videſ. Valken. ad V, 18. *Weſſel*. Poſt *ὁμοκλινον* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὁποδαπος) *ποδαπος* Arch. Vind. Conf. VII, 218. Poſt *εστι* punctum Ald. Cam. I. II, in his poſt *ὑποκρινασθαι* comma, idemque poſt ſtatim ſequens *τον*.

ειπαι) *ειπειν* Vind. Arch. Paſſ. Ask.

Poſt *θελω* comma Ald. Camer. I. II. *εθελω* Arch.

δαινυμενες) δαινυμενες Arch. comma poſt τον ante ελιπομεν Ald. Camer. I. II, abeſt his comma poſt οψεαι.

ταυτα ἁμα τε) ταυτα τε ἁμα Vind. Arch.

πολλα των δακρυων) πολλες Ald. Cam. I. II.

Θωϋμασας) Θωμασας Ask. Arch. Poſt αυτον colon Ald. Cam. I. II.

εν αινη) deſiderantur haec duo in Fragm. Pariſ. nulla cauſſa. εν Αινη Ald. Camer. I. II, quae & comma poſt τον δε ponunt, & colon poſt απαι, comma iterum in his poſt πιςα λεγεσι.

εθελει) Θελει Arch. Vindob. & Stobaeus, haec excerpens, Serm. CV. p. 567.

τε Ορχομενιε) Abeſt articulus Ask. Paſſ.

λεγοι) Arch. Vind. recte: λεγει olim cum Ald. Quod coniectando perceperant Abreſch. & Reiskius λεγοι, ſermonis ſeries & codd. ratum habent. *Weſſeling.*

προς ανθρωπες) Miror, quod hic legitur de Therſandro, ὡς αυτος αυτικα λεγει ταυτα προς ανθρωπες· cur enim obſecro προς ανθρωπες; Frequens & hic ſuſpicor haerere vitium, corrigendumque προς αλλες· ut aliis iſta narraſſe ante dicatur Therſander, quam apud Plataeas decertaretur: inter voces αλλες & ανες, ſive ανθρωπες, perexigua fuit olim ſcribendi differentia: videtur Valla illud ipſum in ſuo quoque cod. reperiſſe; vertit enim: *ipſum haec ſtatim aliis enarraſſe:* quod in Ed. Gronovii his fuit ſubſtitutum, *per homines ſparſiſſe*, numquam, ut equidem puto, dici potuit λεγειν προς ανθρωπες· hinc valde diſcrepant locutiones εκφερειν εις τες πολλες, vel ειπειν, vel λεγειν εις παντας, ſimilesque.

que. Rarius illud Sophocl. apud Stobaeum p. 579, 1 Μη σπειρε πολλοις τον παροντα δαιμονα· pro εις πολλους· ut ibidem v. 11 legitur conſueto more. Εκμαρτυρειν γαρ ανδρα τας αὐτου τυχας, εις παντας αμαθες. *Valkenar.*

ad Cap. XVII.

Poſt Ἑλληνων punctum, poſt Φωκεες comma Ald. Cam. I. II.

συνεσεβαλον) συνεβαλλον Arch.

σφοδρα) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Ald. & alii μεγαλως. Revocarem, quod ante Gronov. vulgabatur μεγαλως, pro σφοδρα frequenter uſurpatum Herodoto, & in hac ipſa phraſi infra c. 39; ubi Thebani, ἅτε μηδιζοντες μεγαλως, προθυμως εφερον τον πολεμον. *Valkenar.*

δοκιμωτατος) δυνατωτατος Med. Paſſ. Ask. quod vulgato non praeſtat, & mox απικατο cum Arch. Rectius Hermocydes dicitur δοκιμωτατος, quam δυνατωτατος in Medic. ex quo Gronov. optime reſtituit εκελευσε σφεας επ' ἑωϋτων εν τω πεδιω ἵζεσθαι, ſeorſim ſecedere. *Valkenar.*

εκελευσε σφεας — ἵζεσθαι) εκελευε Arch. tum επ' ἑωϋτων Ald. Cam. I. II. Med. Ask. Paſſ. Valla: in aliis απ' ἑωϋτων abſurde. Veriſſime Gronovius. At cur nulla Aldi mentio? Pavius animadvertit foedam operarum aberrationem, & correxit. Noſtri Amazones L. IV, 114 οικεωμεν επ' ἡμεων αυτεων, habitemus ſeorſim, & IX, 37 ειχον γαρ και επ' ἑωϋτων μαντιν. *Weſſel.* Poſt ἵζεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

επει δε) ὡς δε Arch. Vind.

Μηδων)

Μηδων) Μηδε Arch. Poſt φημη comma Ald. Cam. I. II.

Φωκεων) deſit Arch. Poſt παραινεε abeſt comma Ald. Camer. I. II, in queis colon poſt τοιαδε.

προοπτω) citat Suidas in Προοπτος, ubi παραδωσειν, quod in Ask. & ora Steph.

παντα τινα) Arch. Paſſ. Ask. quorum poſteriores ſuperius ων non agnoſcunt, nec Med. antea τινα παντα cum Ald. Juſtior ordo, qualis c. 88 επιθησεσθαι γαρ οἱ παντα τινα οιετο, & multifariam. *Weſſeling.*

χρεων εςι γενεσθαι) χρεον & γενεσθαι Weſſeling. in var. lect. excerpſit, ſed unde? non adſcripſit. Poſt κρεσσον γαρ abeſt comma Ald. Cam. I. II.

παρεχοντας) exſcripſit Suidas in v. cunctis in codd. obvium, cui tacitum pronomen ubi aptaveris, quae novandi neceſſitas? Et Reiskius tamen η περπερευοντας, *inprudenter abſurdeque agentes*, ſed inprudenter. Περπερευεσθαι Graeciae eſt recentioris & C[illegible]um dialecti, niſi Salmaſius fallit, veterum veſtigia premens. Funke Ling. Helleniſt. p. 152. Qui quidem falſus ſi fuerit, arguente Jo. Alb. Fabricio ad Sext. Empir. lib. I adv. Gramm. c. 2. p. 227, obtrudi Herodoto, quod ignorabat, haud oportuit. *Weſſeling.*

Poſt αυτεων comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt βαρβαροι.

ad Cap. XVIII.

Poſt ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II. Ὁ μεν ων Ora Steph. Med. Paſſ. Ask. ων doerat Ald.

&c. quam voculam ex marg. Stephan. auctori reſtituerem. *Valken.*

Poſt παραινεε colon Ald. Cam. I. II.

επει σφεας) επει τε Arch. Vind.

απολευντες) Arch. Vind. απολεοντες prius ex Ald. in qua punctum poſt vocem.

δη διετεινοντο) δη deeſt Arch.

απηκε) απηκετο Ald. Cam. I. II, quod non enotavit Weſſeling.

Poſt ἐςασαν abeſt in comma iisdem. εςησαν Arch. Paſſ. Ask. Vindob. nec improbo: tum παντες Arch. Non pugnaturus αντιοι ἕςησαν blandientur. Eurip. Oreſt. 1460 Ὡς καπροι δ' ορεςεροι γυναικος αντιοι ςαθεντες. Ferre autem minime queo παντη συςρεψαντες mutari. Tales fere συςραφεντες εις ἱκανον πληθος Diodor. III, 36, & infra c. 61 συςρεφομενοι. Vide Valkenar. ad lib. I. c. 101. *Weſſeling.*

συςρεψαντες) Arch. Vind. Pariſ. A. B. Brit. Ald. ςρεψαντες Ask. Medic. Paſſ. συςρεψαντες ἑωϋτες, quum ſe in unum conglobaſſent, Livio VIII. c. 11 intactum relinqui debuerat. *Valkenar.*

πυκνωσαντες) κυκλωσαντες Arch. Vindob. Poſt Θεσσαλων comma Ald. Camer. I. II, punctum habent poſt οπισω, comma poſt Μαρδονιος, & poſt ηθελησε.

μετεχεσι) εχεσι ora Steph. Scribi quidem poterit ει αλκης μετεχεσι, ſed ſcripſiſſe Noſtrum opinor, ut eſt in Marg. Steph. ει τι αλκης εχεσι. *Valkenar.* Poſt τάδε colon Ald. Cam. I. II, idemque ponunt poſt αγαθοι, ſed comma poſt νικήσετε.

ὅτε

ουτε ων εμε) Med. Paſſion. Ask. Arch. αν omittebatur ab Ald. &c.

τοσουτον) τοσουτο Paſſion.

ad Cap. XIX.

λοιποι) deſit Arch. Poſt Λακεδαιμονιων colon Ald. Cam. I. II.

Poſt των ἱρων comma Ald. Camer. I. II. Fruſtra των ἱρεων corrigitur. Latinis *victima caeſa litat*, ut Martiali lib. X. Epigr. 73 victima diti patri caeſa litavit, recte Graevius in Sueton. Othon. c. 8. Vide Fr. Oudendorp. ad Lucan. VI, 524. Graecis itidem, quoties fauſta exta oſtentat, καλλιερει. Noſter c. 37 ὡς δε ουκ εκαλλιερεε — ουτε αυτοισι Περσησι, videlicet τα ἱρα & c. 95 τοις δε Ἑλλησι ὡς ουκ εκαλλιερησε. Docte ſuper verbo Scholiaſtes in Gregor. Naz. Stelit. II, p. 87. Sequens ἱρα ποιησαντες conſimile habet ην θυσιην τις δημοτελη ποιεηται L. VI, 57 & IV, 60 θυσιη ἑρδομενη. Alia hoc de genere Iſ. Caſaubon. Animadv. ad Athen. L. 14, 23. *Weſſeling.*

Poſt Ελευσινα punctum Ald. Cam. I. II.

ὡς δε) εκ δε Arch.

ὑπωρεαης) Sic omnes, alibi ὑπωρεης.

ad Cap. XX.

ες αυτους) Med. Paſſion. Ask. Vind. Arch. antea επ' αυτους. Poſt ἱππον punctum, commaque poſt της Ald. Camer. I. II, in his comma quoque poſt Περσησι & poſt τον.

Μακιστιον) Μακιϛιον Margo Steph. Paſſ. Ask. Arch. Vind. quod non improbo.

Νισαιον) Νησαιον Arch. & Ald. Sed adi ad L. VII, 40.

προσεβαλλον) προσεβαλον Arch. & προσβαλλοντες in proximis Vind. colon poſt εργαζοντι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Poſt ταχθεντες comma Ald. Camer. I. II. ὑ τε Arch. Vind. colon poſt παντος Ald. Camer. I. II.

και προσοδος) και ἡ προσοδος Arch. Vindob. neutrum diſplicet. Poſt πιεζομενοι comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon poſt ταδε, ſed comma nullum poſt ἡμεις.

δεκεσθαι μενοι, εχοντες) Haec ita nexuit Aldus & Valla, commodius, me iudice, vulgata interpunctione poſt δεκεσθαι. Soli Megarenſes equitum impreſſionem ſuſtinere haud valebant, hinc nuncius ad Pauſaniam. Atque hoc Diodor. lib. XI, 30 & Plut. Ariſtid. p. 326 E. clariſſime. Falſum praeterea, ſolos tum Megarenſes ſtationem, ſibi principio contributam, tutatos. *Weſſeling.* Virgulam poſt μενοι, non poſt δεκεσθαι ponendam cenſuit *Larcherius*, Aldo & Weſſelingio praeeuntibus. Confirmatur haec interpunctio Pariſ. A. B. & D. ubi colon poſt μενοι, quod idem eſt. Poſt ταυτην & ες την commata Ald. Camer. I. II. επ' ἡς Arch. Vindob.

πιεζευμενοι) recte iidem pro vulgato Aldino πιεζομενοι. Cur πεμψητε & πιεζευμενοι iuſſu ſcriptorum exemplarium admiſerim, nemini mirum eveniet: pro altero ſermonis ſeries, dialectus pro altero propugnat. *Weſſeling.* Poſt νυν τε abeſt comma Ald. Camer. I. II. πεμψητε Arch

Arch. Vind. in aliis πεμψετε. Comma poſt ὁ μεν Ald. Cam. I. II.

απηγγειλε) απηγγελε Vind. Paſſion. Ask. Poſt Ελληνων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τε ες) τε deſit Ask. Poſt Αθηναιων comma Ald. Camer. I. II, colon habent poſt λογαδες, comma poſt των.

ad Cap. XXII.

οἱ τε) τε deſit Arch. Vindob. προελομενοι Paſſion.

επι της) Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Aldo praepoſitionem non agnoſcunt, quodammodo ſupervacuam, tum in Arch. προσβαλλεσης. Poſt ἱππος comma Ald. Cam. I. II.

ἱςαται ορθος) ἱςαται τε ορθος Paſſion. Poſt αυτω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt επεκεάτο,

τον τε δη ἱππον) Vind. την δε τη Arch. Vindob. ſequor. Vide L. 3, 36 & infra c. 26 τον δε ἱππον Ald. Cam. I. II &c. Poſt κτεινεσι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ενεδεδυκεε) ενδεδυκεε ſine augmento Arch. Vind. Jonum more.

θωρηκα) Paſſ. Medic. Brit. Pariſ. B. Ask. Vind. θωρηκα αυτε ceteri cum Ald. comma poſt εδεν Ald. Cam. I. II.

μαθων) μαθοντες Brit.

ες τον οφθαλμον) Lorica tectum Maſiſtium, primum invulnerabilem, tandem aliquis παιει ες τον οφθαλμον· quod ex Arch. Cod. fuit enotatum, genuinum putat Galeus; ομφαλον pretioſiſſimum ἑυρημα iudicat Gronovius; vulgatum tamen οφθαλμον plerisque ſatis tueri vi-

de-

debuntur haec Plutarchi in Ariſt. p. 327. C. Τȣτον ἡ τῳ κϱανος ὑπεφαινε τον οφθαλμον ακοντιȣ ςοϱακι παιων τις ανειλεν. Non mirarer, ſi in aliis hic etiam codd. altera lectio reperiretur, quum voces ομφαλος & οφθαλμος frequentiſſime fuerint a librariis inter ſe vermutatae. *Valkenar.* Pretioſiſſimum ἑυϱημα Gronovii, meri carbones pro theſauro. ομφαλον non novit Arch. a reliquis hic non diſſidens. Falſus enim eſt Galeus, feſellitque alios. Immo vero ſi ομφαλον iſte codex dederat, nequidquam advocaretur. Armatura, quae Maſiſtium undique amiciebat, ut omnes ictus eludebat, ita pube tenus porrigebatur, umbilicum egregie protegens. Id Noſtri Plutarchique pictura & Heliodori in primis Aethiop. IX. p. 431 commonſtrat. Quid multa? Plutarchum audiamus, cui auſcultare noluerant, in Ariſtid p. 327. B. a Valken. laudatum. Ecquid liquidius? *Weſſel.*

Poſt επεσε τε comma Ald. Cam. I. II, idemque poſt γινομενα, & poſt γινομενης.

εποθεσαν) Hanc verbi ſcripturam cuncti offerunt codd. Sermonis genius poſtulabat εποθησαν, a quo deflecti poſſe, ſicuti in ſimilibus ſubinde, Porti doctrina fert. Macula ſi ſeſe nulla adſperſit, abſentis deſiderio tacti fuerunt. De Cambyſe lib. 3, 36 εποθησε τε δη τον Κϱοισον ȣ πολλω μετεπειτα χϱονω. Eſtque iſtud ſanequam praeſtantius invento Gronoviano επυθησαν, quod valde metuo, ut Graecae habeatur monetae, & umquam intra mare Jonium & Theſſaliam, uti alia in re notatum memini, auditum ſit. *Weſſel.* Abeſt comma poſt εποθεσαν Ald. Cam. I. II.

τον νεκϱον) τον γε νεκϱον Vind.

ad

ad Cap. XXIII.

αλλ᾽ ἁμα παντας) Arch. Vind. ἁμα aberat Ald. &c. Additam ex ſcriptis exemplaribus vocem ſententia deſiderabat. Hom. Iliad. ψ. 362 οἱ δ᾽ ἁμα παντες —. Ἀπας εβωθεε, uti eadem exempla, Jonicae conſuetudinis eſt, reique ſatisfacit. Redi ad lib. 8, 1. *Weſſel.* Eliſam a vicina αλλα voculam ἁμα plures forte codd. hic dabunt αλλα ἁμα παντας· ut in Anglicanis invenit Joſ. Waſſe: vide ad Thucyd. p. 181, 92 Eandem hic a Valla lectam vidit Koenius; requirit illam oppoſitum, ουκ ετι κατα τελεα προσελαυνοντας τους ἱππεας videbant Athenienſes, αλλα ἁμα παντας· omnes ſimul irruentes; non, ut ante, κατα τελεα. Inter varios ſignificatus vocis τελος Euſtath. ad Iliad. K. 56 primum ponit το ϛρατιωτικον συνταγμα, turmam militarem: τους ταξιαρχους των τελεων ex Herodot. IX. c. 41 excitat Th. Magiſt. in τελη· L. 7. c. 211. Perſae dicuntur και κατα τελεα και παντοιως προσβαλλοντες· ad Thucyd. II. c. 81. Vide Joſ. Waſſe. *Valken.*

εβωθεε) Arch. Vindob. alii cum Ald. επεβοηθεε.

γινεται) εγενετο Arch. Vind.

επεβοηθησε) επεβοηθησαν Arch.

ὁυτω δη ουκετι οἱ ιπποται ὑπεμενον) ὑπεμενον Arch. Med. Paſſ. Vind. antea cum Ald. επεμενον & ουκετι non habent Ald. Cam. I. II, quod Weſſeling non annotavit. Colon poſt επεμενον in iisdem, commaque poſt εκεινω.

προσαπωλεσαν) προσαπολεσαν Arch. Vind.

χρεων)

χρεων) χρεον Arch. ſuo more. Poſt ποιεεν punctum Ald. Camer. I. II, abeſt his comma poſt δε σφι.

ad Cap. XXIV.

Poſt ϛρατιη comma Ald. Cam. I. II.

κειροντες) Attigit Euſtath. ad Iliad. ψ. 135. Comma poſt ιππυς Ald. Cam. I. II.

μετα γε) γε deſit Arch. Vindob. Comma poſt Περσησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

προσβαλλεσαν) προσβαλεσαν Arch. Vindob. Coma poſt δεξαμενοι Ald. Cam. I. II.

εθαρρησαν τε) εθαρσησαν Paſſ. τε omittunt Arch. Vindob. poſt μαλλον punctum Ald. Camer. I. II.

ειη θεης αξιος) habet Euſtath. in Homer. p. 626, 52, qui ην, ſicuti Arch. Ask. Vind. Poſt εινεκα comma Ald. Cam. I. II.

τωνδε εινεκα και ταυτα εποιευν) ταυτα εποιευν Ask. non εποιεον, ut alii omnes cum Ald. abeſt comma poſt εποιεον Ald. Cam. I. II. Lacunae nulla ſupererit ſuſpicio, neque ſupplementis egebimus, ſi, voce και, quam eiecit Gronov. repoſita ſuo loco, ſic iſta leguntur τωνδε δε εινεκα και ταυτα εποιεον, και ελειποντες τας ταξις, εφοιτεον θεησομενοι Μασιϛιον. Τωνδε, id eſt, μεγαθεος εινεκα και καλλεος· ταυτα εποιεον, nempe τον νεκρον παρα τας ταξις εκομιζον. *Valken.*

ταξις εφοιτεον) Med. Paſſ. Ask. Brit. Arch. Vind. quorum ultimi duo εφοιτεον, antea ex Ald. ταξις και εφοιτων. Poſt ευυδροτερος comma Ald. Cam. I. II.

Γαρ-

Γαργαφινη) Γαρσαφινη Arch. & iterum, non Γαρσαρινη, ut Galeus.

ὑπωρεινης) ὑπωρειῃ ora Steph. Ask.

παρα ἐσιας) iidem & Arch. Vind. Paſſion. alii περι cum Ald. in Brit. περιεσιας. Poſt εθνεα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

δια οχθων) plene Ask. Arch. απεδε χωρε Vind. Arch. Paſſ. marg. Steph.

ad Cap. XXVI.

πολλος ωθισμος) πολλος Vind. Arch. πολλων alii, contra morem. Supra VIII, 78 των δε — εγινετο ωθισμος λογων πολλος, vehemens ſermonis altercatio, & in praelio armato VII, 225 Περσεων τε και Λακεδαιμονιων ωθισμος εγενετο πολλος. *Weſſeling.* Conf. Diſſ. Herod. Weſſeling. p. 203.

αυτοι ἑκατεροι) Arch. Vind. Paſſ. Askew. Brit. ora Stephan. αυτεων alii. Nihil intereſt, αυτεων legatur, an ex cod. αυτοι ἑκατεροι εχων το ἑτερον κερας. Scripſerat opinor Plutarch. T. I p. 326. A. Αθηναιοις δε Τεγεαται περι ταξεως εριςαντες ηξιεν, ὡσπερ αει Λακεδαιμονιων το δεξιον εχοντων κερας, αυτοι το ευωνυμον εχειν. Siniſtrum ut αριςερον & ευωνυμον, ſic per ευφημισμον ſaepius etiam ἑτερον dicebant. *Valken.* Poſt τετο μεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Poſt ταδε punctum in iisdem.

της ταξιος) Medic. Paſſ. Arch. Vind. Ask. in Ald. Cam. I. II. της ςασιος, & punctum poſt ἁπαντων, quod abeſt poſt παλαιον, ſicuti comma poſt νεον.

παλαιον) παλαι Arch. Vindobon. Anceps electio eſt. Scriptor το παλαι depoſuit IV, 180. VII,

VII, 142. IX, 71. το παλαιον VII, 129. Similis diſcordia VII, 71 electurum fruſtratur. *Weſſeling.* Poſt χρονε comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) Paſſ. Ask. Arch. Prius επει tantum, ex Ald. επει τε plenius & plene Ιακαγ, teſte Euſtath. ad Homer. p. 1158, 39. Poſt Πελοποννησον comma Ald. Cam. I. II, quod non adeſt poſt τετο. Colon ponunt poſt τοιονδε.

μετα) plene Askew. antea cum Ald. μετ' Αχαιῶν.

αντιοι) αντιον Paſſion. poſt κατιεσι comma Ald. Cam. I. II.

χρεων) χρεον Arch. poſt ϛρατὸν comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλοντα) συμβαλλοντα Arch. Vindob. poſt τον ante αν comma Ald. Cam. I. II.

επι διακειμενοισι) Citat. Euſtath. Hom. p. 233, 33, in Vind. & Ald. επιδιακειμενοισι una vox. Poſt ποιητεα colon Ald. Cam. I. II.

ὁρκιον) ὁρκια Paſſ. probabiliter ex c. 91.

τον Πελοποννησιων) των Arch.

επι τα — Ἡρακλειδας) Haec novem negligens Arch. ſcriba praetervidit. Poſt την ϛρατιην comma Ald. Cam. I. II.

τε δη εκ) δη non eſt in Arch.

Φηγεος) Omnes ita, Valla tamen *Phrygis.* *Degenius* Κηφεος ex coniectura recepit. Poſt εμενομαχησε τε comma Ald. Cam. I. II.

εν τοισι Πελοποννησιοισι) εν Πελοποννησιοισι τε τοισι Paſſion. Ask. εν Πελοποννησιοισι τοισι Arch. Vindob. Poſt τοτε comma Ald. Camer. I. II, idemque poſt τα ante διατελεομεν, & colon poſt εχοντες.

ἰνυε-

ικνεεσθαι) deſit Arch. *Larcherius* a librariis praetermiſſam putat praepoſitionem ες ἡμεας, quam Herod. tali uſurpare ſolet in verborum iunctura, uti ες τον ικνεεται εχειν lib. 6. 57. vid. Valken. ad lib. 2. 16. cui calculum adiicimus.

γαρ τε) γαρ και Arch. Paſſ. Vind.

Poſt αγωνιδαται colon Ald Camer. I. II. αγωνας αγωνιδ. Ald. Excerpſit Euſtath. in Hom. p. 234. 20.

αλλους) πολλους Arch.

ἡμεας δικαιον εχειν) Maluit δικαιοτερον Pavius, ut αξιονικοτεροι antea, & poſtea c. 28. αξιονικοτερους ειναι εχειν το κερας ηπερ Αρκαδας. Quae ſane frequentior in talibus norma. Contingit tamen, ut abſolutum comparati, & viciſſim ſedem teneat Sic στιβαρωτερον loco στιβαρον in Apoll. Rhod. III. 1056. δικαιοτερον αντι δικαιοτατου Diod. XIII. 30. αλλοτριωτατος Muſa III. 119 nec fugit magnum Animadverſorem in Athen XIII. 1. *Weſſel.* Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Poſt Αθηναιοι δε comma, poſt τωδε colon Ald. Camer. I. II. in his commata poſt λεγειν & τα.

πατρωον εστι) πατρωϊον Arch. Vind. poſt εστι, abeſt comma Ald Cam. I. II.

μαλλον) omittit Arch., comma poſt vocem ponit. Ald. Cam. I. II.

φασι ουτοι) ουτοι φασι Arch. Paſſ. Ask.

τουτο μεν) abſunt haec Arch. Poſt ες τους comma Ald. Cam. I. II.

Ευρυσθεος) Ευρυσθενεος prave Arch. Ald. poſt κατειλομεν abeſt comma Ald. Cam. I. II.

κενοισι) *εκεινοιϲι* Arch. Vind. Paſſ.

θαψαι της ἡμετερης) *θαψαι ἡμετέρης* Ald. Cam. I. II. quod non annotavit. *Weſſel.*

Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδοντος) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla, ora Steph. In Ald. & Brit. *Αμαζονιδας, τας ἀποθηκας τας απο Θερμωδ.* Edebatur Aldi exemplo: quorum ad *τας αποθηκας* multi merito offenderunt. Quid illa enim ad Amazonas? C. de Pauw *τας αυθεκατας rigidas & ſeveras*, formavit: Gronovius *τας αποθητας, tamquam furias, & minime deſiderabiles feminas* De ſententia Jo. Taylor Lect. Lyſiac. c, 4. fuerat, *τας Αμαζονιδας, τας απο Θεμισκυρας της επι Θερμωδοντος.* Aliud ſectatus Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 655., verborum ſeriem ordinabat, *εν δε και εχει ἡμιν (κατα) τας αποθηκας (ἡμων το) εργον (το) ες τας Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδ. Quin & theſauris factorum noſtrorum illuſtrium habemus illud, quod adverſus Amazonas geſſimus:* addit coniecturam aliam, quam ibi legi malim. Atque haec clariſſime doctorum viorum fluctuationes, ex praviſſimis *τας αποθηκας* auctas, oſtendunt. Quorum equidem divinationes malui proponere, quam ad examen revocare. Sentio enim cum Galeo *τας αποθηκας* in exilium agendas, quorſum ab ſex bonae fidei membranis ablegantur, fortaſſe etiam pluribus. Florentiae certe Gronovius nihil ſingulare annotavit, cuius quidem bibliothecae exemplari cum paſſim Ask. & Paſſ. conſentiant, opinari & illud *τας αποθηκας* non habuiſſe licet. De Pariſienſibus, quorum accurata non uſurpavi excerpta, tacere debeo. Abunde mihi videtur corruptiſſimas voces ab optimis libris abeſſe, natas ſcribentis, ut opinor, incu-

incuria, ex continuo ſequentibus *τας απο Θερμ.* vocibus. *Weſſeling.* quocum ſentit *Valkenar. Larcherius* in Pariſ. A. & B. *τας αποθηκας* non invenit. Ad Gronovium tamen accedit *τας αποθητας* emendantem, huiusque coniecturam in verſione ſua expreſſit, motus *Toupii* auctoritate eadem probantis in Epiſt. Crit. p. 82. Brit. & p. 67. Part. 2. Opuſc. Crit. edit. Lipſ. Nobis potius auctoritate codd. praeſtantiſſimorum delenda videntur.

Τρωϊκοισι) *ἡρωϊκοισι* Arch. Vind. Valla. *Τρωϊκοισι* non ſollicito, tametſi Cicero Nat. Deor. III. 21. *Heroicis temporibus*, & *εν τοις ἡρωϊκοις χρονοις* Diodor. XV. 79. tu vide VII. 20. *Weſſel.*

ȣ γαρ τι προεχει) Paſſ. Arch Vind. Ask non *πρεχει* uti Ald. Explanavit haec Dounaeus in Demoſth. p. 29. *Valkenar*

γαρ αν) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind., *αν* non aderat prius, nec in Ald.

ὢυτοι) *ἑωϋτοι* Arch. Poſt *αποδεδεγμενον* & *εχοντα* abſunt commata Ald. Cam. I. II. *αποδεδεγμενον* Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. recte: vid. c. 71. alii *αποδεδειγμενον.*

ὥσπερ εςι) corrigit. Abreſch *οἱσπερ εςι*, leni, ſed parum neceſſaria medicina. *Weſſeling.*

εν Μαραθωνι) deeſt *εν* Brit *Μαραθωνι* ſine praepoſitione ad Ariſtoph. Acharn. 697. *ανδρ᾽ αγαθον οντα Μαραθωνι* & *ειτα Μαραθωνι μεν ὀτ᾽ ημεν*, exemplum unae ſchedae, quas iubeo valere. *Weſſel* Poſt *εχεις* colon Ald. Camer I. II. in his comma poſt *πρεπει*, nullum poſt *ὑμιν.*

αρτιοι εσμεν) *αρτι ιοιμεν* Arch

δοκεει) Arch. Paſſ. bene. *δοκεῃ* alii cum Ald. Scribendum arbitror *ἱν᾽ αν δοκεῃ* vel *ἱνα δοκεει.*

ad Cap. XXXIX.

Poſt μαθων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εκβολας) εμβολας Arch. Poſt τας ante Βοιωτοι comma Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch.

ου φειδομενοι) Med. Paſſ. Ask., ου deerat Ald. &c.

αιδην) αιδε Arch. male. Citavit Suidas.

παρα τε) Abeſt τε Paſſ. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Poſt των Ἑλληνων colon Ald. Cam. I. II. in queis comma poſt Μαρδονιου, & poſt προσεκειτο τε, ſed abeſt comma poſt Θηβαιοι, & poſt πολεμον colon exſtat, & comma poſt εσκον.

ad Cap. XLI.

Comma poſt ἡμερεων Ald. Cam. I. II idemque poſt ἡμερη. Recte, ni fallor, corrigit Koenius ουδεν ετι πλευν εγινετο τουτεων· quae eadem infra leguntur c. 106, & c. 120; niſi quod πλεον ibi ſit pro πλευν. *Valken.*

αντικατημενοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. A. B. Brit., αλληλοισι interponebatur ab Aldo &c. quo nihil ad ſententiam opus. αντικατημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd. Vallae non lecta: iam ante dixerat c. 38, ἡμεραι δε σφι αντικατημενοισι ηδη εγεγονεσαν οκτω. *Valken.* Poſt Γοβρυεω comma Ald. Cam. I. II. in his colon poſt Φαρνακεος.

βουλευομενων δε) βουλομενων Arch. poſt δε comma Ald. Camer. I. II. & punctum poſt γνωμας.

μετ

μεν Αρταβαζȣ) μεν γαρ Arch. mox χερον idem, ſuo more. Poſt Θηβαιον colon Ald. Camer. I. II.

εσενηνειχθαι) εσενηνεχθαι Vind. ενηνεχθαι Arch. Poſt υποζυγιοισι punctum Ald. Cam. I. II.

δε και αργυρον) δε αργυρον, ſine medio και Paſſ., in Vind. ſequens τε omittitur, & poſt τε comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τȣτεων φειδομενȣς) τȣτων δε φειδομενȣς Arch. Poſt Ἑλληνας colon Ald. Cam. I. II. idemque poſt πολισι.

συμβαλλοντας) συμβαλοντας Arch.

μεν ἡ αυτη) Med. Paſſ. Ask. Arch., alii μεν νυν. Noſtro tritum: tum εγινετο Arch. Paſſ. Vind. Ask.

Poſt Μαρδονιȣ δε abeſt comma, poſitum poſt ισχυροτερη τε Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα ειναι) κρεσσον' ειναι Arch. & ςρατηΐην. Poſt ἑλληνικης abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλελεγμενων) πλευνες των omiſſo medio γινεσθαι, Med. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit. Porro τον συλλελεγμενων Paſſ. Vind. Antea ex Ald. γινεσθαι των συλλεγομενων Nolo tot Codd., γινεσθαι exturbantibus, obluctari: par Gronovii conſilium. Auctius autem participium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem ex μηδε βιαζεσθαι fingit μηδε Ιαζεσθαι, neque Graecorum mores imitari in extiſpiciis & victimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mardonii, nolentis τα σφαγια βιαζεσθαι, ut invita litarent, mentem intellexit interpres, Abreſchio plauſore. Alia in re Plutarch. Virt. Mulier. p.

ad Cap. XXX.

Ἑλληνικου) Arch. Vind. bene, τȣ Ἑλληνικ cæteri cum Ald.

ὁπλιτῃσι) ὁπλιτῃσι Arch. Abeſt poſt ἐσαν comma Ald. Camer. I. II. quod habent poſt προς δε.

ἀνδρων) non eſt in Arch. Poſt αὐν δε comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt παρεȣσι, ſed nullum poſt περιεοντες.

ἐς ὀκτακοσιȣς) Haud novit ἐς Arch. Comma poſt ὀκτακοσιȣς Ald. Cam. I. II. idemque poſt ταχθεντες.

ἐστρατοπεδευοντο) ἐστρατευοντο Arch.

ad Cap. XXXI.

ἀντετασσοντο) ἐτασσοντο Paſſ. Poſt Μαρδονια punct. Ald. Cam. I. II. in his comma poſt Λακεδαιμονιȣς.

περιεσαν) περιισασαν Arch. notabiliter, deinceps οἱ Περσαι idem Arch. Paſſ. Vind., hinc articulus, quem non habet Ald. &c.

ἐκεκοσμεατο) ἐκεκοσμηατο Arch. Vind. nulla cauſſa: conf. lib. I. 191. Comma poſt ἀσθενεστερον Ald. Cam. I. II. Sermo de Perſis, quorum quod robuſtiſſimum contra Lacedaemonios Mardonius oppoſuit, quod infirmius vero contra Tegeatas. Nonne ergo ὁ, τι μεν ἠν αὐτων — quae elegans de Pauw coniectio? Alioqui το δυνατωτατον τȣ στρατȣ L. 8. 34. *Weſſel.* Commata poſt Ορχομενιȣς τε, poſt ἐχομενȣς, poſt Επιδαυριȣς τε Ald. Cam. I. II.

Poſt Λεπρεητας τε comma Ald. Camer. I. II. in queis &c. Λεπρεαιητας. Λεπρενετας Med. Arch. Vind. λεπρειητας Paſſ. Ask. Comma poſt Μυκηναιȣς τε,

τε, poſt Βακτριες, poſt Ερμιονεας τε Ald. Camer. I. II.

Poſt Ετυρεας τε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt Αμπρακιητας τε. Αμπρακιωτας Vind. Αμβρακιωτας Arch. Αμπρακιητας recte hic & c. 28. ex Jonum ore, quo & Μαιηται, Μαιητις aliorum Μαιωται ac Μαιωτις L. IV. 123. Scio Steph. Byz. decretum in Αμβρακια probari ab Arch. & Vind., quod in Jonia invalidum iuſtius ſprevisſent. *Weſſeling*

Σακεων) Σακεας Paſſ. poſt δε comma Ald. Cam. αυτιον Arch. Vind. poſt Αθηναιων τε comma itemque poſt Πλαταιεων Ald Cam. I. II. quae idem quoque habent poſt Βοιωτες τε.

ἁπαντες) παντες εμηδιζον Arch. Vind. Poſt αυτεων punct. Ald. Cam. I. II, auctore Pariſ. D. apud *Larcher* delendum.

Παρνησσον) Arch. Vind. Paſſ. Alii una ſibilante, uti Ald.

κατειλημενοι) Vind. eum Pariſ. A. B. & D. teſte *Larcher.* loco Editorum κατειλημμενοι. Praeſtiterit Vind. ſcriptura, poſtulante ſermonis indole. Error eſt librariorum απειλημμενες, κατειλημμενες & απειλημενες, κατειλημενες confundentium. Vid. lib. 2. 141. 9. 69. &c. *Weſſeling.* Poſt ὁρμεωμενοι & εφερον τε commata Ald. Camer. I. II. idem poſt ϛρατιην. & poſt Μακεδονας τε.

οικημενες) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Prius οικεομενες.

ad Cap. XXXII.

Poſt τε ην comma Ald. Cam. I. II. τε abeſt Arch. Supra ὑπὸ Μαρδονιε Paſſ. Ask. Ald. uti c. 30.

ενησαν) *ησαν* Vind. Arch. Comma poſt *Φρυγων τε* Ald. Cam. I. II.

Θρηΐκων) *Μυσων και Θρηΐκων* Arch. Valla. Poſt *Μυσων τε* comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt *Αιθιοπων τε*.

Καλασιριες) *Κολασιριες* Arch. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. quod non habent poſt *καλεομενοι* prave. In Pariſ. A. B. & D. teſte Larcherio, interpunctio hic nulla. Poſt *απεβιβασατο* abeſt his quoque comma.

τας Αθηνας) Praetereunt *τας* Vind. Paſſ. Arch. Ask.

προτερον δεδηλωται) ſine *μοι* medio, quod habet Ald. &c. iidem omnes, & Pariſ. B, quos doces, quamquam alibi additur, uti c. 100. habeo. *Weſſel.* Poſt *συμμαχων* comma Ald. Cam. I. II. in his colon poſt *ηριθμηθησαν*.

επεικασται εστι) *επεικασται* Med. Paſſ. Ask. ceteri cum Ald. *απεικασται*. nexum *εστι* non legit Arch. Dubitabam in Diſſ. Herod., hoccine an priſtinum *απεικασται* amplecterer? Cauſſa ampliata, Gronovii in partes ivi. Inconcinnum huic certe loco *απεικασται*, in aſſimilando & comparando ſolens: opportunius omnino videtur, ex melioribus advocatum membranis. Aeſchyl. Choeph. 976. *φιλοι τε και νυν, ὡς επεικασαι παθη* & Supplic. 252. *και τ' αλλα πολλ' επεικασαι δικαιον ην*. Sophocl. Oed. Col. 17. *χωρον δ' ὁδ' ἱερος, ὡς επεικασαι, βρυων δαφνης* —, namque ſic Mſſ. H. Stephano notante. Eadem in fabula 147. *δυσαιων, μακραιων τ' εθ', ὡς επεικασαι, παρα* nec citra codd. diſcordiam, qualis & in aliis. Illa vero Sophoclea abſentiam *τε εστι* ab Arch. legitimam declarant. *Weſſel.* Poſt *ἱππος* comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XXXIII.

παντες) deficit in Vind., qui cum Arch. κατα τε εθνεα, in Paſſ. και τα εθνεα, prius maluit *Weſſel.* Poſt εθνεα comma Ald. Cam. I. II.

εθυοντο) εθυον τε Ask.

Κλυτιαδην) Κλυτιαδε Arch., in Latinis *Laurentii Clytiades.* F. Urſinus ad Cic. Divin. I. 41. τε Ιαμιδεων και Κλυτιαδων citat, haud ſcio unde. Cicero ex P. Victorii, Urſini, P. Leopardi excellente auxilio: Elis in Peloponneſo familias duas certas habet, Jamidarum unam, alteram Clytidarum, haruſpicinae nobilitate praeſtantes. Jam ſi Tiſamenus fuerit Clytiades & των Ιαμιδων quemadmodum apud Pauſan. III. 11. p. 232. oportet adfinitate nexae fuerint familiae, paterque eius ex Clytiadis. Videſ. Pet. Victor. Var. Lect. XIII. 15. P. Leopard. Emend. IV. 18., neque λεωσφετερον praetervide, h. e. πολιητην σφετερον, uti deinceps. Vir doctus disiuncta voce, λεω σφετερον, alii componunt Heſychii λεωλεθρος η λεωκορητος, παντελως εξωλοθρευομενος, quae, modo λεως Jonibus & Hippocrati de Galeni & Erotiani opinione fuerit παντελως, aliorſum pertinebunt. *Weſſel.* Tiſamenum, ob Cic. Div. I. 41, εοντα Ηλειον, και γενεας τε Ιαμιδεων, meo quidem arbitratu dicere non potuit Herod Κλυτιαδην· ut mirer de Clytidis & Jamidis agenti Leopardo Em. IV. 18. hunc Herod. locum mendae non fuiſſe ſuſpectum. Ad iſta γενεος τε Ιαμιδεων, adſcribi potuit a lectore, ε Κλυτιαδην, ſive η Κλυτιαδην. Sed Jamidam fuiſſe Tiſamenum liquet ex Pauſan. III. p. 232, qui, Herodotum in his ſequutus, Τισαμενω,

ait,

ait, εαντι Ηλειῳ των Ιαμιδων λογιον εγενετο· memoratus IV. p. 317. Ευμαντιν οντα Ηλειον των Ιαμιδων. VI. p. 454. Thraſybulum ex eadem familia & p 495. vatem Eperaſtum τῳ Κλυτιδων γενος. Infra Herod. c. 36. Graecum vatem ſecum habuiſſe dicitur Mardonius Hegeſiſtratum, ανδρα Ηλειον τε και των Τελλιαδεων εοντα. Triplex hoc genus, οἱ Ιαμιδαι, και οἱ Τελλιαδαι, και οἱ Κλυτιαδαι ubi memorantur Philoſtrato de V. A. V. c. 25 infelix proſtat Olearii coniectura, neſcientis veram lectionem iam demonſtraſſe Kuhnium ad Pauſan. p. 800. *Valken.* Nobis, & adſentientem habemus *Larcherum*, textus quidem corruptus videtur Herodoti, ſed accurata veterum Graecarum familiarum notitia deſtituti vulnus hoc ſanare non audemus. Poſt ὁ μεν comma Ald Cam. I. II. quod non ponunt poſt γυμνασιοισι. Omittunt τοισι Vind Paſſ. Arch.

πενταεθλον) πενταεθλον Arch. Vind. Poſt ολυμπιαδα abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μαθοντες δε Λακεδαιμονιοι) λακεδ. δε μαθοντες Arch. Paſſ. Ask.

πολεμιων) πολεμιων iidem tres & Valla. In Vallae correctis Latinis *dux bellicorum certaminum*, adſcito ex praegreſſis αγωνων vocabulo: id ſi nolueris, ηγεμονα των πολεμων, prioribus non poſterius, ſcripta ſuppeditabunt exempla. Atque hoc Reiskius praeoptavit. *Weſſel.*

ποιησαι) ποιησειν Arch. Poſt Σπαρτιηται δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εποιευντο και) Arch. Vind. Alii cum Ald. εποιευν τε και.

μετιοντες) iidem, cum Pariſ. B. teſte *Larcherio*, non μετιεντες ut Ald. & alii.

ετω

αλλα αρρωδεομεν) αλλα γαρ Arch.

ημιν) Paſſ Arch. Valla, prius ex Ald. υμιν ſcribebatur Adſtipulatur Weſſelingius Pavio, ex Vallae Latinis, pronomen mutanti, faventibus ſchedis, & orationis, ut cuivis apparet, tracta.

ad Cap. XLVII.

τουτο) τοιουτον Arch.

ὡς δ' αυτως) ὡς δε και αυτος ὁ Μαρδονιος Arch. tum mox το ευωνυμον. Colon poſt ευωνυμου Ald. Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, cauſſa non urget. Et illi minis ſuſpicioſi, qui ob praecedens ηγε τους Σπαρτιητας, melius & ornatius επι του ευωνυμου τους Περσας futurum praeſcribunt. Quis obtuſo ita ingenio, ut Perſas Mardonium illam in partem ducturum non advertat? *Weſſel.*

ad Cap. XLVIII.

Poſt ταδε Ald. Cam. I. II.

εκπαγλεομενων) εκπλαγεομενων. Arch. Ratio doctiſſimum Galeum fugit hoc praeferentem. Cauſſa ad lib. 7. 182. adſcripta fuit. *Weſſeling.* Comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. in quibus poſt εκλειπετε punctum.

ημεας) υμεας Arch. Brit. Comma poſt Φευγοντας Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλειποντας υμεας) Arch. Vind., alii ςασιν cum Ald. ταξις potius quam ςασιν cenſui. Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scriptorem, admonitione non eget; ad hoc commutantur hae voces c. 21. *Weſſeling.*

προετεινατο) προετεινετο Arch. Poſt ὁ δε comma Ald. Cam, I. II. Poſt επορεγετε abeſt comma in iiſd. επορεγετε Arch. Paſſ. Ask. & Steph. ora. Non habent comma poſt φας Ald. Camer. I. II

μεταδωσι) μεταδωσειν Arch. Poſt ποιησειν τα comma Ald. Cam. I. II. quod deſit his poſt Αργειοι.

ad Cap. XXXV.

Poſt ὡς δε comma Ald. Cam. I. II. και abeſt Arch. Vind.

Poſt ὁ Ηλειος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἐτοι) Habet Arch. in margine tantum. Poſt πρωτος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Τεγεητας τε και) Paſſ. Ask., hinc enclitica. Τεγεητας, και antea ex Ald.

παντας) παντων in ora Steph.

ὁ Μεσσηνιων) Arch. Vind. Pariſ. B. Paſſ. Ask. quos laudo: aberat articulus ab Ald. &c.

τω Ισθμῳ) deeſt τῳ Paſſ. Ask. punctum poſt ισθμῳ ponit Ald. Cam. I. II. Bellum Spartanis Meſſenii una cum Helotis, occupata Ithome, conflarant: iſthic res geſta in decem annos, longiſſime ab Iſthmo; Thucyd. lib. I, 101. & Diodor. lib. XI, 64. teſtes ſunt. Ergo ὁ προς τῃ Ιθωμῃ ad Ithomen, veritati, Palmerio Pavioque obſervantibus, congrueret. Pauſanias haec Herodotea apertiſſime aemulatus, nonnihil impedit Lacon. c. 11 τεταρτον δε ηγωνισατο Tiſamenus προς τους εξ Ισθμου Ιθωμην αποστησαντας απο των Ειλωτων. Iſthmum enim Ithomenque paene coniungit, nec ſine ſuſpicione reperti in Herodoto Ισθμου Iſthmi. Sic maculae origo Pauſaniam

ſaniam anteverterat; namque mendam eſſe, nullus dubito. Illa vero Pauſaniae an extra labis culpam? Palmerius Exercit. ad Gr. Auct. p. 41. negat, ſcribendumque opinatus, εξ Αιθεε Ιθωμην — quoniam inter rebellantes, qui Ithomen occuparunt, apud Thucyd. -Αιθεεις, ſive, uti Steph. Byz. citavit, Αιθαιεις. At illorum Αιθαια, Aethaea, oppidum, Ethnicographo auctore, non Αιθεος. Pavius, cui Pauſanias itidem vitio notabilis, fingebat προς τους ες Ισθμυ Ιθωμην αποςησαντας των Ειλωτων. Ithomen Iſthmi, quippe in Peloponeſo atque intra Iſthmum poſitam, diſcretamque tali notatione ab Ithome Theſſaliae. Bene ego memini Ithomen montium ορων, οποσα εντος εςιν Ισθμυ, nulli magnitudine concedere ex Meſſeniac. c. 9, Ithomen Iſthmi non reminiſcor. Si Pauſaniae voces ες Ισθμυ, ex corruptis Herodoteis fortaſſe additae, abeſſent, in Pavii correctionem ſtudio inclinarem. Alia doctiſſ. Kuhnius. Quomodo autem cunque de Pauſania ſtatuetur, hic προς τη Ιθωμη ad Ithomen, oportuerat. *Weſſel.* In ceteris nihil eſt difficultatis; quarto loco memoratum exercuit Joach. Kuhnium & Jac. Palmerium; huius mihi in Herodoto veroſimilis videtur coniectura, corrigentis Μεσσηνιων ο προς τη Ιθωμη· ſed in Pauſania neutrius placet tentamen *Valkenar.* Vna cum *Larcherio*, qui correctionem recepit, *Palmerio*, *Weſſelingio* & *Valken.* accedimus. τη Ιθωμη quoque *Degenius* recepit.

ad Cap. XXXVI.

Abeſt comma poſt Τισαμενος Ald. Camer. I. II.

ἐν τῇ Πλαταιῆδι) Paſſ. Ask. Arch. Vind. Ald. quem articulum poſteriores omiſerunt male. Poſt ἀμυνομένοισι punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

προθυμευμενω) προθυμενω Arch. Vind. προθυμεγω ad Steph. oram. Poſt τα ἱρα colon Ald. Cam. I. II.

εχρεετο) Pariſ. B. Brit. Ald., ἐχρεατο Med. Ask. Paſſ., εχρατο Arch. Vind. εχρεετο perperam mutabatur. εχρεατο numeri multitudinis eſt, ſicuti εκτεατο VIII. 113. παρηγορεατο V. 104. bonis, uti arbitror, avibus inſtaurata. *Weſſel.*

Poſt Ηλειον τε comma Ald. Cam. I. II. quod non ponunt poſt εχομενος.

πεισομενος) Arch. Paſſ. Pariſ. A. B., πησομενος alii cum Aldo, quod non abiiciebam in Diſſ. Herod. ob Aeſchyli verſum, προς κεντρα μη λακτιζε, μη πησας μογης. Agam. 1633. & πησασκε Etymologi p. 624, 50. Dicta non urgeo, quoniam πησομενος ex πεισομενος ſcribarum ſaepe peccato progignitur. Exempla ad Heliodorum monſtravi, nec repeto, hic meliores codd. ſequuntus. *Weſſel.*

ασενειχθεντος) ασενεχθεντος Vind. επενειχθεντος Ask. ασενειχθεντος Arch. Poſt σιδηρει comma Ald. Cam. I. II.

αυτικα δε) δη Arch. Commata poſt παντων & των Ald. Cam. I. II.

ςαθμησαμενος) Suidas citat in v.

απεταμε) απεταμε Ask. Suidas. Poſt ποιησας abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ὡς φυλασσομενος) ὡςε Arch. Paſſ. Vind. Ask.

quod

quod minime diſplicet. Poſt τυς δε comma Ald. Cam. I. II.

θαύματι) θωματι Arch. Ask.

τυ ποδος κειμενον) Arch. Paſſ. Vind. Ask. Steph. margo. τυτο κειμενον Ald. & alii, quo licet carere.

ξυλινον ποδα) Spectavit Plut. T. 2. p. 479. B. Poſt πολεμιος colon Ald. Cam. I. II.

μεν τοι ες γε) μεν τοι γε ες Arch. Vind. Ask.

συγκεκυρημενον) συγκεχωρημενον Vind. Vir doctus, cui in opinionem inciderat συγκεκρημενον, aut, eodem ſenſu, συγκεκριμενον, prudenter ſententiam mutavit. Dudum Portus εχθος συγκεκυρημενον idem eſſe, ac *odium caſu fortuito ſuſceptum*, patefecit. *Weſſel.*

ad Cap. XXXVIII.

μεν τοι) μεν νυν Arch. nec praeter ſcriptoris morem. Poſt Πλαταιϊκων punctum Ald. Camer. I. II.

ολιγυ) ολιγω Arch. Poſt εθυετο τε comma Ald. Cam. I. II.

κατα τε το εχθος) Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Ald. τε negligunt. Abeſt comma poſt μαχεσθαι Ald. Cam. I. II. in quibus comma poſt Ἑλληνων.

Τιμηγενιδης) Arch.; Olim ex Ald. Τιμογενιδης. Τιμηγενιδης patriae flagitioſus proditor omnium librorum conſenſione c. 85. Pauſaniae Τιμηγενιδας idem Lib. 7. 10. Optimus dux itaque Arch. codex. *Weſſeling.* Poſt φυλαξαι comma Ald. Cam. I. II.

απολαμψοιτο) απολαμψαιτο Arch. Vind.

ad Cap. XXXIX.

Poſt μαθων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εκβολας) εμβολας Arch. Poſt τας ante Βοιωτοι comma Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch.

ε φειδομενοι) Med. Paſſ. Ask., ε deerat Ald. &c.

αδην) αδε Arch. male. Citavit Suidas.

παρα τε) Abeſt τε Paſſ. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Poſt των Ἑλληνων colon Ald. Cam. I. II. in queis comma poſt Μαρδονιε, & poſt προσεκειτο τε, ſed abeſt comma poſt Θηβαιοι, & poſt πολεμον colon exſtat, & comma poſt εσκον.

ad Cap. XLI.

Comma poſt ἡμερεων Ald. Cam. I. II idemque poſt ἡμερη. Recte, ni fallor, corrigit Koenius εδεν ετι πλευν εγινετο τετεων· quae eadem infra leguntur c. 106, & c. 120; niſi quod πλεον ibi ſit pro πλευν. *Valken.*

αντικατημενοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Pariſ. A. B. Brit., αλληλοισι interponebatur ab Aldo &c. quo nihil ad ſententiam opus. αντικατημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd. Vallae non lecta: iam ante dixerat c. 38, ἡμεραι δε σφι αντικατημενοισι ηδη εγεγονεσαν οκτω. *Valken.* Poſt Γοβρυεω comma Ald. Cam. I. II. in his colon poſt Φαρνακεος.

βελευομενων δε) βελομενων Arch. poſt δε comma Ald. Camer. I. II. & punctum poſt γνωμαι.

μη

μεν Αρταβαζȣ) *μεν γαρ* Arch. mox *χερον* idem, ſuo more. Poſt *Θηβαιον* colon Ald. Camer. I. II.

εσενηνειχθαι) *εσενηνεχθαι* Vind. *ενηνεχθαι* Arch. Poſt *ὑποζυγιοισι* punctum Ald. Cam. I. II.

δε και αργυρον) *δε αργυρον*, ſine medio *και* Paſſ., in Vind. ſequens *τε* omittitur, & poſt *τε* comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τȣτεων φειδομενȣς) *τȣτων δε φειδομενȣς* Arch. Poſt Ἑλληνας colon Ald. Cam. I. II. idemque poſt *πολισι*.

συμβαλλοντας) *συμβαλοντας* Arch.

μεν ἡ αυτη) Med. Paſſ. Ask. Arch., alii *μεν νυν*. Noſtro tritum: tum *εγινετο* Arch. Paſſ. Vind. Ask.

Poſt *Μακεδονιȣ δε* abeſt comma, poſitum poſt *ισχυροτερη τε* Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα ειναι) *κρεσσον' ειναι* Arch. & *ςρατηίην*. Poſt *ἑλληνικης* abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλελεγμενων) *πλευνες των* omiſſo medio *γινεσθαι*, Med. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Brit. Porro *τον συλλελεγμενων* Paſſ. Vind. Antea ex Ald. *γινεσθαι των συλλεγομενων* Nolo tot Codd., *γινεσθαι* exturbantibus, obluctari: par Gronovii conſilium. Auctius autem participium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem ex *μηδε βιαζεσθαι* fingit *μηδε Ιαζεσθαι*, neque Graecorum mores imitari in extiſpiciis & victimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mardonii, nolentis *τα σφαγια βιαζεσθαι*, ut invita litarent, mentem intellexit interpres, Abreſchio plauſore. Alia in re Plutarch. Virt. Mulier. p.

244. C. ει δε μη, χαιρειν εαν και μη προσβιαζεσθαι. *Weſſel.*

Poſt βιαζεσθαι punctum Ald. Camer. I. II. Hoc fruſtra forte tentatum, vir quidam doctus in φραζεσθαι cenſet mutandum: ſententiae, fateor, ſatisfaceret, vulgatas literas prope accedens, μηδε φραζεσθαι· neque conſiderare, ſive, neque ad illa animum advertere; ſic uſitato παραλληλισμω duo propemodum ισοδυναμεντα hic quoque coniunxiſſet: τα σφαγια — εαν χαιρειν μηδε φραζεσθαι. *Valkenar.* Poſt συμβαλλειν colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Colon poſt ϩδεις Ald. Cam. I. II..

εκ βασιληος) Abſunt hae duae voces Arch. Vind. Vallae.

μεταπεμψαμενος &c.) Exſcripſit Th. Mag. in τελη, in Muſae numero errans ſicuti Stoeberus advertit.

ειρωτα) Arch. Vind. Paſſ., antea ex Ald. ηρωτα.

διαφθαρεονται) Paſſ. ora Steph. διαφθορευνται Vind. Arch. διαφθερεοντας Ald. Camer. I. II. διαφθερεονται alii. Oblatum ex ſcriptis διαφθορευνται forma commendatur Ionica, at locus illi Muſis nullus: quem enim occuparat lib. I. 88 & lib. 7. 10. extr. inde codd. imperio decidit. Stephano praeterea vix credibile fit, διαφθορεειν Herodoti ſeculo in uſu fuiſſe, Proleg. p. 737. fortaſſe nullo iure. Amplexus tamen ſum, quod lib. 8. 108. integrabatur. *Weſſeling.* Poſt των μεν comma Ald.

Cam.

Cam. I. II. idemque, poſt το ante λεγειν, punctum poſt ελεγει.

Επει τοινυν &c.) Αλλ' εγω ερεω ὡς ευ επιςαμενος, επει δη ὑμεις η ιςε &c. Arch. Poſt επιςαμενος comma Ald. Cam. I. II.

λογιον) λογος Steph. margo & Ask., qui χρεον eum Arch. Poſt Δελφοισι colon Ald. Camer. I. II. comma poſt διαρπαγην, in iisdem, αρπαγην Arch. Poſt επισαμενοι comma Ald. Camer. I. II.

ϐτε ιμεν) Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. quibus ſuffragor: in Aldo ϐτοι τε ſequens τϐτο non novit Arch. επιχειρισομεν Ald. Cam. I. II. quod non annotavit Weſſel. Comma poſt αυτιης Ald. Cam. I. II.

περιεσομενϐς) περιεζομενϐς Arch.

εσημαινε) εσημηνε id. Vind.

ευκρινεα) ευκρινα Arch., ευρικρενεα Paſſ.

ad Cap. XLIII.

Poſt χρησμον τον comma Ald. Cam. I. II.

τον Εγχελεων) των Arch.

τα δε μεν) τα δε Arch. recte; τα, μεν tantum antea ex Aldo. Poſt πεποιημενα colon Ald. Cam. I. II. comma in his poſt Θερμωδοντι & poſt λεχεποιη.

βαρβαροφωνον ἰυγην) βαρβαροφωνϐ ἰυγης Reiskius. Vid. Schol. ad Nicandri Theriac. 400.

πολλοι) πολλη Arch. poſt πεσευνται abeſt comma Ald. Cam. I. II. habent comma poſt λαχεσιν τε.

τϐτοισι) omittitur ab Arch. Μϐσαιϐ fortaſſe legendum ſuſpicatur *Golahag*. Comma poſt Ταναγρης τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

εγινετο) εγενετο Arch. Ald. Cam. I. II.

προελήλατο) προτελήλατο Arch. & ἡσυχιη τε. Arriſit προτελήλατο Pavio, vertenti, ut prima pars noctis adventarat; eſſe enim προσω aut το προσω primam partem hoc loco. At iſtud. lib. 2. 121. 4. conſidera, ὡς προσω ην της νυκτος & 3. 56. ες το προσω τε ουδεν προεκοπτετο· neutrubi primam partem indicabit. Notae etiam admodum formulae: ἡ νυξ προεκοψεν S. Paul. Ep. ad Roman. XIII. 12. Heliod. Aethiop. I. p. 26. το τε γαρ πολυ της νυκτος προεβη. Salluſt. Iugurth. c. 21. ubi plerumque noctis proceſſit &c. *Weſſel.* Sincerum eſt προελήλατο· vitioſa ſcriptio cod. Arch. ſupra II. c. 121. 4. Idem illud aliis dicitur πολλης νυκτος, & περι μεσας νυκτας, vel μεσουσης νυκτος· poſtremum in eadem hac habet hiſtoria pro Herodoteis Plutarch. T. I. p. 327. D. Plato T. 3. p. 217. D. διελεγομην πορρω των νυκτων. Xenoph. Ελλ. VII. p. 367. 15. εκαθευδον μεχρι πορρω της ἡμερας. *Valken.*

ἡσυχιη) Praetermiſit h. l. typographus errans voces: ανα τα ϛρατοπεδα, και μαλιϛα οἱ ανθρωποι ειναι, quae inſerenda ſunt.

τας Αθηναιων) Paſſ. Arch. Ask., quod malui: των Αθηναιων Ald. & ceteri.

Poſt ϛρατηγους τε εων comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt πλευνες, ſed colon poſt παρεμενον, & poſt ελθοντες δε comma.

ἡκοι) Arch. Vind. cui primas defero: antea cum Ald. ἡκει.

του Μηδων) Ask. Paſſ. Vind. Arch. Brit. Ald. Edd. των edit. Gronovii in quam unde immigraverit,

ad Cap. LVI.

Poſt και ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II. idem poſt τας δε.

αποσειχοντων) Omittit Ask., αποσιχοντων Arch. Poſt τα comma Ald. Cam. I. II. nullum poſt εγενετο, ſed inſeritur poſt σημηνας in iisdem.

κολωνων) κωλων Arch. Poſt ταχθεντες & εμπαλιν commata Ald. Cam. I. II. colon poſt Λακεδαιμονιοι, comma poſt οἱ μεν, & poſt αντειχοντο, punctum poſt ἱππον.

τραφθεντες) τραφεντες Arch. male. Vid. Euſtath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Poſt ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξαντας Arch. & mox θειη τεχνη. In nuperis docti viri, haec intelligere negantis, coniecturis, ευηθιη η τεχνη απολιπειν ſe deſeri prae ſtultitia, aut callida fraudis diſſimulatione. Quale equidem conſilium Amompharetum, tametſi animoſiſſimum, de ſuo imperatore mente agitaſſe, non dixero. Potius erit, ιθειην τεχνην induſtriam rectamque diſciplinae artem accipere, ſicuti ιθειην δικην in Suida & Etymologo Non nego, pellexiſſe olim voluntatem Arch. θειη τεχνη, h. e. excellente, & divina. Namque Spartani, ὁταν τινας μεγαλοπρεπως επαινωσι θειον, ſive ſuo ſermone σειον, teſtibus Platone & Aeſchine Dial I. 3. praedicabant Lege magnum animadverſorem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blandimentis abripior. *Weſſeling. Goldhagenio* ν θειη

καταρρωδηκε) καταρρωδηκεε Ask. cui Galeus primas dedit, praeter formam Jonicam cur potius cenſeatur, nihil habet. Taceo id verbi tempus, ut Grammatici, loquuntur, rei diſconvenire. *Weſſel.*

συλλεχθητε) Arch. Vind. Paſſ. Ask., prius ex Ald. συναχθητε. Recte dedit Gronov. καταρρωδηκο γαρ μη πλευνες συλλεχθητε· hoc enim moris eſt Herodotei, non συλλεγητε· neque hic locum invenit Galeo probatum καταρρωδηκεε. *Valkenar.*

ολιγων) ολιγα Arch.

εἱνεκα ὑτω εργον) Med Paſſ. Ask. in Arch. εἱνεκα εργον ὑτω παραβ. qui Weſſelingio ordo concinnior. ex Ald. εἱνεκα τυτο το εργον ὑτο παρ. Poſt προθυμιης abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εξαιφνης) non habet Arch. Vind. nec Valla: videri poteſt gloſſema. Poſt Αλεξανδρος comma debet deleri.

ad Cap. XLVI.

Abeſt comma poſt Αθηναιων Ald. Camer. I. II. in quibus colon poſt Αλεξανδρυ & punctum poſt ταδε.

χρεων) χρεον Arch. Ask. Plutarch. Ariſtid. p. 328. A. haec citat. Poſt Βοιωτυς τε comma Ald. Cam. I. II.

εν Μαραθωνι) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A., επι Ald. &c. Poſt ειμεν comma Ald. Cam. I. II. In iisd. commata poſt ἡμεις δε, & Βοιωτων, itemque poſt ταυτα, ſed colon poſt ταδε. Nullum habent comma poſt αρχης, quod ponunt poſt ταυτα & poſt φθαντες, & punctum poſt προφερετε eaed.

αλλα

αλλα αερωδεομεν) αλλα γαρ Arch.

ἡμιν) Paſſ Arch. Valla, prius ex Ald. ὑμιν ſcribebatur Adſtipulatur Weſſelingius Pavio, ex Vallae Latinis, pronomen mutanti, faventibus ſchedis, & orationis, ut cuivis apparet, tracta.

ad Cap. XLVII.

τοιυτο) τοιυτον Arch.

ὡς δ' αυτως) ὡς δε και αυτος ὁ Μαρδονιος Arch. tum mox το ευωνυμον. Colon poſt ευωνυμυ Ald. Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, cauſſa non urget. Et illi minis ſuſpicioſi, qui ob praecedens ηγε τυς Σπαρτιητας, melius & ornatius επι τυ ευωνυμυ τυς Περσας futurum praeſcribunt. Quis obtuſo ita ingenio, ut Perſas Mardonium illam in partem ducturum non advertat? *Weſſel.*

ad Cap. XLVIII.

Poſt ταδε Ald. Cam. I. II.

εκπαγλεομενων) εκπλαγεομενων. Arch. Ratio doctiſſimum Galeum fugit hoc praeſerentem. Cauſſa ad lib. 7. 182. adſcripta fuit. *Weſſeling.* Comma poſt vocem Ald. Cam. I. II. in quibus poſt εκλειπετε punctum.

ἡμεας) ὑμεας Arch. Brit. Comma poſt Φευγοντας Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλειποντας ὑμεας) Arch. Vind., alii ςασιν cum Ald. ταξις potius quam ςασιν cenſui. Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scriptorem, admonitione non eget; ad hoc commutantur hae voces c. 21. *Weſſeling.*

προπειραν) πειραν Arch. αυτι id. & Vind.

ταυτα ουδαμως) Arch. Med. Paſſ. Ask. Alii cum Ald. ταυτα δε, ουδαμων Brit. poſt εργα punctum Ald. Cam. I. II.

προσδεκομενοι) προσδοκομενοι Arch. Poſt κλεος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μουνοισι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Ceteri cum Ald μουνοι. Μουνοισι aptius mihi videtur ante vulgatum, βουλομενοι μουνοι Περσῃσι μαχεσθαι· utrumque hic ab Herodoto poſitum Koenius ſuſpicabatur, βουλομενοι μουνοι μουνοισι Περσῃσι μαχεσθαι. excitans inſcriptionem Homeri Iliad. H. Ητα δ' Αιας πολεμιζε μονω μονος Εκτορι διω. Euripid. Heraclid. 808. εμοι μονος μονω Μαχην συναψας η κτανων αγου λαβων Τους Ηρακλεους παιδας, ἢ θανων εμοι Τιμας πατρωους και δομους εχειν αφες. *Valkenar.*

ποιεειν ταυτα, ουδεν) Aldina haec interpunctio commodiſſima. Omnia Perſas reſpiciunt, qui cum parati eſſent ad ea facienda, quae de Spartanis ſibi ſpoponderant, nihil horum animadvertebant. Sententiam nuntii Perſici praeter Pavium adſecutus & Reiskius eſt. Vulgo poſt ταυτα amplior locabatur diſtinctionis nota. *Weſſel.*

ουδεν τοιουτω) deeſt Arch. Vind. pronomen.

πτωσσοντας) πτωσοντας Arch.

αρχομεν, τι δη ου) αρξωμεν το δη ων προ Arch. Poſt ὑμεις abeſt comma Ald. Cam. I. II.

μαχεσομεθα) Arch. antea cum Ald. εμαχησαμεθα. Laurentius *dimicemus*, id, quod rediit, vertens. Non ſane Perſae pro barbaris ισοι προς ισους Spartanorum pugnaverant, ſed hanc illis conditionem ferunt. Hinc brevi ἡμεις δε διαμαχεσομεθα, & praeclare Arch. cod. *Weſſel.*

δοκεε)

δοκεῃ) Arch. Vind. Brit. Pariſ. Ald. δοκῃ Paſſ. Ask., & Med. δοκεοι quem non laudat Weſſeling, ην μεν δοκεοι Gronovio contra ſermonis genium obtrudentem.

δοκεοι) Ald. Med Ask. Paſſ. Arch. Vind., alii δοκεῃ. Poſt διαμαχεσομεθα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLIX.

ὑπεκρινατο) ὑπεκρινετο Arch. Vind. non male. Poſt απελθων δε comma Ald. Cam. I. II.

εστινοντο) εσινεοντο Arch. Poſt τεξευοντες colon Ald. Cam. I. II. εστοξευοντες Arch. Vind. & ὡστε και ἱπποτοξοται εοντες.

απoροι) Med. Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ask. Valla: ευποροι Ald. cum commate poſt vocem. Ad nexum προσφερεσθαι ευποροι, ad pugnandum expediti, accommodati, utpote ex equis pugnantes, ἱπποτοξοται, atque ad hoſtes laceſſendos maxime habiles. Quam tamen ſententiam codd. nolunt, προσφερεσθαι αποροι praebentes, quod de conflictu, quo cominus Graecos urgere commode haud poterant, accipitur. In equis erant, unde iaculis ſagittisque inceſſebant, ὡς ἱπποτοξοται Appiani B. Civ. IV. p. 1001 & 1024. mox ceſſim euntes ap. Plutarch. in Craſſo. p. 558. B. *Weſſel.* Vallae lectum & in Arch. recte reſtituit Gronov. IV. 46. Scythae dicuntur αμαχοι τε και αποροι προσμισγειν. *Valken.*

Γαργαφιην) Γαρσαφιην Arch. Poſt συνεταραξαν comma Ald. Cam. I. II.

μουνοι τεταγμενοι) τεταγμενοι μουνοι Arch. & Paſſ. Comma poſt Ελλησι Ald. Cam. in queis punct. poſt τεταγμενοι, comma poſt Ασωπος.

απο τε) deſit praepoſitio Arch. Paſſ.

εφοιτεον) *εφοιτων* Arch. Ask.

ὕδωρ) Omittit Arch. Comma poſt *ἱππεων* Ald. Cam. I. II.

ad Cap. L.

Poſt *τετεων* comma Ald. Cam. I. II.

παρα Παυσανιην επι το δεξιον) Med. Paſſ. Pariſ. B. Valla, Arch. Vind. Ask., quorum tres poſtremi recte Παυσανιην, ceteri Παυσανιαν. Ab Aldo aberant voces Παυσανιην επι.

ἄλλα γαρ) Omnes αλλά, & abeſt comma Ald. Cam. I. II. Placet Abreſchii & Valkenarii *ἄλλα γαρ, τετεων τοιετων εοντων, μαλλον —*, *alia enim, his ita ſe habentibus, magis eos angebant.* Praeceſſit *συνελεχθησαν περι αυτεων τε τετεων και αλλων*, eo ducens. *Weſſel.* Aderit, quod quaerebat vir doctiſſ., ſi retracto tantum in primam accentu ſcribatur: *ἄλλα γαρ*, reddit enim nunc rationem paullo ante de Graecis ducibus dictorum, qui, exercitu aqua privato, & ab equitatu hoſtium infeſtato, *συνελεχθησαν περι αυτεων τε τετεων και αλλων. Valkenar.*

Poſt *οπεωνες* abeſt comma Ald. Cam. I II. *οπαωνες* Arch. & iterum. Habent *οπεώνες* quidpiam ſibi ſingulare, a Porto ex dialecto derivatum, cui ſimile nihil. H. Steph. Propterea Theſ. T. 2. p. 1360. *οπαονες* probantur, ad quem modum *οπαων* L. V. 5. & in Homero, Aeſchylo, Euripide atque alliis. Conſentiet, modo leviter adiutetur, Arch. liber, me nihil diſſentiente. *Weſſeling.*

αποκεκλεατο) *απεκεκλεατο* Med. Paſſ. Ask. *αποκεκλεατο*, ſine augmento, ut ſolent Jones, Vind. Brit. Ald.

ad Cap. LI.

Poſt ϛρατηγοισι comma, nullum poſt εδοξε Ald. Cam. I. II.

συμβολην ποιευμενοι) συμβολην μη ποιευμενοι Arch. Vind. Negativam ex Arch. Valla, & Vind. valde laudat Galeus, mihi nec plane neceſſariam, nec inconcinnam. Supra Scriptor c. 44. ην αρα ὑπερβαληται την συμβολην Μαρδονιος, και μη ποιηται, ubi ſi voluiſſet, ην αρα ὑπερβαληται την συμβολην — μη ποιευμενος, quis culpaſſet? *Weſſeling.*

ες την εϛρατοπεδευοντο) επ' ἡν Ask. επ' ἡ Arch. Vind. poſt ες την comma Ald. Cam. I. II. in quibus comma nullum poſt απεχουσα, Arch. εχουσα.

διεχων) habet Thom. Mag. in διεχει. Poſt ρεεθρα comma Ald. Camer. I. II. in his poſt ϛαδια punctum.

τωὕτο) τουτο Arch. poſt δε οι comma Ald. Camer. I. II.

Ωερον) In duodecim filiabus Aſopi nulla Oeroe apud Diodor. IV. 72., eundem Apollodorus, qui viginti Aſopo dat. L. III, 11. 5. nominatim negligit. Pauſanias vero, θυγατερα δε ειναι την Περοην του Ασωπου λεγουσι L. IX. 4., quod ego nomen hinc corrigendum arbitror *Weſſeling.* Primus horum una cum poſtremo de Aegina loquitur, idemque reginam & Oenonen unam eandemque eſſe, obſervat; ſuſpicor itaque vitium in Herodoti contextum irrepſiſſe, & Οινονη legandum eſſe. *Larcher.*

μετανασηναι). μετασηναι Arch. & Vind. Poſt τον ante δη comma Ald. Cam. I. II. in queis com-

comma nullum poſt περισχιζεται, Arch. σχιζεται. Poſt τες abeſt οχεωιας Ald. Camer. I. II. quod Weſſeling. non annotavit.

ad Cap. LII.

εχον) ειχον Arch Paſſ. Vind. Ask. poſt ατρυτον punctum Ald. Cam. I. II.

εουσης της ωρης) θεουσης ora Steph. Paſſ. Ask., tum ες την δη συνεκειτο Arch. Vind., ſatis bene: deerat δη Ald. &c. comma poſt ὥρης, poſt ες την, & colon poſt συνεκειτο Ald. Cam. I. II. in iisdem comma poſt τον χωρον & poſt ες τον, in Ask. Paſſ. ες ὀν *Goldhagenio* poſt απαλλασσοντο videtur colon ponendum, & pro ες μεν legendum οἱ μεν alioqui, inquit, conſtructio hiulca.

το δε προ της) το δη προ της Arch. Vind. comma poſt το δε Ald Cam. I. II. colon in iisd. poſt απεχον, comma poſt απικομενοι δε, colon poſt ὅπλα, comma poſt και οἱ μεν.

Ἡραιον) ἱρον Arch. Valla. mera eſt παραδιορθωσις. *Weſſel.*

ad Cap. LIII.

Comma poſt ες τον ante συνεθηκαντο Ald. Cam. I. II.

ταξιηρχεων) ταξιαρχεων Arch. Paſſ. Vind., in Steph. marg. ταξιαρχων uti c. 41., & alias.

λοχηγεων) Med. Arch. Paſſ Vind. Ask. Pariſ. B. λοχηγετεων Ald. Brit. & Pariſ. A. Dictumne fuerit Herodoto λοχηγεων τε Πιτανητεων λοχε, an τε Πιτανητεω λοχε, ſi variant codd. vix discerni poterit: Πιτανητεω Koenio placebat, quia paullo poſt ſcribit τον λοχον τον Πιτανητην atque ita Thucydides, Herodotea reſpiciens,

τον

τον Πιταινητην λοχον fuiſſe negat Lacedaemoniis, c. 20. Hac de re notatis in Att. Lect. I, c. 16., quaedam Meurſius adiecit in Miſcell. Lacin. p. 100. Μορας & λοχους non diſtinguentis Meurſii errorem corrigit H. Vales, cui ſuffragatur Ti. Hemſterh. ad Lucian. p. 164. Ex Thucyd. V. c. 58., in Schol. ad Ariſtoph. Lyſ. 454. pro Νικηριτων ſcribi poterit nomen Σκιριτων· quod favet vulgatae apud Herod. lectioni Πιτανητεων. *Valken.* Adſtipulor Gronovio & Herodoto λοχηγεειν c. 61. uſurpanti. Nec decerno tamen λοχηγετεων, ut Ald. & pauci, Graeciae finibus expellendum. λοχηγετην qui vitioſe in Onati fragm. ap. Stob. Eclog. phyſ. p. 4. λοχαρχετας, uſus non ſpernit, nedum Sophoclis αρχηγετειν, Strabonis pluriumque κυνηγετειν, Philon. Ind. ποδηγετειν, quibus adprime λοχηγετειν conveni-re, quid diffitemur? Vellem ſubſidium λοχω Πιτανητεων in promtu adeſſet. De illo Heſych., ὁ Πιτανατης λοχος αυτοσχεδιαζεται, ουκ ων ταις αληθειαις, legens veſtigia Thucyd. L. I. 20. diſerte cohortem Pitanatem in Spartanorum militia umquam fuiſſe, negantis. Quid Noſtrum in errorem coniecerit, an *tribus* Φυλη Πιτανη, qua de Heſych. an aliud, prorſus ignoro. Rem Jo. Meurſius docte tractavit Lect. Att. I, 15. *Weſſeling.* Poſt την Σπαρτην punctum Ald. Camer. I. II.

το ποιευμενον) deeſt το Brit. Ald. Poſt Παυσανιης τε & Ευρυαναξ commata Ald. Cam. I. II. colon in his poſt σφισι.

δε ετι) Arch. Vind. plene. Ceteri cum Ald. δ᾽ ετι omiſſo commate.

ταυ-

ταυτα γενωμενε) Arch., Alii cum Ald. ταυτ' ανανομενε. Excellenter ſchedae Arch., atque ex vetere dialecto. Heſychius, Νενωται εν νω εχει ex Sophocle, cui Etymologus in Νενωται adſcribit, ubi & hoc Anacreontis, ὁ δ' ὑψηλα νενωμενος, ſublima animo agitans. Cognita & Noſtri ſunt αλισας δη τετες — ενενωτο, τον χειμωνα παρεις. &c. L. I. 77. ὁ δε εννωσας τα λεγομενα, ibid. c. 68. Sintne vero ex εννοησας & ενενοητο contracta, an ex vetere νοω, unde νωσαι ex Noſtro Euſtath. ad poet. p. 1424. 31. anceps in Grammaticorum diſſidio controverſia. Contra inſurgit Doctiſſ. Rich. Dawes. Miſcell. crit. p. 102. Negat ſibi poſſe perſuaderi, Herodotum verborum illorum formam talem in modum commutaſſe, cum ne Attici quidem in illis craſin adhibuerint. Quid ergo τω βωσας, αμβωσας, βωθησας, προσβωθησας ſimilibusque fiat? Νωσαμενος Callimachi eſt in Suida. Νωσασθαι redire reddique debes Perictionae apud Stobaeum Serm. 83. p. 487. την αρμονιην γυνα ικανωσασθαι δει Φρονησεος τε και σωΦροσυνης πλεην. Sunt enim, ut praeſcripta vides, incondita & ſine ſenſu. Voluit doctiſſima matrona την αρμωνιην γυναικα νωσασθαι δει κ. λ. Harmoniam noſſe oportet mulierem, prudentia & modeſtia plenam, quae elegantiſſima Valkenarii loci inſtauratio. Haec olim in Diſſ. Herod. p. 156. quibus meritiſſimo Excurſ. ad Callim. H. in Jov. v. 87. aptabitur. *Weſſel* Nusquam alibi Noſtro uſurpatum; hinc etiam iure verbum auferetur αναινομαι· atque unius auctoritate cod. optima lectio reſtituetur ταυτα νενωμενε egregie formata in Diſſ. Herod. p. 156., ubi meam vir ſummus coniecturam memo-

memorat in fragmento Perictiones Jonico corrigentis, την ἁρμονιην γυναικα νωσαϑαι δει Φρονητεος τε και σωφροσυνης πλεην apud Stob. p. 487, 18. In eodem fragmento p. 488, 25. ſcribi poterit ευνενωμενην. & v. 31. ανδρασι μεν γαρ επιχωρεεται ἁμαρτιη ἁυτη, γυναιξι δε ουκετι, τιμωριη δ' εφεστηκε· νωσαϑαι ων τον νομον δει, και μη ζηλοτυπεειν· in his poſtremis, pro εφεστηκεν· ωσασϑαι, ſic legendum vidit etiam G. Koenius. Praeter alia huius generis dabit Heſych. Νωσαϑαι, αιϑεσϑαι, ενϑυμηϑηναι, νοησαι· rariora quaedam ſervavit Etymol. in Νενωται p. 601. conf. R. Bentlei. ad Callim. h. in J. v. 87. *Valken.*

Poſt λοχον τον Πιτανητην hiatus in Brit. usque in cap. 58. poſt μη nullum habet comma Ald. Cam. I. II. ſed habent poſt ποιευντες τε & poſt Αμομφαρετον, colon autem poſt Λακωνικον.

επειρωντο) επειρωτων Arch. & χρεον, ſicuti ſolet, poſt πειϑοντες μεν comma Ald. Cam. I. II, in his comma poſt οἱ μεν, nullum poſt Αμομφαρετον, ſed ponitur poſt Λακεδαιμονιων τε.

ad Cap. LIV.

Poſt Αϑηναιοι δε comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt τοιαδε, comma poſt φρονεοντων, idem poſt Παυσανιην το in iisdem.

ad Cap. LV.

παρηγορεον) παρηγορεοντο Paſſ. Ask. Fragm. Pariſ. neque id praeter uſum vid. lib. V. 104. Poſt Ευρυαναξ comma Ald. Cam. I. II.

Λακεδαιμονιους) Λακεδαιμονιων Fragm. Pariſ. quod potius videtur: Amompharetum ipſiusque cohortem videlicet, ut c. 52. *Weſſel.* Poſt

επει-

επειθον comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt *συμπεσοντες*.

απικεατο) *απικατο* Arch. Vind. colon poſt vocem Ald. Cam. I. II.

σφι απιγμενοι) *σφι απιγμενους* Reiskius culte. Vitium typographi ſuſpicatur Larcherus, ſcripſiſſeque Reiskium *απιγμενω*, ſcil. *ες νεκυια*. Hanc repetitionem Herodoteam cenſens.

ξεινους — *βαρβαρους*) Parentheſi includendas duximus has voces. *ξεινους λεγων* Arch deerat Aldo ceterisque repetita vox, quam ex ſchedis revocavit Weſſeling. obſervans, ſupra c. 1. *και δη δοκεειν ειναι* — *τευχοντας επι τους ξεινους· ξεινους γαρ εκαλεον τους βαρβαρους*. Suntque ſimilium paſſim iterationes III, 12. VI 109. *Weſſel.* Non literae tantum & ſyllabae, ſed integrae voces, quae repeti debuerant, ſaepe ſunt a librariis, ut notum, ſemel tantum poſitae. Novum praebebit omiſſionis exemplum Dion Chryſ: in cuius Orat. 56. p. 565. C. ſcribendum Ἑλλην Ἑλληνων' ſed gravius eiusdem locus eſt affectus in Or. 74. p. 642. A. *το αυτο δη τουτο και προς ανθρωπους πεπονθασιν οἱ πολλοι· τω μεν εκ γυναικος* &c. voces *οἱ πολλοι τω* abſorpſerunt nomen Ἱππολυτω· corrigendum ſine controverſia, *οἱ πολλοι*· Ἱππολυτω *μεν εκ γυναικος* &c. nam quae ſubiicit Dion, Euripidei ſunt Hippolyti verba v 616 *Valkenar.* Poſt *μαινομενον* comma Ald. Cam. I. II.

ου Φρενηρεα) *ὡς Φρενηρεα* Paſſ.

τον Αθηναιων) *των* Arch.

τε προς) *τε* deſideratur in Arch. & Vind.

ad Cap. LVI.

Poſt και ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II. em poſt τυς δε.

αποςειχοντων) Omittit Ask., αποςιχοντων rch. Poſt τα comma Ald. Cam. I. II. nullum oſt εγενετο, ſed inſeritur poſt σημηνας in iisem.

κολωνων) κωλων Arch. Poſt ταχθεντες & εμαλιν commata Ald. Cam. I. II. colon poſt Λαεδαιμονιοι, comma poſt οἱ μεν, & poſt αντειχονο, punctum poſt ἱππον.

τραφθεντες) τραφεντες Arch. male. Vid. ːuſtath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Poſt ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξαντας Arch. & mox εῃ τεχνη. In nuperis docti viri, haec intellige- e negantis, coniecturis, ευηθιη η τεχνη απολιειν ſe deſeri prae ſtultitia, aut callida fraudis iſſimulatione. Quale equidem conſilium ımompharetum, tametſi animoſiſſimum, de uo imperatore mente agitaſſe, non dixero. otius erit, ιθειην τεχνην induſtriam rectamque iſciplinae artem accipere, ſicuti ιθειην δικην in uida & Etymologo Non nego, pellexiſſe lim voluntatem Arch. θειη τεχνη, h e. excelınte, & divina. Namque Spartani, ὁταν τινα εγαλοπρεπως επαινωσι θειον, ſive ſuo ſermoe σειον, teſtibus Platone & Aeſchine Dial I. 3. praedicabant Lege magnum animadverɔrem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blanımentis abripior. Weſſeling. Goldhagenio ι θειη

legendum videtur, & αναλαβων δε. Poſt αυτω abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τον λοχον τω οπλω) Med. Arch. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Vind. Valla; τον λοχον Ald. & Pariſ. A. non norunt, male tamen, vid. *Gronov.* qui: Quam acceſſionem quum viderit Valla, & in verſione communicaret, noluit admittere Aem. Portus iis ιθειη τεχνη, unde ibi, ut nimis docte, ſic infeliciſſime rem gerit. Patet lapſus, ut opus non ſit monſtrare.

αλλο) deeſt hoc Vind. Arch.

δεκα σταδια) αλλα σταδια Ask. Poſt λοχον comma ponendum cenſet *Larcher.* in Pariſ. B. & D. colon poſt λοχον invenit.

Μολοεντα) Μοοεντα Arch. Μολεοντα Ask. Poſt καλεομενον punctum, poſt τη comma Ald. Cam. I. II.

ησαν) ισαν Arch. Poſt εινεκα colon Ald. Camer. I. II. comma poſt χωρον & εν τω in iisdem.

εν τω) εν ῳ Paſſ. Ask. Comma poſt Αμομφαρετος τε, nullum poſt μενωσι Ald. Cam. I. II.

παρεγενοντο) παρεγινοντο Paſſ. Arch. Vind. Poſt πασα punctum Ald. Cam. I. II. comma in his poſt ιπποται.

κεινον) εκεινον Ask. Ald. tum εν τῳ Ask. Vind. Paſſ. Ask. quod Jonum: εν ῳ olim ex Ald.

ad Cap. LVIII.

Abeſt comma poſt Μαρδονιος δε Ald. Camer. I. II.

ωδε τε) deſit τε Arch. & Ληιστεαιον cum Vind. Valla, non Ληιστaιον, ut Ald. & Edd. Vid.

id. c. 1. Comma poſt αυτȣ Ald. Cam. I. II. emque poſt Ευρυπυλον.

Θρασυδηΐον) Med. Paſſ. Θρασυδηον Ask, Θρασδιαιον Arch. Valla, Θρασυδιον Ald. & alii. Scri cod. Arch. Θρασυδαιον, quo nomine Theonis F. Himerae impoſitus, in Diodori XI. 49, Philippi Macedonis legatus ap. Plut. Demoſth. 854. B., in mente videtur habuiſſe. Facio im Gronovio, opinorque, hunc fratresque usdem, ac nominatim Thoracem a Pindaro yth. Od. X. fin. laudibus ferri. *Weſſel.*

ελεγετε) Med. Paſſ. Vind. Arch. Ask. λεγετε ld. Pariſ. A. B.

ȣ φευγειν) εκφευγειν Arch. omiſſa male negativa. Punctum poſt πρωτȣς, comma poſt τȣς ld. Cam. I. II. in his colon poſt ειδετε, comma oſt διεδεξαν τε.

προς τȣς) προς το Arch. Comma poſt εοντες ld. Cam. I. II.

συνηδεαται) συνηδεαται Pariſ. B. fruſtra hoc, i fallor, verſavit Portus, in συνηδεατε leviter utandum; quibus quid ineſſe virtutis bellicae overatis: idem paene Reiskio placuit. Theſlis, quos excuſationis venia dignatur, oppoit Artabazum, ſine ulla ratione metuentem acedaemonios *Valkenar.* Non pugnabo, ſi συνηαται ex libro Pariſ. B. in συνηδεατε abeat. Editi men patrocinium Portus eſt profeſſus, verim ſuo more illuſtrans, taciteque συνοιδατε & νηδεετε, quod utrumque Reiskii ſuſpicionibus, xans. *Weſſeling.* Poſt το ante και comma Ald. am. I. II. και non legit. Arch. τον και καταρρωσαι alius elegit: cui cur tandem auſcultemus? *Weſſel.* Comma poſt καταρρωδησαντα τε Ald. Ca-

mer. I. II. in his punctum poſt πολιορκησομενας, comma poſt την & poſt τυτεων μεν, idemque poſt ποιευσι, & poſt ἡμιν των.

εποιησαν) Med. Arch. Paſſ. Ask., alii cum Ald. εποιησαντο.

ad Cap. LIX.

Περσας, δρομω) virgulam non poſt Περσας, ſed poſt δρομω, cum Pariſ. B. inſerendam cenſuit *Larcher.* Abeſt ea in Pariſ. A. & D. utrobique.

τον Ασωπον) Ora Steph. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit. hinc articulus, qui aberat Ald. &c. Comma poſt Λακεδαιμονιυς τε.

Περσας δε) Paſſ. Arch. Vind. Ald., in Gronoviana δε δε, quod, δε δη ſi foret ex ſcriptis, toleraſſem. *Weſſel.* Poſt Ἑλληνας comma Ald. Cam. I. II.

αυτικα παντες) abſunt iſta duo Arch.

ἑκαστος εσχον) ἑκαστοι margo Steph. Paſſ. Pariſ. A. B., tum ἡκον Arch. Iniuria dictionem amanuenſes perverſum iverunt. Vid. lib. I. 169. II. 53. *Weſſel.*

βοη τε και ὁμιλω) Pro hoc frequentius βοῃ τε και παταγῳ χρεωμενοι III. 79. Sentio, hic inconditum clamorem & turbam Homereo more exprimi. Κεκλωμενοι καθ' ὁμιλον επ' αυτω παντες εβησαν. Trojani, inordinati atque incompoſiti, in Ulyſſem ruentes. Il. Λ. 460. *Weſſel.* βοῃ τε και ὁμιλῳ ſi ſincerum eſt, poſitum videtur ὁμιλω pro ὁμιλαδον· ὁμιλαδον εστιχοωντο eſt apud Apollon. Rhod. IV. 81. ex Hom. Il. β. 93., εστιχοωντο ιλαδον. Sed, me iudice, βοῃ τε και κομπῳ, aptius hac in ſede convenirent; & videri poſſet

oſſet, aliam hic vocem legiſſe Plutarch, in Ariide p. 329. &c. ubi Mardonius επεφερετο τοις ακεδαιμονιοις βοη πολλη και παταγω των βαρβαον, ὡς ε μαχης εσομενης, αλλα φευγοντας αναρασομενων τες Ἑλληνας· quae certa ſunt ex his xpreſſa Herodoti; cui ſupra VIII. 28. Theſſali icuntur, ὡς αναρπασομενοι τες Φωκεας, φερομεοι. Urbs uno velut impetu capta frequenter diitur αναρπαθηναι *Valken.* cui calculum adiecit *archer.* & *Degenius* Poſt Ἑλληνας comma Ald. am. I. II. ἀρπασομενοι Arch. Vind. praeter neeſſitatem. Vid. 8. 28.

ad Cap. LX.

Poſt Παυσάνιης δε abeſt comma Ald. Cam. I. . colon in his poſt ταδε, ſed omittunt poſt ροκειμενε.

το ποιητεον) το abeſt Arch. comma poſt το ld. Camer. I. II. idemque poſt γαρ τη.

ἡμεων) Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Steph. argo, quod hic malui; ἡμεας Ald. & alii. Poſt ιιν punctum Ald. Camer. I. II.

ἁπασα) πασα Arch. Poſt αποπεμψαντες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXI.

Comma poſt ςειχεσι Ald. Camer. I. II.

ὡςε) ὡςε και Arch.

προσκειμενον) Arch. Vind. Pariſ. A. B. alii um Aldo προκειμενον, comma poſt voem Ald. Camer. I. II. Mentio αγωνος μεγιςε ροκειμενε in proxime ſuperioribus anſam hoc utandi praebuit. Το προσκειμενον, Perſarum queſtres copiae, οἱ προσεκειντο σφι, a quibus

 con-

continuo inceſſentibus damno Graeci augebantur. Res extra dubii aleam ex c. 56 & c. 39. ἡ μεν τοι ἱππος — αιει προσεκειτο τε και ελυπεε τους Ελληνας *Weſſel*. Comma poſt Λακεδαιμονιοι Ald. Cam. I. II in his colon poſt πεντακισμυριοι.

αποσχιζοντο) εσχιζοντα ora Steph. Comma poſt Λακεδαιμονιων Ald Cam. I. II. In iisd. comma poſt Μαρδονιῳ, colon poſt πολλοι.

Φραξαντες γαρ τα γερρα) Φαξαντες Ald. Camer. I. II. γερα & deinceps Arch.

των τοξευματων) Paſſ. Arch. Brit. articulus aberat Ald. &c.

ου γινομενων) Perſuaſit Pavio χρηστων vocem hic ex libro Arch. iungere Th. Galeus, falſus vehementer: namque illo in codice, quem importuniſſimum Taylor appellavit, ob iniuſtum additamentum ad Serm. Επιταφ. p. 33, vocabulum illud fruſtra quaeritur. Plutarchi verba Ariſtid. p. 329. E. ἁμα ταις ευχαις εφανη τα ἱερα auxit ex falſo prodita huius loci acceſſione Dacerius εφανη τα ἱερα χρηστα. Sic vara, uti dici ſolet, vibiam ſequuta eſt. Plutarch. bene tutatur Bryanus, Noſtrum Taylor. χρηστα in dictione intelligi adſolent. Conf. L. VII. 134. *Weſſel*. A. ſciolo ex vicinis repetitum χρηστων, quod praebet Arch, recte reiecit Jo. Taylor ad Lyſ. p. 33. Quando litabant, τα ἱερα, vel τα σφαγια γενεσθαι ſimpliciter etiam dicebantur. Hic paullo poſt iſtis, εγινετο αυνμενοισι τα σφαγια χρηστα, haec proxima ſubiiciuntur ὡς δε χρονῳ κοτε εγινετο, quum vero tandem aliquando laeta eſſent exta. χρονῳ, non nemini ſuſpectum, *tandem* notat. vid. ad Eurip. Phoen. 313. in Dionyſ. Halic. T. 2. p. 33. 25. ſcribendum; τε χωρει

κιρει χρονῳ· Φερομενος δ' ὑπ' οργης. — Ut Herod. precantem Pauſaniam ſiſtit Plutarch. T. I. p. 329. E. ubi *ἁμα ταις ευχαις εφαινη τα ἱερα, και νικην οἱ μαντεις εμηνυον Valkenar.*

χρηζοντα) *χρηίζοντα* Arch. Vind.

ad Cap. LXII.

επικαλευμενε) *επικαλεομενε* Arch. Vind. Ask.

προτεροι) *προτερον* Arch. Vind. Valla. conf. Daviſ. in Max. Tyr. p. 507. poſt *Τεγεηται* comma Ald Cam. I. II.

εγινέτο) *εγενετο* Paſſ. poſt *Περσας* colon Ald. Cam. I. II.

γερεα) *γερα* Arch. poſt *μαχη* punctum Ald. Cam. I. II.

ἡ μαχη) Abeſt Arch. neque male.

λημαατι) recte Plut. Malign. p. 874. A Codd. plerique omnes cum Aldo *λημματι* vid. V. 72. VII 99. Poſt *ρωμη* comma Ald. Cam. I. II. punctum poſt *Περσαι*.

εναντιοισι) *αντιοισιν* Vind.

και πλευνες) copulam idem & Arch. non habent.

ad Cap. LXIII.

Poſt *τη* comma Ald. Cam: I II. poſt *οἱ δε* comma, poſt *αντειχον* colon in iiſdem, comma quoque poſt *αμυνομενοι*.

κατεβαλον) *κατεβαλλον* Arch Paſſ. Vind. Ask. Brit. Antea ex Aldo *κατεβαλλοντο*. Etſi minime me fugiat, priſtinum patrocinio, ſi rixari libeat, non defici, conſuetum nolui & ſchedarum praeiudicio protectum abiicere. Satis erit, hoc Plut. Ariſtid. p. 329. F. *τοις δορασι*

συμπτοντες προσωπα και ςερνα των Περσων, πολλες κατεβαλλον. *Weſſeling.*

πλειςον γαρ) Carpit Plutarch. Malign. p. 874.

γυμνητες) γυμνηται Ask in Paſſ. εοντας γυμνητας male. Porro αγωνας Arch. poſt γυμνητες comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIV.

Poſt Λεωνιδεω & χρηςηριον abſunt commata Ald Cam. I II.

επετελεετο) επιτελειτο ſine augmento Vind., ſequentia laudavit Plut. Cat. Maior. p. 353. D. Poſt απασεων & των commata Ald. Cam. I. II. comma quoque in his poſt ονοματα.

Λεωνιδην) Λεωνιδεω Arch loco Λεωνιδεα conf. lib. 7. 204. ubi maiorum eius ſeries.

Αειμνηςυ) Αριμνηςυ Arch. Valla; Αἴμνηςυ Paſſ. Ask Αειμνηςυ Med. Juſtum nobilis viri nomen non extra certamen. Αριμνηςυ titulum dant illi Valla & Arch., inque primis Plut. Ariſtid. p. 330 C. ceteris autem codd receptum in laude verſatur. His equidem conſpirantibus accederem, eoque promtius, quoniam ex Plutarchi ſcripto exemplari Διαμνηςον H. Steph. enotavit, ab Αειμνηςω leviter diverſum: Idem porro Plut. Malign. p 873. D. ſive inſulſi potius ſcribae Δειπνιςον pinxerunt, Αειμνηςον utique appellandum. Jam quae in Αειμνηςυ & Αριμνηςυ ſcriptura librariorum hic & c. 71. diſcordia, vitioſior alibi in monumentis ſepulcralibus. M Anton. Boldettus Obſerv. ad Coenat. p. 411. titulum exſcripſit hunc: ΞΑΝΘΙΠΠΗΑΕ ΙΜΝΗΣΤΕ ΓΡΗΓΟΡΕΙ & p. 416 ΠΤΟΛΜΑΙΣ. Α. Ι. ΜΝΗΓΑΙ. ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΡΘΕΝΟΣ, & Latine *Ptolmais A. I. hymnes*

hymnos perſonabat virgo. Legiſſet ΑΕΙΜΗΣΤΗ *perpetuae memoriae*, Latina utique adpoſuiſſet meliora. At in talibus crebri eius lapſus *Weſſeling.* In hoc forte nomine placebit ſcriptio Arch. Αριμνηςυ. quia firmat illam Plut. T. I. p. 330 C. τον Μαρδονιον ανηρ Σπαρτιατης ονομα Αριμνηςος αποκτιννυσι, λιθω την κεφαλην παταξας. Spartiata, quantum recordor, Arimneſtus nusquam Pauſaniae memoratus; ſed Plataeenſium hoc etiam praelio Imperator ſic illi dicitur IX. p. 718. & Plutarcho in Ariſtid. p. 325. C. quae commendant lectionem Med. apud Herod infra c. 71. Αριμνηςον ανδρα Πλαταιεα, ubi Αειμνηςον dabant Edd. Plataenſem Λακωνα τον Αειμνηςυ memorat Thucyd. III. c. 52. *Valken* Poſt λογιμυ punctum Ald. Cam. I. II. quibus deſit comma poſt εοντος.

Μεσσηνιοισι πασι) Arch. deſit τε & Vind. Paſſ. Ask., quibus obſequi licebit. ante cum Ald. Μεσσηνιοισι τε. Ceterum Μεσηνιοι ſaepiſſime Iſocrati & aliis *Weſſel.* Poſt απεθανε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXV.

ετραποντο) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch Ceteri cum Ald. ετραπησαν. Comma poſt το ante εποιησαντο Ald. Cam. I. II.

θωϋμα) θωμα Arch Ask.

παρα της) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Valla, περι alii cum Aldo Poſt Περσεων comma Aldo Cam. I. II., in quibus punctum poſt ιρον, comma poſt πλειςοι.

εδεκετο) Iidem omnes: εδεξατο Ald. Pariſ. A. B. comma poſt vocem non habet Ald. Camer. I. II

ανακτορον) Med. Paſſ. Ask., *ανακτοριον* Arch. Vind. Brit Pariſ. A. B. Ald. Valla. Poſt *ανακτορον* punctum Ald. Cam. I. II. Templum *primarium* & *praecipuum* doctiſſ. de Pauw, ad cuius formam Δημητρος Ελευσινιης ἱρὸν ſupra c. 56. Notum mihi adprime το σεμνον ανακτορον τοιν θεοιν Cereris & Proſerpinae Athen. L. V. p. 213. 6, verum το ἱρον το εν Ελευσινι ανακτορον inſolentius. Heſychii *ανακταριον*, *ἱερον*, congruebat codd. quorumdam voluntati, ac ſolemnem vocabuli gloſſam, Herodoto fortaſſe inculcatam, indicabat. Vide ibi Alberti & Olearium ad Philoſtr. Vit. Soph. L. II. p 600. *Weſſel.* Herodotus aliique ſaepe dixerunt ἱρον vel ἱερον ἁγιον· & monente Hemſterh. ad Lucian. p. 136, proprie Cereris Eleuſiniae templum dicebatur το σεμνη ανακτορον τοιν θεοιν· ſed cauſam non exputo, cur Noſtro ſcriberetur το ἱρον το εν Ελευσινι ανακτορον· mihi potius Cereris templum, quod fuit Eleuſine, dixiſſe videtur το εν Ελευσινι ανακτορον ut ad Ανακτορον quis interpretamenti loco primum adiecerit το ἱρον. De quorumvis Deorum Dearumve templis vocem ανακτορον prae aliis Euripides frequentavit in Androm. 43, 1157. Iphig. in Taur. 41. 66. Troad. 15. Jone 55. Sed ſacrarium illud a Perſis igne violatum ignoraſſe videtur Ariſtides, cuius vid T. I. p. 451. *Valken.* cuius in ſententiam abire placet, praeeunte *Larchērio*, in eam quoque *Degenius* abivit.

τοσουτον) τοσουτο Paſſ. Ask.

ad Cap. LXVI.

Poſt Φαρνακεος comma Ald. Cam. I. II. *αρεσκετο*) ηρεσκετο Arch. Paſſ. Vind. Ask., nul-

nullum comma poſt αρεσκετο Ald. Cam. I. II. quae id ponunt poſt κατ' αρχας.

λιπομενυ) λειπομενυ Arch. Vind. Poſt ηνυε abeſt comma Ald. Cam. I. II comma in his poſt των ante εςρατηγεε.

ειχε δε δυναμιν — περι ἑωϋτου) Parentheſi includenda duximus. Poſt ολιγην punctum Ald. Cam. I II. comma poſt ἑωϋτον in iisd. αυτον Vind. Arch. Comma poſt τα ante εμελλε Ald. Cam. I. II

αποβησεσθαι) συμβησεσθαι Arch.

ηιε κατηρτισμενος) Med. Paſſ. Ask., ηγε Arch. Vind. Brit. Ald. Valla. tum κατηρτημενος aut κατηρτημενως Paſſ. Ask. ora Steph. Inſpice Gronovium, quicum non diſſentio. *Weſſel.* ηγε lectio bene colorata, ſi modo veniſſet ab Herodoto, non ab aliis, qui nolebant alterius differri voculam τυτος, quia haberet iam aliquid adminiculi Sed interim optimus MS. habet ηιε. Et quidquid aliis videatur, id mutari non debuit, quum opiner, omnino ſic ſcripſiſſe Herodotum, ut vocula iſta praecedens τυτυς quaerere inferius debeat aliquid, cui innitatur. *Gronov.*

κατα τωϋτο ιεναι) κατα τυτο Arch. κατα τωϋτο Vind. Ask Paſſ. In Ald. & aliis κατ' αυτο ιεναι παντας, τη, — Scripſi κατα τωϋτο, ſcriptis exemplaribus iubentibus. *Weſſeling.* Pertinet ad haec praecedens τυτυς — παραγγειλας κατ' αυτο ιεναι παντας τη αυτος εξηγεεται. *Valken.*

αν αυτον) αν deſideratur in Arch. Pavius de coniectura ὁκως — ὁρεωσι σπυδην εχοντα ſimul ac viderint ipſum magno ſtudio properantem: neque enim vulgatum ullo Graecorum in ſermonis eſſe commercio. Quid tum vero Aeſchy-

leo

leo fiet Suppl. 844. Σεσθε — ὁπως ποδων. Quid ὡς ποδων ειχον Noſtri lib. 6. 116. ὡς ταχεος ειχε 8, 107. & Dionyſ. Ant. Rom. XI. p. 626. ὡς ειχον οργης τε και ταχευς. Heliod. Aethiop. I. p. 23. ὡς ειχε δεσμων, ut vinctus erat, & ibid. p. 56. ελθων ὡς ειχε δεσμου. Quorum quidem uberrima paſſim meſſis. *Weſſel.* Poſt ϛρατον comma Ald. Cam. I. II.

προτερεων) Arch. Vind. Paſſ. margo Steph. προτερευων prius ex Ald. προτερεων elegi, quod c. 56. *Weſſel* id quoque Koenius vulgato praeferendum cenſebat, ut Ιωνικωτερον & Herodoteum. *Valken.*

και δη) Ask. Paſſ Arch. ordine meliore: δη και alii cum Ald. Poſt Περσας comma Ald. Camer. I. II. idemque poſt ξυλινον. ξυλινον τειχος Arch. Valla, neque abſurde.

ad Cap. LXVII.

εχον) ειχον Paſſ. Arch. Ask. Vind. poſt ολιγην abeſt comma Ald. Cam. I. II. habent id poſt μαχεομενοι τε: in Arch. Vind. μαχομενοι. Poſt Περσαι colon Ald Cam. I. II.

ουτε αποδεξαμενος τι) ουτε τι αποδεξαμενος Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXVIII.

μοι) εμοι Arch. Vind.

ηρτητο) ηρτηντο Arch. Vind. Poſt ουτοι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

πριν η και &c.) τοισι πολεμιοισιν εφευγον πριν η και συμμιξαι Arch. Poſt πολεμιοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

ἱερων) ὑρων Arch. Vind. Poſt της τε αλλης comma Ald. Cam. I. II.

αγχιςω ευσα) Venit Abreſchio in mentem αγχιςα ιυσα, cui coniectanti ſchedae addicere renuunt. *Weſſeling* Poſt οἱ μεν & διωκοντες commata Ald. Cam. I. II. poſt φονευοντες colon. διωκοντες τε και Ask. nec male.

ad Cap. LXIX.

Εν δε τυτῳ τῳ γινομενῳ φοβῳ) Fuit, cum legerem εν δε τυτῳ — πονῳ arbitrarerque ſimillimum εν τυτῳ τῳ πονῳ L. VI. 114 & VII. 224. Quod quidem utrobique optimum, nec tamen edito probius. Saepe nos blandimentis huiusmodi auferimur, quae, etſi hoc in ſe naturale habeant, ut placeant etiam reiecta, haud raro futilia evadunt. *Weſſeling.*

αγγελλεται) απαγγελλεται Brit.

αλλοισι) Non eſt in Arch. Vind. & Valla, neque valde neceſſarium videtur.

Poſt οἱ μεν ante αμφι Κορ. comma Ald. Camer. I. II. idemque in his poſt ὑπωρεης. ὑπωρεηs Arch. Vind.

ανω) Omittitur ab Arch. Vind. Poſt Δημητρος punctum, poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt Μεγαρεας τε, & poſt Μεγαρεες.

απιδοντες) αποδιδοντες Ald. Cam. I. II. quod *Weſſeling.* non enotavit.

των Θηβαιων) Omittitur ab Arch. Poſt ἱππευς punctum, poſt των & εσπεσοντες δε comma Ald. Cam. I. II.

κατεςορεσαν) κατεςωρεσαν Paſſ. Poſt εξακοσιυς punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt.

Poſt λοιπȣς comma Ald Cam. I. II. in quibus & aliis κατηρραξαν male. κατηραξαν: Arch. Vind. Brit. Perperam arbitror intereſſe, κατηραξαν ſcribatur an κατερραξαν· variabunt hic etiam forte codd., ut apud Thucyd. VII. 6. το αλλο στρατευμα, νικηθεν υπο των Συρακȣσιων κατηραχθη ες τα τειχισματα· ubi ſcribitur in aliis codd. κατερραχθη· ex Herodoto ſumſit Appian in Punic. p. 15, τȣς δε λοιπȣς ες τας πετρας κατηραξαν. Demoſth. c. Ariſtocr. p. 430. κατερραξε δ' εις την θαλατταν απαντας, omnes in mare dedit praecipites: illic ex ſcripto κατηρραξε proſtat enotatum: una litera ablata κατηραξε potius ſcribendum *Valkenar*. Poſt απωλοντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

εφραξαντο) εφραζοντο Arch. corrupte.

απηρσαν) απηεσαν Arch.

εχον) ειχον Arch. Paſſ. Vind. Ask.

οἱ Αθηναιοι) Articulum negligunt Arch. Brit. Vind. Ask.

ηρειπον) ηριπον Paſſ. Arch., probe ſatis: poſt τῃ comma Ald. Cam. I. II. in his punctum poſt τειχος, & colon poſt διαρπάσαντες. Comma ponunt poſt την Μαρδονιȣ, & punct. poſt Τεγεηται eaedem.

Αλεης) *Agelae Minervae* in Valla, ſed valde aberrante. Vid. lib. I. 66.

εσηνεικαν) εσηνεικαντο Arch. Vind. haud improbe. Poſt βαρβαροι comma, poſt εμεμνητο punctum Ald. Cam. I. II εμεμνηντο Paſſ.

αλυκταζον) in margine δυσφορεειν, αγανακτειν explicat Paſſ.

χωρῳ) ora Steph. Pariſ. B. C. alii χρονῳ. Non rit, opinor, qui Codd. auctoritatem averſetur. Quod ex illis venit, vulgato praeſtabilius. Anguſto exiguoque in loco exterriti ac compulſi Perſae degebant, atque animum, explicare ordines cum non poſſent, deſpondebant. Vellem maximopere, iisdem in ſchedis κατειλημενοι reperiri, quod, me iudice, verius, ut c. 30. *Weſſel.* Suum χωρῳ, adnotatum in Diſſ. Herod. p. 205. recipiet ex codd.; Noſter, qui poetas imitatus ολιγον poſuit επι μεγεθος. In hoc anguſto loco πολλοι μυριαδες dicuntur κατειλημμεναι ανθρωπων; ubi Herodoteum dant Codd. κατειλημεναι. Qui ſic tenentur, ut elabi nequeant, ſaepe tamen dicuntur απειλημμενοι, & αποληφθεντες. V. c. 101, ὁσοι —; ενησαν εν τη πολι απολαμφθεντες παντοθεν· IX. c. 50. εν τῳ Κιθαιρωνι απολελαμμενοι· απειλημμενοι Thucyd. II. p. 100, 89 & V. p. 353, 40. Ulyſſes ἀπειλημμενος dicitur ὑπο Καλυψους Demoſtheni Thraci ap. Euſtath. in Od. A. p. 19, 27 Harpocrationi αποτετειχισμενος redditur απειλημμενος και αποκεκλεισμενος τῳ τειχει· vid. T. Hemſterh. in Ariſtoph. Π. 935. *Valkenar.*

κατακδευσεων τεσσερων) De Reiskio quid dicam? Auget is coniectando κατακδευσεων χιλιαδων τεσσερων, τας εχων — Ergone quatuor duntaxat millia Artabazus fugae ſocia abduxit? Quod quidem Herodotus ita c. 65. infitiatur, ut diſtrictius non valeret. Sentio feſtinantis hallucinationem. *Weſſel.*

Λακεδαιμονιων δε) Tangit haec & miratur Plut. Ariſtid. p. 330. E. Poſt Σπαρτης comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt συμβολη.

εις και) deficit και in Arch.

ad

ad Cap. LXXI.

Poſt πεζος μεν & ἱππος δε abſunt commata Ald. Cam. I. II.

ἡ Σικυων) ὁ Σαικεων Arch. prave. Comma poſt ανηρ δε Ald. Cam. I. II. idemque in his poſt γινομενων & Τεγεητεων, & punctum poſt απεσημηναθαι.

ἁπαντες) παντες Arch. Vind.

ἰσχυροτατον) ισχυροτερον Paſſ. Ask. Steph. margo: tum προσενεχθησαν Paſſ. Poſt εκρατησαν punctum Ald. Cam. I. II.

μακρῳ Αριστοδημος) Citat Suidas in v.

τας ἡμετερας) τας εμας Suidas. Poſt ονειδος comma Ald. Cam. I. II.

τουτον) τουτων ſolus, hac in voce pravus, Med. Poſt Ποσειδωνιος τε, & Φιλοκυων comma Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιητης) ὁ Σπαρτιητης Paſſ. Ask. Poſt αποθανειν abeſt comma, quod adeſt poſt λυσσωντα τε Ald. Cam. I. II.

εκλειποντα) εκλιποντα Arch. Vind.

ειποιεν) Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. Ald. Valla. ειποιμεν Med. Paſſ. Ask. quod demiror tantopere probatum, ſiquidem non de ſe, & foret ea profeſſio Hiſtoriarum patri turpis, ſed de Spartanorum ſermone & iudicio, quis virorum illorum laudabilior, haec Herodotus. Ariſtodemi culpam lib. VII. 231. vidimus. *Weſſeling*. Poſt ουτοι δε τους comma Ald. Cam. I. II.

των αποθανοντων εν ταυτῃ τῃ μαχῃ) Cenſebat G. Koenius, verba haec hac in ſede minus accommodata, in ſuam facile poſſe reſtitui, ſi hunc in modum paullo collocarentur inferius.

Ουτοι

Οὗτοι μεν των αποθανοντων εν ταυτῃ τῃ μαχῃ εν Πλαταιῃσι ουνομαςοτατοι εγενοντο. *Valkenar.*

ad Cap. LXXII.

Poſt Ἑλληνων colon Ald. Cam. I. II. poſt ὁς abeſt his comma.

εσφαγιαζετο) Excerpſit Suidas in σφαγιαζειν, hinc, quod Portum & Kuſterum fugit, adiuvandus. *Weſſeling.*

κατημενος) Viro docto in Miſcell. Lipſ. Nov. Vol. 8. p. 670. ſuſpectum, egregie tuitus eſt & explicuit Weſſeling. in Diſſ. Herod. p. 126. *Valken.* Bona omnia ſunt. Callicrates, ſacris dum operabatur Pauſanias, ad arma ſuo in ordine conſidebat, more priſca militia non inſueto. Eurip. Suppl. 357. παρ᾽ ὁπλοις θ᾽ ἡμενος πεμψω λογους Κρεοντι, & 664. 674, Commodum Plut. Ariſtid. p. 329. B. ὡς δε θυομενος Παυσανιας ουκ εκαλλιερει, προσεταξε τοις Λακεδαιμονιοις, τας ασπιδας προ ποδων θεμενους, ατρεμα καθεζεσθαι· continuo ſubdens, Callicratem, dum iſta ad arma ſederetur, ſagitta fuiſſe percuſſum. *Weſſel.*

Poſt και δη & οἱ μεν commata, poſt εμαχοντο colon Ald. Cam. I. II.

εξενηνεγμενος) εξενηνεγμενος cum commate Ald. Camer. I. II. quod Weſſeling. non annotavit.

εδυσθανατεε) Habet ex h. l. Pollux III. 106.

Αριμνηςον) Med. Paſſ. Ask. Αειμνηςον Ald. Arch. Vind. Brit. Valla Schedis viri nomen Αριμνηςον repraeſentantibus, robur Pauſan. lib. 9. 4. addit, ubi, ὁ δε Αριμνηςος εν τε τῃ προς Μαρδονιον μαχῃ — Πλαταιευσιν ἡγησατο. Plut. quoque Ariſtid. p. 325. F. Quibus autem προς

Λειμνηςον placet, Thucydides, cui Plataeenſis Lacon Λειμνηςε L. 3. 52, fortaſſe huius filius, aderit. Adeo iterum anceps viri titulus. conſ. c. 63. *Weſſel.*

μελειν) μελλειν vitioſe Arch. Ask.

χερι) χειρι Paſſ. Ask.

ad Cap. LXXIII.

εκ δημε) Abeſt εκ Arch. ſoli, nec praeter morem, delendumque cenſet *Larcherius*, qui legere mavis Εως δημε, ex conſuetudine Herodotea. Poſt Δεκελεων δε comma Ald. Cam I. II.

και τες Δεκελεας) και non eſt in Arch. Vind. qui deinceps Δεκελεον cum Valla Vulgato acceſſit Steph. Byz. in Δεκελεια. Poſt Δεκελεας colon, poſt οἱ δε comma Ald. Cam. I. II., quod non habent poſt Δεκελον.

εξηεγησαμενον) εξηγησαμενον Ald. Cam. I II. quod Weſſeling. non annotavit. Comma poſt ται ante δη Ald. Cam I. II.

Τιτακος) Harpocrat. Suidas, & Etymolog. in Τιτακιδαι, discordes in vocis tono, attigerunt. Arch. dat δη τε κακος. Poſt αυτοχθων comma Ald. Cam. I. II.

απο τετε τε εργε &c.) εν Σπαρτη απο τετε τε εργε Arch. Vind. Paſſ. Ask poſt Σπαρτη comma Ald. Camer. I. II. idemque poſt γενομενον.

σινομενων) σινεομενων Arch.

απεχεσθαι) αποσχεσθαι Vind. ſatis bene. Poſt απεχεσθαι colon Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. LXXIV.

βαλλεσκετο) βαλεσκετο Vind. poſt πολεμιοισι beſt comma Ald. Cam. I. II. nec habent poſt πιπτοντες, inſerunt poſt ταξιος punctumque ponunt poſt δυναιατο.

εκπιπτοντες) Improbatur, cenſeturque Pa-io Reiskioque επιπιπτοντες, εσπιπτοντες, εμπιπτοντες ad rem opportunius. Eadem illis voluntas Scriptori ſi ſediſſet, abiiſſet eas in partes; ſuum maluit, utique, etſi diverſiore intuitu, accommodatum. *Weſſeling.*

δεδοκτο) εδεδοκτο Vind. Arch.

αμφισβατεων) Med. Paſſ. Ask. Alii αμφισβητεων, ut Pariſ. A. B. Arch. Vind. Ald. Vide Suid. in v. & ſupra L. IV. 14.

αιει) Ald. Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Brit, quae editorum incuria negligebatur. Poſt περιθεεσης comma Ald. Camer. I. II. idemque poſt στρεμιζεσης.

αγκυραν) επισημον αγκυραν Arch Vind. Valla. Laudo Arch. Vallamque, veriſſimum εφορεε επισημον αγκυραν indicans. Convenit apprime narrationi & Graeciae conſuetudini, qua Laco επι της ασπιδος μυιαν εχων επισημον in Plut. T. 2. p. 234. C. Neque obtrudo tamen, ne interpretamentum, ſi cui tale absque cauſſa videatur, inculcaſſe perhibear. *Weſſel.* Recepit επισημον *Larcherius* & *Degen.*

ad Cap. LXXV.

Εύρυβατην) Ευρυβιαδην Arch. Vind. Valla, mendoſe, verior hominis titulus lib. 6, 92. & in Pauſan. I, 29. *Weſſel.* Qui dedit *Eurybiadem*, Val-

la reperit in ſuo cod. quod Galeus obtulit ex Arch. Ευρυβιαδην. Hic vulgatum nomen Ευρυβατην ipſe ſatis tuebitur Herod. VI. c. 92. ubi Argivus Ευρυβατης, ter victor certamine ſingulari, ὑπο τȣ τεταρτȣ Σωφανεος τȣ Δεκελεως αποθνησκει. Herodoto concinit. Pauſan. I. p. 71. *Valkenar.*

προκλησιος) προβλησιος Arch. Poſt τȣτεων comma Ald Cam. I. II. in queis nullum comma poſt κατελαβε.

Λεαγρῳ) Μελεαγρῳ Arch., in Vallae Latinis *Leargo*.

Δατῳ) Citavit Steph Byz. Muſae numerum prave edens in voc.

μαχεομενον) deeſt Arch.

ad Cap. LXXVI.

κατεςρωντο) Pollux cum Jungermanni notis IX. 153.

Φαρανδατεος) Φαρναδατεος margo Steph. Arch. Vind. Valla. Poſt και αυτη comma Ald. Cam. I. II.

και αμφιπολοι) Articulum in his male omiſſum reſtituerunt Reiskius & Koenius. και αἱ αμφιπολοι. *Valken.* Reiskio adſentitur *Weſſel.*.

των παρεȣσεων) Med. Paſſ. Ask. Arch. Brit. Valla, alii cum Aldo εκ των.

Φονησι εοντας) Φοινησι Arch. εοντας abeſt ab Med. Paſſ. Ask. Comma poſt εξεπιςαμενη, colon poſt ταδε Ald. Cam. I. II.

λυσαι με) ρυσαι Arch. Vind. quibus ferme obtempero. Eum in modum lib. 5. 49. προς θεων των Ἑλληνων ρυσασθε Ιωνας εκ της δȣλοσυνης & 9. 89. προετρεπε αυτȣ ρυσασθαι ανδρας Ἑλληνας

ας εκ δȣλοσυνης tum in Epigr. ap. Ariſt. T. 3. 648. Ἑλλαδα πασαν — ρυσαμενοι Δȣλοσυνας. Quae quidem ad verbi uſum, ad vulgatum autem, in ſimili negotio uſitatum, praeiudicio damnandum minime *Weſſeling*. Poſt ωνησας τȣσδε comma, nullum poſt απολεσας, ſed poſt τȣς, & δαιμονων, habent Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt γενος μεν, colon poſt Κωη.

θυγατηρ δε) abeſt δε Ald. Cam. I. II, in quibus & comma poſt Ηγετοριδεω, idemque poſt δε.

αμειβεται τοισδε) αμειβετο ὡδε Arch. Vind., prius Ald & Pariſ. A. cum Brit. Vulgatum ex Med. Paſſ. Ask. & Pariſ. B. Poſt θαρσει colon Ald. Cam. I. II.

τȣτω) τȣτο Arch. & ſtatim και εις cum Vind.

κεινȣς τȣς χωρȣς οικημενων) οικημενων Paſſ. Arch. Vind. Ask. Brit. ora Steph. olim οικεομενων, & εκεινȣς ex Ald. κεινȣς Arch. Vind.

ταυτα δε ειπας) ταυτα ειπας Arch. Vind. Poſt παρεȣσι colon Ald. Cam. I. II., in quibus commata poſt ὑϛερον δε, poſt Αιγιναν, & poſt ες την.

ad Cap. LXXVII.

επ᾽ εξεργασμενοισι) επεξεργασμενοισι iunctim Ald. & Vind. male. Vid. IV. 165. VIII. 94. coniecerat iam, quod edidimus, *Golabag*.

ὑϛεροι) ὑϛερον Arch. Vind. Paſſ. Poſt Λακεδαιμονιοι δε comma Ald. Cam. I. II. idem poſt οἱ δε, poſt Μαντινευσι, poſt ȣτοι.

τα κατα) τα omittit Arch. commata poſt Μαντινεας μεν & poſt Ηλειȣς Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

Poſt Αιγινητεων comma, quod non habent poſt Πυθεω Ald. Cam. I. II.

τα πρωτα) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Pariſ B. C., edebatur ex Ald. τα πρωτα Φερων. Saltem dictionis corruptores τα πρωτα Φερομενος, ut poſtulat mos, elegiſſent. Dio Caſſ. lib. 40. p. 136. de Suella Britanno ſive Caſſivelano, τον των τα πρωτα εν τη νησω δυναςων Φερομενον, Aelian. Anim. XIII. 17, aulopias ex thynnorum genere, ρωμην τε και αλκην τα πρωτα Φεροιτο αν — Reſecui importuum & ab ſchedis Gronovioque proſcriptum, Φερων. Conf. lib 6, 100. & praeter ceteros Ti. Hemſterh. in Luciani Tim. c. 35. & Xenoph. Epheſ. Miſcell. Obſerv. Vol. V. p. 30. *Weſſel.* Si codd. etiam aliis abeſt Φερων, non repertum in Med, *vir inter Aeginetas princeps* hic dictus videbitur Αιγινητεων τα πρωτα; quam ſermonis elegantiam his etiam uſus Herodoti pertractavit vir ſummus ad Lucian. T. I. p. 147. Pro Φερων ſi qui codd. darent Φερομενος, Lampon cenſeri poſſet dictus Αιγινητεων τα πρωτα Φερομενος, ut Hermotinum ſcribit Φερομενον ου τα δευτερα των ευνουχων παρα βασιλεϊ, VIII. c 105. quod commodum excitat Gronov. Dicitur quis τα πρωτα & τα δευτερα Φερεσθαι, non Φερειν. Lucian. T. 2. p. 115. οἱ αμφ᾽ Αριςιππον τε και Επικουρον τα πρωτα παρ αυτοις εφεροντο: dediſſe videtur Eunapius in Jambl. p. 21, Ανατολιω τω μετα Πορφυριον τα δευτερα Φερομενω. Moschus Eid. III. 57. μη δευτερα σειο Φερηται. Callim. H. in Del. v. 4. Δηλος δ᾽ εθελει τα πρωτα Φερεσθαι Εκ Μουσεων. *Valken.*

ος ανοσιωτατον) Quid? ſi legas *ος αν οσιωτατον*. Nam conſilium eius, tantum abeſt, ut infaudiſſimum dici iure queat, ut nihil aequius videri poſſit. *Goldhag.*

ιετο) *ικετο* Arch. Vind.

ταδε) Med. Paſſ. Vind. Ask. Brit. Ald. in quo colon poſt vocem, deerat editorum ſocordia *ταδε*. Comma poſt *μεγαθος τε*, poſt *Ελληνων* & *των* Ald. Cam. I. II.

ποιεων) *ποιεων* Ask Brit. Vidi ad marginem Aldinae docti viri manu, *μη υπαρχων — ποιεειν*, quorum ultimum in Ask.; ſed eius opera ſupervacua; Noſter lib. VII, 8, 2 *οι γε εμε και πατερα τον εμον υπηρξαν αδικα ποιευντες*· quibus comparia Valcken. ad Eurip. Phoen. p. 533. conduxit plurima. *Weſſeling.* Comma poſt *κεφαλην* Ald. Cam. I. II.

ανεσταυρωσαν) *εσταυρωσαν* Arch. Vind. comma poſt *τω* ante *συ* Ald. Cam. I. II. idemque poſt *εξεις*.

υπο παντων Σπαρτιητεων) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ſine articulo *των*, quos amplector. *Σπαρτιητεων παντων· αυτις δε* Ald. Cam. I. II. in quibus colon poſt *ταδε*.

ad Cap. LXXIX.

Colon poſt *τοισδε* Ald. Cam. I. II. comma in his poſt *ευνοεειν τε*.

αγαμαι) *αμα και* Brit. abſurde. comma poſt *πατρην* Ald. Cam. I. II. in his colon poſt *ανεσθαι*, comma poſt *τα*, & poſt *ποιεειν*; punctum poſt *Ελλησι*.

και εκεινοισι) Paſſ. Ask., alii cum Ald. *κακεινοισι.* poſt *αρεσκεται* punctum, nullumque

comma poſt μοι & poſt τῳ Ald. Camer. I. II.

Comma poſt τετιμωρησθαι in iisd.

τωνδε) τησι τωνδε Paſſ. Ask. Vind. & Steph. ora, quod aliorum arbitrio relinquitur a *Weſſeling.*

οἱ αλλοι οἱ εν) οἱ εν Θερμοπυλησι τελευτησαντες Arch.

ετι) deeſt Arch.

εμοιγε) εμε, μητε συμβουλευσης, Arch. Vind. quorum ultimum & Paſſ. Ask.

τε ισθι) ισθι τε Arch. Paſſ. Ask.

ad Cap. LXXX.

Abeſt comma poſt ποιησαμενος Ald. Camer. I. II.

εκελευε) εκελευσε Arch. Vind. Comma poſt χρυσω Ald. Cam. I. II.

Poſt επιχρυσους comma, poſt επαργυρους punctum Ald. Cam. I II., in queis comma poſt και φιαλας τε, & poſt ἐκπώματα colon. και ante φιαλας deſideratur in Paſſ. Ask.

Colon poſt εὕρισκον. Ald. Cam. I. II.

ενεοντες) εοντες Paſſ. Ask. comma poſt χρυσεοι τε Ald. Cam. I. II.

ψελια τε) Arch Paſſ., antea ψελλια. Vid. lib. 3. 20. 4. 168. poſt τε comma Ald. Camer. I. II.

ακινακεας) Arch. quomodo ſaepiſſime: in Ald. & aliis ακινακας, comma poſt χρυσεους Ald. Cam. I. II.

εγινετο ουδεις) εγινετο ουδε εἱς Arch. Vind. poſt ουδεις punctum Ald. Cam. I. II. in his comma poſt

poſt κλεπτόντες, punctum poſt εἵλωτες, colon poſt εγενοντο, abeſt comma poſt χρυσον.

εἱλωτεων) εἱλωτων. Ask.

ad Cap. LXXXI.

-οφιος) Arch. Vind. Ask. οφεως antea. poſt βωμυ comma Ald, Camer. I. II. itemque poſt ανεθηκαν.

εξεγενετο) εγενετο Arch. Vind., fortaſſe verius. comma poſt vocem Ald. Cam. I II. idemque poſt διαιρεοντο. poſt εκαστοι, & poſt των, punctumque poſt εσαν. comma poſt χρηματα τε, colon poſt υδαμων.

τε και εδοθη) tria iſta omittit Arch. comma poſt τε, punctum poſt εδοθη Ald. Camer. I. II., in quibus cola poſt γυναικες &c. commaque poſt αὐτως.

ταλαντα) An legendum ἁμαξας an ἁρματα? *Goldhag.* ſed ſine neceſſitate.

τα αλλα) Arch. & Vind. loco Aldini τ' αλλα.

ad Cap. LXXXII.

κατασκευην) παρασκευην & iterum, Athen. haec deſcribens & multa mutans L. IV. 6. p. 138.

παραπετασμασι) πετασμασι. Ask. tum κατασκευασμενην Vind.

αρτοκοπυς) αρτοποιυς Athen. quae duo ſaepe permutantur in codd. Ut apud Herod. alibi quoque iunguntur αρτοκοποι & οψοποιοι· multa notantur ad Th. Mag. in Αρτοκοπος· dubium, quid ſcripſerit Plut. T. II. p. 401. E. *Valkenar.* Poſt αρτοκοπυς comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt κατα ταυτα, poſt χρυσεας & αργυρεας.

ευ εςρωμενας &c.) Abſunt ſeptem hae voces Arch. & Ald.; ευ deſit & Athen.

γελωτι) γελωτα Arch.

τους ἑωϋτου διηκονους) τοις ἑαυτου διακονοις Athen. Comma poſt γελασαντα Ald. Cam. I. II. quod poſt Παυσανιην abeſt.

ες ἑκατερην) Non legitur ες in Arch. Vind., in Athen εκατερου των δειπνων. Poſt παρασκευην punctum Ald. Cam I. II.

τουδε του Μηδων) Deſit Arch., qui Μηδου ἡγεμονος, quorum poſtremum in Paſſ. Ask. Vind. Athen. ora Steph. & Valla. Antea βασιληος ex Aldo. Placeret του Μηδου ἡγεμονος ex Arch. modo plures iuberent libri. Alterum dubio caret. *Weſſeling.*

οιζυρην) ταλαιπωρον Athen. de ſcholio & ſupra ὡς ἡμεας. Poſt Ελληνων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

μετα ταυτα) Negliguntur haec duo ab Askew. nulla cauſſa. vid c 84. & L. VII. 33. Poſt χρυσου comma Ald. Camer. I. II.

επι τουτεων) Hoc paullo impeditius & ſalebroſius. Si eſſet εφανη δε και τοδε ὑςερον ετι τουτεων — tum poſtea demum, nudatis carne cadaveribus, apparuiſſe τοδε, ſive id, quod de cranio ſine ſutura & de maxilla proditur, ſententia declararet. Et ſic doctiſſ. Abreſch. *Weſſel.* quocum *Larcher.* iure optimo ſenſit. Poſt σαρκας punctum Ald. Camer. I. II. quae poſt χωρον comma habent.

ραφην) Indicavit Pollux II. 37.

ανω) Med Paſſ Ask. Pariſ A., alii cum Ald. επανω. comma poſt τε οδοντας. Ald. Camer. I. II.

τους

τȣς γομφιȣς) Abeſt τȣς Paſſ. Brit. Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Επει τε δε) επει δε Vind. επι δε Arch. δευτερη) non eſt in Ask.

ηφανιςο Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. antea cum Ald. ηφανιςαι.

ὑπο τευ) Arch. Vind. ὑπ' ὁτευ Paſſ. Ask. Brit. ὑπ' ὁτεὺ Ald. denique ανθρωπȣ Arch. placuerunt priores. Vid. lib. 6. 5.

ειπαι) ειπειν Arch. Paſſ. Ask. ſupra quoque. Poſt εργον punctum Ald. Cam. I. II.

Poſt ὑπελομενος τε comma Ald. Cam. I. II. ὑπονοȣμενος Arch.

φατιν) φατις Arch. & Διονυσοφανης cum Valla, antea cum Ald. Διονυσιοφανης. Poſt Εφεσιος abeſt comma Ald. Cam. I. II., in queis comma poſt ὁ μεν.

ad Cap. LXXXV.

διειλοντο) διειλαντο Arch. Vind. mox εθαψαν Ask. poſt ἑωῦτων abeſt comma Ald. Camer. I. II. habent comma poſt Λακεδαιμονιοι μεν, colon poſt θηκας.

τȣς ἱρεας) Suum etiam in expeditionibus habebant μαντιν, qui per extiſpicinam Deorum mentem ſcrutaretur; ſed nusquam alibi, opinor, in hiſtoria Graeca Spartiatae memorantur ἱρεες, ſacerdotes, qui praeliis interfuerint. Viſus mihi ſemper eſt Herod. aliam hic primitus vocem poſuiſſe; ſed quaenam illa fuerit, mihi quidem non liquet. Memoratur in Gloſſar. Herod. Ειρην· quibus alibi nusquam locus eſt in Muſis, hic Grammaticum legiſſe ſuſpicabar in ſuo cod.

ιρε-

ιρενας & paullo poſt ιρενες. Coniecturam memorare dignatus eſt Weſſeling in Diſſ. Herod. p. 206, & removit difficultatem, quae opponi poſſet. Neutrum fortaſſe, nec ιρενας, neque ἱρεας, ſed ſcripſiſſe potius alicui videbitur Herod. ἱππεας, & οἱ ἱππεες, quia diſtinguuntur a ceteris Spartiatis, Noſtro autem memorantur VIII. c. 124. τριηκοσιοι Σπαρτιητεων λογαδες, — οἱπερ ἱππεες καλεονται. *Valkenar.* Acquieſco in elegantiſſima Valkenarii, ιρενας ſine ειρενας corrigentis, coniectura, eoque promtius, quod λεξεων Ἡροδοτȣ collector vocem hic inveniſſe videatur. Eadem mens Pavio ſic commentanti: Locus eſt depravatus & ſacerdotem requirit, qui thure & offa piationem faciat; quo certe officio ego nunc fungor hic, qui inter Divae Criticae ſacerdotes fortaſſe locum aliquem mereri poſſum. Scribe, & ſcribe emendatione certiſſima, ενθα μεν τȣς ειρενας εθαψαν — & ſimiliter ſtatim poſt, εν μεν — εσαν οἱ ειρενες. Plutarch. audiendus eſt in vita Lycurgi p. 50. D. quo nemo melius ειρενας nobis depinxit: Ειρενας δε καλȣσι, τȣς ετος ηδη δευτερον εκ παιδων γεγονοτας. — ȣτος ȣν ὁ ειρην, εικοσι ετη γεγονως, αρχει των ὑποτεταγμενων εν ταις μαχαις. — Quid cenſes? quidquamne certius aut accommodatius? Ειρενες erant ordinum ductores, hos in uno tumulo tumularunt una cum quatuor illis praeſtantiſſimis Heroibus Quae, quantumvis pluſcula, placuit deſcribere, ut confidentiae & dictionis genus viri iuvenis, nam admodum adoleſcentis ſunt, in obſcuro ne maneret. *Weſſel.* ειρενας quoque probavit recepitque *Larcherius*, ſequente *Degenio.*

καὶ

και Ποσειδωνιος) deſit *και* Arch. Vind. Commata poſt *των*, poſt *Ποσειδωνιος*, poſt *εσαν*, & *Φιλοκυαιν τε* Ald. Cam. I. II. in iisdem colon poſt *ρεες*, punctum poſt *Σπαρτιηται*.

ὑτοι μεν ὑτω) *ὑτω μεν ὑτοι εθαφθεν* Arch. Valla.

εθαπτον) Med. Paſſ. Ask., ceteri *εθαψαν* interſerunt, neque illi perperam.

παντας αλλους και) tria haec non legit Arch. Poſt *Μεγαρεες τε*, & poſt *δη παντων* commata Ald. Cam. I. II. idemque poſt *αλλων*.

των δη αλλων — ταφοι) Haec decem neglexit ſocors Arch. ſcriba: Plutarch. Malign. p. 872. F. deſcripſit. Poſt *τετες δη* abeſt comma Ald. Cam. I. II. neque habent poſt *πυνθανομαι*. Ablegatam hinc longiſſime cupiunt voculam, *ὡς*, ſicuti & L. II. 8, nullo iure, uti admonitum ibi. *Weſſel.*

επαισχυνομενες) *αισχυνομενες* Plut. *επαισχυνομενες* Arch Vind. Brit. Pariſ. A. B. Ald. *απαισχυνομενες* Med. Paſſ. Ask. quod recipi non debuerat a Gronovio, ſanequam intolerabile, atque Plutarcho multisque aliis damnatum. Attigit non absque cenſura Abreſch. Dilucid. Thucyd p. 6. *Weſſel.* *απαισχ.* non alibi repertum hinc etiam eiicietur, reſtituto Herodoteo *επαισχυνομενες*. *Valkenar.*

τη απεςοι) fortaſſe ſuo more ſcribendi poſuerat *τη απεςυι*· vid. ſupra notata P. 42 *Valken.* *απoςοι της μαχης εγενοντο ἑκαςες* Arch.

χωματα χωσαι κεινα) Suidas in *χωματα* attigit. Tum *κεινα* Plut. Vind. Arch. Ask. Pariſ B., olim ex Ald. *κοινα*. Multo plauſibilius & veritati adfinius *κεινα*. Aliorum ſepulcra caeſorum

cada-

cadavera habebant recondita, erantque adeo ταφοι πληρεες. Contra ea κεινα *vacua & inania*, quae deinceps fuerunt aggeſta, meraque adeo cenotaphia. Atque haec Scriptorem voluiſſe, res clamat, agnita a Galeo & D'Orvillio ad Charit. p. 47. & quis in tanto codd. ſcriptorum conſenſu haeſitaret? *Weſſeling.*

εἱνεκα) εἰνεκεν Vind. Arch. Paſſ. Ask. levi diſcrimine. Poſt ταφος colon, poſt τον comma Ald. Camer. I. II. abeſt comma poſt μετα ταυτα.

Αιγυπτεων) των Αιγυπτεων Paſſ. Ask.

Κλεαδην) Αλεαδην Med. Ask. Paſſ., vicinia literarum A. & K. lapſi. Praeter alios contra venit Plut. Malign. p. 873. A. ubi Κλεαδας ὁ Πλαταιευς. *Weſſel.*

αυτων) Arch. Vind. Paſſ., rectius opinor; ἑωϋτων alii cum Ald. vid. VII. 5.

ad Cap. LXXXVI.

ςρατευεσθαι) Arch. Vind. Ask. Brit. Pariſ. A. B. Ald., quod pelli non oportuerat: ςρατευειν Med. Paſſ.

εξαιτεειν αυτεων) Quia mox ſequitur, εν πρωτοισι δε αυτεων, vere mihi Koenius correxiſſe videtur, εξαιτεειν αςεων τους μηδισαντας· αςεων Jonico flexu legitur infra c. 93. Idem vitium a viris doctis ſaepe ſublatum, velut a Leopardo Em. I. c. 16. Iſ. Voſſio ad Melam II c. 3. Jo. Pierſono Veriſim. p. 38. hic illic veterum ſcriptis etiam nunc inhaeret: in fragm. Orat. Iſaei apud Dyionyſ. Hal. T. 2. p. 176, 28. ſcribendum: ὁτι ἡ μητηρ αςη τε εςι, και ὁ πατηρ·

&

& v. 39, ἣν ἔτοι ὁμολογέουσιν ἀστὴν εἶναι, pro vulgatis αὐτή & αὐτήν. In Epicharmi loco apud Diog. Laert. III. 16. procul omni dubio corrigendum: nihil mirum, ἁνδάνειν αὐτοῖσιν αὐτούς. Reliquit mendam Grotius in verſu Moſchionis, excerpt. e Stobaei Eclog. p. 147, αὐτη δ' ἐπυργώσαντο· *urbes* poſtulare ſententiam Poetae unicuique patebit attendenti, atque adeo etiam reponendum; ἄστη δ' ἐπυργώσαντο, καὶ περισκεπεῖς ἔτευξαν οἴκους. *Valkenar*.. cui adſentimus. Poſt μηδίσαντας punctum Ald. Cam. I. II.

ἀπὸ τῆς πόλιος — ἐξελῶσι) deſiderantur iſta ſex in Arch.

Poſt ἀπικόμενοι comma, idemque poſt ἐταμενον Ald. Cam. I. II.

προσεβάλλον) προσεβάλον Arch.

ad Cap. LXXXVII.

Abeſt comma poſt Καὶ Ald. Cam. I. II.

γινόμενοι) γινεόμενοι Arch. Poſt τάδε punctum Ald. Cam. I. II., quibus abeſt comma poſt Ἕλλησι.

-ἠ ἐξελῶσι) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. Pariſ. Brit. Alii cum Ald. πρὶν ἤ.

αὐτοῖσι) non eſt in Arch.

πλέω) Omittit idem, qui & ἀναπλήσῃ cum Med. Paſſ. Ask. Ceteri cum Aldo ἀνατλήσῃ.

εἰ μὲν) ἦν Arch. Vind.

ἐξαιτέονται) ἐξαιτέωνται Arch. Vind., haud quidem prave.

οὐ δὴ) οὐ δὲ Ask. Poſt παρέξομεν punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXXVIII.

Colon poſt αςεος Ald. Cam. I. II.

αυτȣ) non novit Arch. poſt απαχθεντας comma Ald. Cam. I. II. idemque in his poſt ανδρος, & τȣς, & poſt οἱ μεν.

επεποιθεσαν) επεποιθεσαν διωσασθαι: Arch. Vind. prius etiam Edit. Genev. 1618. επιπειθεσαν Ald. Pariſ. A. Brit. επεποθεον Med. Paſſ. Ask. Divinationem Aem. Porto, audacter abs Genevenſi editore inſertam textui, veram ſchedae praeſtant. Itaque de Aldino & nupero επεποθεον, alibi inviſitato commentabor nihil. *Weſſel.*

την συμμαχων) την των συμμαχων Ald. Camer. I. II. in iisdem poſt απηκε colon, & poſt Κορινθον comma.

γεινομενα) Arch. Paſſ. Vind., commodius quam γινομενα Ald. & aliorum.

ad Cap. LXXXIX.

εγινετο) εγενετο Arch. Vind. Ask.

επι τε) επει τε ex errore typorum Ald. Camer. I. II.

αναιρωτευν) Ask. Vind. αναιρωτων Arch. Paſſ. in aliis ανηρωτευν. Poſt ὁ δε Αρταβαζος abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εθελοι). εθελει Arch. Vind. ειπειν iidem & Paſſ. Ask.

αυτος τε) ωὗτος τε Ask. poſt απολεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

οιετο) ωιετο Paſſ. Ask. Brit. poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II., ſed nullum comma poſt εγω μεν.

κατα την ταχιςην) καταταχιςα Arch. κατα ταχιςην Paſſ. Ask, tum Arch. ἐλων, uti Med. Paſſ.

Paſſ. Vind., ελθων Ask. Brit. ελθειν Ald. Laudatore Gronovio recte hoc ἑλων ες gloriatur. εξ ὁτε βασιλευς Καμβυσης ηλασε ες Αιγυπτον L. III. 63. Weſſel. poſt Θρηϊκην colon Ald. Camer. I. II. abeſt comma poſt εχω.

Poſt Μαρδονιος abeſt comma Ald. Cam. I. II. quod poſitum in his poſt αυτε.

ἐτος κατὰ ποδας) ευθυς κατα ποδας Herodotum dediſſe ſuſpicabatur Koenius, teſte Valkenario, quod nobis quoque perplacet.

εμευ) Med. Paſſ. Ask., μευ, quod Arch. non habet, alii cum Ald.

τετον και ξεινιζετε) Med. Paſſ. Arch. Vind. Ask., και deerat Ald. &c.

ὑμιν) ἡμιν Ald. Cam. I. II. in queis & comma poſt ποιευσι.

Θρηϊκης) Θρηκης Arch. Ask. & iterum.

Θρηϊκων τε) τε non legitur in Ask. Paſſ. Comma poſt συςαντας Ald. Cam. I. II.

αυτος) ἐτος Arch. Vind.

ad Cap. XC.

Poſt ἡμερης comma Cam. I. II. in quibus & Edd. συνεκυρυσε ex errore typographi. Vulgatum habet Arch. Paſſ. Ask.

Μυκαλη) Μυκαλλη Arch. Mox επει γαρ δη eleganter Paſſ.

εκατεατο) κατεατο Paſſ. Ask. Brit. ſine augmento. vid. lib. III. 144.

Θρασυκληος) ὁ Θρασυκλεος Arch. Vind. poſterius & Ask. Poſt Περσεων comma Ald. Camer. I. II.

Θεομηςορος) Θεομνητορος Arch. Θεομητορος Med Ask. prave. vid. lib 8. 85. In ſuo cod.

 Val-

Valla reperit Θεομνηϛορος. In Med. Gronov. Θεμητορος. Sed ut hic, ſupra 8. 85. idem ille dicitur Θεομηϛωρ, ubi narratur, quam ob cauſſam Sami fuerit a Perſis tyrannus conſtitutus. *Valken.* Comma poſt ſequens τον Ald. Cam. I. II.

οἱ Περσαι) duo iſta non novit Ask. Poſt πολλα comma, poſt παντοια punctum Ald. Camer. I. II.

αποϛησονται) Arch. Ald. αποϛησωνται alii. Ecce iterum negligentiae ſpecimen. Veritatem, quam ſollertiſſimi viri, Aldus & Camerarius, tenuerunt, inſecuti neglexerunt omnes. Tantumne moleſtiae eos inſpicere? praeſertim cum illam verbi formam res ipſa poſtularet. Eadem in proximis ſocordia. *Weſſeling.* Poſt ὑπομενεωσι punctum Ald. Cam. I. II.

ὑπομεινωσι) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Ald. perperam poſtea ὑπομενωσι. Sequens αν negligit Arch.

νηας) νεας Arch. Vind. poſt ειναι comma Ald. Cam. I. II.

προαγοιεν) προαγαγοιεν Arch. Vind. tum ἑτοιμοι ειναι εν τῃσι νηυσι τῃσι id. & Paſſ.

ad Cap. XCI.

και κατα) Abeſt και Arch. Ceterum *Eutychides* ſupra & deinceps Valla, male. Comma nullum poſt συντυχιην Ald. Cam. I. II.

το ουνομα) neque hoc legit Arch. & Vind. Comma poſt ὁ δε Ald. Cam. I. II. quae colon poſt ειπε ponunt.

ὡρμητο) ὁρμητο Arch. & Vind., non ὡρμητο, ut plures.

Hyp

Ηγησιϛρατον) Ηγησιϛρατον Arch. Valla, antea Ηγησιϛρατου cum Ald. — Vid. L. VIII. 114. ubi Ariſtophanenm, Δεχου τον ανδρα, και τον ορνιν του θεου ſtabilire τον Ηγησιϛρατον Arch. videtur. In hominis nomine, *exercitus ductore*, bonum omen erat. *Weſſel.* Non, quod vulgatur, τον Ἡγησιϛρατου, ſed τον Ἡγησιϛρατον Galeus exhibet ex Arch., neque aliter legit Valla. Hoc ſi Herod. adiecit, ſcripſiſſet potius, me iudice, δεκομαι οιωνον τον Ηγησιϛρατον· *velut omen accipio nomen Hegeſiſtrati*: ut paullo poſt dicitur οιωνον τε ουνομα ποιευμενος· in Plauti Pſeud. II, IV. 22. χαρινον οιωνον ποιω. Eurip. Phoen. 865. Οιωνον εθεμην καλλινικα τα ϛεφη· ſed e vicinis notiſſimum forſan ab alia manu nomen fuit adiectum Hegeſiſtrati, ab Herodoto autem ſcriptum, δεκωμαι τον οιωνον, ω ξεινε Σαμιε. Romanorum illud, *accipio omen*, ſic ſolet Graecis ſimpliciter dici δεχομαι τον οιωνον, ſive τον ορνιν· την κληδονα· το μαντευμα· το χρησθεν· — *Valken.* Nos Arch. & Vallae Ηγησιϛρατον recipiendum duximus. Poſt Σαμιε punctum Ald. Cam. I. II. in his comma poſt πιϛιν.

ὁκως) lego ὁρκους, & poſt πιϛιν interpono πριν η. Neque tamen haec mutatio neceſſaria. *Goldhag.*

η μην) η μην & μη μην formulae iurandi adfirmativae & negativae, pro quibus Jones η μεν & μη μεν, Gregorio Corinth. teſte, uſurpari ſolebant. Quare η μεν hic emendandum cenſuit *Larcherius*, librariis tribuens η μην.

προθυμους) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla; προθυμως alii conf. c. 60.

ad Cap. XCII.

Poſt οἱ μεν comma Ald. Cam. I. II.

πλεειν) Med Paſſ Ask. Arch. Vind. Valla; ποιεειν prius ex Ald. τον Ηγησιςρατον non hic norunt Arch. Vind. Valla. Poſt ποιευμενος colon Ald. Cam. I. II. ſed nullum in his comma poſt Ελληνες.

εν Ιωνιω) Ιονικω Arch. Valla. τω Ιωνιω Ald. Cam. I. II. quod rectum putamus.

ad Cap. XCIII.

Τετο) Τε Arch. Vind. quod non aſpernor.

εςι εν τη) Attigit haec Euſtath. ad Hom. p. 1717. 44. Poſt ταυτη comma poſt πεςβυτα colon, poſt τα comma Ald Cam. I. II. quae punctum poſt ποταμον ponunt.

Λακμανος) Λακμονος Arch.

Ωρικον) Spectavit Euſtath. ad Dionyſ. v. 389. Poſt ανδρες comma Ald. Cam I. II.

γαρ) τε Arch. Poſt ταυτα abeſt comma Ald. Camer. I. II. in queis colon poſt τινος.

απο) deeſt in Brit. Poſt αραιρημενος, comma Ald. Camer. I. II.

την φυλακην) Omittunt Paſſ. Ask.

επηρωσε) ἐπήρωσε Ask. επειρώσε Arch. quod ex Reuchliniana ortum videtur pronunciatione.

εφραζε) εφραξε Arch. & mox ενιω loco εν νοω.

αλλ' ὡς) ὡς δε επυθοντο Arch.

ὑπο δικαςηριον) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. Alii cum Aldo ες το δικαςηριον. Alii paſſim dicitur ὑπαγειν εις δικην & εις δικαςηριον ut hic olim legebatur ες το δικαςηριον· optime tamen conſilio Gronov. ex Med. cod. repoſui

ὑπο

ὑπο δικαςηριον· quippe Herodoteum: ὑπο δικαςηριον ὑπαχθεις exſtat lib VI. 72, & ὑπο reperitur in eadem locutione VI. c 82, 105, & 136. ubi Xanthippus Miltiadem θανατε ὑπαπαγων ὑπο τον δημον εδιωκε. Pro απηγον ſcribendum ὑπηγον θανατε in Xenoph. Hellen. V. p. 333. 27. *Valkenar.* poſt κατεκρινων abeſt comma Ald. Camer. I. II.

κατακοιμησαντα) Conſentiunt ſcripta exemplaria, atque iterum proxime. Rectius tamen cum Reiskio κατακοιμισαντος την Φυλακην· id enim, ubi vigiliae dormiendo transmittuntur, ſuum ſibi locum capeſſit. Aelian. de Animal. III. 13. Grues ὑπερ τε μη κατακοιμισαι την Φυλακην, ἱςασι μεν ασκωλιαζεσαι, ne vigiliae tempus edormiant, alternis pedibus nituntur, & L. I. 15. προτιμοτερον τροΦης και πρεσβυτερον το μη κατακοιμισαι την Φυλακην. Quod alibi την Φρεραν ε καταννςαζειν ſcribit. His autem prope vicinum ὑπαγαγοντες μεν ὑπο δικαςηριον Herodotei moris eſt. Alii aliter, de quibus Ruhnkenius ad Timaei Lex. p 188. *Weſſeling.* Qui ſomno ſopitus ovium neglexerat cuſtodiam eleganter dicitur κατακοιμισας την Φυλακην· nam pro κατακοιμησαντος recte mihi reſcripſiſſe Reiskius videtur, και κοτε αυτε κατακοιμισαντος την Φυλακην, & deinceps, ὡς την Φυλακην κατακοιμισαντα· idem illud vel hinc ſumtum, vel ex ipſo Hecataeo praebet Aelianus de N. Anim XIII. 22. *Valken.*

καρπον) Praeteriit hanc vocem Arch., ſed adi III 65. Idem deinceps προβατα δε cum Vind. & Valla, qui *pecora* verterat, expreſſo, quod ſcriptus illi liber oſtendebat. Conſimile in Arch. & Vind. errorum P. Leopard. Emend VIII. 1.

& Palmerius indicarunt. *Weſſeling.* Poſt Δωδωνη comma Ald. Cam. I. II. in quibus poſt εγενετι colon.

εγενετο) Arch. & Vind., quod melius quam εγινετο Ald. & aliorum.

επειρωτευν) επειρωτων Ask. Arch. επορωτευν Ald. &c. επειρωτευν correctio Reiskii poſtulat. *Weſſel.* Poſt οἱ δε & εφραζον commata Ald. Camer. I. II.

εκεινω) abeſt Arch. qui τιμωρεοντας prave, & δωσειν cum Paſſ. Commata poſt δωσι & των Ald. Cam. I. II. in his commata quoque poſt ταυτας & τας & poſt ἑληται, eademque poſt τοιαυτην & poſt την in iisdem.

ad Cap. XCIV.

αςεων) αςων Ask ut ſupra. Poſt εποιευντι comma Ald. Cam. I. II.

ειρωτεον) Arch. Paſſ. Ask. Vind. Alii cum Ald. ηρωτεον. Abeſt comma poſt ἑλοιτο Ald. Cam. I. II. commata in his poſt δωσειν & των, ſed nullum poſt εἱλετο, habent autem id poſt αγρους, & Απολλωνιη, itemque poſt την.

τη πολι) abeſt articulus Paſſ. Poſt πολι colon in Ald. Cam. I. II.

επηβολος) επιβολος Arch. Poſt ειναι punctum Ald. Cam. I. II. Comma in his poſt και ὁ μεν & punctum poſt ὑπολαβοντες.

τοι) τε Arch. male. Colon poſt γενομενα, comma poſt ὁ μεν Ald. Cam. I. II. quae comma poſt ταυτα non ponunt, neque poſt λογον, ſed habent poſt τα ante εἱλετο.

ουνομαςος) ονομαςον Arch. poſt γενεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCV.

δη δ) duo haec non leguntur in Arch.

αγοντων) αγαγοντων Arch. Vind.

εργα) εργω Ask. επιων την Ελλαδα. *Graeciam obiens*, Reiskius ex ſuſpicione plauſibili, ſi ſcripti codd. adſtipularentur. *Valkenar.* Quam cum *Larcherio*, vel ſine codd recipiendam cenſemus. Deiphonus enim nunquam, pretio conductus, contra Graecos vaticinaſſe videtur.

ad Cap. XCVI.

Poſt Σαμον colon Ald. Cam. I. II.

Καλαμισοισι) Λαμιοισιν Arch. Valla neglexit. — Alexis Samius, ap. Athen. Deipnoſ. XIII. c. 4. p. 572. F. Veneris hac in inſula templum memorat, dictum εν Καλαμοις, unde locum in inſula fuiſſe patet, Καλαμοι appellatum. Ex quo Larcherius εν Καλαμοισι emendandum cenſuit, quam doctiſſimi Herodotei interpretis emendationem ad certitudinem quam proxime accedere putamus. Poſt οι μεν comma Ald. Camer. I. II. ορμησαμενοι Paſſ.

ες ναυμαχιην) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Pariſ. B. Brit, antea ex Ald. ως ες ναυμ. Exterminavit *Weſſel.* ως, alioqui haud intolerabile, addi quippe & omitti ſolitum c. 97, Codd. conſpirante imperio: non item απεπλεον, ad ſententiam neceſſarium. Poterat utique, ſi quid prae ſe incommodi ferret, ex cap. ſeq. επιπλεον leniſſima fingi medicina. Geminum lib. 8. 74. ως ες την Πελοποννησον χρεων ειη αποπλωειν *Weſſel.* Omiſſam in Med. voculam ως, ſi praebent alii codd., ſede non moverem, qua aptiſſime haeret:

ret: *παρεσκευαζοντο ὡς ες ναυμαχιην·* ut Xenoph. Hellen. II. p. 267. 33. *παντα παρασκευασαμενος ὡς ες ναυμαχιαν·* p. 269. 4. *ὡς ες πολιορκιαν παρασκευαζειν την πολιν·* Thucyd. VI. 67. *παρεσκευαζοντο ὡς ες μαχην·* idem ſaepe dicitur *ὡς επι ναυμαχιαν. Valkenar.*

νηας) *νεας* Arch. Ask., etiam ſuperius. Poſt *αλλας* colon, poſt *Φοινικων* comma, idemque poſt *σφι* Ald. Cam. I. II.

απεπλεον) hoc verbum abeſt ab Med. Paſſ. Ask., comma abeſt Ald. Cam. I. II. conf. Weſſelingii annotat. proxime praecedens.

Μυκαλη) *Μυκαλλη* Arch. ſemper. Comma poſt *τ8* ante *πληθος* Ald. Cam. I. II.

πληθος) *πληθεος* Arch. *μεν ην εξ* Ald. Camer. I. II.

ὑπο τ8τον) Med. Vind. Paſſ Ask. Arch. Pariſ. B., prius *επι*. Poſt *ςρατον* comma Ald. Camer. I. II.

οἱ τ8 ναυτικ8 ςρατηγοι) Abſunt quatuor haec Arch. qui perperam mox *ερημα των*.

ad Cap. XCVII.

Comma poſt *β8λευσαμενοι*, colon poſt *αντγοντο* Ald. Cam. I. II. in his comma poſt *τη* ante *Δημητρος*.

ἱρον) *εςιν ἱρον* Arch. Vind. Comma poſt *το* ante *Φιλιςως* Ald Cam. I. II. nullum poſt *ἱδρυσατο*, ſed adeſt poſt *Κοδρ8*.

επισπομενος) *επισπομεν8* Med. Paſſ. Ask male, melius Euſtath. ad Dionys. v. 823. citans.

κτιςυν) Sic edit. Genev. 1618. Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask., *κτιςην* Ald. *επι την Μιλητ8 κτισιν*; velut Herodoteum, legitur apud Euſtath. in

n Dionyſ. 823. qui ſinceram nobis formam κτιτυν ſervavit ad Hom. Il τ. p. 1245. 40, quam illinc Herodoto iam reſtituit Portus: alia huius moduli ſupra proſtant P. 42. Ad κτιςυν accedit Heſychii Δωμητυς, κατασκευη. Eidem Φραςυς & σκεψις, εννοια· apud Suidam αφρασυες ſunt ασυνεσιαι. ad Heſych. quaedam notata ſunt in αποδαςυς. σωφρονιςυος. miror, apud Platonem reperiri T. 2. p. 139. E. *Valkenar.*

και λιθων) και abeſt Arch., poſt λιθων comma Ald. Cam. I. II.

νικησοντες) νικησοντες επ' αμφοτερα. ſic Ald. Arch. Vind. Pariſ. A. B. & priores editi, non item Valla, quam diſtinctionem Reiskius laudat, & praefert, neſcio cur? *Weſſel.* Poſt επιλεγομενοι γαρ comma Ald. Cam. I. II.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο margo Steph. Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ad Cap. XCVIII.

αποριη τε ειχοντο) εν αποριη δε Arch. Vind. Praepoſitio, quam ſchedae offerunt, locum reciperare poterit. Τελος Δαρειος τε εν αποριησι ειχετο lib. 4. 131. Alibi tamen abeſt, vid. lib. 3. 129. *Weſſel* Poſt αποβαθρας comma Ald. Camer. I. II. idemque poſt και αλλα.

και αλλα) και τα αλλα Vind. Arch.

παρακεκριμενον) παρακεκρυμμενον Arch.

πρωτον μεν εν) Duas litteras male repetitas, legendumque ſuſpicor πρωτον μεν τη νηι *Valken.*

εγχριμψας) Med. Arch. Paſſ. Pariſ. B. εγχριψας Ald. Ask. Pariſ. A. Vind. Brit. Nihil quidem intereſt εγχριμψας ſcribatur, an εγχριψας, prius tamen tamquam ſuavius poſuiſſe videtur,

 ut

ut II. 60., εγχειμψαντες την βαρειν τη γη, ubi non variant codd. *Valken.* Contra ſe, tamquam in acie, codd. confiſtunt ſcripti; partis prioris εγχειψας vinceret, ſi vetuſtatis ratio duceretur, quod antea lib. 2. 60. animadverſum. *Weſſel.*

Poſt Ιωσι comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt τα ante λεγω, & poſt των ante εγω.

συμμίσγωμεν) συμμισγῶμεν Arch. Vind.

πάντων) deſideratur in Arch.

ακυσας) εσακυσας Paſſ & mox εποακυσαντος Arch. Vind. haud quidem prave. Comma poſt πρηγματος Ald. Cam. I. II.

επειτα) επει τε Arch.

ad Cap. XCIX.

δη τάδε) Med. Paſſ. Ask. Vind. Aberat δη. Poſt Ἕλληνες punctum Ald. Cam. I. II. comma in his poſt τυς ante ελαβον.

οἱ Ξερξεω) ὑπο Ξερξεω Arch. Valla, quod Galeus inconſulte pro ſincero habuit.

τας Αθηνας) Omittunt τας Paſſ. Ask. Comma poſt των Ald. Cam. I. II. omittunt comma poſt εχον.

ες κορυφυς) ες τας Arch. Vind. Paſſ. Ask. poſt Ιωνων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

τοισι και κατεδοκων) Cuncta Perſas cum ſpectent, de ſermonis adſuetudine expectaſſes, τυς και κατεδοκων — επιλαβομενυς · quam etiam in ſententiam Diodorus XI. 33. ac Polyaenus VII. 35 abierunt. Valla ad Jonas, res novas animo agitantes, adplicuit, quaſi τοισι και κατεδοκεε — quibus videbatur, ſequacemque Pavium impetravit. Equidem Valkenario calculum adpoſuerim, mancam arbitrato ſtructuram,

ram, ope quidem ingenii, ſed ob Mſſ. taciturnitatem dubia, ſanandam. Nullam vero νεοχμον αν τι hic eo colore & c. 193. fingi, quod νεοχμος ſemper in ſubſtantivis nominibus ponatur. Adeſſe mutaturo debuerat βασιλευς χωρας Κρεων ὁ Μενοικεων νεοχμος, h. e. νεος, νεωςι καταςαθεις, ut Critici in Sophocl. Antig. V. 164. *Weſſeling.* Aliud quid requiri videtur, a quo pendeant iſti dativi: forſan excidit vox ob praecedentis ſimilem terminationem. Dici, ni fallor, potuit, τοισι και κατεδοκεον ενεον νεοχμον αν τι ποιεειν δυναμιος επιλαβεμενοισι· quibus & ineſſe putabant, ut facultatem adepti nova molirentur. De Samiis & Mileſiis, quos ſibi ſuſpectos iuſſerint Perſae τα της Μυκαλης ακρα φυλαττειν Polyaen. VII. c. 45. *Valken.* cuius in ſententiam abivit *Larcherius*, ſequente *Degenio.*

γερρα) γερα Arch. ſuo more, ſed pravo. Poſt σφι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

προσηïσαν) Med. Ask. Pariſ. B. προσιησαν Ald. Vind. Paſſ. Pariſ. A. Brit. προσιεσαν Arch. Comma poſt σφι Ald. Cam. I. II.

Colon poſt παν Ald Cam. I. II.

κοματωγης) Reſpexit Euſtath. Hom p. 1540. 25 Poſt ὡδε colon Ald. Cam. I. II. in his comma poſt πρηγματων & poſt Πλαταιῆσι, itemque poſt τρωματος, colon poſt κινδυνευειν.

της αυτης ἡμερης συμπιπτουσης) Inconcinna & impedita videntur. Quid quaeſo ἡμερης συμπιπτουσης & της αυτης in primis? Non equidem obliviſcor lib. 8. 15. συνεπιπτε δε ὡςε τας αυτας ἡμερας τας ναυμαχιας γινεσθαι ταυτας, ſed diſcon-

convenit, uti apparet. ſicuti quod ſequetur mox c. 100. Portus has verborum difficultates animadvertens ex arbitratu acceſſiones adiunxit, quae faſtidium movent. Juſtior eiusdem admonitio, Vallam συμπιπτοντος, aut συμπεσοντος legiſſe videri: vertiſſe quippe; *etſi tunc eodem die contigit utraque clades, eá, quae ad Plataeas &c.* Idemque ego ambabus amplector. Belle diſtincta της αυτης ἡμερης, συμπιπτοντος τȣ τε — και τȣ ἐν Μ. μελλοντος εσεσθαι τρωματος, Φημη τοιαι — decurrent, atque ad Plataeas acceptam & ad Mycalem futuram Perſarum cladem, utramque eodem die, iungent. Qua loci in medela, ſive malis coniectura, ſuffragatores viros doctiſſ. *Pavium & Reiskium* produco. Res autem ipſa ſuadet, neque Diodor. lib. XI 35. aut Polyaen. lib. I. 33. infitiantur, Leotychidae in ſparſo de parta ad Plataeas victoria rumore imperatoriam eminuiſſe fraudem. *Weſſeling.* Recepit emendationem hanc veriſſimam *Larcher.* & ſequutus eſt *Deginius.*

ad Cap. CI.

Δημητριον εγενετο) Arch. Vind. Paſſ. Ask. in Ald. & aliis ȣ εγενετο, quod importunum delevit *Weſſeling.* & Valkenario quoque vocula ȣ ex ſyllaba videtur praecedente nata, & delenda cum Reiskio & Koenio.

ειρηται) ειρητο Brit. poſt εσεσθαι colon Ald. Cam. I. II.

Poſt Πλαταιησι comma Ald. Cam. I. II. Πλαταιῃ Arch. περι Ald. Cam. I. II.

εγενετο) Ask. rectius, antea εγινετο cum Ald.

περι

περιν την) *πριν η* Arch. Vind nec neceſſario, nec male. Abeſt comma poſt Ἑλληνων Ald. Camer. I. II. itemque poſt Ελληνες & *βαρβαροι*, poſt *νησοι* & poſt Ἑλλησποντος.

ad Cap. CII.

Comma poſt Αθηναιοισι Ald Cam. I. II. Vir doctus, *aut προσεχεως legendum, aut delendum eſt τεταγμενοισι*, Nimis pro imperio Amo lenia in adfectis remedia, ſi qua opus. Tale hic nihil: omnia enim Herodotei moris, & obvia *Weſſel.*

κε) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. ante ex Ald. *κατα των*. *κε* ex ſchedis bene Gronov. Μαλιστα *κε* lib. VII. 21. & conſimilia non latent. Weſſel. Comma poſt *αιγιαλον τε*, & poſt χαραδρην, itemque poſt *περιηισαν* Ald. Cam. I. II.

κερεϊ) Med Paſſ. Ask., *κερεϊ* Ald. Vind. Arch. Brit.

ορθια ην τα γερρα) *ορθρια* & *γερα* Arch.

των προσεχεων) *των* non eſt in Arch.

γενοιτο) *γενηται* Arch. Ask. Paſſ. Vind margo Steph. Poſt *εργον* comma Ald. Cam. I. II.

γαρ τα) *δε τα* Arch. Vind. Poſt *γερρα* comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt *οἱ δε*, poſt Αθηναιοι *δε*, poſt Κορινθιοι & Σικυωνιοι.

ουτοι) *ουτω* Brit. Paſſ Ask. Steph. ora, ſatis tolerabile, tum *οἱ επεξης* Arch Vind. bene. hinc articulus, qui aberat Ald. & Edd.

συνεσεπιπτο) Paſſ. *συνεισεπιπτον* Med. Pariſ. B., *συνεπιπτον* Arch. Vind. Ask Brit. Ald. Quod praebuit Med. Cod., aliis etiam uſitato more ſcribendi poſuerat Herod ſive *συνεσεπιπτον ες το τειχος* ut III. 78 *οἱ συνεπιπτουσι*, nempe *ες τον ανδρεωνα* plura dedit Abreſch. in Dilucid. Thucyd.

cyd. p. 656. Hic ante vulgatum το in eundem ſenſum reperitur apud Polyaen. II. c. 35. οἱ δε κατοπιν επομενοι συμπεσοντες της πολεως εκρατησαν· III. 9. 45. συνηκολεθησεν αυτοις και συνεπεσεν εις την πολιν· VI. 1. 2. εισεδραμε προς την μητερα, & duo tresve, αυτω συνεπεσον· hic συνεισεπεσεν Caſaubon., primo loco συνεισπεσοντες, corrigebat Koenius. *Valken.*

και το τειχος) Vind. Med. Ask. Paſſ. και aberat Ald. &c.

κατ' ολιγες) κατ' ολιγον Arch., κατα λογες Paſſ. Comma poſt Περσικων, Ald. Camer. I. II. idemque poſt Αρταϋντης μεν.

Ιθαμιτρης) Med. Paſſ. Ask. Arch. Valla. Ιθραμιτρης alii cum Ald. Redi ad lib. 8. 130. Punctum poſt αποφευγεσι Ald. Camer. I. II. comma in his poſt μαχομενοι.

ad Cap. CIII.

Poſt αυτεων abeſt comma Ald. Cam. I. II.

των 'Ελληνων) non habet Arch. neque Vind. Comma poſt αλλοι τε Ald. Cam. I. II. *Perilaus* in Vallae Latinis ex Περιλεως.

των δε) Arch. Vind. verius: alii των τε. Poſt ϛρατευομενοι nullum comma Ald. Cam. I. II.

εοντες τε εν) Arch. Vind. cum Paſſ. Ask; quod placuit, ενεοντες praeterea Ask. τε non habet Ald. &c.

ἑτεραλκεα) ὑπεραλκεα Arch. Vind. & ηδυνεατο. Nequidquam codd. quidam innovant. Vertitur *pertinacior.* Praeferrem, Stephano monitore, in alteram partem inclinantem, qualis Αρης ετεραλκης ſive νικοφορος, uti Schol. Aeſchyl. Perſ. 956.

56. Sed relego obſervata eruditiſſimi viri ad VIII. 11. *Weſſel.*

ad Cap. CIV.

Μιλησιοισι) Μιλησιοι Arch.

προσετετακτο μεν των Περσεων) Superius c. 18. Perſae τας διοδους — προστασσουσι τοισι Μιλησιοισι Φυλασσειν. Ergo προς των Περσεων, niſi ex compoſito verbo pendere iubeas, praeſtiterit. Namque διοδους Περσεων quis iunxerit? *Weſſel.*

ἑινεκα) ἑινεκε Ask. Arch.

ἡγεμονας) ἡγεμονα margo Steph.

τω ϛρατοπεδω) εν τω Arch. Vind.

τοὐναντιον) το εναντιον iidem.

αἱ δη εφερον) αἱ διεφερον Paſſ. Arch. ortum ex pronunciatione Reuchliniana.

ad Cap. CV.

Poſt Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Ευθυνου) Ευθονου Med Paſſ. Εσθυνου Ask. Ευθυνου Arch. Valla, & vere: Ευθοινου Ald. Pariſ. A. B. Licuit ſemper in ambiguis, a forte fortuna oblatum arripere. Ευθυνου, ſed obſcuri hominis, meminit Ariſtot. Rhetor. II. 19. p. 92. Δεινον ειναι, inquiebat Socrates, ει ὁ μεν Ευθυνος εμαθεν, αυτος τε μη δυνησεται ευρειν. Neque ignotus Ευθυνοος ex vetere reſponſo, Ευθυνοος κειται μοιριδιω θανατω i. e. Cicerone interpretante, *Euthynous potitur, fatorum numine, letho* Diſp. Tuſc. I. 49. Hermolycum παγκρατιαϛην non Pauſan. lib. I. 23. ignorat. *Weſſeling.* Poſt Αθηναιοισι τε comma, poſt Γεραιϛω colon, poſt Κορινθιοι comma, idemque poſt Τροιζηνιοι Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CVI.

Commata poſt τας μεν & τες δε Ald. Camer. I. II.

νηας) νεας Arch. Ask. Vind., ſaepius. Poſt αιγιαλον punctum Ald. Cam. I. II. comma habent poſt τειχος.

ὁπη) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. antea ὁποι. Dederunt plures manu exarati ὁπη L. V. 87. peſſum absque cauſſa a Gronovio datum. *Weſſel.*

κατοικισαι) Med. Paſſ. in ceteris κατοικησαι. Comma poſt της Ald. Cam. I. II. Juſtum κατοικισαι iudicat *Weſſeling.* recte.

απειναι) Arch. Vind. recte, non αφειναι uti Ald. Poſt προκατησαι comma Ald. Cam. I. II.

εχον) ειχον Paſſ. Arch. Ask. Quid hoc neutrum? an ſcribendum εχοντας? Nequaquam. εχον pro ειχον imperfect. Jon. *Goldhag.*

εν τελεϊ εουσι) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind., antea εν τελεσι, comma poſt εουσι Ald. Cam. I. II. Nemo de ſcripturae veritate dubitabit in poſterum. Οἱ εν τελει qui in Magiſtratu ſunt. Sic lib. 3. 18. τιθεναι τα κρεα τους εν τελει ἑκαστους εοντας, ſingulos civium magiſtratus. Iſmene in Soph. Antig. 66. τοις εν τελει βιβωσι πεισομαι, & Philoct. 384. ουκ αιτιωμαι κεινον ὡς τους εν τελει· Sed abſtineo. Vide tamen Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. I. p. 13. *Weſſel.* Scripſiſſe videtur, ut eſt in Med. cod. Πελοπον, νησιων μεν τοισι εν τελεϊ εουσι, Principibus civitatum Peloponneſi. In editione Gronovii memorati magiſtratus Peloponnenſium nulli fuerunt: magiſtratus Lacedaemoniorum Vallae nitebantur verbis Schol. Thucyd. p. 40. 97., quibus etiam plus ſemel abuſus

ſus eſt Meurſius; vere monuit Dukerus, non Lacedaemoniorum tantum, ſed & aliorum magiſtratus τελη fuiſſe dictos. Magiſtratus autem & viri principes, οἱ εν αξιωματι, ſaepius etiam dicuntur οἱ εν τελει οντες· meminit Thucyd. V. 47, των εν τελει οντων Αργειων. Syracuſanorum magiſtratus οἱ εν τελει οντες apud eundem VII. 73., paullo poſt vocantur αρχοντες· hinc Philoni Jud. inter Aegyptios & Perſas viri principes ſunt Αιγυπτιων οἱ εν τελει & οἱ εν τελει Περσων, p. 363. B. & p. 778. B. Ut Herodoto Πελοποννησιων τοῖσι εν τελεϊ, Aeſchyl. ab Stob. p. 63. 31. Κλυειν τον εσθλον ανδρα χρη των εν τελει· Soph. Philoct. 922. των εν τελει κλυειν. *Valkenar.*

τα εμπορια) τα εμπολια Paſſ. Ask.

εξαναςησαντας) επαναςησαντας Arch. Poſt ενοικησαι punctum Ald. Cam. I. II. commata in his poſt Σαμιες τε & poſt Χιες.

συςρατευομενοι) ςρατευομενοι Arch.

πιςι τε) Arch. Vind. Brit. Ald, ultimum non habet Med. Paſſ. Ask. Sive adſit, ſeu deficiat enclitica, parum intererit. Adeſt lib. 3. 74. ubi vide, *Weſſel.* poſt ορκιοισι abeſt comma Ald. Cam. I. II.

εμμενειν) εμμενεῖν aut εμμενεειν ob adiunctum μη αποςησισθαι aequius melius, quod Portum haud praeteriit. *Weſſeling*

ευρησειν) ειναι ora Steph. Brit. mox επ' Ἑλλησποντον Arch.

ad Cap. CVII.

Poſt βαρβαρων comma nullum Ald. Camer. I. II.

ακρα της) ακρα τε Arch. Vind. poſt Μυκαλης

λης comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt αλλ ντ, ſed abeſt poſt κακϰ, & poſt Περσησι.

γυναικος κακιω) Euſtath. in Hom. p. 668. 44.

ποιευμενος) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind., antea ποιησαμενος.

θελων) deeſt Arch.

φρασθεις) Eton. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Brit. ora Steph. Antea cum Ald. φθας. Quod ſententiae congruere, largior atque agnoſco ultro. Sed enim tanta codd. apparet conſenſio, iuſſus adeo urgens, ut obedientiam relinquere abnuam. φρασθεις *advertens*, φραζεσθαι & επιφραζεσθαι c. 19. & in Porti penu copioſiſſima ſunt. *Weſſel. Irruentem cernens.* Valla: non ille φθας, ſed legit in ſuo cod. φραθεις, quod in Arch. & Eton inventum exhibet etiam margo edit Steph. φραθεις, επιφραθεις, & καταφραθεις Herodoto in iſtum ſenſum adhibentur; ſed neque alterum φθας hinc alienum eſt, hac etiam uſurpatum ſtructura; vid. ad Phoen. Eurip. 982. φθας ſi qui dant codd. videri forte poterit, utrumque poſuiſſe Herodotus: και μιν, επιθεοντα φρασθεις, φθας Ξειναγορης — αρπαζει μεσον, και εξαρας παιει ες την γην· *quem, cum accurrentem cerneret, praevertens Xenagoras, — medium arripit, & ſublatum in terram ſtatuit:* ut apud Terentium *ſublimem medium arriperem, & capite pronum in terram ſtatuerem:* συναρπασας εξηρη eſt in Xenoph. Cyrop. p. 35. 340., Αρας μετεωρον εις το βαραθρον εμβαλω Ariſtoph. Equit. 1359. *Valken.*

Πεͅηξιλεω) Πεͅησιλεω Ask.

Αλικαρνησσευς) Αλικαρνησευς Arch. Vind.

οἱ Μασιστω) Paſſ. Ask. Brit. Steph. margo, iuſte

iuſte arbitror: deerat articulus Ald. &c. Comma poſt τιθεμενος Ald. Cam. I. II

πασης ηρξε Κιλικιης) Κιλικιης πασης ηρξε Paſſ. Arch. Ask.

πορευομενων) Deſideratur in Med. Ask. Paſſ. Parif. B. Brit. βαρβαρων vox ante εδεν, bene, legitur βαρβαρων in Ald. &c. Dedi ſchedis Gronovioque, & βαρβαρων vocem in exilium egi, neceſſarium minime eſſe, praecedentia commonſtrant. *Weſſel.*

τετεων) abeſt Med. τετων Paſſ. Ask. Arch. Vind. Poſt Σαρδις colon Ald. Cam. I. II.

εν δε τησι Σαρδισι) επι δε Arch. Vind., poſt Σαρδισι comma Ald. Cam. I. II.

Αθηνεων) Valla & Edit. Genev. 1678. veriſſime. Αθηναιων codd. poſt απικετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

ηρα) ερα Arch. Vind. ſine αυξησει, non item mox.

Poſt προσεφερετο abeſt comma, προσεφερε Arch. Vind. Sequens exſcripſit Priſcian. L. 18. p. 1204. Praeſtabilius videtur προσεφερε, uti in duobus Mſſ.; ſic ſane αναγκαιην προσφερειν L. 7. 172. *Weſſel.* Poſt Μασιςη comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt εχε.

εχε) ειχε Arch. Paſſ. Ask. Vind., & εν γαρ tantum Paſſ. Ask.

πρησσει τον γαμον τετον) Haec ſalebroſa doctis viris. Reiskius addit diſtinguitque πρησσει τον γαμον τετων· τῳ παιδι — Δαρειῳ μνεεται θυγατερα. Abreſch. vero, πρησσει τετο, τον γαμον λαμβανει τῳ παιδι — θυγατερος της γυναικος

ταυ-

ταυτης. Quorum auxilium manu deſcripti libri averſantur. Sextio θυγατερα της γυναικος — per adpoſitionem, quam vocant, aptanda ad τα γαμον, neque adeo ſollicitanda eſſe. *Weſſeling.* Commata poſt Δαρειω, poſt ταυτης & poſt Μασιςεω Ald. Camer. I. II. in his punctum poſt ποιησῃ.

εκειϛε) εκατι Paſſ. Ask. Comma poſt ηρα τι, punctum poſt θυγατρος Ald. Cam. I. II.

Αρταΰντη) Ανταυντη Paſſ.

ad Cap. CIX.

Poſt τοιῳδε punctum Ald. Cam. I. II. commata in his poſt μεγα τε & poſt ποικιλον, idemque poſt περιβαλλεται τε.

παρα την) προς την Ask.

ταυτη) αυτη Vind. Arch.

οἱ γενεσθαι — ὑπεργημενων) Omittuntur ſex iſta in Arch.

Poſt τῃ & δε commata Ald. Cam. I. II. Ex vetere Aldi ſcriptura formabatur, την δε, κακως — ειπαι. Recepta probior, neque ulla neceſſitudo, ut ἡ δε, κακως γαρ — ειπε, fingatur. In formulae enim frequentiſſimo uſu multiplex variatio, notata ad lib. I. 8. *Weſſeling.*

ειπε) Med. Arch. Paſſ. Ask. Brit. ; ειπαι Ald. poſt Ξερξῃ colon Ald. Camer. I. II. comma poſt το in iisdem.

αν σε) εαν Arch. Vind. & mox παντα.

κεινην) Paſſ. Ask. Vind. melius. εκεινην Ald. &c.

αιτησαι) αιτησεσθαι Arch. Poſt ὑπισχνεετο comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Arch. Paſſ. Ask. Vind. poſt ϑυνη punct. Ald. Cam. I. II.

και πριν) και negligunt Arch. Vind.

κατεικαζουσῃ) κατεικάζουσα Paſſ. Ask.

επευρεϑη) επορευϑη Arch. male poſt πρησσων colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma poſt εδιδε, poſt πρατον, & poſt τε, και πρωτον omittit Ask. Comma poſt αρξειν Ald. Cam. I. II. idemque poſt επειδε & εφορεε τε.

ηγαλλετο) αγαλλετο Paſſ. Arch. Vind., more Jonum: ηγαλλε το alii cum Ald.

ad Cap. CX.

ταυτη) αυτη Arch. Comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. in his poſt εγκοτον punctum.

φυλαξασα δε) citat Suidas in v.

Poſt ημερῃ τῃ comma Ald. Cam. I. II. εν ημερῃ Arch. Vind. Athen. excitans lib. IV. 10. p. 146. C. Intererit parum, ſive praepoſitio accedat, ſeu tacita relinquatur. *Weſſel.*

τυκτα) τικτα Arch. Brit. την in *ſeqq.* negligunt Vind. & Arch.

σμαται) habet & Athenaeus: noſter forte ſcripſerat σμεεται. Sic in nullo cod. legitur κοσμεεται, neque legiſſe videbitur illud Valla, cuius *ornatur* eam mihi moverat ſuperius memoratam coniecturam. Caſaubonum σμαται hic explanantem ſequitur Gronov. *Valkenar.* Omnes σμαται, nec Vallam ſuſpicor, etſi laxius expreſſerit, aliud ob oculos habuiſſe. Magnum Athenaei animadverſorem laudo vehementer, de ſmegmate, niſi fragrantius oleum praetuleris, quo regium caput fuerit delibutum, & deinde deſrictum, coniectantem. Omnium aptiſſima

ſunt a Gronovio itidem ſignata, haec de lib. IV. 73. ubi Scythae, a funere recentes, σμησαμενοι τας κεφαλας, και εκπλυναμενοι, utique capita, ſive foedati antea, ſeu quomodocumque liti, defricantes atque abluentes. Huc referre mihi poſſe videor Strabonis verba, όταν δε βασιλευς, Indorum rex, λουη την τριχα, μεγαλην έορτην αγουσι, και μεγαλα δωρα πεμπουσι L. XV. p. 1046. A; habent certe quidem adfine aliquid. *Weſſel.*

ὁ βασιλευς) Vind. Arch. Aberat ὁ Ald. &c. tum Περσας Med. Brit. Ask. Paſſ. prius Περσαις cum Ald. quo etiam modo Athen., ſed τους Περσας Arch.

χρηζει) δεεται Arch., in cuius margine vulgatum δεεται minime futile; plures idem ſi praeberent, in maiore verſaretur honore. *Weſſeling.* Poſt Ξερξεω abeſt comma Ald. Cam. I. II. habent id poſt ὁ δε, & poſt εποιεετο punctum, idemque poſt παραδουναι, comma vero poſt γαρ τι.

ad Cap. CXI.

μεν τοι) μεν τοι γε Arch. Comma poſt την μεν & poſt τα, punctum poſt βουλεται Ald Camer. I. II. in quibus colon poſt ταδε, punctum poſt αδελφεος, colon poſt αγαθος, commata poſt ταυτη & τη, itemque poſt την ante δε.

εμοι) μοι Vind. Arch.

αποθωυμαζεις) αποθωμαζεις iid. cum Ask.

με γυναικα) Arch. Vind. Alii μοι cum Ald. Proxime conſequens ταυτην με κελευεις hoc ad ſanitatem revocat *Weſſeling.* Poſt εκ της comma Ald. Cam. I. II.

τρεις) Praetereunt hanc vocem Arch. Vind. Paſſ. Ask. Valla. quae abſentia in tot bonae no-

tae

lae membranis conſiderationem meretur, ſiquiſlem ſine ea filum ſermonis cohaeret, & filiarum quoque nullus finitur numerus. Superat ſius tamen praeſentia ſcribarum captum, videturque approbanda. *Weſſel.* Comma poſt των Ald. Camer. I. II. idemque poſt γυναικα, & poſt ιδσα.

μετεντα) Arch. Vind. quibus dialectus favet, & Calliope c. 61., μεθεντα reliqui cum Ald. την την iidem & Paſſ. Ask. Brit. ora Steph. Satis ex uſu, etiam in vicinis. Poſt εγω δε abeſt comma, neque abeſt poſt ποιευμαι Ald. Cam. I. II.

μεγα μεν) μεγα Arch. Vind. Alii μεγαλα. Ne hac in dictione Scriptor a ſe ſecederet, primas Arch. & Vind. conceſſi, qua ſuper re in L. III. 42. *Weſſel.* Hic certe placet lectio Arch. In iſtiusmodi formulis μεγα ferme tantum reperitur eadem, qua hic ſtructura poſitum in Xenoph. Cyrop. V. p. 76. εγω μεγα ποιευμαι Φιλον τετο το χωριον, τοις ενθαδε συμμαχοις καταλιπων, ut eſt in cod. mſ. pro καταλιπειν· ut μεγα ποιευμαι frequentatur & μεγα ἡγεμαι, & μεγα τιθεμαι. Merito tamen dubitat vir celeb. probandumne ſit ap. Herod. III. 42, quod vulgatur μεγα ποιευμενος ταυτα an, quod offerunt duo codd. μεγαλα ποιευμενος ταυτα. *Valkenar.*

εδετερα) εδετερον iidem. Poſt δεομενος punctum Ald. Cam. I. II. abeſt his comma poſt θυγατρι, & abeſſe debet.

ἡσσων) Arch. Vind. Paſſ. & Ed. Genev., prius ησσω, uti Ald. Poſt ὁ μεν comma Ald. Camer. I. II. ησσων pluribus in coniecturam incidit, ante omnes Porto. Nunc nihil eo certius. *Weſſel.*

τοιϛτοισι αμειβεται) τϛτοισιν αμειβετε Arch. Vind. Poſt θυμωδεας comma, poſt ταδε punctum Ald. Cam. I. II.

δη τοι) δη abeſt Arch. Vind. Paſſ. Ask

δοιην) δωην Ask. Brit., in Paſſ. iunctis tribus αντιδωην, & Thomas Mag. olim, qui nunc ope Oudendorpii prioribus conſentit in Διδωη. Alii δοιην, cui ſupra ſuus locus ſaepiſſime.

γημαι) γυναικα Arch. Vind.

πλευνα) Med. Paſſ. Ask Parif. B. ετι πλευνα reliqui cum Ald., quod nec neceſſarium eſt. Poſt ευνοικησεις comma Ald. Cam. I. II. in his colon poſt εξω, & poſt απολεσαις.

ad Cap. CXII.

Commata poſt χρονω & εν τω Ald. Cam I. II. εν ω Arch. Vind.

Αμηϛρις) Αμητρις Ask. ſaepeque.

την Μασιϛεω) τϛ Μασιϛεω Paſſ., & deinceps μαϛϛς Arch. Vind. quod ubi volueris, aderit e ſcriptis facultas, modo ne adſcripta lib. IV. 204. flocci feceris. *Weſſel.* Poſt διαλελυμεμενην colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Abeſt comma poſt Μασιϛης Ald. Cam. I. II.

βασιληα) βασιλεα Ask. Vind. Arch. comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. nullum poſt εγενετο.

δοκεειν) Arch. Vind. Paſſ. Ask. Antea cum Ald. δοκεει. Formulae veterum cultum membranae reddunt. Eadem lib. IV. 168. aliisque locis. Εμοι δοκεειν Sophocles, Thucydides, Philoſtratus &c. Adi Abreſch. Diluc. Thucyd. p. 5. *Weſſel.*

κα-

κατεκτεινεν) κατεκτεινεν Ald. Camer. I. II. ειναι Arch. Mox τυς παιδας αὐτυ Ald.

την ϛρατιην την εκεινυ) Suſpicor vocem ϛρατιην, ex proximis inhaerentem memoriae ſcribentis, alterius vice male fuiſſe repetitam: qui uſis abierat cum liberis, και δη κυ τισι και αλλοισι, quique necdum pervenerat ad ſuam praeſecturam, is minus commode dici poterat, iam unc ſecum habuiſſe *exercitum*. Multo mihi videretur accommodatius, ſi a Xerxe miſſi in via dicerentur interfeciſſe αυτον τε εκεινον, και τυς παιδας αυτυ, και την θεραπηΐην την εκεινυ· ſi hoc liunde firmamentum acciperet. *Valkenar*. Poſt θανάτου comma, poſt εγενετο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. CXIV.

Poſt φερμιον abeſt comma Ald. Camer. I. II. ερμεον Arch. Vind., cui augmentum, Jonico more, abeſt. Comma poſt ενθευτεεν δε Ald. Cam. I. II. idemque poſt τας ante εδοκεον.

ἕνεκα) εινεκεν Vind. Paſſ. Arch. Poſt Πελοποννησιοισι comma idemque poſt οἱ μεν Ald. Camer. I. II.

διαβαντες) διαβαλοντες Arch., ſatis concinne, ſi qua neceſſitas. Vide. c. 88. διαβαλοντες, quod ex Arch. memorat Galeus, probarem, ut aliquoties adhibitum Herodoto VI. c. 44. V. c. 33 & 34. In eumdem ſenſum διαβαλλειν poſuit Thucyd. II. 83. VI. 30. Ariſtides T. 3. p. 577., εις Φιλας διαβαλον. Eunapius in Proaeres. p. 129. διεβαλεν εξ Ασιας εις την Ευρωπην. *Valkenar*. Poſt επολιορκεον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

Nullum comma poſt ταυτην Ald. Cam. I. II.

ισχυροτατυ) ισχυροτερυ Brit. ora Steph. Nullum comma poſt συνηλθον Ald. Cam. I. II.

των περιοικιδων) non eſt in Arch. Ask.

Οιοβαζος) Οιαβαζος Arch Valla, & ος α, ſine τα medio.

εχον) ισχον id. Vind. Paſſ. Ask.

επιχωριοι) οἱ επιχωριοι Arch. poſt Αιολεε punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Poſt δεινος δε comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt Αθηνας.

Ελαιυντος) Med. Paſſ. Ask. Pariſ. B. Alii cum Ald. Ελευντος, Ελευντι, Ελευντα. Adi ad L. 6. 140. 7. 21, tum αιτησας loco ὑφελομενος Arch. Vind. Valla: non illi quidem abſurdi, εξεπατησε tamen obeſt. Scripſerat ὑπελομενος, ſicuti c. 83. *Weſſeling.* Quum Xerxem circumvenit Artayctes, nondum dici poterat Proteſilai τα χρηματα ὑπελομενος· hoc itaque e ſequentibus huc ab alia manu videtur illatum, ab Herodoto autem ſcriptum αιτησας· Vallae lectum dat Arch. — Nomen urbis Cherſoneſi Thraciae diverſe ſcribitur Ελευς & Ελαιυς, docente Weſſeling. ad Diodori XIII. 39. Mihi quoque legitima ſcriptio videtur Ελαιυντος. Prope Elaeunta, atque huius templi Proteſilai reliquias, ſcenam conſtituit ſuorum heroicorum Philoſtratus, de Artayčte noſtro narrata reſpiciens p. 672, ubi templum memorat, εν ᾡ κατα τυς πατερας ὁ Μηδος ὑβριζε· iuxta Herod. ſpoliato templo quum

Elaeun-

Elaeunta venerit Artayctes, εν τω αδυτω γυναιξι εμισγετο: conſ. VII. 33. *Valken.*

εην) ην Arch. Vind. Ask. Comma poſt χρυσεα Ald. Cam. I. II. idemque poſt τα ante Αρταΰκτης.

Ξερξεα διεβαλετο) Ξερξην Arch. Ask. Vind. & διεβαλλετο Arch. colon poſt vocem Ald. Camer. I. II.

γην την σην) γην την Arch. Vind. την Ald. & alii omittunt, tum ϛρατευσαμενος Arch Med. Paſſ. Pariſ. A. ϛρατευομενος Ask. Ald. Vind. Pariſ. B. Poſt απεθανε punctum Ald. Cam. I. II. in his commata poſt ὑποτοπηθεντα & των.

νοεων) ποιεων Arch.

Περσαι ειναι) ειναι Περσαι idem Paſſ. Ask.

και το τεμενος &c.) Ald. Ask. Paſſ. & ceteri cum Edd. Aberat ab ultima Editione Gronovii.

προσδεκομενος) Arch. Ask., prius προσδεχομενος contra morem.

αφυκτως) αφυλακτω Arch. Vind. quibus addit Pariſ. D. in cuius margine a manu recentiori: αφυλακτω τε και — *Larcher.* qui probavit, una cum *Degenio.* Litem voci ſchedae movent. Age, intueamur. Αφυκτον, omne, quod evitari quitum non eſt. αφυκτος θανατος Simonidi in Conſol. ad Appollon. Plutarchi p. 107. B, αφυκτος αναγκη Philoſopho de Pythagorae ſchola ap. Stob. Ecl. Phyſ. p. 8, το πεπρωμενον αφυκτον Alciphr. lib. I. Ep. 25. Sed Artayctes, modo provide & conſulto egiſſet, aut vitare obſidionem, aut apparatu ad eam tolerandam ſeſe potuerat inſtruere. Neutrum obſervavit; unde *ex improviſo*, uti Valla, αφυλακτω, non αφυλακτως, membranae Arch. & Vind., ſupervenerunt.

ſerunt. Simile Polyaeni VIII. 36. επιθεσθαι τοι πολεμιοις — καθευδουσι και αφυλακτοις· Plu T. 2. p. 262. C. και τον Αριςοδημον αοπλον κα αφυλακτον παρεσπεσοντες διαφθειρουσι. Hero diani VI. 5. ουτω γαρ ωετο — αφυλακτως κα απροοπτως αυτοις επελευσεσθαι. Quae cuncta, n vetuſtis libris paria faciam, a me impetrant; ali opinatis praeſcribitur nihil. *Weſſel.* Poſt επεπισα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

και ησχαλον) Deſit και Arch. Vind. ησχαλλ Paſſ. & antea επιγινετο idem atque Ask.

απαγοιεν) Med. Paſſ. Ask. Brit. quod bo num. vid. *Gronov.* qui: απαγοιεν Mſ. longe con venientius eſt, vel magis neceſſarium, quum vulgata lectio fere ſupponat, id iam factum eſſe, ut c. 113. Antea cum Ald. απαγαγοιεν. Poſt οι δε comma Ald. Cam. I. II. quod abeſt poſt εφασαν.

ad Cap. CXVIII.

τειχεϊ ες παν) Tria αμφι των Αρταΰκτεα poſt τειχεϊ non ſunt in Brit. Med. Paſſ. Ask. Pariſ. A. B. Interpoſita αμφι τον Αρταΰκτεα, adprobata priſcorum codd. & Gronovii ſententia, ablegavi, unde venerant, quippe ſcribarum inſitiſcium gloſ ſema *Weſſeling.*

παν ηδη) παν δη Arch.

δη υπς) δη non novit Arch. Vind., qui ει χοντο. Poſt ὁ Αρταΰκτης comma Ald. Cam. I. II. idemque poſt τη ante ην.

των πολεμιων) Paſſ. Ask. inde articulus, qui aberat Ald. &c. Commata poſt τῶν δε & πλευνες, colon

colon poſt ειδικὸν Ald. Cam. I. II., in queis comma quoque poſt οἵ δε.

ad Cap. CXIX.

εκφευγόντα) εκφυγοντα Arch. Vind. & Θρήκην, Θρῆκες. Poſt σφετερῳ punctum Ald. Cam. I. II.

ὕστεροι) ὕστερον Arch. Vind & mox και ὡς cum Paſſ. Ask.

ὀλίγον εοντες) Paſſ. Ask. Vind. Brit. Ald. & priores editi, ολιγοι Arch. Valla. Placuerunt priores. Ignotum, unde ολιγοι εοντες, quave auctoritate in poſtremam (Gronovii) venerint editionem. An de Vallae Latinis? nam de Arch. ſcriptura Gronovio notitia nulla. Priſtinum ολιγον εοντες ad viciniam Aegos fluminis, paullumque ultra id progreſſos ducit. Paucos autem admodum fuiſſe, qui fugerunt, liquido haut patet. Satius erit, illibatum illud ſervare. *Weſſel.*

ποταμων) Med. Paſſ. Brit. Ask., olim cum Ald., ποταμȣ.

Comma poſt οἱ μεν Ald. Cam. I. II.

ηγον) ηγαγον Arch. Vind. Comma poſt αυτεων δε Ald. Cam I II. idemque poſt αυτον τε.

ad Cap. CXX.

Χερσονησιτεων) Arch. Vind. rectiſſime Χερσονησιωτεων prius ex Ald. Comma poſt κειμενοι Ald. Cam. I. II.

επαλλοντο τε) Excitarunt Athen. III. p. 119. E. & Euſtath. ad. Hom. p. 1728, 35. ſed ambo ησπαιρον, quod pati poſſem, ſi quae gravis urgeret cauſſa. Simile Apollodori Bibl. III, 12. 6. και ασπαιροντα τον παιδα ιδων επι τȣ πυρος, εβοωντε. Aeſchyli Perſ. 983. Eurip. Iphig. Aul. 1587. Sed Apol. Rhod. IV. 874. εισενοησε Παιδα φιλον σπαιροντα δια φλογος. Junge Valken. obſervata L. 8. 5. *Weſſ.*

Weſſeling. Quam verbo formam induit VIII. ſ. ησπαιρον hinc excitat Euſtath. in Odyſſ. M. p. 497. 30. *Valkenar.* Poſt εκαλλοιτο τε comma Ald. Cam. I II.

νεοαλωτοι) Med. Paſſ. Ask. Pariſ B. Alii cum Ald. νεαλωτοι Opportunum adeſt Dion. Caſſ. XLIX p. 473. E. των τε νεοαλωτων τινες και Δαλμαται συν αυτοις επανεςησαν, de recens captis *Weſſel.* Poſt εφη punctum Ald. Cam. I. II.

το τερας) deſit το Arch.

Ελαιουντι) Ελεουντι Ald &c. vid. ſupra.

εων) Omittit Arch.

τινεσθαι) σινεεσθαι Arch. σινεσθαι Vind Colon poſt vocem Ald. Cam. I. II. Haereo, ſervemne τινεσθαι, an σινεσθαι praeoptem: hoc Euſtathium vidiſſe, ipſius βλαψαι teſtificatur. Enimvero conſpectius inter variantes, quas dicunt, exſtet. *Weſſel.* Suum hic τιννυσθαι, id eſt τιμωρεισθαι, probabiliter poſuerat hiſtoricus. Hoc ſpectans Pauſan. III. p. 213. Πρωτεσιλαος, ait, εν Ελαιουντι, ουδεν ηρως Αργου φανερωτερος, ανδρα Περσην ετιμωρησατο Αρταυκτην. *Valken.*

αποινα οἱ) de Pauw αποινα μοι ταδε — quoniam τιμημα επιθειναι in mulcta irroganda teritur; qui mihi quidem oblitus inter coniectandum videtur, αποινα Noſtro praemia eſſe, quae pro capite penduntur, L 6. 79. *Weſſeling.*

επιθειναι) επιχθηναι Paſſ Commata poſt χρηματων, & των Ald. Cam. I. II. idemque poſt ὁ εμεωυτου, & poſt δημοσια.

Αθηναιοισι) Non eſt in Arch. nec Valla.

ὑποσχομενος) ὑπισχομενος Paſſ. Ask., ὑπισχνουμενος Arch. ora Steph., quorum elige, quod lubet.

Ελευσιοι) Med. Paſſ. Ask., ceteri cum Ald. Ελευσιοι, tum Πρωτεσιλεω Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ask., vere; Πρωτεσιλαω Ald. Med. &c. Poſt καταχρηθηναι colon Ald. Cam. I. II.

ὁ νοος) deſideratur in Paſſ. Arch. Ask. Brit. Comma poſt ακτην & ες την Ald. Cam. I. II.

Comma poſt οἱ δε Ald. Cam. I. II.

πολιος) Vind. Ask. Paſſ. non πολεως, quod olim. Porro σανιδας Paſſ. margo Steph. & Brit. Vid. Euſtath. Hom. p. 1923, 46. Reiskius σανιδι Fruſtra. Noſter lib. 7. 33. ζωντα προς σανιδα προς διεπασσαλευσαν, quod geminum: conſiderandum enim, ανεκρεμασαν προς σανιδα πασσαλευσαντες. Vide ibi. *Weſſel.* Poſt ανεκρεμασαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXI.

Poſt ποιησαντες comma Ald. Cam. I. II.

ες τα ἱρα) Paſſ. Ask. Arch. Brit. Ald. neglexerant articulum recentiores. Poſt εγενετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXII.

Αρτεμβαρης) Αρτεβαρης Arch. prave. vide lib. I. 114. Comma poſt τον ante εκεινοι Ald Camer. I. II. in his colon poſt ταδε.

σοι) συ Arch., & Ασυαγην cum Vind. Paſſ. Ask. Poſt Φερε colon Ald. Cam. I. II. idemque poſt τρηχειην, & comma poſt ταυτης.

εχωμεν) σχωμεν Arch. Vind. Poſt αμεινω punctum Ald. Cam. I. II

και εκατερω) deſit και Arch. qui ἑκατερω. Vid. VI. 108. VII. 49. 2. Commata poſt των & σχοντες Ald. Cam. I. II. εχοντες Arch. Vind. tum πλεοσι Paſſ. Ask., nulla cauſſa.

νικος

οικος δε) Arch. reliqui *εικος*. *οικος* toties laudatum, ex Arch. remigravit. *Weſſel.*

αρχοντας) *εχοντας* Arch.

κοτε) *κοτερα* id. Vid. I. 91.

θωϋμασας) *θωμασαι* Arch. Habet ſua hinc Plut. T. 2. p. 172. E.

παρῄνεε) *παραινεε* idem. Comma poſt *παρασκευαζεσθαι* Ald. Cam. I. II. idemque poſt *χωρων*.

μαλακους ανδρας) Vind. Arch. Valla: alii *ανδρας* non legunt, nec Ald. Addita vox robur Cyri dicto conciliat. *Weſſel.*

Poſt Περσαι comma Ald. Cam. I. II. *οἱ Περσαι* Arch., cujus ſcriba librum claudit ita: Ηροδοτοιο βιβλος κλεινοιο περας λαβεν ωδι.

Poſt *αποστατες* comma, quod abeſt poſt *ειλοντο*, inſertumque poſt *μαλλον* Ald. Cam. I. II. in quibus in fine libri: Τελος των ἱστοριων Ἡροδοτου. In Paſſ. & Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΩΝ Θ. ΧΧ. ΗΗΠΙ.

Ad Vitam Homeri.

Herodoto, cuius Muſas hactenus iucundiſſime verſavimus, Ἐξήγησιν hanc eruditiſſimi viri, Jo. Ger. Voſſius, Tan Faber, Th. Ryckius, Jo. Jonſius, Ez. Spanhemius, Steph. Berglerus, aliique abiudicant, contra illi maximopere aſſerentes nituntur Jo. Alb. Fabricius, Joſ. Barneſius, quique eam Londini eleganter deſcriptam publicavit, Jo. Reinoldius. Me, in partem cum ſit eundum, priores trahunt. Dictionis ſane tenor & filum vocabulaque complura Herodotea non ſunt. Abeſt Jonismi perpetua ſuavitas, nec de ſola ſcribarum culpa, quod Berglerus in praefatione ad Homeri Odyſſeam bene docuit, atque Herodoti ſtudioſos fugere non poteſt. Adſunt opiniones praeterea, Herodoteis valde pugnantes. Et quis veterum, qualium de Homeri origine, patria, fatis, carminibusque commemorantium, magna utique corona, Herodoto contribuit unquam? Non neſcio, ſollertiſſimum Fabricium in medium collocaſſe Tatianum, Orat. ad Graec. c. 48. tradentem, περὶ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὁμήρου, γένους τε αὐτοῦ, καὶ χρόνου, καθ' ὃν ἤκμασε ſedulo Theagenem Rheginum, Steſimbrotum Thaſium, Antimachum Colophonium, Herodotumque Halicarnaſſenſem inveſtigaſſe. At quid Tatianus

contra tam pertinax priſcorum & aequalium ſcriptorum ſilentium? Immo verba eius, ubi penitius inſpexeris, tantummodo requirunt, ut Herodotus de Homeri aetate & tempore, quo vixerit, commentatus fuerit, quod eum in Euterpe c. 53. ſedulo factitaſſe novimus. Primus, niſi valde fallor, Vitam Homeri obiter Herodoto tribuit Stephanus Byzantinus, tum Suidas, Euſtathius, Tzetzes, omnes nimis ſeri. Laudant, fateor, ſuavem exordii huius ſimplicitatem, & cum Clionis principio contendunt Fabricius aſſeclaeque: ſed aemulatio mera eſt, neque perfecta tamen. Herodotus, bene viri morem ſi teneo, *ταδε απηγησατο, ἱϛορησας επεξελθειν* —, quem & Vitae auctor alibi amplectitur, maluiſſet. Ubi vero in Muſis *ȣ πολυφορτος*, homo fortunae non amplae? Memini *πολυφορτον* multa ſarcina gravem, qualis Moſchi *πολυφορτος απηνη.* item *ολκαδα μυριοφορτον* Libanii T. 2. p. 194. D. Si *ȣ πολυφορτα — εχων* optaveris ex manuſcripto & naves intellexeris, nexus ſermonis oberit. Ut ut eſt, libello addidi varietates ſcripturae ex cod. Baroceiano a Reinoldio diligentiſſime excerptas, praeterea ex Palatino Jungermanni, & Amſtelodamenſi. *Wetſten.* Nos omnes Reinoldianas obſervationes criticas recepimus.

Tit. MS. Cod. Barocc. *Ηροδοτȣ περι τȣ βιȣ τȣ Ὁμηρȣ Rein.*

Ἁλικαρνησσηος) Αλικαρνασηος Rein. Ita primi Edit. Florent. cum Homero in fol. 3. Aldi Editt. duae Argentor. Wolf. Cephal. Ita nummum Severi ΑΛΙΚΑΡΝΑCΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC cum ſimplici C. conſpiciendum dat Spanhem. p. 626.

Ita

Ita cod. MS. Metae Collegii Novi ubique urbem exhibet *Halicarneſon*. Et quod magis eſt, Herodoto I. 144. eſt Ἁλικαρνησευς, & urbs Ἁλικαρνησος. (quamquam II. 178. ſit Ἁλικαρνησσος ut & VIII. 104) unde ex more Jonum ſcribendum puto Ἁλικαρνησηος. *Rein.*

ad Cap. I.

ὁ Ἁλικαρνασσευς) Ἁλικαρνασευς Cod. Amſtelodam. & veteres Edit. *Weſſel.* Idem recepit *Reinold*, obſervans: Ita Edit. Florent. Aldinae & Argentoratenſes, niſi quod vitioſe cum leni ſpiritu. Cod. Barocc. Ἁλικαρνασσευς, vero nomine & ut ſibi ipſis vulgo ſunt in nummis. Vid. Holſten. ad Steph. in not. p. 26. Spanhem. Edit. Amſtelod. p. 789. Harduini Nummi Popul. & Urb. Vaillant Num. Graec. Imp. p. 80. 97. 116. 143. 149. Herodotum vero ſcripſiſſe puto Ἁλικαρνησευς, quo modo ſcribitur I. 144. ανηρ ων Ἁλικαρνησευς. Nos quoque Ἁλικαρνησσευς, quod Jonicum eſt, recipiendum cenſemus, vel ſi non ſit auctor libelli Herodotus.

πολυφορτες) πολυφορτα Barocc.

ad Cap. II.

Poſt λαθραιος comma non habet *Reinold*. qui poſt συμφορη punctum ponit, comma omittit poſt παντων, punctum ponit poſt πολιτας.

δε) εν Palatin & Barocc., quos ſequitur *Reinold.*, in reliquis, Flor. Ald. 3. & Argentor. 2. δε, quos *Weſſeling.* ſequutus eſt.

Poſt ταδε punctum *Reinold*, qui idem poſt μυχον ponit, obſervans: Edit. Florent. Aldi ſecunda, & MS. Barocc. μυχον, contra Grammaticor.

maticor. regulas, quibus acutus finalis non niſi in Orationis contextu vertitur in gravem. Aldus primus dedit μυχόν in prima & tertia. hunc cum Argentor. prima & aliis ipſe ſequor.

αυτῷ) Edit Flor. αὐτῇ. Nobiſcum facit Barocc. Ald. 3, & Argent. 2. *Reinold.* qui pſt κτισαντων comma habet.

ταμαλιςα) Edit. Flor. τὰ μάλιςα, ut & Ald. tertia & Argentor. 2. duae etiam priores Ald. τα μαλιςα diviſim, ſed cum nullo articuli accentu. *Reinold.*

ad Cap. III.

Poſt προϊοντος comma *Reinold.*

τον καλεμενον) Ita Barocc. At edit. Florent. cum Ald. tribus, & Argent. duobus non repetito articulo. *Reinold.*

ηδη επιτοκος εσα) Jonum eſt επιτεξεεσα Muſae primae c. 108. & 111. *Weſſeling.* Poſt δεδορκοτα punctum *Reinold.*

τεως μεν) incipit hic cap. II. *Reinold.*

ἡ Κριθηΐς ην) ην ἡ Κριθηις Barocc. Reſpexit citando Euſtath. ad Hom. p. 913. 3. *Weſſeling.* Poſt λαμβανεσα, & παιδα commata *Reinold.*

ad Cap. IV.

Poſt χρονον comma *Reinold.*

αν μονοτροπος) εων μενοτροπος, in quo multisque aliis dialecti forma ſpernitur. Bene *ſolitarius* interpreti. Eurip. Androm. 281. Βοτηρα τ' αμφι μο οτροπον νεανιαν. Alibi *aſper* & *immitis*, σκληρος και δυσπειθης in Caſaub. Animadv. Athen. lib. VI. 12. *Weſſeling.*

αυτω) αὐτην Amſtelod. & edit. Florent. Sed nobiſcum facit Barocc. Ald. 3. & Arg 2. *Reinold.*

ἐριά τινα) ἐρια τινα *Reinold* obſervans; Ita edit.

edit. Florent. & MS. Barocc. ſine inclinatione accentus. Primus inclinavit Aldus Grammaticos ſecutus, & poſt eum Argentoratenſes, cum aliis. — Poſt *εριας τινα* comma *Reinold.* qui nullum comma poſt *εργαζετο*.

πολλω κοσμιω) *πολλω κοσμω και σωφροσυνη* de Pauw. Praeferrem *πολλω τω κοσμιω* Soph. Elect. 878. *το κοσμιον μεθεισα συν ταχει μολειν* *Weſſel.*

ἀλλά τε) *ἄλλα τε* *Reinold.* obſervans: Ita Florent. & MS Barocc. *ἄλλατε* coniunctim, neque aliter, ut videtur, Ald. 3. & Argent. prima. Poſt *προσαξεσθαι* punctum *Reinold.* qui punctum poſt *ποιεμενος*, & comma poſt *παρ' αυτε*, punctum poſt *εσαι*.

ἔς τ') Ita edit. Florent. & MS. Barocc ſeparatim, ut Ald. tertia & Argentor. duae, MS. cum ſpiritu aſpero. *Reinold.*

ad Cap. V.

ἦν τε) Ita Florent. Ald. 2. priores, & Argent. prima *ἦντε — ἐπιμελίησὲ* coniunctim MS. Barocc. ut & Ald. tertia ſeparatim. Arg. ſecunda *ἦντε* coniunctim, *ἐπιμελίης τε* ſeparatim. *Reinold.*

επιγενομενε) MS. Barocc. *επιγινομενε.*

και ἡ) ita Edit. Florent. MS. Barocc. & Ald. 3. Primus articulum omiſit Lonicerus in Argentor. *Reinold.* qui in *ετελευτην* caput finit. Poſt *ἑωρατο* colon *Reinold.*, qui comma poſt *ἐγχωριοι*.

αυτοθι) *αυτοθεν* Pavius maluit; alioqui *αυτοθι* & *ες αυτην* aptanda per redundantiam erunt. *Weſſel.*

επικειμενης) *περικειμενης* Amſtelod. non prave. *Weſſeling.*

ad Cap. VI.

Μεντεϛ) Μεντης Reinold. bene. idem comma poſt τοπων, poſt ανηρ & poſt χρονω, idemque poſt πλειν colon & punctum poſt παντα.

οτι χωρας) οτι τε χωρας Reinold. ex Barocc. Palat. Pleonaſmo Homero familiari. In edit. autem Florent. deeſt particula τε ut & Ald. tribus & Argent. duabus, quos cum Weſſelingio ſequuti ſumus. Poſt αυτω comma *Reinold.* idem colon poſt επιθησεσθαι, ſed omiſit comma poſt διδασκαλιαν.

ad Cap. VII.

Τυρσηνιης) Ita MS. Barocc. bene. ſed Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. Τυρσηνιας. ſed prior lectio Jonum propria & Herodotea Vid. I. 94. & 163. *Reinold.* qui punctum poſt εχειν.

ειυεκα) ἑνεκα *Reinold.*

κατελιπειν) Ita edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ſed vitioſe pro κατελιπε. Vide ſupra. *Reinold.* Fluctuat ſtructura. Aut καταλειπει oportuerat, aut certe κατελιπεν, neque doctiores latuit. *Weſſel.*

επιμελιην) επιμελειην Palat. Amſtelod. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. cum *Reinold.* Nos *Weſſel.* ſequuti. Omnia haec attigit Euſtath. ad Homer. p. 1404. 24. *Weſſel.* Poſt εχειν punctum Reinold. qui poſt επαναπλωσας δε comma non habet.

ενοσηλευσεν) ενοσηλευεν Palat.

και πυθεσθαι) Palat. Barocc., Edit. Florent. Ald. 3. & Argentor. 2. vitioſe omittunt. και *Reinold.* Copulam codd. adſtruunt: ceteroqui de

le Pavii voluntate εξιϛορησαντι πυθεσθαι. Supra Scriptor και ἱϛορεειν επυνθανετο. Herodot. autem VII. 195. τετες οἱ Ἑλληνες εξιϛορησαντες τα εβελοντο πυθεσθαι απο της Ξερξεω ϛρατιης &c. *Weſſeling.*

Poſt τυφλωθηναι comma *Reinold.*

ad Cap. VIII.

Poſt Μεντης abeſt Comma *Reinold.* qui προσεσχεν, & comma poſt Μεληταγενεα, itemque poſt συνεβη, ſed nullum poſt οφθαλμες.

ad Cap. IX.

Incipit hic cap. IV. *Reinold.* qui poſt προϊοντος comma habet, ſed nullum poſt πεδιε, ponit autem poſt λεγεται αυτον.

σκυτεῖόν τι) σκυτεῖον τὶ *Reinold.* & ita Edit. Florent. & MS. Barocc. non inclinato accentu. Primus inclinavit Aldus, ut poſt eum Argentoratenſes, aliique. *Reinold.* qui poſt ταδε punctum.

Αιδεισθε) Αιδεισθαι Amſtel.

Ερωπιδα) Barneſius Ερατωπιδα κερην, contra tabulas. Haec autem ad Neoteichenſes poeta accinens, quomodo recentem eorum urbem Κυμην Ερωπιδα κερην appellare potuit? Namque in Νεον τειχος omnia quadrare, eiusdem poſitio ad montem Sardenen & amnem Hermum manifeſto declarat. Cultiſſime de Pauw Κυμης Ερωπιδα κερην, Cumae formoſam filiam, quippe matris eius coloniam, quemadmodum Maſſilia, Graium filia apud Paullinum Nolanum, & Tyrus בת צידון, filia Sidonis, in Eſaiae XXIII.

12. *Weſſel.* Quam Pavii certiſſimam emendationem recipiendam cenſemus.

θεεϐ) ϱεεϐ Amſtel. Poſt Σαϱδηνη abeſt comma *Reinold.*

ποταμϐ) abeſt ab Amſtel.

αιτεοντα) Palat. Barocc. & edit. Florent. Antea αλγεοντα in Ald. 3. & Argent. duab. αιτεοντα melius.

τυφλον, και μετεξειν) τυφλον, και εκελευσεν ιεναι τε αυτον εις τα εργαςηϱιον, και μετεξειν Reinold. ex Barocc. & Palat. In edit Flor. deeſt, ut & Ald. 3. Argent. 2. Quae codd. liberali manu adſpergunt, nec prava ſunt, neque admodum neceſſaria, excepto Barocc. μετεξειν, quod Jonum. *Weſſeling.*

μετεξειν) Ita Barocc. recte. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μεθεξειν. Sed illud magis Jonicum eſt. *Reinold.*

κατημενος) edit Flor. & MS. Barocc. καθημενος, lectio minus Jonica. Ita Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold*, qui poſt αυτῳ punctum ponit.

ες το μεσον) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Sed MS. Barocc. εις, uti videtur, minus recte. *Reinold.* qui poſt αποφαινομενος comma omiſit.

θωΰματος) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. minus recte θαυματος. Cum Barocc. faciunt Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*

ad Cap. X.

δε οι Νεοτειχεις) Reſpexit haec Steph. Byz. in Νεον τειχος; ubi: Το εθνικον Νεοτειχιτης, ως Χωλοτειχιτης· ως Ηϱοδοτος εν Ομηϱϐ βιῳ. Ergone

eius

ius hic tempore Νεοτειχιται; non puto. Optime L. Holſtenius mutila Stephani ſarſit, ὡς Χωλοτειχιτης· και Νεοτειχευς, ὡς Ἡροδοτος &c. *Veſſeling.* MS, Barocc. δ' οἱ, ſed minus Jonice. Nobiscum faciunt edit. Flor. Ald. 3. & Argentor. 2. *Reinold*, qui comma poſt χωρον, & poſt τον τοπον.

ad Cap. XI.

Incipit hic cap. V. *Reinold.*

εἴ τι) Ita Palat. & Barocc. cum *Reinold*, Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ὅτι, ſed ut puto, peius. Non enim certo ſciebat, ſed viſurus erat, ſi ſibi melius ibi fuerit. *Reinold.* qui poſt πορευεσθαι comma omiſit, & colon ponit poſt ανδρων, nullum vero comma poſt πορευομενος, ſed punctum poſt ευπορωτατον, comma poſt και omittens.

ποιει και) ποιει τε Palat. Barocc. e quibus *Reinold.* και Edit Flor. Ald. 3. & Argent. 2. quod cum *Weſſeling.* praetulimus.

μνηματος τυ Γορδιεω) μνηματος Μιδεω τυ Γορδιεω praeſtaret. *Weſſel.* Recipiendam hanc ducimus emendationem. Poſt επιγεγραπται colon *Reinold.*

Χαλκη) Ita Edit Flor. MS Barocc. Ald. 3. & Argent 2. niſi quod Barocc vitioſe Καλκη. Aldin. prima & tertia Αλκη. Magis Jonicum, fateor, quod exhibet Barneſ. Χαλκεη *Reinold.*

Μιδυ) Μιδεω Barocc. ex eoque *Reinold.* Μιδα Dio Chryſoſt in Corinth. p. 465. & Anthol. lib. III. p. 319. *Weſſeling.* Edit. Florent. Ald. tres, & Argent. 2. Μιδυ, quos cum *Weſſel.*

ſequuti ſumus, ſed nunc Μιδεω ex Jonum mente praeferremus.

ϱεη) ναη Plato in Phaedro p. 264. Sext. Empir. Hypot. lib. II. p. 75, nec conſtanter tamen, ut ibi Fabricius, tum Longin. περι ὑψ. Sect. 36. ϱεοι & τεθηλοι Barocc. Amſtel. & Heresbachii liber. Verſus principium in Platone οφϱ' αν. *Weſſel.* ϱεοι *Reinold.* ex edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ut etiam τεθηλοι & λαμποι.

λαμπη) Plato. Dio Chryſ. Diog. Laërt. I. 89. alii λαμποι cum Barocc. Amſtel. Heresbach. Reinoldo, qui nullum comma poſt vocem.

και ποταμοι &c) Verſum hunc Amſt. Barocc. Heresbach. Plato, Dio Chryſ & Anthol. non norunt. Edebatur ποταμοι ϱεωσιν. Omiſit cum *Reinold.* Addita a Jungermanno, ſed verſus modulum poſthabente, videntur. In Diogene και ποταμοι γε ϱεωσιν — Apud alios και ποταμοι πληθωσιν — Barneſio probante. Sequor Diogenem. *Weſſel.*

πολυκλαυτυ επι τυμβυ) Plato Barocc. Palat. Amſtel. edit. Flor. *Reinold.* Primus Aldus dedit πολυκλαυτῳ επι τυμβῳ, quem ſequuntur Argentor. aliique. alibi πολυκλαυτω.

αγγελεω) σημανεω Certamen Homeri & Heſiodi.

ad Cap. XII.

Poſt λεγων comma *Reinold.*

θελοιεν) θελεσιν Amſtel. Poſt ακυστι abeſt comma *Reinold.*

και αυτοι παϱηνεον) Ad aures ingrata accidunt ob vicina και αυτοι εφασαν· quam inſuavitatem

atem Pavius ſcribendo και αυτω παρηνεον immi-
nutum ivit. *Weſſel.* Poſt παρηνεον comma. *Rein.*
qui comma quoque poſt βυλευτεων & poſt συλ-
λεγομενης, ſed nullum poſt βυλειον.

ελθων επι το βυλειον) Quo modo excuſa-
bitur? Βυλειον de ſenatoria dignitate dextre H.
Valeſius ad Harpocrat. p. 105. illuſtravit; ubi,
quaeſo, βυλειον pro curia & ſenatorum con-
ſeſſu in Herodoto? *Weſſeling.*

αυτον) Palat. Barocc. e quibus *Weſſel.* Sed
Edit. Flor. Ald. tertia & Argent. 2., uti *Reinold.*
dedit, αὐτόν, qui & comma poſt και ante επει
non habet, ſed ponit comma poſt λογον.

ad Cap. XIII.

εβυλευοντο ὅ, τι) εβυλευοντο, ὅτι *Reinold.*

ἄλλος τε) Ita edit. Florent. & MS. Barocc. Ald.
autem τε ſine accentu, ut & Argent. *Reinold.*

ἑξυσιν) εκυσιν *Reinold.* quod error videtur
typographi. Poſt Ὁμηρος colon Reinold. &
Weſſeling. Nos in fine capitis punctum ma-
luimus.

ad Cap. XIV.

Poſt Ὁμηρον colon *Reinold.*

και τη αλλη) και addidit ex ſcripto Galeus.
Florent. MS. Barocc. Ald. 3tia & Argentor. duae,
και non habent, quod ideo omiſit Reinold.

τη χρημη) Attigit Suidas in v. Poſt ευμ-
φορηνε τε comma Reinold. qui colon poſt ταδε.

ἡν ποτ' επυργωσαν) Vexat iſta Leo Allatius
de Patria Homeri c. 12. Quae enim erant illa
γυνατα μητρος αιδοιης, genua matris reverendae;
in quibus Juppiter ατιταλλε, nutriebat; quibus
poſtea

poſtea inconcinna ſententia addit, ἣν ποτ᾽ επυργωσαν λαοι Φρικωιος, quam populi Phriconis aedificarunt. Sane quid ſibi velit Auctor non capio: quid debuiſſet dicere, iam percipio. Hactenus ille. Vexatio ceſſabit fortaſſe leni medicina, ἣ ποτ᾽ επυργωσαν, ubi olim condiderunt, formando. Λαοι Φρικωνος Cumani, ex Locrenſium monte Phricio; Φρικιῳ, Poeta Φρικωνα vocat, prope Thermopylas olim in Aſiam progreſſi apud Strabon. XIII. p. 422. A. Conſule L. Holſten. ad Steph. Byz. Φρικιον *Weſſel.* Poſt ιτ-σαν colon *Reinold.*, qui comma poſt Αρνα, poſt Σμυρνην & αλιγειτονα, itemque poſt ποτνιανακτον, punctum poſt Μεληταο.

κουραι Διος, αγλαα) κουραι, Διος αγλαα *Reinold.*

διαν) διαν MS. Barocc. & Reinold. qui, recte, inquit, nam a Ζευς vel Δις, Διός fit Διος, Διαι, Διαν, contracte Διος, Διας, Διαν. Aldus primus, dedit διαν, quem ſequuntur Argentor. & alii. Poſt ανδρων punctum *Reinold.*

ονειδεαπτιν) Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. tres & Argent. duae omnes vitioſe ονειδεαιν. *Reinold.*, qui poſt δ᾽ εγω comma, idemque poſt τλησομαι.

αχρειαντα) Barocc. Edit. Flor. Reinold. Ald. 3. & Argent. 2. αιρεαντοι, ſed male. Vid Odyſſ. v. 365. *Reinold.* Αχρειαντον verſus modum iugulabat, quod Pavium Barneſiumque fugere non potuit. *Weſſel.* Poſt αρμαινουσι punctum *Reinold.*

δε μεν) ita MS. Barocc. Vitioſe Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μοι. quod in Amſtel. & Hereſbach. quoque invenit *Weſſel.*

αλλ-

ἀλλοδάπων) ita Barocc. & Florent. edit., ἀλλοδαπον, Ald. 3. & Argent. 2, ſed minus recte. *Reinold.* Praeſtat ἀλλοδαπων. Barneſiana inſpice ad Il. ω. 481. *Weſſel.*

ad Cap. XV.

Incipit hic Reinold. cap. 6. qui poſt γενεσθαι comma ponit.

ὅς τις) ὅτις Barocc. edit. Florent Ald. 3. & Argent. 2. non male, eſt enim Jonicum.

ἐπαγλαιεῖ) ἐπαγλαιῆ Reinold. qui comma poſt Φωκαιην non habet.

τίς ἦν) Habet accentum τὶς tum in edit. Florent tum in MS. Barocc. niſi quod in priore vitioſe ſit τὶς. Primus ſine accentu dedit Aldus, quem ſequuntur Argentor. & alii. *Reinold.*, qui comma poſt πασησιν omiſit.

εθελοι) Ita Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc. εθελει. Poſt ποιων comma Reinold.

ad Cap. XVI.

Poſt ακȣσαντι nullum comma *Reinold.*

γαρ ἦν) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, MS. Barocc. & Palat. ειναι, quod ferri poſſet. *Reinold.* qui comma poſt Θεσοριδη.

ἐύπολον) εὔπωλον *Reinold.* obſervans: ita Edit. Flor. & MS. Barocc. cum Spondaeo in quinto loco. Primus dedit Aldus ἐύπωλον cum dialyſi, quem ſequuntur Argent. I. & alii praeter Argent. ſecundam.

πολλα παθον) Ita edit. Flor. Ald. 3 & Argent. 2. πολλ' επαθον MS. Barocc. & Palat. ſed alterum magis eſt ex Jonum uſu *Reinold.*

ἦν φασιν) Edit. Flor. ἦν φασὶν, ſed nobiſcum faciunt MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & Grammatici. *Reinold.*, qui comma nullum poſt απαλλασσεσθαι, ſed comma poſt εξιδιωσασθαι ponit.

Θεϛοριδης) Θεϛοριδη *Reinold.*, qui obſervat: Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. omnes Θεστοριδης. Sed illum Atticiſmum vocativi non novit Homerus.

νοε) Edit. Flor. MS. Barocc Ald. 3. & Argent. 2. νεον, omnes vitioſe. *Reinold.*

και διδασκαλιην) Amſtel. Palat. Barocc. recte, cum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. και την διδασκαλιην alii. *Weſſel.* & *Reinold.* qui poſt κατεσκευασατο comma habet, idemque poſt επιδεικνυμενος & poſt ειχε.

ad Cap. XVII.

Incipit Caput. 7. *Reinold.*

εμποροι) Ita MS. Barocc. Amſtel. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. omnes male εμπειροι. *Reinold.* Erunt fortaſſe, quibus εμπειροι arridebunt. Sed enim Jungermannum adi ad Polluc. VII. 7. commentantem *Weſſel.*

Poſt Ὁμηρε comma *Reinold.* idemque poſt ἐξηγγελλον, & poſt επεα ταυτα.

καρτα πολλον επαινον) Edit Flor. Ald. 3. & Argent. 2. καρτα πολλον εχει nullo cum ſubſtantivo. MS. Barocc. & Palat. ωφελημα καρτα πολλον επαινον, uti dedit *Reinold.*, forte nimis, obſervans, cum unum ſit ſatis, quamquam ferri poteſt per appoſitionem ωφελημα επαινον εχει. Sed cum ſexta ante linea legatur επαινον τε πολλον, ειχε και ωφελειτο, videtur ſcribendum ωφελημα

ωφελημα καρτα πολλον και επαινον εχει. — αφελημα και καρτα — Barneſius. Equidem Reinoldio, modo acceſſione locus indigeret, calculum apponerem. *Weſſel.*

Poſt κατενοησεν comma *Reinold.* qui nullum poſt λιμενα.

Ερυθραιην) Ita MS. Barocc. Sed Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Ερυθραιαν, minus ex Jonum proprietate. *Reinold.*

επι ξυλȣ) melius επι ξυλον, uti c. 6. καταπεπλευκως επι σιτον. Viſe Valkenarii ſcripta ad Polymn. c. 193. *Weſſel.*

και προσαγαγοντα) Palat. Barocc. Amſtel. recte. και deerat Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, quos ſequitur *Reinold.* qui colon poſt πειθειν habet. Idem comma poſt αυτας non poſuit, ſed punctum poſt εσεβη & poſt ταδε.

καλον) MS. Barocc. recte diſtinguit puncto poſt καλον. Non enim eſt δος ιδεσθαι ιερον καλον, ſed δος ιερον καλον; και ιδεσθαι ασημονα νοσον. *Reinold.*

ιδεσθαι) αρεσθαι Suidas in Ὅμηρος.

αιδοιων) Barocc. αιδοιων veteres editi Flor. Ald. 3. & Argent. 2. cum Hercſtach., neque abſurde illi. *Weſſel.* Editos ſequitur Reinold. οσιων γε Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

Φωτά τε) Φωτα τε edit. Flor. & MS. Barocc. non inclinato accentu τε, Primus inclinavit Ald. quem ſequuntur Argent. & alii. Reinold., qui Barocc. ſequitur, & poſt ηπεροπευσας comma omittit.

ξεινιην τε τραπεζην) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ξεινιην deeſt Amſtel.

ad Cap. XVIII.

την αυλιν) Palat. Barocc. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. αυλὴν. Herodoti Muſae dictionem averſantur. Praeſtabilior tamen eſt prae olim recepta. Maximus Philoſ. περι καταρχων v. 343 και εν τεμενει κρυφιην ποιευμενος αυλιν. *Weſſel.*

δε Ομηρος) MS Barocc. δ', ſed altera magis Jonismum ſapit, quam dedere edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*, qui poſt Ομηρος comma, ſed nullum poſt Ερυθραιης.

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. Ita fere alibi, vid. p. 9. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. τάδε επεα ſine articulo. poſt επεα punctum *Reinold.* qui comma poſt γη.

απικόμενος δε) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc. δ', ſed altera magis eſt Jonica. *Reinold.* qui poſt Φωκαιη comma omittit.

ad Cap. XIX.

αποςολον) Aliis πλοιον adiungere mos eſt, conf. Ruhnken. ad Timaei Lex. p. 31. *Weſſel.*

τιοὶ) Ita non inclinato accentu Edit Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. *Reinold.* qui nulla comma poſt οἱ δε & ποιησαμενοι, punctum poſt επεα.

ςυγερη εναλιγκιοι αιτη) ςυγεροι & αιση Suidas.

πτωκασιν αιθυιησι) πτωκασιν idem, prius πτωχασιν. Porro εον δυσζηλον Suidas prave. Pavidi mergi ſunt: πτωκαδες, non utique πτωχαδες ſive mendici. Conſimilis in ſcriptione, ſicuti Kuſterus animadvertit, variatio in Soph. Phil. 1121. *Weſſ.*

Weſſel. πτωχαιειν Reinold. αιθυιῃσι optime MS. Barocc. Edit. Flor. αιθενιῃσιν. Ald. 3tia αιγυιῃσιν prima & ſecunda, item Argent. 2. αιθυιῃσιν· omnes vitioſe *Reinold.*

μετ' οκις) ita legendum pro μετοκις, quod eſt in MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Peſſime edit. Flor. μετοπιν. *Reinold.* Suidas μετοπιωθεν οπιζενιων, ὅς κ', verſum luxans. *Weſſel.*

Poſt συνεβη abeſt comma *Reinold.*, qui nec id ponit poſt γενομενε, & colon habet poſt κυματωγης, punctum vero poſt τειδε, & poſt γενομενος. Pedeſtri ſermone ne Homerus loqueretur, fingere Barneſio libuit.

Υμεας, ω ξεινοι, ανεμος λαβεν αντιος ελθων.
Αλλ' εμε νυν δεξασθε, και ὁ πλοος εσσεται ὑμμιν.

Quos ego verſus illi redono. Vitae auctori non illa fuit ſapientia. *Weſſel.*

οἱ δ' αλλοι) MS. Barocc. οἱ δε edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. quod magis Jonicum. *Reinold.* Ideoque ſequutus eſt.

μεταμελιη) μεταμελεια Palat. Barocc. Amſtel. Florent. Ald. 3. Argent. 2 Reinold.

ad Cap. XX.

Incipit. Cap. 8. *Reinold.*

πορευομενος) πολευομενος Barocc. Amſtelod. Edit. Flor. Sed rectius Aldus dedit πορευόμενος, quem ſequuntur Argent. & alii cum Reinold. & *Weſſeling.* Abſunt commata poſt πορευόμενος & ...κνωμενος *Reinold.* idemque poſt χωριον, ſed eſt poſt την νυκτα.

ϛροβιλον) Prodit recentiorem aetatem ſcriptor Jonica aemulatus. Priſci Graecorum pini fructum ſive nucem conſtanter κωνον, ſeriores

ϛρόβιλον nuncuparunt. Teſtis iſto in gene[re] gravis Galenus Comment. IV. in Hippocr. d[e] Rat. Vict. Sect. 53. ὁ μεν γαρ κοκκαλος ἐκ αυτ[...] λελεγμενος, ἐχ ἐτως, αλλα ΚΩΝΟΣ μαλλον ὑπο τ[ων] παλαιων Ἑλληνων ὀνομαζεται, καθαπερ ὑπο των νε[ω]τερων ιατρων σχεδον ἁπαντων ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ: & lib. II. de Alim. Facult. c. 17. καλεσι οἱ νυν Ἑλληνες ἐ ΚΩΝΟΥΣ, αλλα ϛροβιλες αυτες. Quae quidem Galeni Ez. Spanhem. Diſſ. VI. de uſu & praeſt. numism. p. 309 ſignificans, veriſſime admonuit, ut vel inde, etſi non alia id arguerent, longe recentiorem, quam vulgo etiam creditur, exſtitiſſe liqueat vitae illius (Homeri) Scriptorem &c. *Weſſel.*

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. ex Jonum proprietate, toties ſupra confirmata. Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. επη minus recte. *Reinold.* post ταδε punctum *Reinold.*

τις συ) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. post συ & πευκη commata *Reinold.*

ἱησιν) αινησαι Suidas. Poſt ηνεμοεσσης punctum *Reinold.*

Αργεος) αριςος Suidas.

ad Cap. XXI.

Φωνήν τινα) Ita Edit. Flor. Aldin. 3. & Argentor. 2. ſed MS. Barocc. φωνήν τινὰ *Reinold.* qui poſt Γλαυκος comma habet, nullum poſt ανεκαλειτο.

επεδραμεν οτραλεως) Pavius, quo nitidior ſermo procederet, επεδραμον οτραλεως. Quem in modum ſi plura hujus εξηγησεως, mala apta concinnanda forent, quis finis? Οτραλεως Homer[...]

meri ſibi ſcriptor habeat, Herodotus uſurpare noluit. *Weſſel.*

ἕ, τι) ὅτι *Reinold*, qui punctum poſt θελων, comma ἀ δε Ὁμηρος.

ἑωϋτȣ) Amſtel. Barocc. Edit. Flor. ἑαυτȣ quos ſequitur Reinold. Fateor, inquit, ἑωϋτȣ, quod dedit Aldus & poſt eum Argentor., magis eſſe Jonicum. Sed mihi relegio eſt, diſcedere a MSS. *Reinold.* Nos cum Weſſelingio ἑωϋτȣ Aldinum praeferendum cenſuimus. Poſt καταλεγομενος comma non habet Reinold, neque poſt ην γαρ & ὡς ἐοικεν poſuit.

πυρ τε) Palat. Barocc. πυρ δε Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. cum Reinold., qui comma non habet poſt ανακαυσας, neque poſt παραθεις.

ad Cap. XXII.

Poſt δειπνυντα abeſt comma Reinold. qui poſt τοδε punctum.

επιων το επος &c) Ita hunc verſum habent Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. tantum diſtinctiones ſunt a nobis, *Reinold.* qui poſt επος & θησω commata poſuit. Ex ſcripto Lipſienſi Berglerus appoſuit επιων τοι επος τι τοι ενι. In Suida βροτων επιοπτα, επος τι σοι εν Φρ. Maluit ob cod. Lipſ. Berglerus επιων τοι επος τι ενι Φρεσι θησω. Aliis alia placuerunt. Praeferrem ex Suida, praeclare ex Kuſtero adiecto, Γλαυκε, βοτων επιοπτα, επος τοδ' ενι Φρεσι θησω. Erat enim Glaucus caprarum cuſtos. Barneſius non diſſentit. *Weſſeling.*

ὡς γαρ) τως Suidas.

ὃ γαρ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2, tamquam pro ὅτι γαρ, *Reinold.* qui

T 2 poſt

poſt *Γλαυκος* comma non habet, neque poſt *διαπυγισαντες δε*, ſed ponit poſt *ἑωῦτȣ*.

ανȣων) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ſed Barocc. & Palat. *εσανȣων*, quod minus probat Reinold. quia praeceſſerat *εσαπικοιτο* Comma nullum poſt *τοτε μεν Reinold.*

ανεπαυετο) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc & Palat. *ανεπαυε*, quod minus recte opinatur *Reinold.* damnavitque *Weſſel.*

ad Cap. XXIII.

Poſt *πορευθηναι* abeſt comma Reinold. qui omiſit idem poſt *αιγας*.

διὰ ταχέων) Ita diviſim edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Agent. 2.

τȣ χωριȣ τȣτȣ) Pavius *πλησιον τȣ Χιȣ τȣτο*, quod Boliſſus haud procul Chio, me invito & minime laudante. *χωριον* praedium eſt, ubi Glaucus pecudum cuſtodiae invigilabat. *Weſſel.* Poſt *δεσποτῃ* abeſt comma Reinold.

αφιξιος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

ποιευμενος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Jones enim contrahunt *εο* pro *ȣ* in *ευ Reinold.* *ποιευμενος* quoque Palat. Amſtel. olim *ποιȣμενος*. *Weſſel.*

ηρωτεε τε) *ηρωτα τε* Palat. Barocc. Sed editum magis Jonicum, quod habent Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. *ὅτι Reinold.*

ὁ δὲ) Edit. Flor. & MS. Barocc. *ὁδὲ* coniunctim, ſed minus recte. Separavit Aldus, quem ſequuntur Argent. & alii. *Reinold.*

ad

ad Cap. XXIV.

εκελευσε) εκελευε Palat. Poſt ὁ Χιος abeſt comma Reinold. ponit comma poſt εμπειρον.

Βολισσω) In MS. Barocc. μολισσω, at ſupra μ ſcribitur κ. Reinold. qui poſt ποιησει comma.

ad Cap. XXV.

Incipit caput. 9. Reinold.

προϊοντος) προσιοντος Amſtel. Poſt κατασκευασαμενος abeſt. comma Reinold. abeſt quoque poſt ικανον, inſertum poſt εγημεν.

ad Cap. XXVI.

Poſt ποιησει abeſt comma Reinold.

ενοσηλευεν) Palat. Barocc. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold. alii ενοσηλευσεν Weſſel.

εκτενως) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold.

ες την) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc. εις minus recte. Reinold., qui poſt ποιησας nullum comma.

πολλαχη) πολλακη Reinold. error fortaſſe typographi.

εικοίαν) εικοῖαν Barroc. Olim εικοίην Edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2., ſed ut opinatur Reinold., minus recte; cum Jones α nonniſi cum productum fuerit, in η vertunt.

Οδυσσεη) Ita Palat. & Barocc. ex Jonicae dialecti genio. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Οδυσσεια. Poſt επεσι colon Reinold.

ὃς δὴ) Barocc. & edit. Flor. quos Reinold. & Weſſeling. ſequuti, ὃς τε Herесbach. cum Ald. 3. & Argent. 2., ſed peccante metro, qui

Reinold. obſervavit. ὅς τις editi, teſte Weſſeling. ſed quinam? cum in Aldinis & Argentorat. ὅς τε Reinold. invenit; qui poſt και παλιν colon poſuit — Cur και παλιν, cum verſus iſte praeſcriptis artiſſime adhaereat? *Weſſel.*

εκπεριεπλευσε) Ita Barocc. ſed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. εκπεριεπλευσεν, minus recte, ſequente conſona. *Reinold.*

οιδε) οἶδε Amſtel. Poſt τοιοδε colon *Reinold.*

απεδωκε δε) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2, ſed Mſ. Barocc. omittit δε. *Reinold.* qui poſt Νεωτεριχα comma non habet, ſed colon ponit poſt τοισδε, & comma poſt ἐπτεκβοειον.

ad Cap. XXVII.

ευδοκιμεων) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & poſt Ομηρος comma Reinold. qui nullum ponit poſt Ιωνιων, neque poſt Χιοικεων & ευδοκιμεων nominativi, ut videtur, abſolute ſumti. *Reinold.*

απικεομένων) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

ad Cap. XXVIII.

Comma poſt μεγαλυνων, nullum poſt καταλογω ponit Reinold. qui colon poſt ταδε habet. Quis vero laudibus feret εμποιεε ες την ποιησιν, ες μεν Ιλιαδα την μεγαλην — εν νεων-καταλογω; Cenſuitne, lectores ignoraturos, Νεων καταλογον partem Iliados abſolvere? Prudentius & ſimplicius poſt pauca Σαλαμινιες εν νεων καταλογω εταξεν. Herodotus ſemel duntaxat, neque abſque diſputatione ad eum modum, επιμεμνηται δε

δε αυτȣ εν Διομηδεος αριςειη. L. II, 116. ubi *Valken. Weſſeling.*

Poſt ειπε colon Reinold.

ἡγεμονευ' υἱος) ἡγεμονευεν Barocc. Heresbach. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argentor. 2. omnes uno ore: quod Reinold. excellentius decernit. Receptum ſervat Weſſeling., quod & in Poeta. Apud Gronov., inquit Reinold., & in Homeri editionibus ἡγεμονευ' υἱος. υἱος autem non raro priorem corripit apud Homerum, ut Il. Δ. 473. Ενθ' εβαλ' Ανθεμιωνος υἱος Τελαμωνιος Αιας. Poſt Μενεσθευς comma apud Reinold. idemque poſt ἱππȣς τε, ſed punctum poſt ταδε.

Οδυσσειην) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. Οδυσσειαν Amſtel. Poſt μαλιςα punctum Reinold.

ες Αθηνας) ες deeſt Heresbach. Haud reminiſcor, qua ex εκδοσει iſta fluxerint. Noſtra aliter, nihil varietatis Euſtathio adferente, Odyſſ. Η. 81. *Weſſel.* Poſt Αθηνας comma Reinold.

ad Cap. XXIX.

Incipit caput 10. *Reinold.*

ποιεισαθαι) ποιησασθαι Palat. Barocc. poſt πλεων abeſt comma Rein., qui poſt Απατȣρια colon poſuit, ſed comma nullum poſt διηγησατο. punctum vero poſt αγειν αυτον, & comma nullum poſt ὁ δε, neque poſt Ομηρω, colon vero poſt ελεξεν.

συνεορτασοντα) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent.

ησαι) ειη Barocc. Amſtel. cum vitio.

ad Cap. XXX.

εγχειμπτεται) εγχίμπεται Amſtel. Poſt προς αυτον abeſt comma Reinold., qui id poſuit poſt Ανερ.

ες θυμον τε εβαλε το ενθεν) Non inprobo. Herodotus ες θυμον εβαλετο mavult L. VII. 51. VIII. 68. &c. *Weſſeling.* MS. Barrocc. εμαλε nec tamen cum vitio. μ enim in medio vocum in Graecis codd. uſurpatur pro β, nec diverſa eſt litera. Vide Alphabetum Graecum ex codd. quartae claſſis ap. Wetſten. in Proleg ad N. T. Graec. Edition. accuratiſſ. pag. I. *Reinold.*, qui poſt αγοντα comma ponit.

ιερα) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ita & MS. Barocc., non ἱρα, ut monuit Barneſius; quamquam ἱρα magis eſſe ex Jonum uſu fatetur *Reinold.*, qui poſt διηγησατο comma habet. De Κερκοπων multa hic Alex. Politus. *Weſſel.* Poſt ὁ δε & ακουσας commata non habet Reinold., ſed poſuit comma poſt οιχομενω.

μεν αινηναθαι) απαινηναθαι Suidas. Poſt ευνην punctum Reinold.

ὠρη μεν απαμβλυνται) ωρεαι μεν απημβλυνται Suidas & Euſtath. ad Hom. p. 1968. 41., ὧν ισχυς μεν απημβλ. Athen. L. 13. p. 592., απαμβλυνεται cum Barocc. & Heresbach. Edit. Flor. Ald. 3tia & Argent. 2. legendum cenſuerunt; quod editum eſt, Reinold. & Weſſel. polyſyllaba oxytona in υνω, prior inquit, producunt penultimam in praeſenti & imperfecto. — Verius απαμβλ. *Weſſel.* ait, niſi απημβλυνται praeponatur. Priſtinum ſyllabae penultimae modulus recuſat. Suidae vero & Euſtathii ὧν ωραι — quorum caudae ſalaces, διττογραφιαν ſiſtunt, ſicuti

ſicuti ων ιοχυς —, uti Athenaei codd., gloſſam. Fuiſſe olim, qui Sophoclis, admodum ſenis, epigramma perhiberent, eſſe tamen εκ των εις Ὁμηρον αναφερομενων, ex eodem Athenaeo diſcimus.

ad Cap. XXXI.

δε ηλθεν) MS. Barocc. επει δ' ηλθεν, ſed alterum, quod exhibent Editt. Flor. Ald. 3. & Argent. 2., magis Jonismum ſapit. *Reinold.* qui comma habet poſt οικȣ.

εδαινυντο) εδαιννυντο Amſtel. Barocc. edit. Flor. Ald. 2da & Argent. 2. quos *Reinold.* ſequitur: cum ſimplici ν primus dedit Ald. in 1ma & 3tia, quem ſequutus *Weſſeling.* Poſt λεγȣσι comma non habet Reinold, qui poſt ειπεν punctum poſuit, omiſit comma poſt ϛεφανος, poſuitque poſt παιδες, nullum vero poſt πυργοι δε, & colon poſt πολῆος, comma poſt κοσμος, nullum poſt νηες δε, & punctum poſt θαλασσης.

οικον αυξει) E cod. Lipſ. qui teſte Berglero ſic legit, adſcivit Weſſel. Par Burneſii inſtitutum. αυξει οικον Reinold. cum editt. & punctum poſt οικον.

ατας) Edit. Flor. contra metrum αυταρ. ceterae omnes αταρ. Poſt βασιλῆες comma Reinold., idemque poſt πυρος.

Αιθομενȣ) Utitur verſu Plut. 2. p. 762. Huic autem annectit Certam. Hom. & Heſiod. Ἡματι χειμερω, ὁποτας νιφησι Κρονιων.

Poſt εισελθων δε comma nullum ap. Reinold.

και κατακλιθεις) Copulativam optime dedit. Barocc. & Palat. male omiſſam ab Edit. Flor. aliisque. *Reinold.*

εδαινυτο) ſic Ald. in 1ma & 3tia. Iterum cum duplici ν Barocc. & Amſtel. Edit. Flor. Ald. 2da & Argentor. 2.

ad Cap. XXXII.

εγκαιοντες) Suidas & Barocc. bene. *Weſſel.* Ita ſcriptum eſt ſupra καιομενυ πυρος. Ita ſaepe Herodotus, εγκαοντες, quod exhibent Editt. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. magis Atticum eſt. *Reinold.* qui comma póſt αη habet.

και ὃ, τι) ſic primus Aldus in 1. & 3, quem ſequitur *Weſſel.* και ὅτι coniunctim Barocc. edit. Flor. Ald. 2. Arg. 2. & *Reinold*, qui poſt καμινοι punctum poſuit.

αεισω) αοιδης Suidas, plura prave exhibens. Poſt αγ' comma, ſed nullum poſt Αθηναι *Reinold.*

μελαιθειεν) μαρανθειεν Suidas. περανθειεν Pollux X. 85. Interpres Suidae μαρανθειεν ſequitur, non bene. Μαραινεσθαι vaſis fictilibus, in fornace excoquendis, vix convenit. Μελανθειη, nigreſcant, ferri poterit, quamquam commodius ex Polluce περανθειεν, abſolvantur probe. *Weſſel.*

μαλ' ιρα) μαλ' ιιερα Amſtel. ιερα Barocc. edit. Flor. μαλ' ιρα Suidas, Aldus, qui primus dedit, quem ſequuntur Argent. aliique, & recte cum dactylus aut tribrachys non locum habeant in ſexto pede hexametri, & ιρα pro ιερα Ionicum eſt, ut ex Herodoto diſcitur, frequentique in uſu Homero. παντα μαλ' ιρα *omnia ſacra admodum*, nempe vaſa. *Reinold.* παντα καναςρα Pollux. Variae doctorum fluctuationes. Portus μαλ' υγρα ad Suidam, quorſum Latina vergunt:

ſunt: Barneſius, levi ſed audace mutatione, αλ' ξυρῳ. In vulgato acquieſcunt, in verſione diſcordes, *Reinoldius* &, qui, *omnia eximia* vaſa, *Gravius*. Equidem παντα κανασρα Pollucis unice laudo. Κανασρα, quae docta Hemſterhuſii ad Pollucem obſervatio, & ex vimine plectebantur, & vaſa erant fictilia, forte ad caniſtrorum formam. Nihil certe his aptius. *Weſſel.*

Poſt καλως comma Reinold.

τεμης ωνον αρεσθαι) τιμη ονειας ελεσθαι Suidas.

πωλευμενα) MS. Barocc. male πολευμενα.

δ' αγυιαις) δεναγυιαις Amſtel. Barocc. edit. Flor. male. Metro conſuluit Aldus, quem Argent. & alii ſequuntur. *Reinold.*

Poſt κερδηναι comma Reinold. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. & Argent.

σφι) Edit. Flor. & MS. Barocc. iterum male σφιν. primus reſtituit metrum Aldus. *Reinold.*

νοησαι) In omnibus his infinitivis, ne quis offendat in modi mutatione, ſubintelligitur ειη, vel εσω, vel δος, aut huiusmodi aliquod verbum. *Reinold.* Suidae ὡς σφιν αεισαι Barneſio, tam quam modeſtum ſummi poetae votum arriſit. In edito intelligi cum Reinoldio ειη, vel εσω, vel δος, aut iſtiusmodi aliud, poterit. *Weſſeling.*

αναιδειην) Ita Barocc. edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ex Jonum more. *Reinold.*

ψευδε' αρησθαι) Sic Suidas, ψευδη Barocc. Heresb. itaque omnes quatuor praedict. quamquam ψευδε' fateor magis eſſe Jonicum. *Reinold.*

δ' ηπειτα) Omnes quatuor praedicti habent δ' ἤπειτα, non recte, cum praecedat δ' verſu

pro-

proximo, & ηπειτα nusquam legatur, niſi praefixa litera δ, quare legendum, uti damus, δὴπειτα per Craſin, pro δὴ ἔπειτα *Reinold.* qui punctum poſt δηλητηρας.

συντριβ' ὁμως &c.) συντριψαι σμαραγον Suidas, in Barocc. Amſtel. Heresb. Florent. Μαραγον — In his fictis δηλητηρων, *fornacibus peſtiferorum* & *nocentium* nominibus vox nauci eſt μαραγος. initialem literum σ evanidam fecit praecedentis dictionis ὁμως, in MS. Barocc. cum vitio ὁμος, finalis. σμαραγος autem, unde Homero & Heſiodo in uſu eſt, σμαραγεω, Heſiodo etiam σμαραγιζω, eſt ingens ille ſonitus, quem dat fornax in incendio: Heſiod. in Theog. 693. αμφι δε γαια Φερεσβιος εσμαραγιζε Καιομενη. *Reinold.* — Fornacis turbatores turbas etiamnum cient. Poſſet Suidae συντριψαι Σμαραγον — ſine cauſſa in συντριβεειν a Barneſio converſum placere, ni ὁμως, cui conſtans in ſchedis ſedes, officeret. Pavii acumen συντριβ' ὁμως, ficto, uti Σμαραγε & Ασβεϛε, titulo, ex Συντριψ procudit, obtriturum videlicet vaſa fictilia; adprime, me quidem arbitro, eleganter. Idem ſicuti paene abſolutis, animadverto, in mente Peregrini Allii fuit, primi omnium Εξηγησεως huius interpretis; neque diſſentit Alex. Politus, cuius nitida libelli verſio Euſtathii in Hom. Commentario T. 2. praefixa cernitur. Ασβετον Barneſius, quandoquidem inter Centauros, ab Hercule caeſos, *Asbolus*, Ασβολον audacter, ut leniſſime dicam, fingit. Ex σβεω, σβεσαι, non incommode Ασβετος gignitur. Suidae Σαβακτην repudiant ſcripti codd., ηδε γ' Αβακτον repraeſentantes: id vero cognomentum ex βαζω, ad figulorum

lorum ex fornacis incendio ſtuporem, cum verbum proloqui nullum poſſent, indicandum, Reinoldius derivavit. In re valde obſcura deteſtabilem infelicitate mallem. Heſychius, Αβακτον και Αβοκτον, το μη μακαριςον. Cyrilli Gloſſae Mſſ. Αβακτον, το μη μακαριςον. Junge Adnotationes Heſychianas Jo. Alberti. *Weſſeling.*

Αςβετον) Ασβεςον Amſtel. Heresb. Suidas. Flor. & Ald. 3. contra metrum, Vulgatum Barocc. & Argent. ασβεςον magis uſitatum fateor. Sed ut ab σχω, σχεσω, fit ασχετος; ab σπεω, σπεσω ασπετος; ita ab σβεω, σβεσω, formari etiam potuit ασβετος, quod, ut ασβεςος, eſt *inextinctus*, & proprie refertur ad ignem, unde ſatis frequens in ſcriptoribus πυρ ασβεςον. *Reinold.*

ηδε γ' Αβακτον) Barocc. Amſtel. Heresb. Ed. Flor. Ald. 3. Argent. 2. Σαβακτην Suidas & Editi, de quo praeced. Weſſeling. obſervatio. Αβακτον formatur a βαζω *loquor*, & proprie eſt, qui poteſt verbum nullum proloqui, eoque denotatur figulorum in incendio ſtupor, quo ſe vertant neſcientium *Reinold.*

ωμοδαμον) epitheton eſt eius ignis, cuius vi etiam cruda domantur, argilla non excocta conſumitur. *Reinold.*

κηκα πολλα) Ita MS. Barocc., contra metrum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.

ποριζοι) Ita Barocc., ſed minus recte, cum deſit κε vel κεν, quod poſtulat. *Reinold.* Alii ποριζει teſte *Weſſel.* quos ſequitur *Reinold.*

περθε πυρ αιθυσαν και δωματα) Σειλαι Suidas. ceteri omnes πειθε πυραιθυσαν. Perplacet Barneſii emendatio. Portus aeque eleganter,

περθε

πειθε πυρ αιθουσαν, ure igne atrium; laudante Alex. Polito. Fuit & in correctione docti viri πειθε πυρ αιθουσαν facili ex πειθε metamorphoſi. At ubi πειθειν de igne? *Weſſel.* Ita damus cum Barneſio, ſed MS. Barocc. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. duae πειθε πυραιθουσαν, male. *Reinold.* qui poſt βρυχοι δε καμινος comma non habet, ſed habet poſt δευρο και.

θυγατερ) θυγατηρ *Reinold.*, qui comma poſt Κενταυρους poſuit.

οἵ θ') Ita cum MS. Barocc. & Editt. recentioribus ſeparatim edimus, non cum editt. omnibus vetuſtioribus conjunctim οἵθ', οἵτ' cum hic loci ſerviant diviſioni, non uſurpentur pro ſimplici *qui. Reinold.*

τυπτοι δε καμινον) Ita MS. Barocc. Amſtel. Heresb. Editt. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. 2. omnes uno ore, nempe χειρων. Ceteri Centauri figulina opera male verberent, tundant; ipſum caminum dux eorum Chiron. Pro hoc tamen recentiores cum Suida πιπτοι δε καμινας. *Reinold.* Ad Suidam Πιπτοιεν L. Kuſterus, mala cauſſa. Advocantur ad vaſorum perniciem Centauri, neque incongruens τυπτοι δε καμινον, nempe Chiron ipſe. Habet tamen πιπτοι δε καμινοι ſuos ſibi patronos, neque malos *Weſſel.*

οιμωζοντες) οιμωζοντο Suidas. Editiones, omnes vetuſtiores neglexerunt punctulum ω ſubſcriptum in ἐρωατο. In fine etiam vocis πονηρα gravem habent MS. Barocc. & Edit. Flor. item Argent. prima. Primus acuit Aldus. *Reinold.*

ὃς δε χ' ὑπερκυψει) Ita recte Barocc. & Suidas. male ὁ δ' εχ' ὑπερκυψει Edit. Flor. & Ald. 1 & 3., ὁ δ' ἐχὑπερκυψει Ald. 2. ὁδ' εχ' ὑπερκυψει

Ar-

Argent. 2. utraque peius, peccante metro. Reinold.

περι τουτου) MS. Barocc. Heresb. Editt. Flor. Ald. 1. 2. 3. & Argent. 2. περι ταυτα, ut cum επερκυψαι coniungantur, contra metrum. Pro περι Barneſius πυρι, emendatione haud neceſſaria, cum περι a φλεχθειη per Tmeſin abſtrahatur. Reinold. Suidas & Editi melius. περι τουτου — φλεχθειη Poetae diris reſpondent. Voluit τουτου παν το προσωπον περιφλεχθειη. Barneſius inprudenter πυρι τουτου παν — Weſſeling.

ad Cap. XXXIII.

Incipit caput 11. Reinold. qui poſt ευδαιμονησαιτας comma non habet, ſed poſuit comma poſt τωδε, & ωδηγουν δε — εγχωρειων parentheſi incluſit, commaque poſuit poſt αυτον, nullumque poſt εγχωρειων.

δυναται) αυτει Suidas. Accuſantur ταυτολογιας propter vicina ανδρος μεγα δυναμενοιο à Kuſtero ad Suidam. Abſolvunt alii, & facile queunt excuſari. Suidae αυτει alia venit aut ex εκδοσει aut correctione, neque in ευχει uti abiret, opus erat. Weſſel. Poſt βρεμει abeſt comma Reinold.

ανακλινεσθε) Attigit Suidas in voce, qui mox επεισι in voce Ομηρος Weſſel. comma poſt ανακλινεσθε poſuit Reinold.

εσεισι) Ita recte Barocc., Edit. Flor. omnesque vetuſtiores εισεισι contra metrum. Reinold.

ευφροσυνη τεθαλυια) Ita recte Barocc. Edit. Flor. ευφροσυνητε θηλυια. Ald. 2da & Argent. 2. ευφροσυνη τεθηλυια. Ald. 1. & 3. ευφροσυνη τε θηλυια.

λυια· omnes male. peccante metro. *Reinold.* qui comma in fine verſus non habet, neque poſt αγγεα.

καρδοπυ ἑρποι) Barocc. Amſtel. Heresb. Lipſ. & priſci editi, ut ſit verſus σπονδαιζων, non ἑρπες cum recentioribus, & melius convenit modo & tempore cum praecedenti ειη. Reinold. κατα δορπυ ἑρπεο Suidas, qui verſum inſuper, quem vide, adſtruit. Suidas Κυρκαιη. Neutrum obvium, aut in aperto. Succurrebat Barneſii explicatio, ὁτι Κυρβεων δικην ην τετραγωνος maza iſta, ſed arceſſita & arbitraria. Placuit Polito aut Κυρβαιη, a Cyrba, urbe Pamphyliae apud Stephanum, ob mazarum iſtius loci praeſtantiam, qua de nemo: aut ἑκταιη, ut grandis ſit maza, ſex choenicum, opinione fallace admodum. Ingenioſior de Pauw, ex Suidae veſtigiis, πυρ καιη δ' αιει, κατα δορπυ ἑρπη μαζα. Semper luculentus ſit focus atque ad coenam maza veneat. Quae quidem, ſi non vera, vulgatum longiſſime exſuperat elegantia. Poterit & ἑρποι, ſcriptis volentibus, manere, ut σπονδειζων ſit verſus. *Weſſel.*

διφραδα) διφρα καταβησεται ὑμιν Suid. κατα διφρακα, auctoritate Heſychii, Διφραξ, θρονος γυναικειος, Barneſius, favente quodammodo, ubi corrigatur, Suida. Nimium ſane διφρων επιβησεται Kuſteri abit, etſi belle idem de Graecorum priſca conſuetudine ex Grammatico Ζευγος ἡμιονικον. *Weſſeling.* Poſt ὑμμιν comma *Reinold.*

κρατεαποδες) κραταιποδας Barocc. perperam, ut edit. Flor. αξεσιν. Recte, uti editur, Aldina ceteraeque omnes. *Reinold.*

ἰσον ὑφαινοι) ὑφαιν' ἰσον Suidas. ὑφαινοι ἰσον Heresb. & alii, male tranſpoſitis verbis. Bene Barocc.

επ' ηλεκτρῳ βαβαινια) Interpretis, *Haec premat electrum pedibus*, velut inconcinna, J. M. Gesnerus Comment. Soc. Reg. Goett. T. 3. p. 85. repudiavit: ſedentem enim in ſella matronam, & telam detexentem deſcribi, idque βαινειν ſaepiuſcule dici; veriſſime, adfirmantque proxime juncta. *Weſſel.* Poſt νευμαι ante ενιαυσιος comma *Reinold.*

προθυροις) προθυροισι. και ει δωσεις τι, και ει μη, ου μενεω. ου δ' ηλθομεν ενθα συνοικησοντε. *Reiſn.* obſervans: MS. Barocc. και ει μεν τι δωσεις, ει δε μη,— Edit. Flor. και ει μεντοι δωσεις, ει δε μη conſentientibus Ald. 1 & 2. & Argent. 2, niſi quod comma in fine additur. Ald. vero 3. και ει μεντοι δωσοις, ει δε μη, — ad primum Lectio, quam damus, proxime accedit. — Idem ad alterum verſum: Barocc. ουχ ἑστηξομεν· ου γαρ συνοικησοντε ενθαδ' ηλθομεν. quicum conſentit edit. Florent. ceteraeque omnes noſtrae vetuſtiores. ουχ ἑστηξομεν videtur eſſe ſubſtitutum ex ſuperiori verſu ἑστηκ' εν προθυροισι, pro quo ου μενεω magis eſt Homericum; ceterorum fere verborum tantum ordo eſt inverſus. — μεν τι Palat. Barocc. Suidas, ceteri μεντοι. Omnes autem ἑστηκ' εν προθυροισι· και ει μεν — una ſerie. συνοικησοντες ενθαδ' ηλθ. Suid., recte, in Barocc. ενθαδ' ηλθ. quoque: olim συνοικησοντε ενθαδε. Sudores Pavii, Barneſii, aliorumque, ut heroico pede verſus progrederentur, quid memorem? Jambi puri ſunt, atque a praecedentibus, uti factum cernis, Valkenario, primo omnium

nium monſtratore ad Herodoti VIII. 62. p. 646 ſeiungendi. *Weſſeling.* Unum hic ponam exemplum, inquit vir κριτικοτατος, ex Herod. de V. H. 33. ubi velut Eireſiones Homereae poſuerunt hos enormes duo verſus editores: (de Barneſii nihil hic dico licentia) Ἑστηκ' εν προθυροισι και ει μεν τοι δωσεις, ει δε μη, Ουχ' ἑστηξομεν· ου γαρ συνοικησοντε ενθαδ' ηλθομεν. Ad priora pertinent iſta: Ἑστηκ' εν προθυροισι· tum ſequitur aliud fragmen, cuius indicium praebet και, conſtans duobus ſenariis legitimis, ſi ſic redintegrentur: Ει μεν τι δωσεις —, ει δε μη, ουχ ἑστηξομεν, Ου γαρ συνοικησοντες ενθαδ' ηλθομεν· conf. Athen. VIII. p. 360. c. *Valken.*

Poſt Σαμω & χρονον comma *Reinold.*

αγειροιεν) αγειροι Amſtel.

ad Cap. XXXIV.

Incipit cap. 12. Reinold., qui nullum habet comma poſt εγχωριων, ſed comma poſuit poſt Ιον. Plura, Herodoteo ſermoni pugnantia, ac male concinnata, ne nimium Criticus grammaticusque cenſerer, illibata transmiſi. Enimvero ubi μαλακως εχειν de *graviter aegrotante*? & μαλακι*morbus lethalis*? In mollibus, effeminatis & animi mollitie talia apud ſeculum prius: recentiores aliter, etiam in gravi aegrotatione, ſed parce. Nusquam Herodotus. Conf. Euſtath. in Hom. p. 1592. 22. *Weſſel.*

εκβας δε) δ' εκ Palat. Barocc. Sed Edit. Flor. cum ceteris omnibus δε, quod magis Jonicum eſt. *Reinold.*

απλοΐην) Ita edit. Flor. & omnes vetuſtiores, MS. Baroco. cum recentioribus απλοιην.

ſe:

ſed illud alterum magis eſt Jonicum *Reinold.*, qui comma poſt πολιος non habet, ſed habet poſt αυτον.

ad Cap. XXXV.

Poſt ναυτεων comma nullum *Reinold.*, qui habet comma poſt προσελθοντες αυτοις, & colon poſt ειπον, nullum vero comma poſt Αγετε, quod poſuit poſt διαγινωναι, & punctum poſt λεγειν, colon autem poſt ειπαν, commaque poſt ἡμεις.

ἀσσα) In MS. Barocc. ſcribitur ἀττα, ſuperſcriptis σσ, utrumque eadem manu ſcriptum. *Reinold*

οἱ δε Φασι) Sic Barocc. & Suidas, ſed Edit. Flor. cum ceteris vetuſtioribus Φασιν, male ſequente conſona. *Reinold.*

Ἀσσ᾽) MS. Barocc. ἀσ᾽ male, cum ſequatur τα, & Φθειρες ſunt maſculini generis. *Reinold.*

ἀ δ᾽ ουχ) Ita edit. Flor. cum ceteris vetuſtioribus, & MS. Barocc. lectio τα magis eſt Jonica, receptaque a *Reinold.*, qui poſt ἐλεις comma habet, quod omiſit poſt εν γη. Poſuit idem comma poſt Ὀμηρος, punctum poſt ταδε.

ad Cap. XXXVI.

Poſt ενθεν comma Reinold. non poſuit, qui ς οιονται τινες uncis incluſit, commaque poſt η Ιω omiſit.

πολιητεων) Ita Barocc. Palat. pro των πολιεων, quod eſt in edit Flor. ceteriſque omnibus.

διαλογη) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. ceteriſque omnibus, praeter Barneſium, qui διαλλαγη habet. *Reinold.*

εγεγενηντο) Palat. Barocc. Amſtel. confirmante edit. Flor. niſi quod typographico errore edetur *εγενηντο*, unde tamen Ald. & omnes poſt eum dederunt *εγενοντο* *Reinold.* Denuo manum iniicit ac moratur *εν διαλογη εγεγενηντο*, pro quo Barneſius, non molliens, ſed ſermonem aſperans, *εν διαλλαγη*, de colloquii uſu, & *η ποιησις εξεπεπτωκεε*, *poëſis publicata fuit.* Magno mercabor. ubi ea Herodoto aſſerentur. *Weſſeling.* Poſt *εξεπεπτωκεε* comma non habet *Reinold.*

καλυψεν) Ita Barocc. Palat. iuxta illud Homeri Iliad. ξ. 114. 1. Edit. Flor. ceteraeque omnes *καλυπτει.*

ad Cap. XXXVII.

Incipit Cap. 13. *Reinold.*, qui poſt *εικος κα* comma poſuit.

ανθρωποις) Ellipſis eſt vel praepoſitionis *εκ*, vel nominis *τινα*. *Reinold.* Prave labuntur, & turbide fluunt. Ne balbutiret Scriptor, *τα νομιμα, τα παρα τοις ανθρωποις*, — Pavius. qualia iure expectaſſes. Jam quoniam ſuſpicio libera eſt cuivis, ſuſpicor iterum ex Ephoro, qui Homerum Aeolenſibus ſuis magno conatu vindicavit, teſtificante praeter alios Plutarcho, haec adſcita videri. *Weſſeling.*

εξευροντα) id eſt, aut quam pulcherrime potuit invenire. *Reinold.* qui poſt *εωϋτε* nullum ponit comma.

ακουοντες) *ακουσαντες* Amſtel. Poſt *ιεροποιιην γαρ* comma *Reinold.*

πατριδι) Ita optime Palat. Barocc. male edit. Flor. *πατριδα*, & qui eam ſequuntur omnes usque ad Gronovium, qui vix melius *τη πατριδι* oppo-

oppoſitas enim habemus ιεροποιΐην την κρατιςην, & την ἑωϋτε πατριδι προσηκεσαν. *Reinold.* qui poſt ωδε punctum.

ἡ ες) ἧς Amſtel. poſt επεσεν comma *Reinold.*

ων) ἧν Amſtel. poſt ων nullum comma *Rein.* qui poſt εχρητο punctum idemque poſt λαβε.

επι πεντε) Euſtath. ad Iliad. p. 135. 40. reſpexit. *Weſſel.* poſt τριων colon *Reinold.*

ad Cap. XXXVIII.

τε μεν εν) abeſt μεν *Reinold.*, qui poſt τελευτης & βιε commata poſuit.

περι δε ἡλικιης) Incipit cap. 14. *Reinold.* idem comma poſt επισκεπτομενος non habet, quod ponit poſt τριακοντα, poſt εικοσι, & poſt Κυμη, & καλεομενη.

Φρικωτις) Herodoto, ſicuti oportebat, Φρικωνις, L. I. 149. Eadem & vicina Lariſſa Straboni Φρικωνις lib. XIII. p. 922. 13. Ex Tzetze quidem in Heſiod. p 143. ed. Heinſ. L. Holſten. ad Steph. Byz. advocavit Κυμην, την νυν Φρικωτιδα καλεμενην, veriſſimeque Φρικωνιδα reſcripſit. Tzetzes ipſe Commentarii principio, καλειται δε ἡ Φρικωνις. Idem & hic redire debet, aut Φρικωνιτις, quod in Ethnicographi Κυμη. *Weſſel.* Poſt Κυμην comma non ponit *Reinold.*

οκτωκαιδεκα) οκτω και δεκα Barocc. ſeparatim, poſt ὑςερον & poſt κατωκιϑη commata *Rein.*

ἔτεα εςιν ἑξακοσια) Sententiam Herodoti de tempore, quo fuerit Homerus lib. II. 53., haec ietant validiſſime. Pugnam ſedare Scaliger in Euſebii Chron. Ann. 1548. p. 102. ſcribendo: ἔτεα εςι τετρακοσια εικοσι δυο, anni quadringenti viginti duo ſunt, adnixus eſt. Quadrat ita numerorum ratio. Conſidera vero, quid conſequi

neceſſe ſit. Homerus primam lucem anno ab Ilii clade 168. adſpexit: inde ad Xerxis in Graecos expeditionem anni, ſi ſtabilis correctio manſerit, 422. Itaque rex Perſa anno ab everſa Troia 590 in Graecos movit: movit autem ſub initium Olympiadis 75. Ergo prima Olympias Ilii ἁλωσει annis 296. poſterior erat. Atqui urbis eius excidium de Apollodori, Eratoſthenis & aliorum calculis in Petavii Doctrina Temp. IX. 29. annis ferme 408. primam Olympiadem anteverit. Neque iſtud vir maximus, ad incommoda emendationis parum attentus, negavit. Durant proinde illi annorum numeri, nec termini, a Scriptore conſtituti, moveantur. Quam quoque in partem, aliis motus cauſſis, Bouherius Diſſ. Herod. cap. XI. conceſſit, verum talia machinatus, unde Herodoto, quod monitum alias, illata vis fuit. Quid vero, inquies, *Vitae* Auctore, ſi annis ſexcentis & viginti duobus auctoritas adſit, fiet? Quid aliud? Quam temporum rationes ab Ilio everſo ad Xerxis tranſitum in Graeciam aliter, ac priſci ſolebant chronologi, iniſſe eum, ab Herodoto in Homeri ſignanda aetate vehementer diſcrepare, neque adeo, quod & aliunde apparuit, eundem videri ac Muſarum iucundiſſimarum parentem. Atque haec hactenus. Plura hunc in Scriptorem minatur A. Kluitius. *Weſſeling.*

Comma poſt ἠν ante *ςρατευσαμενος Reinold.*; idemque poſt Ἑλληνας.

διεβη) MS. Barocc. *διεμη.* nec tamen vitioſa MS lectio eſt, vide ſupra iam animadverſa *Rein.* qui poſt *χρονον* & *ζητειν* commata poſuit, idemque poſt Ομηρος habet.

εξηκοντα οκτω) ἑξηκοντα Amſtel.

Al

Ad
CTESIAE FRAGMENTA.

Animadverſiones e Weſſelingiana editione criticae omnes H. Stephani, D. Hoeſchelii, A. Schotti.

I. Ad Photici Eclogas Perſicas.

ad Cap. 1.

Κτησιυ) Ανεγνωσθη βιβλιον Κτησιυ τυ Κνιδιυ τα Π. εν βιβλιοις κγ'. D. H.

Ψευςην αυτον αποκαλων) Videtur prius hoc participium eſſe expungendum H. S.

αποκαλων) al. ελεγχων.

ὑτως) ὑτω D. H.

ad Cap. 2.

Αςυΐγαν) Max. Marg. codex Αςυΐαν.

κρισκραναις) alii κριοκρανοις.

Αμυτιος) Αμυντιος D. H.

Αμῦτιν) Αμύντιν D. H.

Αμυτιν) Αμυντιν & ſic paſſim. D. H.

ad Cap. 4.

Περσων ειδωλα) Scholion m. ſ. ορα την των α ωλων εμφανισιν.

καταφευγει) καταφευγει ὁ Κροισος, κ. θ. D. H.

ad Cap. 5.

δε διαλαμβανει) δε και λαμβανει D. H.

Πετισάκαν) Max. Marg. Πετισακαν.

ἡμιαρρενα) γρ. ευνεχον μεγαλως ſic & in aliis omnibus locis, in quibus ἡμιαρρενα habes. H. S.

Πτισάκα) Πετισάκαν D. H. & ad oram Πετισακᾶι. Πετισάκα Max. Margunii.

αυτε (φασι)) γρ. αυτε, φησι μ. Πετισάκα. D. H & ad oram Πετισακᾶ.

Πετισάκα) Puto legendum Πετισακαν, ut ſit accuſativus H. S.

ad Cap. 6.

συνεμαχοντο) συνεμαχεν D. H.

ad Cap. 7.

δε και ὁ) δε ὁ D H.

Αμοραιος) alii Ἀμοῤῥαῖος.

ad Cap. 8.

καθιςη) καθιςησε.

επεςησε) επεςη D. H.

Βαρκανιων) Βαρηκανιων.

ad Cap. 9.

πατρος δια Βαγαπατε) π. νεκρον δ. Β. τ. η. ε. Π. ταφηναι (νεκρον) και τ. D. H.

Ιξαβατης) Ιζαβατης D. H. Max. Marg. Ιξαλβατης.

μεγιςος) μεγ. ην. D. H.

τον Αιγυπτιων &c.) των Αιγ. τον βασ. Αμυρταιον και νικα Αμυρταιον. Κομφαβεως D. H.

Ιξαβατε) Ιζαβατ. τε Κομφαβ. D. H.

ζωγριαν) id eſt ζωντα Num. 21, 35. Deuter. 2, 34. Heſych ſed ζωγρια ἑλειν Zoſim. D. H. ad. p. 41. Phot. in illa Theoph. Simocati verba ζωγρίαν ελαβον.

δυο)

δυο) επτακισχιλιοι δυο D. H.

ad Cap. 10.

Μαγος) al. μεγας.
Σφενδαδατης) Σφανδ. D. H.
τοις διαβολαις) δε τοις D. H.
Αμυτις) ſic & D. H. ut & poſt.
ὀθεν δε ἡττον) [επει] ὀθεν δ. D. H. Max. Marg. επει ὀθεν ανελων εμελετα.
αποτμηθηναι) ανατμηθηναι. ὡς δε.
Βαγαπατε) l. Βαγ. κ. Ιξαβατε. at C. Vatic. Ιζαβατε D. H.
Ιξαβατε) Ιζαβ. D. H.

ad Cap. 11.

Λαβυζον) alii Λαβυξον.
ἡμιαρρενων) των ἡμ. D. H.
ὑποδειξας) και ὑποδειξας D. H.
Σφενδαδατην) Σφανδ. D. H. & in not. idem l. Σφενδ.

ad Cap. 12.

ε κατελειψει) εκ εγκατελειψα D. H.

ad Cap. 13.

τελευτησει) melius τελευτησῃ & in ſeq. pro εβασιλευσαν legendum puto εβασιλευσεν. nimirum ὁ μαγος. nam illos duos regnaſſe, falſum comperietur. H. S.
Ιξαβατης) Ιζαβαυης Hic. D. H. & alterum ad oram.

ad Cap. 14.

Εντευθεν) Aut addendum την κεφαλην, aut ſubaudiri dicendum eſt. H. S.

Νορονδαβατης) Νοροδ. D. H.
Βαριggης) Βαρισης D. H.

ad Cap. 15.

τȣ ἱππȣ) Herod. Thalia, & Themiſt. Or. 12. επανηκεις δε αυτοκρατωρ, ȣχ ἱππȣ χρεμετισαντος, ὡσπερ Δαρειος, ȣδε κυνῃ [ſic legendum in editis, id eſt, περικεφαλεια, non novi] σπεισας, ὡσπερ Ψαμμιτιχος D. H.

πρωτȣ) πρωτον μ. D. H.

επειδη) επει δ᾽ αν. D. H.

Σφενδαδατης) ſic & D. H. hic.

επειδη) επει D. H.

ειδον) ειδον [οφεις] οἱ α. D. H. In veteri libro inter ειδον & οἱ inſertum erat ſuperne οφεις. ſed locus hic neque emendari, nec intelligi niſi ex aliorum hiſtoria poteſt. H. S.

ad Cap. 16.

Αριαραμνη) Αριαμμῃ D H.
Μαρσαγετην) Μασαγ. D. H.

ad Cap. 17.

Σκυθαρκης) alii Σκυταρβυς, & Σκυταρκης. Σκυθαρχης, & in marg. Σκυθαρβης. Max. Marg.

επικρατεςερα) επικρατεςερον δ᾽ ην το των Σ. D. H.

Σκυθαρκȣ) Σκυταρων D. H. & in ora; alii Σκυθαρβεων. ισ. Σκυθων.

Χαλκηδονιων) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 18.

Μηδικȣ) Ποντικȣ D. H.

ad Cap. 19.

ιβ´) In altero exemplari, non ſine magno errore, ſcriptus eſt inuſitato modo numerus τω´, pro quo hic ιβ´. ubi etiam mendum eſſe, quis ſuſpicari poſſit. H. S.

ad Cap. 20.

Αρτάπανος) Αρταπάνος D. H.
Νατακας) Ατακᾶς & Νατακᾶς.
Αμιστριν) Αμαστριν & Αμηστριν.

ad Cap. 21.

Χαλκηδόνιοι) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 22.

οὕτως καὶ) οὕτω D. H.
οὕτως μὲν) οὕτω D. H.

ad Cap. 23.

στρατιαν) στρατειαν D. H.

ad Cap. 24.

Θωραξ) Max. Marg. Θαραξ.
Θεσσαλος) Θεσσαλος καὶ Τραχηνιων, οἱ δ. D. H.
στρατιαν) στρατειαν D. H.
Ἡγιαν) Max. Marg. Ογιαν.
Τρηχινιων) Τραχινιων, δια δ. D. H.

ad Cap. 25.

αυτοις) (δε) αυτ. D. H.
στρατια) στρατεια D. H.

ad Cap. 26.

αἱρει) αναιρει D. H.

εμπιμ-

εμπιμπρησι) Max. Marg. εμπιπρησι.
συνεφλεξαν) συνεφλεξεν D. H.
ςενοτατον) ςενωτ. D. H. Codex Bavaricus & Max. Margunii etiam ςενοτατον.

ad Cap. 27.

Ματιηκας) Ματιηκας.
ὅτως) ἔτω D. H.

ad Cap. 29.

Αρταπανος) Αρταβας D. H. Max. Marg. Αρταβανος.
Αρτοξερξην) Αρταξερξ. D. H.
Δαρειαιος) Αρταξερξης D. H.
Αρταπανε) Sic tamen hic & D. H. ut & poſt.
Αρτοξερξε) Δαρειαιε D. H. Max. Marg. Δαριαιε.
απαρνεμενος) παραινεμενος D. H.

ad Cap. 30.

Αρτοξερξης) Αρταξ. & ſic ſemper per α in antepen.
Δαρειαιω) Max. Marg. Δαριαιω.
Αμιςεις) Idem Αμυςεις.
Απολλωνιδε) Απολλωνιε D. H. in utroque exemplari legitur hic Απολλωνιε, & contra in iis locis, qui ſunt cap. 41., utrumque Απολλωνιδης & Απολλωνιδην ſcriptum habet. H. S.

ad Cap. 31.

Αρταπανος) Αρταβανος D. H. & ſic etiam edit. H. Steph. prima.

ad Cap. 32.

και μελεται) (και) μελ. D. H.

Χαρι-

Χαριτιμιδȣ) Χαροτιμιδȣ Max. Marg.
εχρηματιζε) εχρηματισε D. H.

ad Cap. 33.

Ορισκον) Ωρισκον D. H.
προς την) εις την.
ισχυρα) δε ισχ. D. H.

ad Cap. 35.

Σαρσαμαν) Σαρταμαν D. H.
αυτων σωτηριαις) αυτȣ σ. D. H.
ςρατια) ςρατεια D. H.

ad Cap. 36.

τιμωρησαιτο) τιμωρησαι τον I. D. H.
βασιλεα) βασιλεῦ D. H.
ενδιδωσιν) Pro ενδιδωσιν reponendum puto εκδιδωσιν H. S.
ανεςαυρωσε) ανεςαυρισε. M. Marg.
επι τρισι) A. S. ſic legit, επι γ΄ ςαυροις πεντηκοντα· των δ' Ελληνων, οσȣς. D. H.

ad Cap. 37.

Ουσιρις) Οσιρις D. H. & ſic ſemper poſt ſine v.
Αρτυφιος) Αρτιφυος D. H.
τȣτον) τȣτο D. H.

ad Cap. 38.

Μενοςανης) Μενοςατης D. H.
Μενοςατης) Lege Μενοςανης. aut, ut hic, ita etiam ante, Μενοςατης, nam duplex eſt ſcriptura H. S.

ad

ad Cap. 39.

αυτον) αὑτὸν D. H.
ἑαυτϰ) αυτϰ D. H.
Αρτοξαρης) Αρταξαρης.
συνεχος) [ευνϰχος] D. H.
Θυσιριος) Οσιριος D. H.
λογοις και ὁρκοις) ὁρκοις και λογοις D. H.
ημαρτημενων) ἡμαρτηκοτων.

ad Cap. 40.

Αμιςριος) Αμυςριος D. H. Αμιςρ. etiam Max. Marg., ut & mox.
ὁ συνεχος) [ὁ ευνϰχος] D. H.

ad Cap. 41.

εν τη [εν] D. H.
τον πισαγαν) [εις] τον πισ. D. H. & in ora: πισαγᾶν.
Αμιςριος και δι') Αμυςριος και [δι'] Αμ. D. H.

ad Cap. 41.

Αμιςρις) Αμυςρ. D. H.
βληχρως) αβλησχρως D. H.

ad Cap. 43.

ϰκετι) ϰκ ετι D. H.
ϰτως) ϰτω D. H.
ἡ Αμιςρις) [ἡ] D. H.
τελος της &c.) ex edit. D. H.

ad Cap. 44.

Κοσμαρτιδηνης) γυναικος Μαρτιδηνης D. H.
βασιλευει· ετι) βασιλευει, ετι D. H.

ad

ad Cap. 45.

Φαρνακυαν) Max. Marg. Φαρνακιαν.
τον ευνουχον) [τον ευν.] D. H.

ad Cap. 46.

ὡ ἡ στρατια) ὧ στρ. D. H.

ad Cap. 48.

Μενοστανους) μεν Οστανους D. H.
βασιλευσας μηνας ἑξ &c.) βασιλευει εν μονος Ωχος, ὁ και Δαρειαιος μηνας ς', ἡμερας ιε', ευνουχοι &c. D. H.

ad Cap. 49.

Αρτοξαρης) Αρτοξανης D. H.
Αρτιβαρξανης) Αρτιβαζανης D. H.
τικτει Αρτοστην) [τικτει] D. H.

ad Cap. 50.

οικειος) ὁ οικειος D. H.

ad Cap. 51.

Αρτυφιου) Αρτυβιου D. H.
Αρτυφιος) Αρτυβιος D. H.
απολεσαι) απολεσθαι D. H.
Φαρνακυας) Max. Marg. Φαρνακιας.

ad Cap. 52.

Τισσαφερνης) Τισαφ. D. H.
Σπιθραδατης) Σπιθαραδ D. H.
χρημασι) χρηματα D. H.
Τισσαφερνη δους την) Τισσαφερνιδης την Π. D. H.

ad Cap. 53.

ονομα) [ονομα] Teg. D. H. & ad oram alii Περιτυχμης.

ad Cap. 54.

εμελετησεν) μελετησασα D. H.
ἀλλά τὶς Οὐδιάςης) ἀλλά τις Οὐδιαςὴς D. H.
αποκταναντα) αποκτεινοντα D. H.

ad Cap. 55.

Μιτραδατης) Μιαριδατης D. H.

Τεριτυχμυ) Sic in utroque exemplari. & in utroque rurſus ſtatim poſt Τεριτυχμεω. Illud linguae communis, hoc Jonicae terminationem habet. H. S.

ad Cap. 56.

πολλα την μητερα) Max. Marg. πολλα τον πατερα και την μητερα.
εξιλεωσαμενος) εξιλευμενος D. H.
ἡ Παρυσατις) [δε] ἡ Π. D. H.
αὐτην) ex edit D. H. rectius dicetur αὐτῇ H. S.

ad Cap. 57.

βασιλευει δε) βασιλευει δε και Αρσακης. D. H. in Not.
Οὐδιάςης) Οὐδιαςὴς D. H.
Μιτραδατης) ſic & D. H. & ad oram Μιαριδατης.
Τισσαφερνυς) Τισαφ. D. H.
Ορον την) Ορονδην D. H. & mox Ορονδης.

ad Cap. 58.

Συεννεσις) Συεννεσις D. H. Συεννεσις etiam Vatic. & Max. Margunii.

ςρα-

ϛρατια) ϛρατεία D. H.
ὁ βαρβαρος) Αρταβαριος D. H. alii Αρβαριος.
αικισμοι) αικισμος D. H.

ad Cap. 59.

ανεϛαυρισθη) ανεϛαιρώθη D. H. ανεϛαυρισθη etiam Max. Marg. & Cod. Bavaricus.
αὑτη) αὑτη D. H. ταυτη cod. Vaticanus.
ὡς τον &c.) ὡς τον δοκεοντα βαλειν παρα Κυρον. Max. Marg.
Καρα) Κάρα D. H.
Κυρον) βαλειν Κυρον Αρ. D. H.
Καρα) Κάρα D. H.
Μιτραδατην) Μιαριδατην D. H. Max. Marg. etiam Μιτραδατην.
του Κυρον) τὸν D. H.
ανειλε) [αν] ανειλε D. H.

ad Cap. 60.

περιειληπται) διειληπται D. H. & ad oram η περιειληπται.
ΤισσαΦερνης) ΤισαΦ. D. H. & mox ΤισαΦερνην.
ελυσεν) alii ελασε. Cod. Bavar. & Max. Marg. λαβε..
αυτοματος) αυτοματως D. H.

ad Cap. 61.

ὁσον) alii ισον.
αυτη) αὑτη D. H.
ευνεχων) ὑπηρετεόντων συν. αυτῇ D. H.
κρισις) κρισεις D. H.

ad Cap. 62.

τῶν συνεχων) δια [συνεχων] των υπηρετουντων αυτη καταχ.

ad Cap. 63.

Αβυλιτυ) Αβυλητυ D. H.

ad Cap. 64.

Ροδων) λογω D. H.

Βακτρων) A. S. M. M. μακτρων. illud (βακτρ.) C. B. 2. & H. St.

2. Ad

2. Ad Photii Eclogas Indicas.

ad Cap. 1.

Τα Ινδικα) ανεγνωσθη δε αυτε και τα Ινδικα εν ἑνι β. D. H. In alio libro mſ. Bavarico, Διηγηματα Κτησιε Κνιδιε περι των εν τη οικεμενη θαυματων.

εν ἑνι β.) C. Vat. εν βιβλιω.

πλατυτατον) πλατυτερον D. H. ſic & C. V.

ad Cap. 2.

παντιεβας) Vide Philoſtr. lib. 3. de Apollonio. και Ἡλιοδωρος ἑτω φησι περι της πανταρβης παραδοξα. Max. Marg.

τε Βακτρεων) Malim τε ſine accentu, pro τινός H. S.

αυτη) αὑτη D. H.

ταχοκαταλύτων) ταχυκαταλυτῶν D. H.

ad Cap. 3.

βιττακε) Haec ψιττακη eſt Plinio, qui lib. 10. c. 42. docet, quae aves imitari poſſent ſermonem humanum, ut & Suidas in voc. Pſittacus. Naz. praecept. ad Virg. 624. Και κορακες κλεπτεσιν ὁμως οπα· ὡς δ' ερατοχρεως ψιττακος αγκυλοχειλος εσω πλεκτοιο δαμοιο Ανδρομεον φωνησε,

καὶ ἥπαφεν ἀνδρος ἀκὴνην. vide Olympiodori excerpta apud Phot. p. 112. D. H.

πορφυρεον) B. lib *ὑποπορφυρεον.* cauſam varietatis colorum tam in pſittacis, quam aliis nonnullis avibus, adfert Diod. Sic. lib. 2 D. H.

κιναβαρ) *κιναβ.* D. H. C. B. A. S. etiam per duplex *νν.*

Ινδισι) Bavaricus liber, ex eodem Cteſiæ excerptus, *οἷαν γλωτταν εκδιδαχθῃ* D. H.

ad Cap. 4.

αυτο) *αυτον* D. H.

ἡ δε κρηνη) *Φιλοστρατος εν τω εις τον Απολλωνιον* [lib. 3.] *βιω ψευδος αυτο φησι.* Max. Marg.

αποτροπαιος) *αποτροπαιον.*

αὐτὸν ταῦτα) *αὐτὸν ταῦτα.* D. H.

ad Cap. 5.

ὀρων) *ορεων.*

ὑδεν ελαττον) alii *εκ.*

ad Cap. 6.

ανδρε) C. B. A. S. M. M. *ανδρες*

[*μολις*]) e cod. Bavarico.

εντεριωνην) *εντεριώνην* D. H.

ad Cap. 7.

περι τῦ μαρτιχορα) *και τυτο ψευδος ὁ Φιλοστρατος φησι* Max. Marg

το κεντρον) *και το* D. H.

μαρ-

μειζω) *μειζων ὑπαρχȣσα*. A. S. C. B. M. M. & H. S. *μειζω ὑπαρχȣσαν*. I. B. *μειζον πηχεως*,

ὑπαρχȣσαν) *ὑπαρχȣσα* D. H.
μεν εαν) *μην* D. H.
βαλη) *βαλλη* D. H.
μαςτιχορά) B. lib. *μαςτιχορας*.
βαλλοντες) alii *βαλλȣσι*.

ad Cap. 9.

γάρ φησιν) *γὰρ φησὶν*, D. H.
ει και) *η και* D. H.
αυτον) *αὐτὸν*, D. H.
πεντε ανδρας) *ανδρ. πεντε* D. H.

ad Cap. 10.

ῥέον τὸν) *ῥέον*, *τον* D. H.
οντα) alii *οντων*.
(*αλλά και* —) haec B. liber addit.
(*ὁμοιως* —) & haec B. lib.

ad Cap. 11.

μεση) *εν μεση* D. H.
μεγαν) *μεγα* D. H.
αυτοι δε σιμοι) *αυτοὶ τε σ. τ.* D. H.
κτηνη παντα ȣδεν) *παντα ζωα*, *ȣδ.* D. H.
νομοις) *νομοισι* D. H.
λαγωȣς δε και) *λαγωȣς τε και* D. H.
πνεοντος) *πνεοντος*, *επ.* D. H
[*ὡς το ἡμετερον*] e Bav. lib.

και πλοιαριοις) B. lib. και δια πλοιαριων τουτο απαρυονται, και χρωνται.

σησαμις) σισαμις D. H. C. Vat. σισαμενω.

εχει δε) Videntur haec verba, εχει δε η λιμνη και ιχθ. non ſuo loco eſſe poſita: & pro σησαμιν non dubito, quin legendum ſit σησαμινω H. S.

αυτοθι αργυρος πολυς) B. lib. αυτοθι και αργυριον πολυ, και μεταλλα αργυρια.

ειναι φησι) ειναι φασιν. D. H.

ad Cap. 12.

αλλ' ορη πολλα) B. lib. αλλ' εν μεγαλοις ορεινοις και τραχεσιν. εκει εισι και οἱ γρυπες.

ad Cap. 13.

εχουσι κερας) εχουσι δε κερας D. H. [ὡς το καθ' ημας] Bav. lib.

ad Cap. 14.

πηγη εσι) B. lib. πηγη· ἧς το ὑδωρ εν αγγειω βληθεν, πηγνυται ὡς.

τρεις οβολους) B. lib. τρεις κοτυλας.

εθεληση) εθελησει D. H.

ad

ad Cap. 15.

φησιν ὡς Ινδων) φησι των Ινδων D. H.
ἑλκεται) alii ἑλκος.
ισχει) alii ισχει

ἡ δε ζωη) In B. lib. initium harum narrationum admirandarum eſt hoc: λεγονται οἱ Σηρες &c. nos id inter Fragmenta collocavimus mox, quoniam hic non ita commode inſerendi locus fuit.

ad Cap. 16.

ȣδ᾽ ὁλως), ȣδολως εχ. D. H.
σησαμον) σισαμον D. H.

ad Cap. 17.

σησαμȣ) σισαμȣ D. H.

ad Cap. 18.

αὑτη ἡ ριζα) μια γαρ εκ των ριζων τȣτȣ, ὅσον δακτυλος λαμβανομενη, ἐ αν &c. B. lib.

ἁπαντα) παντα D. H.
και ορνεα) και βοας και τα λοιπα B. lib.
και ὑδωρ) [και] D. H.
αυτον) αυτο D. H.

ad Cap. 19.

τα αγαθα [τα] D. H.
πιτυς) πιττη.
σιπταχορα) σιπαχορα D. H. alii σιπτα-χωρα.

ad Cap. 20.

ϛρογγυλωτερυς) ϛρογγυλος. D. H.

οἱς επιμιγνυται) οἱς [και] επ. D. H. και μιγνυται C. Vet.

ωρυγη) ωρυγη Plutarcho etiam idem, quod υλακη Luciano, ut ωρυομαι, idem quod υλακτεω Luciano, Xiphilian. Theoc. Idyll. 2. D. H.

αλαλοι) Philo p. 217.

Κυνοκεφαλοι) ψευδος αυτο φησιν ὁ Φιλοϛρατος, Max. Marg Cynocephalos inter animalia numerat Diod. Sic. lib. 3. culta in Aegypto, Lucianus.

(αισθησις — ωμα) Bav. lib.

ad Cap. 21.

τας Φοινικιδας) τας Φοινικας A. S. M. M. C. B.
και εισι βελτιω) εισι δε και β. D. H.

ad Cap. 22.

ὅταν δε) ὅτ' αν [δε] απ. D. H.
ονυς) οἱς D. H.

σιπταχορου) σιπαχορου D. H. alii σιπταχωρου.

γαρ.) γαρ εστι D. H.

αυτους) alii αυτον εν σπυριδιοις συναγουσι.

ασαφιδα) σαφιδα D. H.

καθαρον) αγαθον.

ὄτω) ὄτω D. H.

ad Cap. 23.

χρεονται) χρωνται D. H.

λινα φορουσιν) λινα D. H.

ad Cap. 24.

τουτους) τουτων.

ὄτοι) αυτοι D. H.

παχυν) alii πηχυ, αλλα θολερως.

τρωγοντες) Malim interpunctionem ponere poſt ἑσπεραν, quam poſt τρωγοντες. nam ut πρωϊ και εις μεσον ἡμερας πινουσι του γαλακτος, ita εις ἑσπεραν τρωγουσι την ριζαν. H. S.

ad Cap. 25.

εχουσιν) εχει D. H.

παλαιστας) ὁ παλαιστης S. Emp. LXX. interpretibus, Philoni, Laërtio & aliis dicitur το παλαιστιαιον μεγεθος D. H.

σπιοντες) πινοντες D. H.

τω φαρμακω) alii του φαρμακου.

τα αλλα) τ' ἄλλα μ. D. H.

αςραγαλυς εκ εχυσιν) αςραγαλυς ἐδὲ χ. κ. τ. ἡπατος εχεσι· αυτοι δε κ. D. H.

ὡς εγω) alii ὅν.

δει τρεχον βραδυτερον) δε τρεχον. βρ. D. H.

πλεονα) πλεον D. H.

ad Cap. 26.

κερασι και λακτισμασι) κερατι και λακτισματι.

ζωντας) ζωντα D. H.

ad Cap. 27.

πηχεων) alii πηχεις.

αν εντυχη) εαν τινι εντυχη.

αγρευσαντες) ἑτω φησι περι τετε και ὁ Φιλοςρατος. Max. Marg.

κρεμασιν αυτον) κρεμωσι αυτον. D. H.

ὑποτιθεασι) alii ὑποτιθενται.

[ὡς πυρ] Bav. lib.

ἐφ' ᾡ) εφ' ὅ D. H.

ad Cap. 28.

κυπαριττος) κυπαρισσος D. H.

αυτων) αυτε D. H.

ελαιε)

ελαιε) *ετω Φησι περι τε ελαιε τετε και ὁ Φιλοςρατος, γαμικον αυτο χρισμα καλων.* Max. Marg.

αναψωντες) *αναψαντες* D. H.

Φησιν) *Φασιν* D. H.

ακασαι) alii *ακεσαι*.

ad Cap. 30.

περιμετρος) Videri poſſet, legendum eſſe *την περιμετρον*, niſi & antea ita loquutus fuiſſet. H. S.

[*προς καθαρσιν — αποτροπην*] Bav. liber.

ἢ ζωον) [*ἢ*] D. H.

αργυρε και χρυσε) *χρυ. και χαλ. και αργ.* D. H.

ad Cap. 31.

Εισιν εν τοις &c.) alii *εςιν εν τοις κ. τ. λ. ανθρωπων.*

και τα κατω) *και κατω* D. H.

και τας τριχας) *και τριχ. εν τε τῃ* D. H.

πολιας εχει) *πεπολιωμενας ε.* D. H.

γενομενων) *γενομενες* D. H.

μελαινας) *μελ. τριχας. εχ.* D. H.

ἑκατέρα) *ἑκαςη* D. H.

ad

ad Cap 32.

(Eςι — &c.) Sequitur in libr. Bav.
κοινως δε) Diodor. Sic. lib. 3.

ad Cap. 33.

[*δε*] lib. Bav.

συγγραφειν) *συγγραφειν εν οις και ταυτα* D. H.

Ad

Ad

Fragmenta

ex Perſicis, Indicis & aliis ſcriptis Cteſiae.

Εκ τȣ πρωτȣ λογȣ) Laudatum hunc librum invenio & apud Arnobium lib. I. adverſ. gent. Verba eruditiſſ. auctoris ſunt: Age nunc veniat, qui ſuper igneam zonam, magus interiore ab orbe Zoroaſtres, Hermippo ut aſſentiamur auctori. Bactrianus & ille conveniat cuius Cteſias res geſtas hiſtoriarum exponit in primo. Armenius Hoſthanis nepos & familiaris Pamphylus Cyri, Apollonius &c. ubi Critici tamen hodie ita interpungendum aiunt: Zoroaſtres (Hermippo ut aſſentiamur auctori) Bactrianus. Et ille conveniat, cuius &c. Sed quisnam ille? cuius nomen omiſſe Arnobium veroſimile non eſt. de quo liquido conſtaret, ſi Cteſiana exſtarent. Libet interim ſaltem coniectare leviter, ſi forte ita diſtinguendum: Et ille conv. &c. primo. Armenius Hoſthanis nepos, &c

εν πα···) Supplendum arbitror Παφλαγονια. in Paphlagonia. Utrum vero in prioribus verius Τιριζιφανȣς, an Τιριζιβανȣς, quod in ipſis Cteſiae verbis adfert, iudicare alios ſinam.

ad pag. 886.

ἓξ τε και τριακοσιων ηδη) Non dubitavi, eundem locum Agathiam reſpexiſſe, quem & Diodorus, itaque fidenter ad lib. II. Perſicorum, unde Diodorus ſua laudat, retuli. Vide vero an non ex Diodoro ſit ἑξηκοντα τε quoque pro hoc ἓξ τε apud Agathiam legendum.

Σακεας προσαγορευομενης) De Sacea vel Sacaeorum feſto iſto, eiusque origine Caſaubonus ὁ πανυ 14. Athenaicorum 10. vide & Strabonem lib. XI.

Ζωγανην) Falſus itaque Dalecampius, qui de veſte capit, ita vertens: veſtem indutus regiae ſimilem, quam Zoganam vocant. & inde adnotat forte tractum Sotanne Italorum nomen. Clariſſ. Caſaubonus obſervat eodem loco, quosdam mſſ. Ζογανην per ο ſcribere parvum.

ad pag. 887.

και ὅτος ον) Edit. Commelin. και ὅτως ον ενδον κ. τ. λ. non tam recte. Monuit & Caſaub. 12. Athen. 7. his verbis. Melius, και ὅτος. Non enim ſolus Ninyas: ſed & alii plerique omnes reges Aſſyrii enſarii fuerunt, & domi latuerunt. Malim ergo vertere: Hic itaque, vel ſimiliter.

Ανακινδαραξεω) Ανακυνδαραξεω. edit. Commelin.

τας οφρῦς) Caſaub. d. l. ita: non eſt obſcurum, deeſſe participium cum illis iungendum τας οφρυς. niſi malumus in alium locum eas voces transferre, & ſcribere mox, και υπεγεγραπτο τους οφθαλμους και τας οφρυς. ubi vide & de hoc more mollium veterum, pingendi ſupercilia

percilia & unguentis illinendi. Continuo autem haec Athenaei iunxi, ut & in Latinis ſupplementum e Dalecampi verſione mutuando, quod in iis Cteſianum quiddam ſubodoratus fui, ut ſtatim indico.

επαναλαβων τοις οφθαλμοις) Gratia ſcilicet magna Caſaubono, qui e membranis haec notis parentheſeos incluſa deſcripſit, ut expreſſit Commelinus. Sunt enim tantum non Cteſiae verba ipſa: modo emendentur. quod non infeliciter forte nos doceat Pollux noſter cuius fragmentum ſtatim adiecimus p. ſeq. inde ſcribe hic *επαναβαλων*.

πλεθρων) Πλεθρων· aliis ſtadia centum, aliis mille pedes. Dalechamp. ad Athen.

ἑκατομπεδον) Vel longitudinis, quod arbitror, vel latitudinis. Dalech. ibid.

ad pag. 888.

θυσιας) *θυσιαις* edit. Commel. ſed Stephanus edidiſſe videtur rectius. Alias de veterum exemplis, qui vivicomburium omnibus morbis generibus praetulerunt, accurate anquirit Caſaub. 12. Athen. 7.

αναβαλλειν) Ad lib. 3. Cteſiae haec pertinere, patet ex praecedenti fragmento apud Athen., ubi hinc emendandum dixi *επαναβαλων*. Subiicit autem Pollux iſta ſtatim his, quae potulit de oculis patrantibus & diſtortis, quales effeminatorum ſunt & cinaedorum, *βλεμμα*, ait, *ὑγρον*, *θηλυπρεπες*, *γυναικειον*, *αχρειον*, *αναπετραμμενον*, *και τα ὁμοια. Κτησιας κ. τ. λ.*

Φανερον) Sequitur in Harpocr. *εφορίων. οἷον τ' ειαμενης ὑποκυδεες*. ubi forte non tam corruptum

ptum auctoris alicuius nomen latet, quam Cteſiae verba mendoſa. Apud Heſychium vero, ubi ὑποκύδες, ὑποφρυδιον, forte legendum ὑποβρυχιον.

τριτω Περσικων) Exſtant haec apud noſtrum Cteſiam excerptum, ſupra in Perſicis cap. 39., ubi tamen urbis nomen Κυρται. & viri ſemper Μεγαβυζος. Inde etiam facilius colligas, ex libro decimo tertio Perſicorum haec depromta, quam ex tertio. Sed ex quoto libro, ego non coniectem hercle; ex tertio tamen, qui Aſſyriaca inter alios ſex priores continuit, non fuiſſe credam.

πρεσβυτερα) Euſeb. lib. X. praep Evang. contractius: πρεσβυτερα των Ελληνικων Κτησιας λεγει. mox idem ſat magnum defectum ita ſupplet, Φαινησεται τῳ δευτερῳ και τετρακοσιοστῳ ετει της Ασσυριων αρχης, της δε Βυλεχε (Belochum vocat Euſebii chronicon) τε ογδοε δυναστειας τω δευτερῳ και τριακοστῳ. Haec ex Fr. Sylburg. Annot. ad Clem. Alex. mihi Euſebius non ad manus; alias illa ipſis fragmentis interpoſuiſſem.

Διοδωρου Σεσοωσις) lib. I.

ad p. 889.

Ὁ δε τροχων &c.) Interpres non diſtincte cepit; nos interpunctiuncula utrimque adiuvavimus ſenſum.

Σιμοκατος,) Extat in hiſt. Theophylacti illius lib. 6. c. 11., quae nuper in publicum editae.

ad p. 890.

Δραγκαν) γρ. Δακων. Δραγγαι gens Perſidis Straboni & Stephano. Δραγγων itaque ſcribendum

lum; L. Rhodom., cuius notas in h. l. vide, ubi & de Dacis, eos e Perſia in Europam tranſiiſſe.

ρομνων) γρ. Χοραναιων. Mutilatum eſt e Χωρασμεναιων, ut Stephanus e Cteſia annotat. L. Rhod.

αρματα δε) Hunc locum, curruum falcatorum inventum, quod Cyro Xenophon adſtruere videatur, Aſſyriis regibus vindicare, ait Briſſon. lib. 3. de reg. Perſ. quem vide.

το δ' ευρος) τα δε πλατος.

τη πολει [Βαβυλωνι] De iſto diſſenſu auctorum in muris Babyloniis dimetiendis, vid. doctiſſ. Briſſon. lib. 3. de reg. Perſ. v. & eruditiſſ. L. Capellum in accuratiſſ. tractatu de menſuris lib. I. non longe ab initio, ubi de pede Babylonio. examinat enim ibi praeſertim Diodori vel Cteſiae haec, & emendat, ut iudico.

ad p. 891.

πεντε) Vox πεντε ſuperflua eſt, ait Capellus, quem vide haec plane explicantem, perturbate, ut ait, a Diodoro tradita.

οργυιων) Perſicas οργυιας intellige. *Capellus.*

ως δ' ενιοι) lege, το δε πλατος, ως ενιοι των νεωτερων εγραψαν, πηχων πεντηκοντα κ. τ. λ Murorum Babylonis latitudo erat Babyloniorum cubitorum 45, Perſicorum 50, Atticorum 60. Haec idem *Capellus.*

ad p. 894.

πολλην υλην) υελον.

ad p. 893.

πεντηκοντα μυριαδες) γρ. εικοσι μυριαδες.
ισον) lege ισοι L. Rhod.
ανανεωσαμενη) De quo Diodorus eodem libro paullo ante.

ad p. 894.

ἱστορησεν) Quem itaque Diodorum tota iſta narratione de Semiramide lib. 2. ſequutum veriſimile eſt. ego tantum excerpſi, ubi Cteſiae nominatim mentio.
Μαδαυκην) μανδαυκην.
Αρτιαν) Αρτυκαν.

ad p. 895.

παρ' οἱς ην εκδεδομενος) γρ. vero Καδουσιους. ην δε εκδεδομενος την. — Hanc lectionem repoſuimus iubente L. Rhodomanno, alias vulgati ενδεχομενος.
ετη πλειω) ετη δυο.

ad p. 896.

Αςιβαρα) An Αρτιβαρην, uti ſupra hunc regem appellat.
Ασπανδαν) Απανδαν.

ad p. 897.

εδεδοικτο) Fortaſſe ſcripſit και εδεδοικτο. H. St.
σημαινει) Sic Ald. edit. ſed ſcribendum puto σημαινειν. Ceterum non inepte poſſe hic locum obtinere iſta de Stryaglio inter Fragmenta putavi. Videntur enim in iſto eodem bello, de quo praecedentia, quae ex Cteſia retulit Diodorus, accidiſſe. Certe utrobique vides, de Sacidarum virilitate

rilitate eadem narrari, quod iſtae & in Martis alea viris fidae & aſſiduae ſociae.

Στρυαλιος) *Στρυαγλιος* e prioribus Phaleraei apud Tzetzen reponendum videtur potius.

ad p. 898.

Εν δε τη εννατη Κτησιας) Ita optime *ὁ μακαρίτης* avus ad oram reſtituit, & in verſione ſua expreſſit, cum alias mendoſe legeretur *κτησις*. Eſt vero elegans hoc fragmentum, cuius mentio etiam hiſtoriae in Excerptis Photii ſupra Perſic. c. 4.

ορνεοις) Supra in excerptis Perſicis in Photio cap. 5.

ad p. 899.

αυτον προσκειται) Suſpecta haec non iniuria Cl. Salmaſio, quae facile poſſent ex iis, quae praeceſſerant, intelligi, ait, ſi haberentur.

και διωκων τας ελαφους) Salmaſius emendat *ὡς και διωκοντα ελαφους κατα λ.*, non quod *τας ελαφους* improbet. vetuſtiſſ. enim Graecos vocem *ελαφος* ſive de maſculo, ſive de femina loquerentur, fere extuliſſe: inſcitiaeque damnandos Grammaticos, qui mirantur, apud poëtas cervis feminis cornua attribui, cum exploratiſſimum ſit, eas cornibus carere. Sed haec ipſe ad ſuum Stephanum plus ſexcentis locis reſtitutum nos docebit: quem paratum ad editionem habet, ut nos publice quam primum habeamus, id optamus ſummopere: immo docuit ante tres annos in ſuis ad Callimachum lectionibus, quae ipſae quoque lucem publicam nondum viderunt, puto. Alias de hac re & ad

 Pollu-

Pollucem noſtrum in Nobis, quas brevi, *συν Θεῳ*, dabimus, erit dicendi locus. nec enim iſta, quae *καμηλων* loco ſervo, mihi ſoli ſervata velim.

εν τῃ χωρᾳ) Sed quaenam illa regio? nam quod praeceſſit apud Apollonium de monte Pelio ex Heraclide, ad eum locum haec de camelis non pertinere arbitror. lateat itaque his mendum.

Την μεν τȣ Κυρȣ) Ante haec nimirum Tzetzes multa de Cyro *ἱςορει* e Xenophonte deſumta.

ad p. 900.

τετρακοσια) Haec effecere, ait Athenaeus, *Ιταλικȣ νομισματος εν μυριασι διακοσιαις τεσσαρακοντα*, ducentas & quadraginta myriadas denariorum Italicorum, id eſt, aureorum ſexaginta millia, ut ad eum locum Dalechampius, qui Budaeum lib. 3. de aſſe iſtum locum diligentiſſime expoſuiſſe ait.

απο τȣ Χοασπεος) De aquae huius potu, quo utebantur ſoli reges Perſarum, v. copioſe Briſſon. lib. 1. de rep. Perſ.

μοχθον) Ita ſcripſi. vulgo *μοχθȣ*.

ad p. 901.

Ψαλλȣσαι) v. Th. Marcil. interpr. ad Sueton. Tit. in c. 3. ad iſta: ut qui cantaret & pſalleret. adi & in primis de his *μȣσȣργοις* mulieribus Briſſon. lib. 1. de reg. Perſ.

Αγβατανων) Non facit Stephanus Cteſiae mentionem de hac urbe. Ex eo tamen cum A. Schotto puto, & epitomator quidam nomen

men Cteſiae omiſerit v. Excerpta Perſicorum ſupra c. 4.

δια τε α γραφει) De huius nominis *διττογραφια* plura ibi *εθνικων* ſcriptor.

Δερβικου) Ita ſcripſi, male vulgo *Δερβικκου*. quod notavit & H. Stephanus ſupra p. 630. ſuadet id & ſeries nominum in Stephano. Et ait, Apollonium per duplex *κκ* ſcribere; quod alii nimirum per unum *Δερβικαι*, ut primum itaque poſuiſſe videtur Stephanus.

ad p. 902.

ὁ Κνιδιος) Potuit hoc & ex Indicis Cteſiae excerpſiſſe Aelianus, e quibus fere, quae ex hoc auctore apud eum legas. Ut itaque hoc non nego: ita hic ſequi libuit A. Schottum, qui ad Perſica haec quoque retuliſſe videtur.

τε ἡλιε) Supra in excerpt. Perſ. c. 48. v. Briſſon. lib. 2. de reg. Perſ. non longe a fine, ubi errorem Suidae notat in huius nominis etymo.

Αρσικας) *Αρσακης* ſupra excerpt. Perſ. c. 48 & 56.

Δεινων) *Δ. φασιν ὁ Αρσης* cod. Vulcob.

πυλαιαν) in quibusdam mſſ. Plutarchi hoc adnotatur, ut puto, ſcholion: *πυλαιαςας, τας ψευςας Ροδιοι, τες μηδεν ὑγιες, μητε λεγοντας, μητε πραττοντας.*

ad p. 903.

ὁςις εςιν) Vulcob. cod. *εςι*.

ad p. 904.

ἀφιππκειν) ſic & Vulcob. cod. alias ἐφιππιαν.

περιπλεω) περιπλεον Vulc.

ἀναμιχθεντες) συναναμιχθ. Vulc.

αὐτῳ δε) Xyl. vertit. Ipſi cadavera viſa haud pauciora XX. millibus eſſe ait. & annotat αὐτῷ. Locus eſt ambiguus & obſcurus. Nam neque ſatis liquet, de Cyriae an regis exercitu perierint, qui hîc numerantur: & quo illud αὐτῷ pertineat, non conſtat. ego ad Cteſiam potius retulerim. Minime quidem Lapo aſſentior, qui alterum numerum ad Cyrianos, alterum ad regios retulit. Diodor. Sic. de regio exercitu plures αν millibus, de Cyri autem circiter tria millia cecidiſſe refert.

Φαϋλυ) In variis lectionibus ad Plutarchum adnotatur Φαλλήνυ, Φαλληλυ e Vulcobii codice. Apud Diod. Sic. ſane lib. 14. Φαλινος appellatur.

ad p. 905.

μιμνησκεται) μεμνησεται Vulcob.

γλυφην) γλυφιδας Vulc.

ιασθαι) ιαστασθαι Vulc.

ad p. 906.

πασθεντα) de his & ſeqq. excerpt. Perſ. c. 59 & 60.

Γιγυν) Γιγγη ſupra in excerpt. c. 60.

ὑπεργασθαι) ὑπεργησαι Vulc.

ad p. 907.

ζυνταικης) ζυνδαικην habes in excerpt. c. 60.

θανα-

θανατον) Addit Plutarch. ſupplicium Ginges quali nimirum venefici apud Perſas afficiebantur. λιθος εϛι πλατυς, εφ' ὃ την κεφαλην καταθεντες αυτων, ἑτερῳ λιθῳ παιουσιν και πιεζουσιν, αχρις ὃ συνθλασσουσι το προσωπον και την κεφαλην.

ἐπερέχθη) γρ. προσταχθη Valc.

ad p. 908.

γινομενα ἐκ ευθυς) mutandum in γενομενα H. S.

Περσικος) vid. Briſſon. lib. 2. de reg. Perſ. de hac veſte, ubi non ſine cauſſa ſuſpicatur, apud Pollucem hanc veſtem mendoſam eſſe, cuius vulgati libri σαραγης habent. Suſpicionem confirmat egregie pervetuſtus Mſ. Palatinus, qui diſerte iſtum Pollucis locum (lib 7 Onomaſt. c. 13. ſub fin.) ita ſcribit. ὁ δε σαραπις, Μηδων το φορημα πορφυρουν, μεσολευκος χιτων, quod & in notis meis ad Pollucem monebo.

ετελετο τε) Conjecturam ſequor, quam manu Sylburgii adſcriptam inveni Heſychio, ſcilicet legendum ἐτίλλετό τε. Adpoſui autem hoc loci iſtud fragmentum, quod alicui non ita vero abſimile videri queat, iſta de Paryſatidis luctu ob interfectum filium a Cteſia ſcripta fuiſſe, de quo Excerpt. Perſ. c. 58.

'Ad
Fragmenta Indica Cteſiae.

ad p. 911.

Ινδικην λεγοντες) Ibi & aliorum ſententias, ut Oneſicriti, Nearchi, Megaſthenis, & Deimachi ſententias maxime diſcrepantes refert: quarum nullam probat. v. & Arian. in Indic.

ad p. 912.

και ἑκατον τε πολυ) An forte hic locus defectus, viri docti videant: mihi, credo, libere ſuſpicionem meam indicare licet. Habes enim diſerte initio Excerptorum ex Indicis a Photio eadem quidem de latitudine τε ςενε αυτε· ſed de eo ubi latiſſimus ſit, και διακοσιων ςαδιων ait. quid itaque? Facile potuit excidere in Arriani libris numeri ducenarii nota σ΄, quae reponi debeat. Sicque adhuc etiam plenius Cteſiae ſententiam expoſitam ibi habebimus. nimirum ubi Indus anguſtiſſimus, XL. ſtadiorum eſſe; ubi latiſſimus, CC: ubi medius, id eſt, nec anguſtiſſ. nec latiſſ. plerumque C. ſtadiorum eſſe. Sic ego ſuſpicabar, alii diiudicent.

εμπεσοντας όταν) Iſta innuunt ſaltem excerpta Indic. ſupra c. 3., ubi περι των τειχ-

κυνταλυ-

καταλυτων (ita enim cum Hoeſchelio noſtro malim) *ελεφαντων.*

αυτοις, κελευση) ἴσ. αὐτὸς.

ad p. 912.

χρυσωπας τε και κυαναογεις) χρυσωπον τε και κυαναυγη.

ad p. 914.

κυναμολγοι, κυνες) De Polluce noſtro quid dicam, mehercule neſcio. Aelianum certe reƈtius inſpexiſſe Cteſiam credam. Et alii etiam certe auƈtores hos Cynamolgos populos tradunt, eosque canum feminarum laƈte viƈtitaſſe, unde iis nimirum nomen: in illis etiam Cnidius Agatharchides, apud quem paria habes cum Cteſianis excerptis. Cur itaque Pollux canes cum gente ſua, canina licet & ipſa, confundat, cauſſam non comminiſcor.

Αραβων) narravit vero ex Vranii lib. 3. *Αραβικων* Tzetzes de cataneis ibi, in quibus mortuos reges, & eorum uxores, fratres ac filios ſepeliant *ἐν γονυ τι κοιλαναντες* illorum calamorum, & calamum *μη κυψαντες, παλιν εωσι Φυειν.* quibus Cteſiana ſubiicit, talia ſcilicet illa *ψευδεπινατερα,* quibus deleƈtati ſcriptores vani.

διοργυιας γραΦοντι) vid. Excerpt. Indic ſupra c. 6.

μαντιχωραν) Notanda diverſitas ſcripturae in huius beluae vocabulo. Excerpta Indica ſupra c. 7. habent *μαρτιχορα,* vel cum Bav. lib. *μαρτιχορας,* ut etiam Aelianus & Philoſtratus habet. Ariſtoteles *μαντιχωραν* vocat, & Plinius etiam *manticoram*, ſicut & Aeliani varia leƈtio.

notavit & Brodaeus V. miſcell. 24. Cteſiam ſuper his graviter vanitatis arguens.

ad p. 915.

ανδροφαγον) ανθρωποφαγον habent excerpta.

ἑτερον) ἑκατερον mavult Sylburg, ut & interpretatur, *utraque mandibula tripl.*

εγγυθι ανομυνεσθαι) εγγυθεν αμυνεσθαι, vel αμυνεται mavult idem Sylburg.

μαρτιχορας) alii μαντιχωρας.

ad p. 916.

ψυχαις οιους) ὁμοιως.

ad p. 917.

ὁτι συμβαλλει) Haec, ni fallor, e Callimachi Cyrenaei εκλογη των παραδοξων affert Antigonus, ut & quod ſequitur.

φορτιον) emendo φορυτον, fimum, vel quisquilias, quae alias naturalis potius alimentum & fomes. patet ex noſtri Cteſiae Excerpt. Indic ſupra cap. 10.

Ψυλλοις) Pygmaeis haec tribuunt Exc. ſupra c. 11.

ad p. 918.

θηρωσιν οἱ Ινδοι) Pygmaei in Exc. c. 11.

και χρησθαι αυτω) Ubi hic Cteſiae mentio, ais? fateor. ſed lege ſupra Exc. Ind. fine c. 11. & dices, lac lacti non tam ſimile.

το Ινδικον τετραπεν) vid. Exc. Ind. c. 12.

ad p. 919.

χρυσαρυχειν) χρυσοχοειν.

ad p. 920.

αγριος συς) Excerpt. Ind. c. 13. adde & fragmentum paullo ante ex Aeliani lib 16. c. 37. allatum, ubi de eadem re.

προβατα δε) Exc. Ind. ſupra c. 13.

τα σ' ετη) Notat D. Hoeſchel. ex Luciano Σηρας μεν ισορεισι μεχρι τριακοσιων ζην ετων. Et A. Schottus: De Seris Lucian. quoque proditum refert, ad 300 eos vitae annum pertingere.

των σατυρων) De his puto eſſe e Cteſia excerpta, quae Aelianus lib. 16. de nat. animal. c. 21 quae adſcribere non vacat. Et Pliniana lib. 7. c. 2. Sunt & Satyri ſubſolanis Indorum montibus &c. quae videntur cum aliis e Cteſia depromta.

Ἑλληνες δε) v. Exc. c. 17.

ad p. 921.

παρυβον) παρηβον eſt ſupra in Excerpt. Ind. c. 18.

δενδρα τε) v. Excerp. c. 19.

κυνοκεφαλες) v. Excerpt. c. 20.

Κυνοκεφαλοι) v. Excerpt. c. 20.

κανθαροι) Excerpt. c. 21.

εκτριψαι) alii εκτρεψαι.

ad p. 922.

τες εχοντας το κερας) Iſta pleraque in Excerpt. ſupra c. 25.

ad p. 923.

μονος δε εν αυτω) Excerpt. Ind. c. 1. & deſcriptio vermis c. 27.

ad p. 924.

αυτω και αποφραξας) alii αυτȣ̃.

ad p. 925.

Κτησιας ταυτα) Excerpt. Ind. c. 11.

των εν Ινδοις) forte id tradidit idem Callimachus Cyrenaeus, ni fallor, e cuius παραδοξων εκλογη & mox ſequens fragmentum Antigonus decerpſit.

καταδεχεσθαι) A. Schottus Notis ad Excerpt. Ind. c. 30. ubi haec quoque habes, emendat inde hic μη καταδ.

ελαιον) ſupra, puto, Exc. Ind. c. 11.

μιλτωδης υδωρ) ex Artemidoro de mari rubro tradit haec Strabo.

παραφρονας γιγνεσθαι) forte pertinere ad c. 14. Ind. Exc. coniectat ibi A. Schottus.

ad p. 926.

viginti millia) Excerpt. Ind. ſupra c. 20.

confeſtim caneſcere) Exc. Ind. c. 31.

Sciopodas) Cteſiae fragmentum exſtat apud Harpocrationem in σκιαποδες. quod mox addemus.

nigreſcat) Excerpt. c. 31.

ad p. 927.

ἐνοτικτοντων) monſtra hominum monſtro-
o in mendo cubant; atque in auribus debe-
bant. emenda itaque mendum *ἐνοτοκοίτων* (niſi *ἐνοτοκοι των* rectius) & *Enotocoetis* in verſione. Strabo lib. 13. *ενωτοκοιτας δε ποδηρη τα ωτα εχοντας, οις εγκαθευδειν κ. τ. λ.* ubi ſtatim & *Μονομματων* ſubiicit.

diligenter exequatur) Haec deſcripta ex Aenea accepimus a M. Goldaſto.

ad p. 929.

Κτησιας εν β') Non additur ex *περιοδοις* eſſe in illis ſcholiis: inde tamen, unde & alterum, depromtum ſuſpicor.

ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ, ΕΙ ΜΗ) Opto ſaepe Graecos illos iudices auctorum in Stobaeo ad oram exſtare: & non nemo, credo, mecum alius. Latinus ſaltem hic exſtat, Cteſiae Cnidii lib. 2. de Montibus. quem interim cum Briſſonio ſequuti ſumus.

ελαιον ακανθινον) Caſaub. 2. Athen. 25. ubi inter alia, Oleum, ait, acanthinum, ex quo ſpinae genere conficerent Carmani, tam incertum mihi, quam illud eſt certum, falli eos, qui emendant Cteſiae locum hunc, & ſcribunt, *οιναν9ινον*, oſtenditque, eodem modo haec Athenaei ab Euſtathio adferri.

ad p. 930.

Ταπυρων) Tapyrorum φιλοινιαν & Ael
nus commemorat, ut indicat Caſaub. i
Athen. 12.

ΜΟΝΩ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.